

ဆုထူးပန်ဦးကျော်
လောကီပညာ
ပဒေသာကျမ်း

ကေသာမအကြိမ်

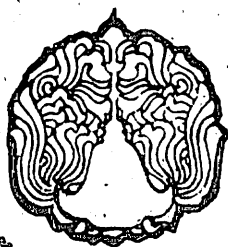
design by aike moon (2007)

ဒေါ်ညွန့်ဝေ ပိဋကတ်စာအုပ်ဆိုင်မှ ရနိုင်သောစာအုပ်များ

- * ခေတ်မှီဓမ္မပဒ (ပါ ဒု၊ တ၊ စ၊ မ)
- * သင်္ဂဇာဆရာတော် စကားပုံ/ပုံပြင်များ
- * ဗန်းမော်ဆရာတော် ဥပမာပုံပြင်/ဟာသရသကဗျာများ
- * ရှင်ဥတ္တမကျော်နှင့် ခုံတော်မောင်ကျဘမ်း စကားစစ်ထိုးနည်း
- * ငလက်တို၊ ငညိုနှင့် စကားတောင်စားပုံပြင်များ
- * ဦးပေါ်ဦးလျှောက်ထုံး ပုံဝတ္ထုများ (ပါ ဒု)
- * ၁၀၀၀/တန် ပုံပြင်များ
- * မီးဖိုချောင်မှ ဆေးစွမ်းကောင်းများ (ပါ ဒု)
- * ဆေးနည်း ၁၀၀၀ ကျမ်း
- * အခါပေးကြေးမုံ
- * လောကီပညာပဒေသာ (ဦးကျော်)
- * လောကီမှတ်ပုံနည်းမျိုးစုံ (ဦးပျို)
- * ဂုဏ်တော်ပေါင်းချုပ် ၁၃ ရာစုအမျိုးမျိုး
- * ပရိတ်တော် ၃၁ သုတ်
- * အဘိဓမ္မာကျူဦးရေး
- * ကိုင်းကုန်းသင်္ဂြိုဟ်ဆိုရိုးကျမ်း

အထက်ပါစာအုပ်များကို ဈေးနှုန်းမှန်ကန်စွာဖြင့် လက်လီလက်ကား
ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

ဆုထူးပန်ဦးကျော် လောကီပညာ ပဒေသာ

မြန်မာ့ချီရေး

ဒေါ်ညွန့်ဝေ

ပိဋကတ်စာပေပြန်ချီရေး

အမှတ်(၃၉/၄၀)၊ ရွှေတိဂုံဘုရားတောင်ဘက်မုခ်၊

ဈေးတော်ရုံ၊ ဒဂုံစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့

ဖုန်း-၃၈၃၅၁၁ (လိုင်းခွဲ-၂၀၆)

ကေဒဿမအကြိမ်

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	ရီရီးဖါ၏	၁၃
၃။	မြို့ဟ်အဆင်းအရောင်	၁၃
၄။	အိမ်ထောင်ဘက် ရွေးဖို့	၁၅
၅။	မြို့ဟ်တို့ သဘော	၁၅
၆။	မြို့ဟ်အစိုရသောအရပ်	၁၆
၇။	နေအလို ကျက်သရေနေပုံ	၁၆
၈။	လာဘ်နေ နတ်နေရွေးဖို့	၁၇
၉။	ဝါရမိတ္တ ရက်ငယ်ကိုရှောင်	၁၈
၁၀။	ဝါရမိတ္တ ရက်ကြီးကိုရှောင်	၁၈
၁၁။	မဟာရက်ကြမ်းကိုရှောင်	၁၉
၁၂။	အမြီတ္တစုတ်ရက်	၂၀
၁၃။	ရှမ်းရက်ကိုရှောင်	၂၁
၁၄။	သမားညှီရက်ကိုရှောင်	၂၁
၁၅။	သမားဖြူရက်ကိုရှောင်	၂၂
၁၆။	ကိန္နယုတ်ကိုရှောင်	၂၃
၁၇။	ရက်ရာဇာ ပြဿဒါး နဂါးလှည့်	၂၃
၁၈။	ရက်ယုတ်မာကိုရှောင်	၂၄
၁၉။	ရသေ့ကျော်ကိန်းကိုရှောင်	၂၅
၂၀။	လာဘ်သင့်နေ့ကိုရှောင်	၂၅
၂၁။	နဂါးပေါ်ရက်ကိုရှောင်	၂၆
၂၂။	နေ့တို့ အမြစ်အညွန့်	၂၇
၂၃။	ရုနစ်ရက်သားတို့နေရန်	၂၇

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၂၄။	စပါးကျီသွင်း အကျိုးအပြစ်	၂၈
၂၅။	ဖိုခနောက်လုပ်နည်း	၂၈
၂၆။	တိုင်ပင်နီးနှောရန် နေ့သား	၂၈
၂၇။	လက်သည်းလှီးအပ်သောနေ့	၂၉
၂၈။	မလှူကောင်းသောအရပ်	၂၉
၂၉။	ခေါင်းအုံး မွေ့ရာချုပ်ရန်	၂၉
၃၀။	ကောင်းစားဖို့ ယတြာပြုနည်း	၃၀
၃၁။	ဆီလိမ်းအပ်သောနေ့	၃၀
၃၂။	ခရီးသွားရင် ယတြာပြု	၃၀
၃၃။	ချမ်းသာကြိုရန်ဘုရား	၃၁
၃၄။	အသက်ရှည်နံ့သင့်ထုရား	၃၂
၃၅။	အသက်နေ့ကိုကြည့်	၃၃
၃၆။	ကောင်းစားလိုလျှင် သစ်ပင်စိုက်	၃၃
၃၇။	ပစ္စည်းအရမ်းမပေးနဲ့	၃၄
၃၈။	ရတနာဆင်မွေးဖို့	၃၅
၃၉။	ခုနစ်ရက်သားတို့ ရှောင်ရန်	၃၅
၄၀။	နွားမွေး ဆိတ်မွေးဖို့	၃၆
၄၁။	မွေးကောင်းသော နွားအင်္ဂါ	၃၇
၄၂။	ငွေချေးရန်မနေ့	၃၇
၄၃။	အဆင့်ဆင့်နိုင်သောနေ့	၃၈
၄၄။	ထမင်းစား မျက်နှာပြု	၃၈
၄၅။	ပညာသင်နေ့ရက်	၃၈
၄၆။	ခရီးသွားတို့ ပြုလုပ်ရန်	၃၉

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၄၇။	ယတြာသစ်ပင်စိုက်	၄၀
၄၈။	မစိုက်အပ်သောသစ်ပင်	၄၁
၄၉။	စိုက်အပ်သောသစ်ပင်	၄၁
၅၀။	ခရီးထွက် နေနှင့်အချိန်	၄၁
၅၁။	ပုဆိုးထဘီဝယ်မလား	၄၃
၅၂။	အဝတ်အစားဝယ်မလား	၄၄
၅၄။	နေထပ်မင်္ဂလာ အကျိုးအပြစ်	၄၆
၅၅။	သူငယ်ချက်မြှုပ်အရပ်	၄၇
၅၆။	သူငယ်ထမင်းခွဲရက်	၄၈
၅၇။	လယ်ထွန်ကျမ်း	၄၉
၅၈။	ထွန်သွားတပ်	၄၉
၅၉။	ပျိုးကြရက်	၅၀
၆၀။	ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရှောင်	၅၀
၆၁။	နေအလို ခေါင်းဆေးရန်	၅၁
၆၂။	လအလို ခေါင်းဆေးနည်း	၅၁
၆၃။	ရွှေကျီးသာနိမိတ်	၅၂
၆၄။	လက်သည်းပွင့်နိမိတ်	၅၂
၆၅။	ဂြိုဟ်ပွင့် ဂြိုဟ်စာကျွေး	၅၃
၆၇။	လက်သမားကျမ်း	၆၀
၆၈။	အိမ်ဆောက်မြေ	၆၁
၆၉။	မြေနေပုံအခြေအနေ	၆၁
၇၀။	အိမ်ဆောက်အခါတွက်ပုံ	၆၂
၇၁။	အိမ်ဆောက်လ	၆၃

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁၁၈။	ငှက်တော်ဝင်နိမိတ်	၈၆
၁၁၉။	ခေါက်ရှာငှက်နိမိတ်	၈၆
၁၂၀။	မိကျောင်း လပိုင်နိမိတ်	၈၇
၁၂၁။	အိမ်အောက်ပျံပေါက်နိမိတ်	၈၇
၁၂၂။	ကြောင်မြည်နိမိတ်	၈၇
၁၂၃။	တိရစ္ဆာန်ကျနိမိတ်	၈၈
၁၂၄။	အိမ်မြှောင်ကိုယ်တက်နိမိတ်	၈၈
၁၂၅။	အိမ်မြှောင်စုတ်ထိုး နိမိတ်	၈၉
၁၂၆။	နေအလိုက် အိမ်မြှောင်ကျ	၈၉
၁၂၇။	အိမ်မြွေတက်နိမိတ်	၉၀
၁၂၈။	လင်းတနား နိမိတ်	၉၀
၁၂၉။	ပျားစွဲနိမိတ်	၉၁
၁၃၀။	တိရစ္ဆာန်ဝင်သော် ပြုလုပ်ရန်	၉၂
၁၃၁။	လမင်းဂြိုဟ်ခွင်း အကျိုးအပြစ်	၉၂
၁၃၂။	တိမ်ဖြူတံခွန်နိမိတ်	၉၂
၁၃၃။	နေတံခွန်ထွက်နိမိတ်	၉၂
၁၃၄။	ကြယ်တံခွန်နိမိတ်	၉၃
၁၃၅။	နေအိမ်ဖွဲ့အဟော	၉၃
၁၃၆။	နေစွဲမြေလျင်လှုပ် အဟော	၉၃
၁၃၇။	လစွဲမြေလျင်လှုပ် အဟော	၉၄
၁၃၈။	မဟာသိဒ္ဓိဆေးတော်ကြီး	၉၄
၁၃၉။	ဂမုန်းပေါင်း	၉၇
၁၄၀။	မင်းပေါင်း	၉၇

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁၄၁။	မဟာရူင်ပေါင်း	၁၀၀
၁၄၂။	မဟာကြီး ငါးပါး	၁၀၀
၁၄၃။	ပြန်ပေါင်း	၁၀၀
၁၄၄။	ကြီးပေါင်းသိုက်ပေါင်း	၁၁၁
၁၄၅။	တိုက်ပေါင်း	၁၀၁
၁၄၆။	စွယ်ပေါင်း အမြူတေပေါင်း	၁၀၂
၁၄၇။	သည်းခြေပေါင်း	၁၀၂
၁၄၈။	ကြိတ်ပေါင်း	၁၀၂
၁၄၉။	သမိုင်းပေါင်း	၁၀၃
၁၅၀။	ထုံးပေါင်း	၁၀၃
၁၅၁။	ရွက်အုပ်ပေါင်း	၁၀၄
	ညွန့်ပေါင်း	၁၀၄
၁၅၃။	စည်ကြီးလေးပါး	၁၀၄
၁၅၄။	ပံနံပေါင်း	၁၀၅
၁၅၅။	ဆေးရိုးခြောက်ပါး	၁၀၅
၁၅၆။	ပြတ်ပေါင်း	၁၀၆
၁၅၇။	ခွက်ပေါင်း	၁၀၆
၁၅၈။	ဆေးရိုးကြီးငါးပုံ	၁၀၆
၁၅၉။	နက္ခတ်အဝင်အထွက်	၁၁၂
၁၆၀။	လက္ခဏာကျမ်းရင်းကြီး	၁၁၃
၁၆၁။	မြွေဆိုးမြွေကောင်းသိရန်	၁၁၇
၁၆၂။	မြွေဖို မြွေ သိရန်	၁၁၈

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၂၀၉။	ကြောင်မျိုးလေးပါး	၂၁၈
၂၁၀။	ရာဂီမျိုးငါးပါး	၂၁၈
၂၁၁။	အပြစ်ခြောက်ပါး	၂၁၈
၂၁၂။	ပုလဲမျိုးလေးပါး	၂၁၈
၂၁၃။	စိန်ဌာနရှစ်ပါး	၂၁၉
၂၁၄။	စိန်အမျိုးအသားအနေရှစ်ပါး	၂၁၉
၂၁၅။	သုံးဆယ့်ခြောက်ပါး အကွက်နေ	၂၁၉
၂၁၆။	စိန်မျိုးအပြစ်ခြောက်ပါး	၂၂၀
၂၁၇။	ငွေမျိုးနှစ်ဆယ့်နှစ်ပါး	၂၂၀
၂၁၈။	ပတ္တမြားမျိုး ခြောက်ပါး	၂၂၁
၂၁၉။	ပတ္တမြား နှစ်ဆယ့်နှစ်ပါး	၂၂၁
၂၂၀။	ရွှေမျိုးတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး	၂၂၂
၂၂၁။	ရွှေမျိုးကိုးပါး	၂၂၂
၂၂၂။	ရွှေမျိုးပရိယာယ်ဆယ့်ငါးပါး	၂၂၂
၂၂၃။	ရွှေမျိုးအပါးနှစ်ဆယ်	၂၂၃
၂၂၄။	ဆရာကြီးဦးပိုဓာတ်ကျမ်း	၂၂၃

လောကီပညာ ပဒေသာ

ရှိခိုးပါ၏

ဗုဒ္ဓဘုရားနှင့် တရားသံဃာ ဆရာမိဘ ဦးချလို့သာ အနန္တ
ငါးပါး ဝပ်တွား စေတနာ သဒ္ဓါတိုး ရှိခိုးပါ၏ခင်ဗျား။

အလောင်းတော် နတ်သားနှင့် သိကြားဗြဟ္မာ ဂါဝရတရား
ရှေ့ထားလို့သာ သဒ္ဓါတိုး ရှိခိုးပါ၏ခင်ဗျား။

သူရဿတီမယ်တော်ကြီးနှင့် စတုလောကာပါလာ နတ်မင်း
ကြီးလေးပါး အမှူးထားလို့သာ သဒ္ဓါတိုး ရှိခိုးပါ၏ခင်ဗျား။

တောမြိုင်အတွင်း ပျော်မွေ့နေရှာ ရသေ့မြတ်အပေါင်းနှင့်
ရှစ်သောင်းဝိဇ္ဇာ တစ်နေ့မလပ် ဦးချလို့သာ သဒ္ဓါတိုး ရှိခိုးပါ၏ ခင်ဗျား။

ဂြိုဟ်အဆင်းအရောင်

တနင်္ဂနွေ။ ဂြိုဟ်သက်ခြောက်နှစ်၊ ဂဠုန် အရှေ့မြောက် အရပ်၊
ပါပဂြိုဟ်။

တနင်္လာ။ ဂြိုဟ်သက် တစ်ဆယ့်ငါးနှစ်၊ ကျား အရှေ့အရပ်၊
သောမဂြိုဟ်။

အင်္ဂါ။ ဂြိုဟ်သက် ရှစ်နှစ်၊ ခြင်္သေ့ အရှေ့တောင်အရပ်၊
ပါပဂြိုဟ်။

ဗုဒ္ဓဟူး။ ဂြိုဟ်သက် တစ်ဆယ့်ခုနစ်၊ ဆင် တောင်အရပ်

သောမဂ္ဂြိုဟ်။

စနေ။ ဂြိုဟ်သက် ဆယ်နှစ်၊ နဂါး အနောက်တောင်အရပ်၊
ပါပဂြိုဟ်။

ကြာသပတေး။ ဂြိုဟ်သက် တစ်ဆယ့်ကိုး၊ ကြွက်အနောက်
အရပ်၊ သောမဂ္ဂြိုဟ်။

ရာဟု။ ဂြိုဟ်သက် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်၊ ဟိုင်းဆင် အနောက်
မြောက်အရပ်၊ ပါပဂြိုဟ်။

သောကြာ။ ဂြိုဟ်သက် နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်၊ ပူး မြောက်
အရပ်၊ သောမဂ္ဂြိုဟ်။

ဂြိုဟ်အဆင်းအရောင်

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်။ အနီ၊ အညို၊ အနီ ရောသော အဆင်း
အ။ အာ။ ဣ။ ဤ။ ဥ။ ဦ။ ဇ။ သြ။ ဂျန်းလူမျိုး။

တနင်္လာဂြိုဟ်။ အဖြူ၊ အဝါ၊ အဖြူရောသော အဆင်း။
က။ ခ။ ဂ။ ဃ။ ရှမ်းလူမျိုး။

အင်္ဂါဂြိုဟ်။ အနီ၊ အဖြူ၊ အနီရောသောအဆင်း။ စ။ ဆ။
ဇ။ ဈ။ ည။ တလိုင်းလူမျိုး။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်။ အစိမ်း အညို၊ အစိမ်းရောသောအဆင်း။
လ။ ဝ။ ယ။ ကဒူးလူမျိုး။

စနေဂြိုဟ်။ မည်းသောအဆင်း။ ဋ။ ဌ။ ဍ။ ဎ။ ဏ။ တ။
ထ။ ဒ။ ဓ။ န။ ကုလားလူမျိုး။

ကြာသပတေးဂြိုဟ်။ အဝါ၊ အနက်၊ အဖြူ ရောသောအဆင်း။
ပ။ ဖ။ ဖ။ ဘ။ မ။ မြန်မာလူမျိုး။

သောကြာဂြိုဟ်။ အဖြူ၊ အဖြူပြောက်ကျားသောအဆင်း။
သ။ ဟ။ ကသဲလူမျိုး။

အိမ်ထောင်ဘက်ရွေးဖို့

အိမ်ထောင်ဘက်။ ဦး၊ သာ၊ စိန်၊ ပန်း၊ ဒန်း၊ လှ၊ ကို၊
ရှာ။ အိမ်ထောင်ဘက် ကောင်းသည်။ အသက်ရှည်မည်။ ချမ်းသာမည်။

အိမ်ထောင်ရန်ဘက်။ မွှား၊ သောကာ၊ အင်းဝ၊ ရာဇာ။
အိမ်ထောင်ဘက်မကောင်း။ အရှည်မမြဲ။ ကွဲမည်။

ဓာတ်ဘက်။ အန္တော၊ ဂဗ္ဘေ၊ စရေ၊ ဝံသေ။ ဓာတ်အလိုက်
တွဲရန်ဓာတ်ဘက်။

ဓာတ်ရန်။ ဦးဝေ၊ စံကူ၊ ရေဘူ၊ တောသူ။ ဓာတ်အလိုတွဲ
ရန်။

မိတ်ဘက်။ အောင်ပင်၊ ကုလား၊ ဆွေသာ၊ နောင်ရင်းမိတ်
ဘက်။

မိတ်ဘက်။ ဦးညို၊ ခေမာ၊ သုတာ၊ ဝေရီ၊ ရန်ဘက်သက်သက်
ရန်ဂြိုဟ်မကောင်း။

လက်ဝဲလက်ယာဂြိုဟ်။ အထွန်းရာဇာ။ ဂြိုဟ်လက်ယာ။ လှ
သောဖော်ကွဲ ဂြိုဟ်လက်ဝဲ။

ယောက်ျားဂြိုဟ်။ မိန်းမဂြိုဟ်။ လောင်းအံ့ပြုငြား။ ဂြိုဟ်ယောက်ျား။
ရွှေခါးသီးထ။ ဂြိုဟ်မိန်းမ။

ဂြိုဟ်တို့သဘော

အဝတ်အစားဂြိုဟ်။ တနင်္ဂနွေ အပေါ်ရုံ အဝတ်ကြမ်း။ တနင်္လာ
အဝတ်အစားအသစ်။ အင်္ဂါမီးလောင်ပေါက်ပါသောအဝတ်အစား။ ဗုဒ္ဓဟူး
ရေစိုအဝတ်။ စိုထိုင်းထိုင်းအဝတ်။ ဖွပ်ပြီးအဝတ်။ ကြာသပတေး တံစိ
ပတ်ရစ်အဝတ်။ သောကြာ ခိုင်ခံ့သောအဝတ်။ စနေ ဟောင်းနွမ်း
ဆွေးမြေ့သောအဝတ်။ စုတ်ပြတ်နေသောအဝတ်။ မည်းနက်စုတ်ပြတ်
သောအဝတ်။

ဓာတ်သတ္တုဂြိုဟ်။ တနင်္ဂနွေကြေးနီ။ တနင်္လာကျောက်နီ၊
ပတ္တမြား။ အင်္ဂါရွှေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး ကြေးဝါ မိုးကြိုး၊ စီခြယ်သောကျောက်။

ကြာသပတေး ငွေ။ သောကြာပုလဲ။ စနေ သံခဲနက်။

မင်းမိဖုရားဂြိုဟ်။ တနင်္ဂနွေမင်း။ တနင်္လာမင်းမိဖုရား အင်္ဂါ
အမတ်။ စစ်သူကြီး။ ဗုဒ္ဓဟူးအိမ်ရှေ့မင်း။ ကြာသပတေးသောကြာ
မင်းတိုင်ပင်ပညာရှိအမတ်။ စနေ မင်းစေ။ အစေအပါး။

ကျွန်ဂြိုဟ် အရှင်ဂြိုဟ်။ အစတွင်ရောင်း။ ကျွန်ဂြိုဟ်။ ကြိုင်
လှောင်မြဲသို။ အရှင်ဂြိုဟ်။

နဂိုရ်ယာယီ။ ကျော်စံသိန်းရီ။ ဂြိုဟ်ယာယီ။ ယာယီဂြိုဟ်
မိနီလေ။ နဂိုရ်ကျ။ နဂိုရ်ဂြိုဟ်။

မိဂြိုဟ်၊ ဘဂြိုဟ်။ တနင်္ဂနွေ အဘ။ တနင်္လာအမိ။ အင်္ဂါ
ကျေးကျွန်။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး။ ကြာသပတေးဆရာ။ သောကြာမယား။
စနေဘိုးဘေး။ ရာဟုတ်ရွှာန်။

ဂြိုဟ်ဝင် ဂြိုဟ်ထွက် အကျိုးအပြစ်အောင်စံအဝင်။ သာဘင်
အလယ်။ ထွန်းကြွယ်အတွက် ရွှေဝတ်မှာ ခပ်သိမ်းသာ။

ဂြိုဟ်အစိုးရသောအရပ်

ဂြိုဟ်အစိုးရသောအရပ်။ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် အရှေ့အရပ်ကို
အစိုးရသည်။ တနင်္လာဂြိုဟ်သည် အနောက်မြောက်အရပ်ကို အစိုးရ
သည်။ အင်္ဂါဂြိုဟ်သည် တောင်အရပ်ကို အစိုးရသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သည် မြောက်အရပ်၊ စနေဂြိုဟ်သည် အနောက်
အရပ်၊ ကြာသပတေးဂြိုဟ်သည် အရှေ့မြောက်အရပ်ကို အစိုးရသည်။
ရာဟုဂြိုဟ်သည် အနောက်အရပ်၊ သောကြာဂြိုဟ်သည် အရှေ့တောင်
အရပ်ကို အစိုးရသည်။

ဧနုအလို တျတ်သဓရဧနပုံ

တနင်္ဂနွေနေ့ ကျက်သရေ ဦးခေါင်းမှာနေသည်။ ဦးခေါင်းကို
သန့်ရှင်းအောင် ပြုပြင်ထားကြ ကျက်သရေတည်မည်။

တနင်္လာနေ့ ကျက်သရေ ပခုံးမှာနေသည်။ ပခုံးကို နံသာဆီ
မွှေး အနံ့ပေး။

အင်္ဂါနေ့ကျက်သရေ ကျောကုန်းမှာနေသည်။ ကျောကုန်းကို
လှူပြင်ရင် ကျက်သရေရှိဖို့ ပြုပြင်ကြ။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ကျက်သရေ နှာခေါင်းမှာနေသည်။ နှာခေါင်းကို
အမွှေးနံ့ပေးကြ။

ကြာသပတေးနေ့ ကျက်သရေ လက်ရုံးမှာနေသည်။ လက်ရုံး
ကို သန့်ရှင်းအောင် ထားကြ။

သောကြာနေ့ ကျက်သရေ ဣန္ဒြေမှာနေသည်။ ဣန္ဒြေကို
စောင့်ထိန်းကြ။

စနေနေ့ကျက်သရေ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ နေသည်။ တစ်ကိုယ်
လုံး မင်္ဂလာကျက်သရေတည်ရန် သန့်သန့်ပြန့်ပြန့်ပြုပြင်၍ ကောင်းမွန်
စွာ နေထိုင် ကျက်သရေမင်္ဂလာဖြစ်မယ်။

လာဘ်ဓန နတ်ဓနရွေးဖို့

နတ်ဓနရွေးဖို့ အုန်း၊ သီး၊ ဆက်၊ လာထောင်ကရွာမှာ
စနေထောင့်က လက်ယာပတ်ချ။

လာဘ်ဓနရွေးဖို့ ဦး၊ သာ၊ လှ၊ ရွာ၊ နှစ်၊ ကြာ၊ စိတ်၊
ပျော်၊ တနင်္ဂနွေထောင့်က လက်ဝဲချ။

စက်ဓနရွေးဖို့ စ၊ လင်း၊ မြို့၊ သာ၊ ကျောင်း၊ တည်၊ ရာ၊
၏၊ တနင်္ဂနွေထောင့်က လက်ဝဲချ။

နံစိလာရွေးဖို့ အင်း၊ ဝ၊ ရှင်၊ ကြီး၊ ထန်း၊ သီး၊ စုတ်၊
ဖတ်၊ ရာဟုထောင့်က လက်ဝဲချ။

လေးမျက်နှာ နတ်ဓနအရှေ့ခိုနန်း၊ နောက်ခန်းအိုင်သာ၊
မြောက်မှာလမ်းစ၊ တောင်မှာပ၊ ရှောင်ကြဝေးဝေးကွာ။

စကားမမှန် အမှန်ယူဖို့ ကာမသားစကားမမှန်၊ အုတ်ရှစ်စံ
ထား အမှန်စကား။

ဝယ်ကောင်း၊ မဝယ်ကောင်း လွမ်းဘုံ၊ သား ဝယ်၊ ပါ။
ကျော်၊ အောဇ၊ စံနောင်၊ မဝယ်ကောင်း။

ရေချိုးရ မချိုးရ ငါ့သားရွှေတောင် ရေကိုရှောင်။ မောင်စံအို၊
ရေကိုချိုး။

လက်သည်းမလှီးရ အို၊ ကြင်၊ ယား၊ မုန်း၊ သွေးလက်သည်း
လှီးရဆေး၊ တန်၊ လက်၊ မှားဖြတ်ပါ။

ဝါရမိတ္တု ရက်ငယ်တို့ရှောင်

ဝါရမိတ္တုရက်ငယ်မှာ အိမ်တက်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်း၊ ခရီး
ဝေးသွားခြင်း၊ ကုန်အရောင်းအဝယ်ပြုခြင်းတို့ကို ရှောင်ကြ။

ဘယ်လမဆို လဆန်း လဆုတ် ၆-ရက်နေ့မှာ စနေဖြစ်ရင်
ဝါရမိတ္တု ရက်ငယ်။

ဘယ်လမဆို လဆန်း လဆုတ် ၇-ရက်မှာ သောကြာဖြစ်
ရင် ဝါရမိတ္တု ရက်ငယ်။

ဘယ်လမဆို လဆန်း လဆုတ် ၈-ရက်မှာ ကြာသပတေး
ဖြစ်ရင် ဝါရမိတ္တု ရက်ငယ်။

ဘယ်လမဆို လဆန်း လဆုတ် ၉-ရက်မှာ ဗုဒ္ဓဟူးဖြစ်ရင်
ဝါရမိတ္တု ရက်ငယ်။

ဘယ်လမဆို လဆန်း လဆုတ် ၁၀-ရက်မှာ အင်္ဂါဖြစ်ရင်
ဝါရမိတ္တု ရက်ငယ်။

ဘယ်လမဆို လဆန်း လဆုတ် ၁၁-ရက်မှာ တနင်္လာဖြစ်ရင်
ဝါရမိတ္တု ရက်ငယ်။

ဘယ်လမဆို လဆန်း လဆုတ် ၁၂-ရက်မှာ တနင်္ဂနွေ
ဖြစ်ရင် ဝါရမိတ္တု ရက်ငယ်။

ဝါရမိတ္တု ရက်ကြီးတို့ရှောင်

ဝါရမိတ္တုရက်ကြီးကိုရှောင်ကြ။ ခရီးရပ်ဝေးသွားခြင်း၊ အိမ်

တက်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်း၊ ကုန်အရောင်းအဝယ်ပြုခြင်းတို့ကို ရှောင်ကြ။

ဘယ်လမဆို လဆန်း လဆုတ် ၁-ရက်မှာ တနင်္ဂနွေဖြစ်ရင် ဝါရမိတ္တ၊ ရက်ကြီး။

ဘယ်လမဆို လဆန်း လဆုတ် ၄-ရက်မှာ တနင်္လာဖြစ်ရင် ဝါရမိတ္တ၊ ရက်ကြီး။

ဘယ်လမဆို လဆန်း လဆုတ် ၈-ရက်မှာ အင်္ဂါဖြစ်ရင် ဝါရမိတ္တ၊ ရက်ကြီး။

ဘယ်လမဆို လဆန်း လဆုတ် ၉-ရက်မှာ ဗုဒ္ဓဟူးဖြစ်ရင် ဝါရမိတ္တ၊ ရက်ကြီး။

ဘယ်လမဆို လဆန်း လဆုတ် ၆-ရက်မှာ ကြာသပတေး ဖြစ်ရင် ဝါရမိတ္တ၊ ရက်ကြီး။

ဘယ်လမဆို လဆန်း လဆုတ် ၃-ရက်မှာ သောကြာဖြစ်ရင် ဝါရမိတ္တ၊ ရက်ကြီး။

ဘယ်လမဆို လဆန်း လဆုတ်ရက်မှာ စနေဖြစ်ရင် ဝါရမိတ္တ၊ ရက်ကြီး။

မဟာရတ်ကြမ်းတိုရောင်

မဟာရက်ကြမ်းခေါ် ရက်တံကျင်ကိုရှောင်ကြ။ ထိုရက်မှာ လှေနှင့် ခရီးသွားမယ်ဆိုရင် လှေနှစ်မယ်။ တောတောင်ကို သွားမယ် ဆိုရင် ဘေးတွေ့မယ်။ ကျောင်းဆောက်မယ်၊ အိမ်ဆောက်မယ်ဆိုရင် ငွေကုန်ကြေးကျများမယ်။ ငွေမလောက်ဖြစ်မယ်။ တာနောရက်လည်း ခေါ်သည်။

ဝါဆိုလ၊ ဝါခေါင်လ၊ လဆန်းလဆုတ် ၁ ရက်ကို ရှောင်ကြ မဟာရက်ကြမ်း။

တော်သလင်းလ၊ သီတင်းကျွတ်လ၊ လဆန်းလဆုတ် ၂ ရက်ကို ရှောင်ကြ မဟာရက်ကြမ်း။

တန်ဆောင်မုန်းလ၊ နတ်တော်လ၊ လဆန်းလဆုတ် ၃ ရက်
ကို ရှောင်ကြ မဟာရက်ကြမ်း။

ပြာသိုလ၊ တပို့တွဲလ၊ လဆန်းလဆုတ် ၄ ရက်ကိုရှောင်ကြ
မဟာရက်ကြမ်း။

ကဆုန်လ၊ နယုန်လ၊ လဆန်းလဆုတ် ၆ ရက်ကိုရှောင်ကြ
မဟာရက်ကြမ်း။

တပေါင်းလ၊ တန်ခူးလ၊ လဆန်းလဆုတ် ၅ ရက်ကို ရှောင်
ကြ မဟာရက်ကြမ်း။

အမြီတ္တစုတ်ရက်

အမြီတ္တစုတ်ရက်မှာ လက်ဖွဲ့ထိုးရင် အောင်မြင်မယ်။ ဆေး
ဖေါ်စပ်ရင် ဆေးစွမ်းထက်မယ်။ ဂါထာမန္တန်မန္တရား မန်းမှုတ်ရင် ပြီးစီး
မယ်။

• ဘယ်လမဆို လဆန်းလဆုတ် ၁ ရက်မှာ သောကြာဖြစ်ရင်
အမြီတ္တစုတ်ရက်။

ဘယ်လမဆို လဆန်းလဆုတ် ၂ ရက်မှာ ဗုဒ္ဓဟူးဖြစ်ရင်
အမြီတ္တစုတ်ရက်။

ဘယ်လမဆို လဆန်းလဆုတ် ၃ ရက်မှာ တနင်္လာဖြစ်ရင်
အမြီတ္တစုတ်ရက်။

ဘယ်လမဆို လဆန်းလဆုတ် ၄ ရက်မှာ ကြာသပတေး
ဖြစ်ရင် အမြီတ္တစုတ်ရက်။

ဘယ်လမဆို လဆန်းလဆုတ် ၅ ရက်မှာ စနေဖြစ်ရင်
အမြီတ္တစုတ်ရက်။

ဘယ်လမဆို လဆန်းလဆုတ် ၇ ရက်မှာ အင်္ဂါဖြစ်ရင်
အမြီတ္တစုတ်ရက်။

ဘယ်လမဆို လဆန်းလဆုတ် ၈ ရက်မှာ တနင်္ဂနွေဖြစ်ရင်

အမြီတ္တစုတ်ရက်။

အချို့ကျမ်းတွင် လဆန်းလဆုတ် ၁ ရက်မှာ ဗုဒ္ဓဟူး သော
ကြာဖြစ်ရင် အမြီတ္တစုတ်ရက် ဆိုသည်။

ရှမ်းရက်တို့ရှောင်

ရှမ်းရက်မှာ အိမ်ဆောက်မယ်၊ အရောင်းအဝယ်ပြုမယ်ဆိုရင်
မီးလောင်မယ်၊ ဆုံးရှုံးမယ်။ ပျက်စီးမယ်။

တန်ခူး၊ ကဆုန်လဆန်းလဆုတ် ၈ ရက်ကိုရှောင် ရှမ်းရက်။
နယုန်လ၊ ဝါဆိုလ၊ လဆန်းလဆုတ် ၂ရက်ကိုရှောင် ရှမ်း
ရက်။

ဝါခေါင်လမှာ လဆန်းလဆုတ် ၉ ရက်ရှောင် ရှမ်းရက်။
တော်သလင်းလ၊ သီတင်းကျွတ် လဆန်းလဆုတ် ၃ ရက်ကို
ရှောင် ရှမ်းရက်။

တန်ဆောင်မုန်းလမှာ လဆန်းလဆုတ် ၅ ရက် ရှမ်းရက်။
နတ်တော်လမှာ လဆန်းလဆုတ် ၁ ရက် ရှမ်းရက်။ ရှောင်
ကြ။

ပြာသိုလ၊ တပေါင်းလ၊ လဆန်းလဆုတ် ၄ ရက်ကိုရှောင်။
ရှမ်းရက်။
တပို့တွဲလမှာ လဆန်းလဆုတ် ၇ ရက်ကိုရှောင် ရှမ်းရက်။

သမားညိုရက်တို့ရှောင်

သမားညိုရက်မှာ အိမ်ဆောက်ရင် မီးလောင်မယ်၊ ထိမ်းမြား
မင်္ဂလာပြုရင် မုဆိုးမဖြစ်မယ်၊ ပညာသင်ရင် အပြီးမရောက်။

တန်ခူးလ၊ တနင်္ဂနွေ၊ စနေ၊ သမားညို။

ကဆုန်လ၊ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ သမားညို။

နယုန်လ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သမားညို။

ဝါဆိုလ၊ သောကြာ၊ စနေ၊ သမားညို။

ဝါခေါင်လ၊ တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ သမားညို။
 တော်သလင်းလ၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ သမားညို။
 သီတင်းကျွတ်လ၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ သမားညို။
 တန်ဆောင်မုန်းလ၊ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ၊ သမားညို။
 နတ်တော်လ၊ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ၊ သမားညို။
 ပြာသိုလ၊ တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ သမားညို။
 တပို့တွဲလ၊ အင်္ဂါ၊ ရာဟု၊ သမားညို။
 တပေါင်းလ၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ သမားညို။
 အနွ၊ ခုစံ၊ လက်ပံ၊ သတင်း၊ အင်ကြင်၊ ဆူးလေ၊ သပြေ၊
 အနမ်း၊ အုန်းထန်း၊ အကုန်း၊ စုရံ၊ ပုံသည် ရှောင်ကြသမားညို တစ်
 လ နှစ်ရက်ဆို။

သမားဖြူရက်တိုစရောင်

သမားဖြူရက်မှာ အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ ကျောင်းဆောက်ခြင်း၊
 ထိမ်းမြားခြင်း၊ ကုန်အရောင်းအဝယ်ပြုခြင်း၊ အတတ်ပညာသင်ခြင်း၊
 တို့ကို မလုပ်ကောင်း။ ပြုခဲ့သော် မီးလောင်ခြင်း၊ ဆုံးရှုံးခြင်း၊ မုဆိုးမ
 ဖြစ်ခြင်း၊ အတတ်ပညာအဆုံးအမခံရက်ခြင်းတို့ဖြစ်မည်။

ဘယ်လမဆို လဆန်း၊ လဆုတ် ၁ ရက်မှာ စနေ တနင်္ဂနွေ
 ဖြစ်ရင် သမားဖြူ။

ဘယ်လမဆို လဆန်း၊ လဆုတ် ၂ ရက်မှာ တနင်္ဂနွေဖြစ်ရင်
 သမားဖြူ။

ဘယ်လမဆို လဆန်း၊ လဆုတ် ၃ ရက်မှာ တနင်္လာ၊
 သောကြာ ဖြစ်ရင် သမားဖြူ။

ဘယ်လမဆို လဆန်း၊ လဆုတ် ၄ ရက် ကြာသပတေး
 ဖြစ်ရင် သမားဖြူ။

ဘယ်လမဆို လဆန်း၊ လဆုတ် ၅ ရက်မှာ ဗုဒ္ဓဟူးဖြစ်ရင်
 သမားဖြူ။

ဘယ်လမဆို လဆန်း လဆုတ် ၆ ရက်မှာ တနင်္လာ အင်္ဂါ
ဖြစ်ရင် သမားဖြူ။

ဘယ်လမဆို လဆန်း လဆုတ် ၇ ရက်မှာ သောကြာဖြစ်ရင်
သမားဖြူ။

ကိန္နယုတ်တိုရှောင်

လဆန်း ၂ ရက် တောမှာ ကိန္နယုတ်၊ တောမှာ သစ်မခုတ်
ကောင်း။ လဆန်း ၄ ရက် ကောင်မှာ ကိန္နယုတ်၊ တောင်မတက်
ကောင်း။

လဆန်း ၈ ရက် ဥယျာဉ်မှာ ကိန္နယုတ်၊ ဥယျာဉ်မှာ သစ်
ပင်မစိုက်ကောင်း။ လဆန်း ၁၀ ရက် မြစ်မှာကိန္နယုတ်၊ မြစ်ကို
ဆင်းပြီး ရေမကူးကောင်း။

လဆန်း ၁၂ ရက် မိန်းမမှာ ကိန္နယုတ်၊ မိန်းမသို့ မသွား
မလာကောင်း။ လဆန်း ၁၄ ရက် အမှုကိစ္စမှာ ကိန္နယုတ်၊ မင်္ဂလာ
အမှုကိစ္စ မပြုကောင်း။

လဆန်း ၃ ရက် လက်ယာမှာ ကိန္နယုတ်၊ လယ်ယာစိုက်
ပျိုးခြင်း၊ ခိုတ်ဖြတ်ခြင်းရှောင်။

လဆုတ် ၇ ရက်မှာ မင်းမှာ ကိန္နယုတ်၊ မင်းထံမသွားနှင့်။

လဆုတ် ၉ ရက် မြေမှာ ကိန္နယုတ်၊ မြေကြီးကို မတူးမဆွ
ကောင်း။

လဆုတ် ၁၁ ရက် အမှုကိစ္စမှာ ကိန္နယုတ် မင်္ဂလာကိစ္စ
မပြုကောင်း။

ရက်ရာဇာ ပြဿဒါး နဝါးလှည့်

ရက်ရာဇာ- တန်ခူးသာကျော်၊ ထွန်းပေါ်ကဆုန်၊ နယုန်
ညွန့်စ၊ အောင်လှ ဝါဆို၊ သာလိုဝါခေါင်၊ မြတောင် တော်သလင်း၊
သီတင်းကျွတ်ဆီ၊ သောရီ တန်ဆောင်မုန်း၊ ချမ်းတုန်းနတ်တော်၊ မိနော်

ပြာသို၊ မိညိုတပို့တွဲ၊ ထဲဝင်တပေါင်း၊ သာဓိတပေါင်းလည်း ရှိသည်။

ပြဿဒါး- တမာ၊ သက်ရင်း၊ အင်ကြင်း၊ ဆုရစ်လေးလဖြစ်။
တန်ခူးလမှာ စနေ၊ ကြာသပတေး၊ ကဆုန်လမှာ သောကြာ ရာဟု။
နယုန်လမှာ တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ။ ဝါဆိုလမှာ အင်္ဂါရာဟု။ ကျွန်လ
များလည်း ဤအတိုင်းယူ။

နဂါးလှည့်- တပေါင်း၊ တန်ခူး၊ ကဆုန် နဂါးဦးခေါင်း အ
နောက်လှည့်၊ အရှေ့-အမြီး၊ ဝမ်း-တောင်၊ ကျော-မြောက်။ နယုန်၊
ဝါဆို၊ ဝါခေါင် နဂါးဦးခေါင်းမြောက်လှည့်၊ အမြီး-တောင်၊ ဝမ်း-
အနောက်၊ ကျော-အရှေ့၊ တော်သလင်း၊ သီတင်းကျွတ်၊ တန်ဆောင်
မုန်း၊ နဂါးဦးခေါင်း အရှေ့လှည့်၊ အမြီး-နောက်၊ ဝမ်း-မြောက်၊
ကျော-တောင်။ နတ်တော်၊ ပြာသို၊ တပို့တွဲ နဂါးဦးခေါင်း တောင်
လှည့်၊ အမြီး-မြောက်၊ ဝမ်း-အရှေ့၊ ကျော-အနောက်။

ရက်ယုတ်မာတိုရှောင်

ရက်ယုတ်မာကိုရှောင်။ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုရင် တကွဲတပြား
စီ နေရမယ်။ အိမ်ဆောက်ရင် မီးလောင်မယ်။ ခရီးဝေးသွားရင်
ရက်ကြာမယ်။

တန်ခူးလ၊ ဝါဆိုလ၊ လဆန်း လဆုတ် ၆ ရက်ကိုရှောင်
ရက်ယုတ်မာ။

ကဆုန်လ၊ တပို့တွဲ လဆန်း လဆုတ် ၄ ရက်ကိုရှောင်
ရက်ယုတ်မာ။

နယုန်လ၊ တော်သလင်းလဆန်း လဆုတ် ၈ ရက်ကိုရှောင်
ရက်ယုတ်မာ။

ဝါခေါင်လ၊ တန်ဆောင်မုန်း လဆန်း လဆုတ် ၁၀ ရက်ကို
ရှောင် ရက်ယုတ်မာ။

သီတင်းကျွတ်လ၊ ပြာသိုလ လဆန်း လဆုတ် ၁၂ ရက်ကို
ရှောင် ရက်ယုတ်မာ။

နတ်တော်လ၊ တပေါင်းလ လဆန်း လဆုတ် ၂ ရက်ကိုရှောင်
ရက်ယုတ်မာ။

ရေသုဓဉ္ဇာ်တိန်းတိုဓရောင်

ထိုရက်မှာ မင်္ဂလာအမှုကိစ္စ မပြုလုပ်ကောင်း၊ အိမ်ကျောင်း
မဆောက်ကောင်း၊ ဆင်စီးမြင်းစီး မလုပ်ကောင်း၊ ခရီးရပ်ဝေး မသွား
ကောင်း။

တန်ခူးလ၊ ဝါခေါင်လ၊ နတ်တော်လ ထိုလများတွင် လဆန်း
လဆုတ် ၈ ရက်ကိုရှောင်ကြ။

ကဆုန်လ၊ တော်သလင်းလ၊ ပြာသိုလ ထိုလများတွင်
လဆန်းလဆုတ် ၈ ရက်ကို ရှောင်ကြ။

နယုန်လ၊ သီတင်းကျွတ်လ၊ တပို့တွဲလ ထိုလများတွင် လ
ဆန်း လဆုတ် ၉ ရက်ကို ရှောင်ကြ။

ဝါဆိုလ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၊ တပေါင်းလ ထိုလများတွင်
လဆန်း လဆုတ် ၁၀ ရက်ကို ရှောင်ကြ။

လ ဒဏ်သင့်နေ့ဓရောင်

တန်ခူးလ၊ ဝါခေါင်လ၊ နတ်တော်လ ကြာသပတေး၊ စနေ
ကိုရှောင်ကြ။

ကဆုန်လ၊ တော်သလင်းလ၊ ပြာသိုလ တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ
ကို ရှောင်ကြ။

နယုန်လ၊ သီတင်းကျွတ်လ၊ တပို့တွဲသောကြာ၊ ဗုဒ္ဓဟူးကို
ရှောင်ကြ။

ဝါဆိုလ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၊ တပေါင်းလ အင်္ဂါ ရာဟုကို
ရှောင်ကြ။

နဂါးပေါ်ရတီတို့ရှေ့သင်

တနင်္ဂနွေ ဆန်းသောလမှာ လဆန်း ၂ ရက်၊ ၃ ရက်၊ ၅ ရက်၊ လဆုတ် ၉ ရက် နဂါးပေါ်။

တနင်္လာ ဆန်းသောလမှာ လဆန်း ၁၀ ရက်၊ ၁၂ ရက်၊ ၁၃ ရက်၊ ၁၄ ရက်၊ လဆုတ် ၁၀ ရက် မြေစောင့်နဂါးပေါ်။

အင်္ဂါဆန်းသောလမှာ လဆန်း ၉ ရက်၊ လဆုတ် ၂ ရက်၊ လကွယ်နေ့မှာ နဂါးပေါ်။

ဗုဒ္ဓဟူး ဆန်းသောလမှာ လဆန်း ၅ ရက်၊ လဆုတ် ၇ ရက်၊ လကွယ်နေ့ နဂါးပေါ်။

ကြာသပတေး ဆန်းသောလမှာ လဆန်း ၈ ရက်၊ လဆုတ် ၆ ရက်၊ ၉ ရက် နဂါးပေါ်။

သောကြာ ဆန်းသောလမှာ လဆန်း ၄ ရက်၊ လဆုတ် ၃ ရက်၊ ၁၀ ရက် နဂါးပေါ်။

စနေ ဆန်းသောလမှာ လဆန်း ၉ ရက်၊ လဆုတ် ၉ ရက်၊ မြေစောင့်နဂါးပေါ်သည်။

မြေနဂါး အစဉာဏျှပုံ

နဂါးပေါ်သော ရက်မှာလဲကွဲသွေးထွက် သွေးယိုသော် မြေစောင့်နဂါး ဖမ်းစားတတ်သည်။ ဖမ်းစားသော် တုန်ခြင်း ကိုက်ခဲခြင်း ဖြစ်မည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော် လူရုပ်၊ ခင်ပုတ်ရုပ်၊ ဖားရုပ် ပြုပြီးသော် အမဲဖုတ်၊ ငါးဖုတ်၊ သပြေညွန့်၊ သူနာဆံဖျား၊ ခြေသည်းလက်သည်း ဖြတ်ယူ၊ သပြေသားကို လူနာအတောင်နှင့် တစ်ထောင်တိုင်းဖြတ်၊ ခေါပက်လက်မှာ အားလုံးထည့်၊ လူနာအတောင်နှင့် တစ်တောင်ပြည့် အောင် တွင်းတူး၊ ခေါကို တွင်းတွင် ထည့်ပြီးလျှင် မန္တန်နှင့် ခုနစ် အုပ်မန်း (ဥှဲ-နှစ်သိန်းလေးသောင်းအထုရှိသော မဟာပထဝီမြေကို အစိုးရသော ဘုမ္မိ၊ ယကွမြေစောင့်ဘီလူးကို ဆုံးမတော်မူလေသတည်း။

(ဥ-ဘုဉ္ဇာဟိ ဘုဉ္ဇာဟိ၊ ညောင်တိတ်တိတ်) ထိုမန္တန်နှင့် ခုနစ်အုပ်မန်း
ပြီးလျှင် အထက်မြေကို အောက်ကထား၊ အောက်မြေကို အထက်ထား
ပြီးဖို့။ ခြေနှင့်သုံးချက်သိပ်၊ ရေတစ်မူတ်လက်ပြန်လောင်း၍ လှည့်
မကြည့်ဘဲ စိုက်စိုက်လာလေ၊ မြေနှင့်စပ်သော အနာတို့ကို ဤနည်း
နှင့်စီရင်သော် လွတ်ကင်းချမ်းသာ ပျောက်နေကျ ဒိဋ္ဌဖြစ်သည်။

ဇနုတို့ အမြစ် အညွန့်

တနင်္ဂနွေ သားသမီးတို့၏ အမြစ်မှာ စနေ၊ အညွန့် တနင်္လာ
ဖြစ်သည်။

တနင်္လာ သားသမီးတို့မှာ အမြစ်တနင်္ဂနွေ၊ အညွန့်အင်္ဂါဖြစ်
သည်။

အင်္ဂါ သားသမီးတို့မှာ အမြစ် တနင်္လာ၊ အညွန့် ဗုဒ္ဓဟူး
ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီးတို့မှာ အမြစ်အင်္ဂါ၊ အညွန့်ကြာသပတေး
ဖြစ်သည်။

ကြာသပတေး သားသမီးတို့မှာ အမြစ် ဗုဒ္ဓဟူး၊ အညွန့်
သောကြာဖြစ်သည်။

သောကြာ သားသမီးတို့မှာ အမြစ်ကြာသပတေး၊ အညွန့်
စနေ ဖြစ်သည်။

စနေ သားသမီးတို့မှာ အမြစ် သောကြာ၊ အညွန့် တနင်္ဂနွေ
ဖြစ်သည်။

ခုနစ်ရက်သားတို့ ဇနုရန်

တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာသားသမီးတို့ကို ဆင်းရဲလျှင် ကုန်းမြင့်
မြေထိပ် အရပ်ကနေ။

အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ စနေသားသမီးတို့
ဆင်းရဲလျှင် မြစ်ချောင်းအနီးမှာနေ။

စပါးတို့သွင်း အကျိုးအပြစ်

တနင်္ဂနွေနေ့ စပါးကို ကျိုသွင်းသော် အလိုဆန္ဒပြည့်ဝ၏။
 တနင်္လာနေ့ စပါးကို ကျိုသွင်းသော် ပျက်စီးဆုတ်ယုတ်၏။
 အင်္ဂါနေ့ စပါးကို ကျိုသွင်းသော် စုတ်လာဘ်ရ၏။
 ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ စပါးကိုကျိုသွင်းသော် အကြံအစည် အထမြောက်
 အောင်မြင်၏။
 ကြာသပတေးနေ့ စပါးကို ကျိုသွင်းသော် အကျိုးစီးပွား
 ဆုတ်ယုတ်၏။
 သောကြာနေ့ စပါးကို ကျိုသွင်းသော် အကျိုးစီးပွားများ၏။
 စနေနေ့ စပါးကို ကျိုသွင်းသော် ပျက်စီးဆုတ်ယုတ်၏။

ဖိုခနောက် လုပ်နည်း

ထမင်းဟင်းချက်သော ဖိုခနောက်ကို အငယ်ဆုံး လုံးပတ်
 လေးသစ်၊ အကြီးဆုံးလုံးပတ် သုံးထွာ၊ အမြင့်တစ်ထွာပြု အလွန်
 အယုတ် မလုပ်ကောင်း။

တိုင်ပင် နှီးနှောရန် နေ့သား

တနင်္ဂနွေ သားသမီးတို့မှာ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးတို့နှင့် တိုင်ပင်
 နှီးနှောရမည်။
 တနင်္လာ သားသမီးတို့မှာ ကြာသပတေး သားသမီးတို့နှင့်
 တိုင်ပင်နှီးနှောရမည်။
 အင်္ဂါသားသမီးတို့မှာ သောကြာသားသမီးတို့နှင့် တိုင်ပင်
 နှီးနှောရမည်။
 ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးတို့မှာ စနေသားသမီးတို့နှင့် တိုင်ပင် နှီးနှော
 ရမည်။
 ကြာသပတေး သားသမီးတို့မှာ တနင်္ဂနွေ သားသမီးတို့နှင့်

လောကီပညာပဒေသာ

၂၉

တိုင်ပင်နှိုးနှောရမည်။

သောကြာ သားသမီးတို့မှာ တနင်္လာ သားသမီးတို့နှင့် တိုင်ပင်နှိုးနှောရမည်။

လက်သည်းလှီးအပ်သောနေ့

တနင်္လာနေ့ လက်သည်းလှီးရင် အနာကင်းမယ်၊ အသက်ရှည်မယ်။

အင်္ဂါနေ့ လက်သည်းလှီးရင် စိတ်ချမ်းသာမယ်။ အနာကင်းမယ်။

စနေနေ့ လက်သည်းလှီးရင် အလိုပြည့်မယ်။

မလှူတောင်းသောအရပ်

တနင်္ဂနွေ၊ စနေ သားသမီးတို့မှာ အနောက်မြောက်အရပ်အလှူမပေးကောင်း။

တနင်္လာ ကြာသပတေး သားသမီးတို့မှာ အရှေ့မြောက်အရပ်မှာ အလှူမပေးကောင်း။

အင်္ဂါ၊ ရာဟု သားသမီးတို့မှာ အရှေ့တောင်အရပ်မှာ အလှူမပေးကောင်း။

ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ သားသမီးတို့မှာ အနောက်တောင်အရပ်မှာ အလှူမပေးကောင်း။ ရှောင်ရမည်။

မလိုက်နာလျှင် ခွက်ဆွဲပြီး တောင်းစားရသောအဖြစ်ကို ရောက်မည်ဟု ကျမ်းကဆိုသည်။

ခေါင်းအုံး ဓမ္မရာ ချုပ်ရန်

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ ကြာသပတေးနေ့၊ သောကြာနေ့ နက္ခတ်ထစ်လုံး၊ ဆယ့်သုံးလုံး၊ ဆယ့်လေးလုံး၊ ဆယ့်နှစ်လုံး၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်လုံး၊ ဆယ့်

ခုနစ်လုံး၊ ဆယ့်ကိုးလုံး ထိုနက္ခတ်တို့နှင့် ကြံကြံကံသောအခါ ခေါင်း
အုံး မွေ့ရာတို့ကို ချုပ်မည်။

တောင်းစားဖို့ ယတြာပြုနည်း

တနင်္ဂနွေ သားသမီး ကောင်းစားလိုလျှင် အိမ်ခြောက်ဘက်က
သံပုံပြု။

တနင်္လာသားသမီး ကောင်းစားလိုလျှင် အရှေ့မြောက်ဘက်
က ဘုရားတည်။

အင်္ဂါသားသမီး ကောင်းစားလိုလျှင် အရှေ့အရပ်က တံခွန်
စိုက်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး ကောင်းစားလိုလျှင် အရှေ့တောင်က ရေခဲ
တံတားပြု။

ကြာသပတေးသားသမီး ကောင်းစားလိုလျှင် အနောက်
တောင်က ရေခဲပြု။

သောကြာ သားသမီးကောင်းစားလိုလျှင် အနောက်မြောက်က
တန်ဆောင်းပြု။

စနေသားသမီး ကောင်းစားလိုလျှင် တောင်အရပ်က တံခွန်
စိုက်။ /

ဆီလိမ်းအပ်သောနေ့

တနင်္လာနေ့ ဆီလိမ်းရင် အဆင်းလှသည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဆီ
လိမ်း ကျက်သရေရှိသည်။ သောကြာနေ့ ဆီလိမ်းရင် လာဘ်ရသည်။

၊ စနေနေ့ ဆီလိမ်းရင် အမှုခပ်သိမ်း အောင်။ အခြားနေ့များ
မကောင်း။

ခရီးသွားရင် ယတြာပြု

နတ်၊ စက်၊ ပြဒါး ရက်ခိုက်မလွတ်ရင် ယတြာပြုပြီး ခရီး

ဝေးသွားကြ။

တနင်္ဂနွေ ဆိုရင် ထိပ်မှာ 'အ' ရေးပြီးသွား။
 တနင်္လာနေ့ဆိုရင် နဖူးမှာ 'က' ရေးပြီးသွား။
 အင်္ဂါနေ့ဆိုရင် မျက်လုံးမှာ 'ဆ' ရေးပြီးသွား။
 ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဆိုလျှင် လျှာမှာ 'ရ' ရေးပြီးသွား။
 ကြာသပတေးနေ့ဆိုရင် ညှပ်ရိုးမှာ 'ပ' ရေးပြီးသွား။
 သောကြာနေ့ဆိုရင် ရင်မှာ 'သ' ရေးပြီးသွား။
 စနေနေ့မှာဆိုရင် ချက်မှာ 'တ' ရေးပြီးသွား။

နောက်တစ်မျိုး ယတြာပြု

တနင်္ဂနွေဆိုရင် လက်ကို နံ့သာလှူးပြီးသွား။
 တနင်္လာဆိုရင် သစ်ပင်ကြီးကို ရှိခိုးပြီးသွား။
 အင်္ဂါဆိုရင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီးသွား။
 ဗုဒ္ဓဟူးဆိုရင် လက်ကို ထုံးသုတ်ပြီးသွား။
 ကြာသပတေးဆိုရင် အရှေ့ကို ရှိခိုးပြီးသွား။
 သောကြာဆိုရင် နောက်ပြန်ကြည့် အော်သွား။
 စနေဆိုရင် အထက်စူဠာမဏိ ပုထိုးတော် ရှိခိုးသွားကြ။

ချမ်းသာတြိရန်း ဘုရား

လာဘ် ပေါများလိုလျှင် တြိရန်း ဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြ။
 လာဘ်ဝင်လိမ့်မည်။

တနင်္ဂနွေသားသမီးဆိုရင် ညောင်သားကို ဘုရားထုပြီး ကိုးကွယ်ကြ။

တနင်္လာ သားသမီးဆိုရင် လင်းလွန်းသားကို ဘုရားထုပြီး ကိုးကွယ်ကြ။

အင်္ဂါသားသမီးဆိုရင် ပေါက်သားကို ဘုရားထုပြီး ကိုးကွယ်

ကြ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးဆိုရင် သီးသားကို ဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြ။
 ကြာသပတေးသားသမီးဆိုရင် ထိန်သားကို ဘုရားထုပြီး
 ကိုးကွယ်ကြ။

သောကြာသားသမီးဆိုရင် အင်သားကို ဘုရားထုပြီး ကိုး
 ကွယ်ကြ။

စနေသားသမီးဆိုရင် ကျွန်းသားကို ဘုရားထုပြီး ကိုးကွယ်
 ကြ။ လာဘ်ဝင်မယ်။ လာဘ်ပေါများမယ်။

အသက်ရှည် နံသင့်ဘုရား

နေ့သင့် နံသင့် သစ်သားကို ဘုရားထုပြီး ကိုးကွယ်ကြ။
 အသက်ရှည်မယ်၊ ရောဂါကင်းမယ်။

တနင်္ဂနွေသားသမီးဆိုရင် အင်သားကို ဘုရားထုပြီး ကိုး
 ကွယ်ကြ။

တနင်္လာသားသမီးဆိုရင် ကံ့ကော်သားကို ဘုရားထုပြီး ကိုး
 ကွယ်ကြ။

အင်္ဂါသားသမီးဆိုရင် ညောင်သားကို ဘုရားထုပြီး ကိုးကွယ်
 ကြ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးဆိုရင် လွန်သား လင်းလွန်းသားကို ဘုရား
 ထုပြီး ကိုးကွယ်ကြ။

ကြာသပတေးသားသမီးဆိုရင် ပေါက်သားကို ဘုရားထုပြီး
 ကိုးကွယ်ကြ။

သောကြာ သားသမီးဆိုရင် သီးသားကို ဘုရားထုပြီး ကိုး
 ကွယ်ကြ။

စနေသားသမီးဆိုရင် ထိန်သားကို ဘုရားထုပြီး ကိုးကွယ်။
 အသက်ရှည်မယ်။ ရောဂါကင်းမယ်။

အသက်နေကိုကြည့်

အသက်နေကို မထိခိုက်စေရန် အထူး သတိထားရမည်။
အသက်ကို ထိခိုက်မည်ဆိုရင် အနာတာရှည်မည် စိုးရိမ်ရသည်။

တနင်္ဂနွေနေ့မှာ အသက်ဦးခေါင်းမှာ နေသည်။ ထိုဦးခေါင်း
ကို မထိခိုက်စေရ။

တနင်္လာနေ့မှာ အသက်မေးဖျားမှာ နေသည်။ ထိုမေးဖျားကို
မထိခိုက်စေရ။

အင်္ဂါနေ့မှာ အသက်ကျောကုန်းမှာနေသည်။ ထိုကျောကုန်းကို
မထိခိုက်စေရ။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ အသက်ကျောကုန်းမှာ နေသည်။ ကျောကုန်းကို
မထိခိုက်စေရ။

ကြာသပတေးနေ့မှာ အသက်လျှာမှာနေသည်။ လျှာကိုမထိ
ခိုက်စေရ။

သောကြာနေ့မှာ အသက် ဣန္ဒြေမှာနေသည်။ ဣန္ဒြေကို
မထိခိုက်စေရ။

စနေနေ့မှာ အသက် ခြေမှာနေသည်။ ထိုခြေကို မထိခိုက်
အောင် ဂရုစိုက်။

ကောင်းစားလိုလျှင် သစ်ပင်စိုက်

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာပြီး ကောင်းစားလိုလျှင် ယတြာ
သဘောနှင့် သစ်ပင်စိုက်ကြ။

တနင်္ဂနွေသားသမီး၊ ကောင်းစားလိုလျှင် မြောက်အရပ်က
ပုန်းညက်ပင်ကိုစိုက်။

တနင်္လာသားသမီး၊ ကောင်းစားလိုလျှင် အရှေ့မြောက်က
ချယားပင်ကိုစိုက်။

အင်္ဂါသားသမီး၊ ကောင်းစားလိုလျှင် အရှေ့အရပ်က က
သရဖီပင်ကိုစိုက်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး၊ ကောင်းစားလိုလျှင် အရှေ့တောင်က ကွမ်း
သီးပင်ကိုစိုက်။

ကြာသပတေးသားသမီး၊ ကောင်းစားလိုလျှင် အနောက်
တောင်က ဒန်းပင်စိုက်။

သောကြာသားသမီး၊ ကောင်းစားလိုလျှင် အနောက်မြောက်က
အုန်းပင်စိုက်။

စနေသားသမီး၊ ကောင်းစားလိုလျှင် ဝေဟင်အရပ်က ကံ
ကော်ပင်စိုက်။

ပစ္စည်းအရမ်းမပေးနဲ့

ယနေ့ ဘာနေလဲ။ ဘာပစ္စည်းပေးမလဲ၊ ငှားမလား အရမ်း
မပေးကြနဲ့၊ ဘာနေလဲ ကြည့်ပေး။

တနင်္ဂနွေနေ့ဆိုရင် ပုဆိုး၊ ထဘီ၊ အဝတ်အစားတို့ကို မပေး
ကောင်း၊ မငှားကောင်း ရှောင်ကြ။

တနင်္လာနေ့ဆိုရင် ကျွဲ၊ နွား တန်ဆာ စသည်တို့ကို ပေးငှား
ခြင်းမပြုနဲ့၊ ရှောင်ကြ။

အင်္ဂါနေ့ဆိုရင် ဘာပစ္စည်းကိုမျှ မပေးရ။ ကျမ်းတစ်စောင်က
သစ်၊ ဝါး၊ ကြိမ် မပေးကောင်းဆိုသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဆိုရင် ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ စပါးတို့ကို မပေးကောင်း၊
မငှားကောင်း။

ကြာသပတေးနေ့ဆိုရင် ရွှေ၊ ငွေ ရတနာတို့ကို မပေးကောင်း၊
မငှားကောင်း။

သောကြာနေ့ဆိုရင် ကြေး၊ သံ၊ သံလွှဲစင်တို့ကို မပေးကောင်း၊
မငှားကောင်း၊ ကျမ်းစာတစ်စောင်က ကျွဲ၊ နွား မငှားကောင်းဆိုသည်။

စနေနေ့ဆိုရင် ထီး၊ ဖိနပ် မပေးကောင်း၊ မငှားကောင်း၊
ကျမ်းတစ်စောင်က ဥစ္စာဟူသမျှနှင့် ကျွဲ၊ နွား မငှားကောင်း ဆိုသည်။

ရတနာဆင်ခွေးခို

ရတနာဆင်ကို အလိုရှိသောသူသည် အစွယ်ရင်းက စ၍ အဖျားတိုင်အောင် ကြည့်ရမည်။ ပဒေသာပင်သဏ္ဌာန်၊ ထမင်းပွဲသဏ္ဌာန်၊ ထီးဖြူသဏ္ဌာန်၊ တံခွန်သဏ္ဌာန်၊ ကြက်လျှာသဏ္ဌာန်မြင်မှု သားကောင်းရအံ့၊ ဥစ္စာရအံ့။ အသက်ရှည်အံ့။

မင်းတို့မွေးက စစ်အောင်အံ့။ တိုင်းနိုင်ငံကျယ်အံ့။ မင်္ဂလာရှိသော ဆင်ဖြစ်သည်။

ဆင်သည် လက်ဝဲအစွယ်ဖြူ၍ လက်ယာအစွယ်နီမြန်းသော ဆင်ကိုမွေးလျှင် ဆင်းရဲသားသော် သူဌေး၊ သူကြွယ်ဖြစ်သော် မှူးမတ်၊ ပြည့်ရှင်မင်းသော် စကြာမင်းဖြစ်အံ့။

ဆင်သည် အစွယ်တွင် မိန်းမရုပ်သဏ္ဌာန်ထင်မှု ဆင်မျိုးကုန်အောင် ပျောက်လတ္တံ့။

ဆင်သည် ပုတ်သင် အဆင်း၊ ငွင်းတ အဆင်း၊ ဥဒေါင်း အဆင်း၊ လဆန်း အဆင်းကဲ့သို့ အစွယ်တွင် လည်းကောင်း၊ ဖြတ်ရာတွင်လည်းကောင်း မြင်မှု ပြည်ပျက်အံ့။

ဆင်သည် မျက်နှာညိုသည် ဖြစ်စေ၊ သွားသောအခါ လိမ်ဖယ်၍ သွားသည်ဖြစ်စေ၊ ထိုဆင်ကို မမွေးအပ်။ ကျက်သရေယုတ်သလ္လံ့။

ခုနစ်ရတ်သားတို့ ဧရှင်ရန်

တနင်္ဂနွေသားသမီးတို့ ကြာသပတေးနေ့ သောကြာအရပ်ကို မသွားကောင်း။

တနင်္လာ သားသမီးတို့ သောကြာနေ့ စနေ အရပ်ကို မသွားကောင်း။

အင်္ဂါသားသမီးတို့ စနေနေ့ တနင်္ဂနွေအရပ်ကို ခရီးဝေး မသွားကောင်း။

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီးတို့ တနင်္ဂနွေနေ့ တနင်္လာအရပ်ကို ခရီး
ဝေး မသွားကောင်း။

ကြာသပတေးသားသမီးတို့ တနင်္လာနေ့ အင်္ဂါအရပ်ကို ခရီး
ဝေး မသွားကောင်း။

သောကြာသားသမီးတို့ အင်္ဂါနေ့ ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်ကို ခရီးဝေး
မသွားကောင်း။

စနေ သားသမီးတို့ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ကြာသပတေး အရပ်ကို
ခရီးဝေးမသွားကောင်း။

အထက်ပါ နေ့သားတို့ရှောင်ရန် အရပ်မှာ အင်္ဂုဇ္ဈာကျမ်း
ကြီး လင်္ကာအရ ဖြစ်သည်။ အိုးပါသူ၊ ကြင်သူဟီး၊ စံထွန်းဦး၊ လူအံ့
ကြ၊ ပြခြင်စွာ၊ သူဖာလှ၊ ထားလှမှန်၊ ဆိုသောလင်္ကာအရဖြစ်သည်။

နွားမွေးဆိတ်မွေး

တနင်္ဂနွေ သားသမီး နွားမွေးရင် အညိုရောင် အဆင်း
အသွေးရှိသော နွားကိုမွေး။

တနင်္လာသားသမီး နွားမွေးရင် အဖြူရောင် အဆင်းအသွေး
ရှိသော နွားကိုမွေး။

အင်္ဂါသားသမီး နွားမွေးရင် အနက်ရောင် အဆင်းအသွေး
ရှိသော နွားကိုမွေး။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး နွားမွေးရင် အဖြူ အဆင်း အသွေး ရှိ
သော နွားကိုမွေး။

ကြာသပတေး သားသမီး နွားမွေးရင် အနီ၊ အမည်း အဆင်း
အသွေးရှိသော နွားကိုမွေး။

သောကြာသားသမီး နွားမွေးရင် အနီရောင် အဆင်းအသွေး
ရှိသော နွားကိုမွေး။

စနေသားသမီး နွားမွေးရင် အနီရောင် အဆင်းအသွေးရှိ
သော နွားကိုမွေး။

ဆိတ်မွေးရဲ့

သွားကိုးချောင်းရှိသောဆိတ် လက်ယာ နံတောင်ဖြူသော ဆိတ်လက်ယာနံမှာ လက်ယာရစ် ဗွေရှိသောဆိတ်၊ ရှေးဦးသွားတတ် သောဆိတ်၊ ထိုဆိတ်တို့ကို မွေးကြ။

မွေးကောင်းသော နွားအင်္ဂါ

ထိပ်လယ်မှာ ကြာနေသောနွား၊ လည်ပင်းမှာ ဗွေရှိသော နွား၊ ခြေလက်ဖြူသောနွား၊ မြီးဖျားဖြူသောနွား၊ ခွာရှည်သောနွား၊ ကျောကုန်းဗွေရှိသောနွား၊ မြီးရင်းဗွေရှိသောနွား၊ မျက်စိမျက်နှာ တင့် တယ်သောနွား၊ နားတိုသောနွား၊ ထိုနွားတို့ကို မွေးကောင်းသည်။

မမွေးကောင်းသောနွား၊ အသားပွတင်ပါး နိမ့်သောနွား၊ ပေါင်စောင်း မြင်းခေါင်း ဖောက်ပြန်သောနွား၊ သွားကြား ရေယိုချို တယ်လူး နံတိုနံကြပ်နွား၊ မျက်တွင်းကျခြေခွင်နွား၊ မြေကြီးကပ်ရင် ခါသောနွား၊ မွေးရှည်မြီးရှည်၊ မွေးကြမ်း၊ လည်ရှည်နွား၊ နှာခေါင်း စင်းသောနွား၊ ထိုနွားတို့ကို မမွေးကောင်း။

မမွေးအပ်သောမြင်း၊ လက်ဝဲဗွေခေါင်းရောက်သောမြင်း အင်္ဂါ ဇော်တွင် အမွေးကောင်းသောမြင်း၊ မီးခိုးအဆင်းကဲ့သို့ ထွက်သော မြင်း၊ ထိုမြင်းတို့ကို မမွေးအပ်၊ မွေးရင်သေ့ကြေပျက်စီးတတ်သည်။

ငွေချေးရန်နေ့

ညွှာဝင်ပွား၊ ကြွေးချေးငှားစီးပွားလွန်ကြွယ်ဝ။ တနင်္ဂနွေ အင်္ဂါ ဗုဒ္ဓဟူး ကြာသပတေး၊ ထိုနေ့များမှာ ငွေချေးအပ်သည်။

ငါးသားထွေး၊ ကြွေးမချေးနဲ့၊ တနင်္လာသောကြာ စနေ ထို နေ့များမှာ ငွေမချေးကောင်း။

အဆင့်ဆင့်နိုင်သောနေ့

အဆင့်ဆင့်နိုင်သောနေ့နံ၊ အုန်းဆံ၊ ဆီထွေး၊ တောင်စား၊
လင်းသက်၊ သီးခက်၊ ကင်းပုံ၊ ပန်အုံ၊ နံရနိုင်ကြ ဆင့်ဆင့်သား။
တနင်္ဂနွေကို အင်္ဂါနိုင်သည်။ အင်္ဂါကို စနေနိုင်သည်။ စနေကို ဗုဒ္ဓဟူး
နိုင်သည်။ ဗုဒ္ဓဟူးကို သောကြာနိုင်သည်။ သောကြာကို တနင်္လာနိုင်
သည်။ တနင်္လာကို ကြာသပတေးနိုင်သည်။ ကြာသပတေးကို တနင်္ဂနွေ
ကနိုင်သည်။ စနေကို ရာဟုက နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် တနင်္ဂနွေနှင့်
အင်္ဂါမှာ အကျိုးမပေး။

ထမင်းစား မျက်နှာပြု

ထမင်းစားမယ်ဆိုရင် တောင်အရပ်၊ အရှေ့အရပ်၊ အနောက်
အရပ် ထိုအရပ်သုံးပါးကို မျက်နှာပြုပြီး စားကြ။

အိပ်သောအခါ ဘယ်အရပ်ကို ဦးခေါင်းထားမလဲ။ အရှေ့
အရပ်၊ တောင်အရပ် ထိုအရပ်နှစ်ပါးကို ဦးခေါင်းထား အိပ်ကြ။ အ
နောက်အရပ်၊ မြောက်အရပ် ထိုအရပ်နှစ်ပါးကို ဦးခေါင်းထားပြီး မအိပ်
နဲ့။ စီးပွားပျက်မယ်။

ပညာသင် ဓနုရတ်

ပညာသင်အပ်သောနေ့ တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး၊
သောကြာနေ့ ထိုနေ့လေးပါးမှာ ပညာသင်ကောင်းသည်။ နေ့ကောင်း
သော်လည်း ရက်ကောင်းရဲ့လား။ လဆန်း၊ လဆုတ် ၁၄ ရက်မှာ
ပညာသင်ရင် တပည့်နာသည်။ လဆန်းလဆုတ် ၈ ရက်မှာ ပညာသင်
ရင် ဆရာနာသည်။ လကွယ်မှာ ပညာသင်ရန် ဆရာ၊ တပည့်နှစ်ပါး
နာသည်။ လပြည့်မှာ ပညာသင်ရင် မိဘနှစ်ပါး နာသည်။ လဆန်း
လဆုတ် ၁၀ ရက်မှာ သင်သော် ပညာကို သစ်သည်မည်၏။

ခရီးသွားတို့ ပြုလုပ်ရန်

တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ခရီးသွားလျှင် လက်ယာခြေကို အရင်ချီ
၁၄ ဖဝါးစ တွန်းသွား။ ဂဠုန်ကို နဂါးနိုင်သောအခါ။

တနင်္လာနေ့ အနောက်မျက်နှာပြု။ လက်ယာခြေကိုချီ ၁၉
ဖဝါးစတွန်းသွား။ ကျားကို ညမင်နိုင်သောအခါ။

အင်္ဂါနေ့ တောင်ဘက်မျက်နှာပြု။ လက်ယာခြေကို အရင်ချီ
၁၄ ဖဝါးစ တွန်းသွား။ ခြင်္သေ့ကို ဆင်နိုင်သောအခါ။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မြောက်မျက်နှာပြု။ လက်ယာခြေ အရင်ချီ ၁၃ ဖဝါး
စတွန်းသွား။ ရာဟုကို လနိုင်သောအခါ။

ကြာသပတေးနေ့ မြောက်မျက်နှာပြု။ လက်ယာခြေအရင်ချီ
၇၃ ဖဝါး စတွန်းသွား။ ကြောင်ကို ကြွက်နိုင်သောအခါ။

သောကြာနေ့ မြောက်မျက်နှာပြု။ လက်ယာခြေ အရင်ချီ
၁၄ ဖဝါး စတွန်းသွား။ ခွေးကို ဆိတ်နိုင်သောအခါ။

စနေနေ့ လက်ယာခြေချီ ၁၀ ဖဝါး စတွန်းသွား။ မြွေကို
ဖမ်းနိုင်သောအခါ။

စက်စနနှင့် ခရီးသွား

လဆန်း ၁ ရက်တွင် စက်ခြေဖျားမှာ နေသည်။ ထိုနေ့
ခရီးဝေးသွားသော် ဥစ္စာပျောက်လိမ့်မည်။ မသွားနှင့်။ ရှောင်။

လဆန်း ၂ ရက်တွင် စက်ခြေခုံမှာနေသည်။ ထိုနေ့ခရီးဝေး
သွားသော် ရန်သူဖျက်ဆီးတတ်သည်။ မသွားနှင့်။ ရှောင်ပါ။

လဆန်း ၃ ရက်တွင် စက်ခွေးခေါင်းမှာနေသည်။ ထိုနေ့မှာ
ခရီးဝေးသွားသော် လာဘ်လာဘ ပေါများလိမ့်မည်။ ကောင်းသည်။
ခရီးဝေးသွားနိုင်သည်။

လဆန်း ၃ ရက်တွင် စက်ပေါင်လယ်မှာနေသည်။ ထိုနေ့မှာ
ခရီးဝေးသွားသော် အဆွေခင်ပွန်းပျက်တတ်သည်။ ခရီးမသွားသင့်။
မကောင်း။

လဆန်း ၅ ရက်တွင် ဆီးခပ်မှာနေသည်။ လာဘ်ပေါများ
လိမ့်မည်။ ခရီးဝေးသွားသော် ကောင်းသည်။

လဆန်း ၆ ရက်တွင် စက် နှလုံးမှာနေသည်။ ထိုနေ့ ခရီး
သွားသော် ရန်သူ ရန်ဘက် တွေ့တတ်သည်။ ခရီးဝေးသွားခြင်း
ရှောင်ကြ။ မကောင်းဘူး။

လဆန်း ၇ ရက်တွင် စက် ဝမ်းဗိုက်မှာနေသည်။ ထိုနေ့
ခရီးဝေးသွားသော် ဥစ္စာရမည်။ ကြီးကဲသူများ မေတ္တာရှိလိမ့်မည်။
ခရီးဝေးသွားပါ။ ကောင်းသည်။

လဆန်း ၈ ရက်မှာ စက်သွားဖျားတွင်ရှိသည်။ ထိုနေ့တွင်
ခရီးဝေးသွားသော် ဥစ္စာပစ္စည်း ပျောက်လိမ့်မည်။ ခရီးဝေးသွားလာ
ခြင်းရှောင်ပါ။

သင်္ကြာ သစ်ပင်စိုက်

တနင်္ဂနွေသားသမီး ကောင်းစားလိုလျှင် အနောက်မြောက်
မှာ ဆူးရစ် ဇောင်းယားစိုက်။ ပျက်လိုသော် သမန်း၊ ထနောင်းစိုက်။

တနင်္လာ သားသမီး ကောင်းစားလိုလျှင် အရှေ့အရပ်က
လက်ပံ၊ ဇီး တစ်ခုခုစိုက်။ ပျက်လိုသော် သီး၊ ထနောင်းစိုက်။

အင်္ဂါသားသမီး ကောင်းစားလိုလျှင် အနောက်တောင်မှာ
ပေါက်ပန်းဖြူစိုက်။ ပျက်လိုလျှင် အုန္နစိုက်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး ကောင်းစားလိုလျှင် တောင်အရပ်မှာ သခွပ်
ပင်စိုက်။ ပျက်လိုလျှင် ညောင်၊ ဆတ်သွား တစ်ခုခုစိုက်။

ကြာသပတေး သားသမီး ကောင်းစားလိုလျှင် အရှေ့မြောက်
က ထနောင်းစိုက်။ ပျက်လိုလျှင် အရှေ့တောင်မှာ ခံပင်စိုက်။

သောကြာ သားသမီး ကောင်းစားလိုက မြောက်အရပ်မှာ
အုန်းပင်စိုက်။ ပျက်လိုက မြောက်မှာ လင်းလွန်းစိုက်။

စနေသားသမီး ကောင်းစားလိုလျှင် အနောက်တောင်မှာ ဆင်
ခရမ်းပင်စိုက်။ ပျက်လိုလျှင် အရှေ့မြောက် သနပ်ပင်စိုက်။

မစိုက်အပ်သောသစ်ပင်

အိမ်ရှေ့တွင် ညောင်ပင်၊ သပြေပင် မစိုက်အပ်။ တောင်
အရပ်တွင် ရှစ်ရှား၊ ဖီးကြမ်းငှက်ပျော၊ သင်္ဘောပင် မစိုက်ရ။ အနောက်
အရပ်တွင် လက်ပံနှင့် ထိန်ပင် မစိုက်ရ။ မြောက်အရပ် သဖန်း၊
ရှစ်ရှား မစိုက်ရ။

စိုက်အပ်သော သစ်ပင်

အိမ်၏အရှေ့အရပ်တွင် ကြံခတ်ဝါး၊ သဖန်း၊ ခေါင်းရမ်း
စိုက်ရမည်။ အရှေ့တောင်အရပ်တွင် သရဖီ၊ တောင်အရပ်တွင် ပုန်း
ညက်၊ သရက်စိုက်ရမည်။ အနောက်တောင်တွင် အုန်းပင် စိုက်ရမည်။
အနောက်တွင် ဂန့်ဂေါပင်၊ အနောက်မြောက်တွင် ဆတ်သွားစိုက်ရ
မည်။ မြောက်တွင် ဖီးပင်စိုက်ရမည်။ အရှေ့မြောက်မှာ ဥသျှစ်ပင်စိုက်
ပါ ကောင်းကျိုးချမ်းသာရမည်။

ခရီးထွက် ဓနနှင့်အချိန်

တနင်္ဂနွေနေ့။ နံနက်ပိုင်း ခရီးသွားသော် ဘေးသင့်အံ့၊ နေ
တက်ခါ ခရီးသွားသော် မယားရအံ့၊ မွန်းတည့်ခါ ခရီးသွားသော်
သားကောင်းရအံ့၊ သားကဲ့သို့သော လူကိုတွေ့ရအံ့၊ နေလွဲသောအခါ
သွားသော် သူနှင့်မျက်လိုရအံ့၊ နေချမ်းအခါသွားသော် သတင်းကောင်း
ကြားရအံ့၊ နေဝင်အခါမှာသွားသော် ဖျားနာသေပျောက်အံ့၊ သေလောက်
သောအနာရအံ့။

တနင်္လာနေ့၊ နံနက်ပိုင်းမှာ ခရီးသွားသော် အဆွေခင်ပွန်း
ချစ်သောသူကို တွေ့အံ့၊ နေတက်မှာ ခရီးသွားသော် သူနှစ်လိုသော
ဥစ္စာ ပေးလာအံ့၊ မွန်းတည့်အခါ ခရီးထွက်သော် အနာသင့်အံ့၊
အနာရအံ့၊ နေလွဲသောအခါ ခရီးသွားသော် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြရအံ့၊
ဖျားနာအံ့၊ သတင်းကောင်းကြားရအံ့လည်းဆိုသည်။ နေဝင်အခါ ခရီး-
သွားသော် ဘေးသင့်အံ့။

အင်္ဂါနေ့။ နံနက်ပိုင်း ခရီးသွားသော် ဖျားနာအံ့။ ဥစ္စာပစ္စည်း ပျောက်အံ့။ နှစ်ပဟိရ်မှာသွားသော် ရန်သင့်အံ့။ မွန်းတည့်အခါ ခရီး သွားသော် ဖြူသောဥစ္စာရအံ့။ နေလွဲအခါ ခရီးသွားသော် အဆွေ ခင်ပွန်းကို တွေ့ရအံ့။ သုံးပဟိရ်ခရီးသွားသော် နှလုံးမသာဖြစ်ရအံ့။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့။ နံနက်ပိုင်းခရီးသွားသော် နှစ်လိုသောဥစ္စာရအံ့။ နှစ်ပဟိရ်ခရီးသွားသော် အဆွေအမျိုးကို တွေ့ရအံ့။ သုံးပဟိရ်မှာ ခရီးသွားသော် ဥစ္စာပျောက်အံ့။ မွန်းတည့်အခါ ခရီးသွားသော် စိုးရိမ် ရအံ့။ မွန်းလွဲအခါ ခရီးသွားသော် အဆွေခင်ပွန်းကို တွေ့ရအံ့။ လာဘ် ကြီးရအံ့။ နေချမ်းအခါ ခရီးသွားသော် ချစ်သောခင်ပွန်းကို တွေ့ရအံ့။ လာဘ်ရအံ့။ နေဝင်ချိန်သွားသော် အနှောင်အဖွဲ့သင့်အံ့။ နှလုံးမသာ ဖြစ်အံ့။

ကြာသပတေးနေ့။ နံနက်ပိုင်းခရီးသွားသော် နှစ်လိုသောခင်ပွန်း ဥစ္စာ ပေးလာအံ့။ နှစ်ပဟိရ်မှာသွားသော် အနှောင်အဖွဲ့သင့်အံ့။ သုံး ပဟိရ်မှာ ခရီးသွားသော် သူပူဇော်ခံရအံ့။ လေးပဟိရ်မှာ ခရီးသွားသော် အလိုဆန္ဒပြည့်အံ့။ နေလွဲသွားသော် ခိုက်ရန်ဖြစ်အံ့။ သုံးပဟိရ်မှာ ခရီးသွားသော် နှလုံးဆင်းရဲအံ့။

သောကြာနေ့။ နံနက်ပိုင်း ခရီးသွားသော် စိတ်ချမ်းသာရအံ့။ နှစ်ပဟိရ်သွားသော် ချစ်ခင်သောခင်ပွန်းကို တွေ့ရအံ့။ သုံးပဟိရ်သွား သော် မယားဖျားနာအံ့။ လေးပဟိရ်သွားသော် ကြီးကဲသူတို့ နှလုံး မသာဖြစ်အံ့။ ငါးပဟိရ်သွားသော် ချစ်သူတွေ့အံ့။ ခြောက်ပဟိရ်သွား ခုနစ်ပဟိရ်သွားသော် ကြောင့်ကြရအံ့။

စနေနေ့။ နံနက်ပိုင်းခရီးသွားသော် ဖျားနာနှလုံးဆင်းရဲအံ့။ သုံးပဟိရ်သွားသော် အလိုပြည့်အံ့။ လေးပဟိရ်သွားသော် သေအံ့။ ခြောက်ပဟိရ် ခုနစ်ပဟိရ်သွားသော် အလိုပြည့်အံ့။ ရှစ်ပဟိရ်သွားသော် ဖျားနာအံ့။ သေပျောက်အံ့။ သေလောက်သောအနာရအံ့။

ပုဆိုးထမီ,ဝယ်မလား

ပုဆိုးဝယ်မယ်၊ ထမီဝယ်မယ်ဆိုရင် ယနေ့ ဘာနေ့လဲ လဆန်း ဘယ်နှစ်ရက်လဲ ကောင်းပါ့မလား။

လဆန်းတစ်ရက်မှာ ပုဆိုး၊ ထမီဝယ်ရင် ကောင်းတယ်။ ဆွေခုနစ်ဆက်တိုင် ကောင်း၏။ လဆန်းရက်မှာ ဝယ်ရင် စုတ်လာဘ် ရမယ်။ လဆန်း ၃ ရက်မှာဝယ်ရင် အလိုခပ်သိမ်းပြည့်မယ်။ လဆန်း ၄ ရက်မှာဝယ်ရင် ဘေးတွေ့မယ်။ လဆန်း ၅ ရက်မှာဝယ်ရင် စုတ် လာဘ်ရမယ်။ လဆန်း ၆ ရက်မှာဝယ်ရင် ဖျားနာမယ်။ လဆန်း ၇ ရက်မှာဝယ်ရင် စိတ်မချမ်းမသာ။ လဆန်း ၈ ရက်မှာဝယ်ရင် ဘေး ရောက်မည်။ လဆန်း ၉ ရက်မှာဝယ်ရင် ရန်ဖြစ်မယ်။ လဆန်း ၁၀ ရက်မှာဝယ်ရင် စိတ်မချမ်းမသာ။ လဆန်း ၁၁ ရက်မှာဝယ်ရင် စိတ် မချမ်းသာ။ လဆန်း ၁၂ ရက်မှာဝယ်ရင် ရွှေငွေရမယ်။ လဆန်း ၁၃ ရက်မှာဝယ်ရင် ဥစ္စာပြည့်စုံမယ်။ လဆန်း ၁၄ ရက်မှာဝယ်ရင် သတင်း စကားကြားရမယ်။ လဆန်း ၁၅ ရက်မှာဝယ်ရင် အဝတ်အစား ရွှေ ငွေပေါများမယ်။

ပုဆိုး,ထမီဝယ်ရန် လဆုတ်

ပုဆိုးဝယ်မယ် ထမီဝယ်မယ်ဆိုရင် လဆုတ် ဘယ်နှစ်ရက် လဲ။ လဆုတ် ၁ ရက်မှာ ပုဆိုး ထမီဝယ်ရင် ဘေးရောက်မယ်။ လ ဆုတ် ၂-ရက်မှာဝယ်ရင် မကောင်း ရှောင်။ လဆုတ် ၄-ရက်မှာဝယ် ရင် အဆွေခင်ပွန်းတို့ချစ်ခင်မယ်။ လဆုတ် ၅ ရက်မှာဝယ်ရင် ရတနာ ရွှေငွေရမယ်။ လဆုတ် ၆ ရက်မှာဝယ်ရင် သူတစ်ပါး ရန်ငြိုးထားမယ်။ လဆုတ် ၇-ရက်မှာဝယ်ရင် အမျိုးအဆွေခင်ပွန်းထံမှ လာဘ်ရမယ်။ လဆုတ် ၈-ရက်မှာဝယ်ရင် အခြွေအရံကျေးကျွန်ပြေးမယ်။ လဆုတ် ၉-ရက်မှာဝယ်ရင် ဥစ္စာရမယ်။ လဆုတ် ၁၀-ရက်မှာဝယ်ရင် ဘေး အန္တရာယ်ဖြစ်မယ်။ လဆုတ် ၁၁-ရက်မှာဝယ်ရင် စီးပွားပျက်မယ်။

လဆုတ် ၁၂-ရက်မှာဝယ်ရင် စုတ်လာဘ်ရမယ်။ လဆုတ် ၁၃-
ရက်မှာဝယ် ကြွယ်ဝမယ်။ လဆုတ် ၁၄-ရက်မှာဝယ်ရင် အစားအစာ
များမယ်။ လဆုတ် ၁၅-ရက်မှာဝယ်ရင် ကြွယ်ဝချမ်းသာမယ်။

အဝတ်အစားဝယ်မလာ

အဝတ်အစားဝယ်မယ်ဆိုရင် လဆန်း ဘယ်နှစ်ရက်လဲ၊ ဝယ်
ရင် ကောင်းပါ့မလား။

လဆန်း ၁ ရက် အဝတ်အစားဝယ်မယ်ဆိုရင် ဘေးသင့်မယ်။
လဆန်း ၂ ရက်ဝယ်ရင် လာဘ်ရမယ်။ လဆန်း ၃ ရက်ဝယ်ရင်
စုတ်ဝင်မယ်။ လဆန်း ၄ ရက်ဝယ်ရင် အနာများမယ်။ လဆန်း ၅
ရက်ဝယ်ရင် အစားကောင်းစားရမယ်။ လဆန်း ၆ ရက်ဝယ်ရင်
ရောဂါရမယ်။ လဆန်း ၇ ရက်ဝယ်ရင် ဥစ္စာရမယ်။ လဆန်း ၈
ရက် ဝယ်ရင် ပျက်စီးမယ်။ လဆန်း ၉ ရက်ဝယ်ရင် ခိုက်ရန်ဖြစ်
မယ်။ လဆန်း ၁၀ ရက်ဝယ်ရင် ဥစ္စာတိုးပွားမယ်။ လဆန်း ၁၁
ရက်ဝယ်ရင် စိတ်ချမ်းသာမယ်။ လဆန်း ၁၂ ရက်ဝယ်ရင် စည်းစိမ်
တိုးမယ်။ လဆန်း ၁၃ ရက်ဝယ်ရင် စီးပွားဆုတ်ယုတ်မယ်။ ၁၄
ရက်ဝယ်ရင် ကြွယ်ဝမယ်။ လဆန်း ၁၅ ရက် ဝယ်ရင် စိတ်ဆင်းရဲမယ်။
နေ့ကောင်းမှာ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ။

အဝတ်အစားဝယ်မယ် လဆုတ်

အဝတ်အစားဝယ်မယ်ဆိုရင် လဆုတ် ဘယ်နှစ်ရက်လဲ၊ ဝယ်
ရင် ကောင်းမလား။

လဆုတ် ၁ ရက်မှာ အဝတ်အစားဝယ်ရင် လာဘ်ရမယ်။
လဆုတ် ၂ ရက်မှာဝယ်ရင် ဘေးသင့်မယ်။ လဆုတ် ၃ ရက်ဝယ်
ရင် အမှုတွေ့မယ်။ လဆုတ် ၄ ရက်ဝယ်ရင် လူခပ်သိမ်းချစ်မယ်။
လဆုတ် ၅ ရက်ဝယ်ရင် လာဘ်ရမယ်။ လဆုတ် ၆ ရက်ဝယ်ရင်

ဘေးတွေ့မယ်။ လဆုတ် ၇ ရက်ဝယ်ရင် ဥစ္စာရမယ်။ လဆုတ် ၈ ရက် ဝယ်ရင် ခြေနစ်ချောင်းဝင်မယ်။ လဆုတ် ၉ ရက်ဝယ်ရင် ခြေလေးချောင်းဝင်မယ်။ လဆုတ် ၁၀ ရက်ဝယ်ရင် ကြွယ်ဝမယ်။ လဆုတ် ၁၁ ရက်ဝယ်ရင် စီးပွားဆုတ်ယုတ်မယ်။ လဆုတ် ၁၂ ရက် ဝယ်ရင် သေကြေပျက်စီးမယ်။ သေလောက်သောရောဂါရမယ်။ လဆုတ် ၁၃ ရက်ဝယ်ရင် ဥစ္စာပျက်စီးမယ်။ လဆုတ် ၁၄ ရက်ဝယ်ရင် နာဖျားမယ်။ လဆုတ် ၁၅ ရက်ဝယ်ရင် သားကောင်းရမယ်။ ခုနစ်ရက်သား နေထိုင်ရန် တနင်္ဂနွေသားသမီး အရှေ့မြောက်ကနေ သူတကာထက် မြတ်၏။ အရှေ့ကနေရင် အဖျားအနာများမယ်။ အရှေ့တောင်ကနေရင် ဘေးဖြစ်မယ်။ တောင်ကနေရင် ဥစ္စာရမယ်။ လာဘ်ရမယ်။ အနောက် တောင်ကနေရင် အခိုင်းအစေများမယ်။ အနောက်ကနေရင် မင်းပူဇော်ခံရမယ်။ အနောက်မြောက်ကနေရင် အမှုခပ်သိမ်းအောင်မယ်။ သူ ပူဇော်ခံရမယ်။

တနင်္လာသားသမီး အရှေ့အရပ်ကနေရင် အခိုင်းအစေများ မယ်။ ဆန်ရေစပါးပေါများမယ်။ အရှေ့တောင်ကနေရင် မီးလောင်မယ်။ တောင်ကနေရင် ချမ်းသာမယ်။ အနောက်တောင်ကနေရင် အခြံအရံ များမယ်။ အနောက်ကနေရင် စီးပွားဖြစ်မယ်။ အနောက်မြောက်ကနေ ရင် ဝမ်းသာမယ်။ မြောက်ကနေရင် အငြင်းအခန်များမယ်။ ဆောင် တိုင်းအောင်အံ့လည်းဆို။ အရှေ့မြောက်ကနေရင် စည်းစိမ်ချမ်းသာရှိ မယ်။

အင်္ဂါသားသမီး အရှေ့ကနေရင် သူတစ်ပါးတို့နှင့် ရန်ကြီး တွေ့မယ်။ အရှေ့တောင်ကနေရင် စီးပွားဖြစ်မယ်။ တောင်ကနေရင် ငြိမ်းချမ်းမယ်။ အနောက်တောင်ကနေရင် သားသမီးအခြံအရံစုံမယ်။ အနောက်ကနေရင် ကောင်းစွာကြွယ်ဝမယ်။ ကြီးသူတို့ပူဇော်ခံရမယ်။ အနောက်မြောက်ကနေရင် လာဘ်ရမယ်။ မြောက်ကနေရင် အနာကြီး သင့်မယ်။ ခင်ပွန်းရမယ်။ အရှေ့မြောက်ကနေရင် စည်းစိမ်ချမ်းသာ မယ်။ ဆရာသမားတို့ ပူဇော်ခံရမယ်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး အရှေ့ကနေရင် လာဘ်ရမယ်။ စိုးရိမ်ရမယ်။ အရှေ့တောင်ကနေရင် သူနှင့် မျက်လိုရမယ်။ ဆင်းရဲမယ်။ တောင်ကနေရင် ဘေးသင့်မယ်။ အနောက်တောင်ကနေရင် လာဘ်ရများမယ်။ အနောက်ကနေရင် မီးဘေးသင့်မယ်။ အနောက်မြောက်ကနေရင် ဆင်းရဲမယ်။ အဖျားအနာများမယ်။ မြောက်ကနေရင် မင်းပူဇော်ခံရမယ်။ အသက်မရှည်။ အရှေ့မြောက်နေရင် ချမ်းသာမယ်။

ကြာသပတေးသားသမီး။ အရှေ့ကနေရင် ချမ်းသာမယ်။ ရန်ရှိမယ်။ အရှေ့တောင်ကနေရင် ဆွေမျိုးနွဲ့ကွေ့ကွင်းရမယ်။ ဆင်းရဲမယ်။ တောင်ကနေရင် ဘေးသင့်မယ်။ အနောက်တောင်ကနေရင် သောကပျောက်မယ်။ အနောက်ကနေရင် မီးလောင်မယ်။ အနောက်မြောက်ကနေရင် လာဘ်ရမယ်။ မြောက်ကနေရင် အဖျားအနာထူမယ်။

သောကြာသားသမီး။ အရှေ့နေရင် အငြင်းအခွန်များမယ်။ အရှေ့တောင်ကနေရင် စိတ်ဆင်းရဲမယ်။ တောင်ကနေရင် အခြွေအရံပေါမယ်။ ဘေးရန်ရှိမယ်။ အနောက်တောင်ကနေရင် ရန်ပျောက်မယ်။ အနောက်ကနေရင် စိုးရိမ်ရမယ်။ အနောက်မြောက်ကနေရင် အဆွေခင်ပွန်းများမယ်။ မြောက်ကနေရင် ချစ်သူများမယ်။ အရှေ့မြောက်ကနေရင် အဖျားအနာထူမယ်။ သေပျောက်မယ်။ သူပူဇော်ခံရမည်လည်းဆို။

စနေသားသမီး။ အရှေ့ကနေရင် အဖျားအနာထူမယ်။ ရန်ပျောက်မယ်။ အရှေ့တောင်ကနေရင် ချမ်းသာမယ်။ တောင်ကနေရင် အခြွေအရံများမယ်။ အနောက်တောင်ကနေရင် လာဘ်ရမယ်။ အနောက်ကနေရင် မီးလောင်မယ်။ အနောက်မြောက်ကနေရင် လာဘ်ရမယ်။ အခြွေအရံများမယ်။ မြောက်ကနေရင် လူပူဇော်ခံရမယ်။ အရှေ့မြောက်ကနေရင် ရန်များမယ်။ လာဘ်ရမယ်။

နေ့ထပ်မင်္ဂလာ အကျိုးအပြစ်

တနင်္ဂနွေနှင့် တနင်္ဂနွေထိမ်းမြားရင် ဥစ္စာပေါများမယ်။ တန

လာ်နှင့် တနလာ် ထိမ်းမြားရင် ရှေးဦးစွာ ချမ်းသာ။ နောင်အခါမှာ ဆင်းရဲ၊ အင်္ဂါနှင့်အင်္ဂါ ထိမ်းမြားရင် ရန်ဖြစ်မယ်။ ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် ဗုဒ္ဓဟူး ထိမ်းမြားရင် အရှည်မမြဲ ကွဲမယ်။ ကြာသပတေးနှင့်ကြာသပတေးထိမ်း မြားရင် ငြိုငြင်မယ်။ စနေနှင့်စနေ ထိမ်းမြားရင် ခဏ ခဏ စကား များပြီး ရန်ဖြစ်မယ်။

သူငယ်ချစ်မြှုပ်အရပ်

တပေါင်းလ၊ တန်ခူးလ၊ ကဆုန်လ၊ မွေးသောသူငယ်ချစ်ကို မြောက်အရပ်ကမြှုပ်။

နယုန်လ၊ ဝါဆိုလ၊ ဝါခေါင်လ၊ မွေးသောသူငယ်ချစ်ကို အရှေ့အရပ်ကမြှုပ်။

တော်သလင်းလ၊ သီတင်းကျွတ်လ၊ တန်ဆောင်မုန်းလမွေး သော သူငယ်ချစ်ကို အနောက်မြောက်အရပ်မှာမြှုပ်။

နတ်တော်လ၊ ပြာသိုလ၊ တပို့တွဲလ မွေးသော သူငယ်ချစ်ကို အနောက်မြောက်အရပ်မှာမြှုပ်။

နေ့သားအလိုက် ချစ်မြှုပ်ရန်

တနင်္ဂနွေသားသမီးဆိုရင် အရှေ့မြောက်မှာမြှုပ်။ တနလာ် သားသမီးဆိုရင် အနောက်အရပ်မှာမြှုပ်။ အင်္ဂါသားသမီးဆိုရင် တောင် အရပ်မှာမြှုပ်။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးဆိုရင် အရှေ့တောင်အရပ်မှာမြှုပ်။ ကြာသပတေးသားသမီးဆိုရင် အရှေ့အရပ်မှာမြှုပ်။ သောကြာသားသမီး ဆိုရင် မြောက်အရပ်မှာမြှုပ်။ စနေသားသမီးဆိုရင် အနောက် အရပ် မှာမြှုပ်။

ကောင်းစားဖို့ အချင်းမြှုပ်နည်း

တပေါင်း၊ တန်ခူး၊ ကဆုန် ထိုသုံးလမွေးသော သူငယ်အချင်း

ကို အရှေ့အရပ်မှာမြှုပ်။ ဆင်၊ မြင်း စီးရအံ့။ ထိုလမှာ သေအံ့လည်း ဆို။ မိန်းမဖွားသော် အနောက်ကမြှုပ်။ အသက်ရှည်အံ့။ အရှေ့တောင် ကမြှုပ်သော် မင်းကတော် စိုးကတော်ဖြစ်အံ့။

နယုန်၊ ဝါဆို၊ ဝါခေါင် ထိုသုံးလမှာ မွေးဖွားသော သူငယ် အချင်းကို အရှေ့တောင်ကမြှုပ်။ ဆင်၊ မြင်း စီးရအံ့။ မြောက်က မြှုပ်သော် သေအံ့။ အနောက်မြောက်မြှုပ်သော် အသက်တိုအံ့။ မိန်းမ ဖွားသော် အချင်းကို အနောက်မြောက်ကမြှုပ်။ မင်းကတော်ဖြစ်အံ့။ အရှေ့ကမြှုပ်သော် အသက်ရှည်အံ့။

တော်သလင်း၊ သီတင်းကျွတ်၊ တန်ဆောင်မုန်း ထိုသုံးလ အချင်းမြှုပ်ရန် အရပ်ကို ကျမ်းမှာ မတွေ့။

နတ်တော်၊ ပြာသို၊ တပို့တွဲ သူငယ်အချင်းကို အနောက် တောင်မှာမြှုပ်။ ဆင်၊ မြင်း စီးရအံ့။ အနောက်မှာမြှုပ်သော် သေအံ့။ အရှေ့တောင်မှာမြှုပ်သော် အသက်ရှည်အံ့။ မိန်းမဖွားသော် အချင်းကို မြောက်မှာမြှုပ်။ မင်းကတော် ဖြစ်အံ့။ အနောက်မှာမြှုပ်သော် အသက် ရှည်အံ့။

သူငယ် ထမင်းခွံရတ်

မွေးဖွားပြီး ခြောက်လပြည့်သောအခါ ရက်ကောင်းနေကောင်း ကြည့်ပြီး ထမင်းခွံနိုင်သည်။ ရှောင်ရန်ရက်မှာ လဆန်း လဆုတ် ၄ ရက်၊ ၆ ရက်၊ ၈ ရက်၊ ၉ ရက်၊ ၁၀ ရက်၊ ၁၂ ရက်ကို ရှောင်။ သူငယ်မြေနှင်းရန် မွေးဖွားပြီး သုံးလပြည့်သောအခါ မိဘနှစ်ပါး စွဲကိုင်ငင်ပြီး သားသမီးကို မြေနှင်းစေရမည်။ မြေနှင်းသောအခါ စနေနေ့ အင်္ဂါနေ့ ထိုနေ့နှစ်ပါးကိုရှောင်။

အမည်မှည့်ရန်။ သားသမီးတို့ကို အမည်ပေးသောအခါ မွေးနံ့ အရင်းခံ ငါးခုမြောက်နံ့ကို အဖျားထားပြီး အမည်ပေးရမည်။ ဥပမာ တနင်္ဂနွေသားဆိုရင် အုန်းပွင့်။ နောက်တစ်နည်း မွေးနံ့အရသာ။ နှစ်ခုမြောက်နံ့ကို အဖျားထားပြီး နာမည်ပေးရမည်။ တနင်္ဂနွေသား

ဆိုရင် အောင်ထူးအမည်ပေး။ ဖွားပြီး ၁၁ ရက်၊ ၁၃ ရက်၊ ၁၀၀ ရက်မြောက်သောအခါ တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ ထိုနေ့တို့တွင် အမည်ပေး။

လယ်ထွန်ကျမ်း

သောမရက်တွင် သောမပင်မြေခံလာရာ၌ ကောင်းစွာအညီ တိထိနက္ခတ်၊ လက်မြတ်စန်းမှ ဂြိုဟ်သောမနှင့် တူကွဲမကွာနေစဉ်အခါ တွင် လယ်ယာထွန်ပွဲ ပျိုးကြကောက်စိုက်အိမ်၌ တင်ထားစပါးကောက် သစ် ကောင်းသည်ဖြစ်အံ့၊ စိစစ်ထိမြော် အာနုဘော်ကြောင့် သူတော် တကာ ကဲ့ရဲ့ရာမှ ဝေးစွာကိုယ်၌လွဲစေသော်။

အဓိပ္ပာယ်မှာ သောမရက် သောမမြေခံ တိထိနက္ခတ်လည်း ကောင်း၊ သင့်မြတ်သော လက်စန်းနှင့်မကွာ သောမဂြိုဟ်ပူးခိုက် ကြုံ သောအခါတွင် လယ်ထွန်ခြင်း၊ ပျိုးကြခြင်း၊ ကောက်ပဲစပါးသွင်းခြင်း တို့ကို ပြုလုပ်ပါဆိုသည်။

ထွန်သွားတပ်

ထွန်သွားတပ်။ တစ်ချောင်းတပ်သော် ချမ်းသာ၊ သုံးချောင်း တပ်သော် စားဖွယ်ပေါ၊ ငါးချောင်းတပ်သော် ဥစ္စာပစ္စည်းပေါ၊ ဆယ် ချောင်းတပ်သော် ကျက်သရေတိုးမည်။

ပိုးကျသောနေ့၊ တန်ခူးလမှာ အင်္ဂါနေ့၊ ကဆုန်လမှာ သော ကြာနေ့၊ နယုန်လမှာ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ ဝါဆိုလမှာ စနေ၊ ဝါခေါင်လမှာ ကြာသပတေး၊ တော်သလင်းလမှာ ဗုဒ္ဓဟူး၊ သီတင်းကျွတ်လမှာ သော ကြာ၊ တန်ဆောင်မုန်းလမှာ စနေ၊ နတ်တော်လမှာ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ပြာသို လမှာ ကြာသပတေး၊ တပို့တွဲလမှာ ကြာသပတေး၊ တပေါင်းလမှာ တနင်္လာ။ ထိုလ ထိုနေ့မှာ ပိုကျတတ်သည်။

လယ်နတ်ပူဇော်ပုံ၊ ထွန်ကိုနွားတပ် ထွန်ကိုင်းကိုကိုင်ပြီး မြတ်

လေးပန်းဖြင့် လယ်နတ်ပူဇော်၊ လွန်မင်းသော အသီးအနှံတို့ဖြင့် ဝေဝေ
ဆာဆာ တွေ့ရပါလို၏ဆိုပြီး ဆုတောင်း။ လယ်ယာအသီးအနှံ ပိုထွက်
လိမ့်မည်။

ပျိုးကြဲရက်

ပျိုးကြဲရန်ရက်။ တနင်္လာနေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ ကြာသပတေးနေ့၊
သောကြာနေ့တို့မှာ ပျိုးကြဲရမည်။ ပြဿဒါးရက် လွတ်စေ။

ကောက်သစ်ဆန်း ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေးနေ့၊ သောကြာနေ့
ထိုနေ့ဆုံးပါးမှာ ရတနာသုံးပါး မိဘဆရာသမားများတို့ကို ပူဇော်ပြီးမှ
စားသောက်ကြ။ ပြဿဒါးရက် လွတ်စေ။

ဆန်ဖွတ်ရန်မောင်း။ အလျား တစ်ဆယ့်လေးထွာပြု။ လေးထွာ
မှာ ခါးထား၊ ရှစ်ထွာမှာ လည်ညှပ်ထား၊ ဆယ့်တစ်ထွာမှာ ကျည်ပွေ့
ထား၊ မောင်းဦး သုံးထွာကျန်သည်။ အိမ်ရှင် ဂဟပတိကျရာအရပ်
ထား၊ ရောဂါဘေးရန်ကင်းဝေး၏။

ဆုံမောင်း ထားမှန်၊ အရှေ့အရပ် မြောက်အရပ်မှာ အိမ်အ
မိုးအခြင်စွန်းလွှတ်အောင်ထား၊ ညောင်သားကိုဆုံကျည်ပွေ့မလုပ်ကောင်း၊
ဆုံမေပင်းကို ဦးခေါင်းရင်းမှာထားပြီး မထောင်းကောင်း၊ ဦးခေါင်းရင်းက
ထားပြီးထောင်းရင် အိမ်ရှင်ပျက်စီးအံ့။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရွက်

ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရှိသောမိန်းမတို့သည် မင်္ဂလာဆောင်၊ ပဉ္စင်းခံ
စသည်တို့တွင် မဆောင်ရွက်ကောင်း၊ မကူညီကောင်း၊ လက်မဖွဲ့ကောင်း၊
ရှောင်ရမည်။ ကူညီဆောင်ရွက်သော် သေပျောက်တတ်သည်။ မွေးဖွား
ပြီးသော် ကူညီဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရှိသောမိန်းမတို့သည် ဘုရားတည်ရာကျောင်း
ဆောက်ရာတို့တွင် ဝင်ရောက်မကိုင်တွယ်။ ရှောင်ရမည်။ ကျောင်း

ဆောက်ရန်၊ အိမ်ဆောက်ရန် စုပုံထားသောသစ်တို့ကို မကျော်နင်းရ။
ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရှိစဉ် အခြားကိုယ်ဝန်ဆောင်ရှိသောမိန်းမကို
အိမ်ပေါ်မှာ လက်ခံပြီးမထားကောင်း။ မသက်စွဲတွင်လည်း မကူညီ
ကောင်း။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမ အိမ်မှာရှိလျှင် လေ၊ လှည်း၊ ကျွဲ၊
နွား၊ ဆင်၊ မြင်း စသည်တို့ မဝယ်ကောင်း။ ဝယ်လျှင် ခိုက်တတ်
သည်။

နေအလို ခေါင်းဆေးရန်

တနင်္ဂနွေနေ့ခေါင်းဆေးရင် ရှေးဦးစွာ ပန်းခုနစ်မျိုးနှင့် ဘုရား
ကို ပူဇော်ပြီးလျှင် မြောက်မျက်နှာပြုခေါင်းဆေး၊ စုတ်လာဘ်ရမည်။
တနင်္လာနေ့။ ကင်ပွန်းသီးကိုသစ်ထည့်ပြီးလျှင် ပြုတ်၊ တောင်အရပ်
မျက်နှာပြု ခေါင်းဆေး မင်းစိုးရာဇာချစ်ခင်မည်။ အင်္ဂါနေ့။ ရှေးဦး
အောင်မဲညိုပွင့်နှင့် ဘုရားကိုပူဇော်ပြီး အရှေ့ကိုမျက်နှာပြု ခေါင်းဆေး၊
မင်းစိုးရာဇာတို့ ချီးမြှင့်မည်။ စုတ်လာဘ်ရမည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့။ ရှေးဦး
ရေသကျည်းပွင့်နှင့် ဘုရားကိုပူဇော်ပြီး တောင်အရပ်ကိုမျက်နှာပြု
ခေါင်းဆေး၊ ချစ်သောမိတ်ဆွေတွေ့မည်။ ဘုန်းကျက်သရေတိုးမယ်။
ကြာသပတေး ရှိဂ္ဂား သနပ်ခါးပွင့်ကိုကို ခေါင်းပေါ်တင် အနောက်မျက်
နှာပြုဆေး၊ စုတ်လာဘ်ရမည်။ သောကြာနေ့၊ ချဉ်သောအရသာကို
စားပြီး အရှေ့တောင်မျက်နှာပြု ခေါင်းဆေး ရွှေငွေရတနာရမည်။
စနေနေ့။ ခေါင်းဆေးရင် ကင်ပွန်းအိုးတွင် ပန်းရှိုင်းမြေဇာထည့်၊
အနောက်တောင်မျက်နှာပြု ခေါင်းဆေး ဘုန်းကြီးမည်။

လအလို ခေါင်းဆေးနည်း

တန်ခူးလ၊ လဆန်း ၂ ရက် ဦးခေါင်းဆေးသော် အနာရောဂါ
ကင်းမည်။ ကဆုန်လ လဆန်း ၂ရက်၊ ၃ရက်၊ ၄ရက်၊ ဆေး ဘေး

ကင်းမည်။ နယုန်လ၊ လဆန်း ၃ ရက်၊ ခေါင်းဆေး အသက်ရှည်
မည်။ ဝါဆိုလဆန်း ၃ ရက်၊ ၆ ရက်၊ ၇ ရက်၊ ၈ ရက်၊ ခေါင်းဆေး
အသက်ရှည်မည်။ ဝါခေါင်လ လဆန်း ၂ ရက်၊ ၃ ရက်၊ ၅ ရက်၊
၇ ရက်၊ ခေါင်းဆေး နတ်ချစ်မည်။ တော်သလင်းလဆန်း ၃ ရက်၊
၄ ရက်၊ ၅ ရက်၊ ခေါင်းဆေး အသက်ရှည်မည်။ သီတင်းကျွတ်လဆန်း
၃ ရက်၊ ၄ ရက်၊ ၅ ရက်၊ ၆ ရက်၊ ခေါင်းဆေး အနာကင်းမည်။
တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၂ ရက်၊ ၃ ရက်၊ ၄ ရက်၊ ၅ ရက်၊ ၆
ရက်၊ ဆေး အကြီးအကဲဖြစ်မည်။ နတ်တော်လဆန်း ၃ ရက်၊ ၄
ရက်၊ ၅ ရက်၊ ၆ ရက်၊ ၉ ရက်မှာဆေး အသက်ရှည်မည်။ ပြာသို
လဆန်း ၄ ရက်၊ ၆ ရက်၊ ၇ ရက်မှာဆေး အသက်ရှည်မည်။ တပို့
တွဲလဆန်း ၃ ရက်၊ ၆ ရက်၊ ၇ ရက်မှာခေါင်းဆေး ကြံတိုင်းအောင်
မည်။ တပေါင်းလဆန်း ၅ ရက်၊ ၇ ရက်၊ ၈ ရက်၊ ခေါင်းဆေး ရွှေ
ငွေ ရတနာရမည်။

ရွှေကျီးသာနိမိတ်

အရှေ့ကရွှေကျီးသာရင် အဆွေခင်ပွန်းလာမယ်။ အရှေ့တောင်
က ရွှေကျီးသာရင် မီးလောင်မယ်။ တောင်က ရွှေကျီးသာရင် လာဘ်
ရမယ်။ ဆရာသမားလာမယ်။ အနောက်တောင်ကရွှေကျီးသာရင် သူခိုး
ကြံစည်မယ်။ အနောက်ရွှေကျီးသာရင် ဘေးတွေ့မယ်။ အနောက်မြောက်
က ရွှေကျီးသာရင် ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွန် တစ်ခုခုရမည်။ မြောက်က
ရွှေကျီးသာရင် သတင်းကောင်းကြားရမည်။ အရှေ့မြောက်က ရွှေကျီး
သာရင် သူပူဇော်ခံရမည်။

လက်သည်းပွင့်နိမိတ်

လက်မပွင့်ရင် ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေနှင့် ကွဲမည်။ လက်ညှိုးပွင့်ရင်
ရည်းစားနှင့်ကွဲမည်။ လက်လယ်ပွင့်ရင် မယားရမယ်။ လင်ရမယ်။

လက်သူကြွယ်ပွင့်ရင် သူတစ်ပါး ပူဇော်ခြင်းခံရမယ်။ လက်သန်းပွင့်ရင် အခိုင်းအစေရမယ်။ စိတ်ချမ်းသာမယ်။ လက်အရစ်တက်ရင် ကောင်းမယ်။ လေးရစ်၊ ငါးရစ်၊ ခြောက်ရစ်တက်ရင် အထူးကောင်းစားမယ်။ ယောက်ျားကို လက်ယာ၊ မိန်းမကို လက်ဝဲကြည့်ဟော။

"ငြိဟ်ပဉ်ငြိဟ်စာဗွေ့

တံခွန်လုပ်နည်း။ တနင်္ဂနွေဂြိဟ်၊ အနီရောင်။ တနင်္လာဂြိဟ် မှာ အဖြူ။ အင်္ဂါဂြိဟ်မှာ ရွှေရောင်၊ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိဟ်မှာ အစိမ်းရောင်။ ကြာသပတေးဂြိဟ်မှာ အဝါရောင်။ သောကြာဂြိဟ်မှာ အပြာ၊ စနေဂြိဟ်မှာ အနက်။ ရာဟုဂြိဟ်မှာ အပြောက်။

ဂြိဟ်စားခွက်လုပ်နည်း။ တနင်္ဂနွေဂြိဟ်မင်းအတွက် ဝိုင်းဝိုင်း။ တနင်္လာဂြိဟ်မင်းအတွက် အရှည်။ အင်္ဂါဂြိဟ်မင်းအတွက် သုံးထောင့်။ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိဟ်မင်းအတွက် အဖြောင့်။ ကြာသပတေးဂြိဟ်မင်းအတွက် လေးထောင့်။ သောကြာဂြိဟ်မင်းအတွက် ငါးထောင့်။ စနေဂြိဟ်မင်းအတွက် ဝိုင်းဝိုင်း လပြည့်ပုံသဏ္ဌာန်။ ရာဟုဂြိဟ်မင်းအတွက် လခြမ်းပုံသဏ္ဌာန်။

ဂြိဟ်ပဉ်ရန်အချိန်။ တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ သောကြာဂြိဟ်တို့ကို ကျိပ်မန်းခင် ပဉ်ပြီးကျေ။ တနင်္လာဂြိဟ်မင်းကို ရောင်နီလာချိန်ပဉ်ပြီးကျေ။ ကြာသပတေးဂြိဟ်မှာ နေမြင့်မှ ပဉ်ပြီးကျေ။ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိဟ်၊ စနေဂြိဟ်မင်းကို နံနက် ၉ နာရီက ၁၀ နာရီအတွင်းမှာ ပဉ်ပြီးကျေ။ ရာဟုဂြိဟ်မင်းကို နေမွန်းတည့်မှာ ပဉ်ပြီးကျေ။

ငြိဟ်ပဉ်ပုံ ပဉ်နည်း

ဪသြောင်း နမော သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နဘာဝေန၊ ဪသြောင်း နမော သဗ္ဗ ဓမ္မာ နဘာဝေန၊ ဪသြောင်း နမော သဗ္ဗသံဃာ နဘာဝေန၊ အရှေ့မြောက်ထောင့် စောင့်သည်မသွေ အမြဲနေသည်။ (တနင်္ဂနွေမည်

ခြင်း အရှင်ဂြိုဟ်မင်း ဗုဒ္ဓဟူးသား) သဒ္ဓါပွား၍ စိတ်ထားကြည်ဖြူ ဆွမ်းလှူပါသည်။ သြဇာပြန့်ပွား သလေးထမင်း၊ ဖက်စိမ်းခင်း၍ ကျင်းကာစီရင်၊ အသင်ယဉ်း၊ အစဉ်သင့်စွာ၊ ရှေ့ဆရာကို မိန့်မှာဟော တိုင်း၊ ထုံးပိုင်မကျန်၊ တံခွန်ဆီမီး၊ ညီးညီးဝင်းဝါ၊ ကွမ်းယာလက်ဖက်၊ နံသက်မွေးကြူ၊ ပန်းဖြူပန်းနီ၊ စုံစီသစ်သီး၊ အုန်းသီးယိုနှင့်၊ ထို့ပြင် တစ်ချက်၊ ငှက်ပျောချိုလျော်၊ ဤစားတော်ကို၊ စားတော်ခေါ်လှည့်၊ ရှင်ဂြိုဟ်မင်းသည် ရွှင်ရွှင်ပပ၊ မမဝရံ၊ ဘောဇနံကို၊ ကူမံဘုဉ္ဇာဟံ၊ ဟေ ဟေ၊ ဘုဉ္ဇာဟံဆိုပြီး တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်မင်းကို ပင့်ပြီး ကျွေးရမည်။ အခြားသောဂြိုဟ်တို့ကိုလည်း ၎င်းနည်းတူ ပင့်ပြီးကျွေးရမည်။ ဗုဒ္ဓဟူး သားဆိုသောနေရာမှာ အလိုရှိသောနေကို ထည့်ပြီးဆို။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် ဆရာတောင်း

အရှေ့မြောက်မြောက်ဆန်း၊ ရသေနိဝယ်၊ ရောင်လှည့်ညီးညီး၊ ဂဠုန်စီး၍ ဘုန်းထီးဝေဝေ၊ ခြောက်နှစ်နေသား၊ ရန်တွေရှင်းလင်း ပါပါမင်းဟု၊ တနင်္ဂနွေ၊ ဘုန်းရောင်ဝေနှင့်၊ တိမ်ခြေလွန်ဖြူ၊ ရဟိဂြိုဟ် မလိုမုန်းထား၊ ရန်သူငါးနှင့်၊ ရှစ်ပါးဒေါသ၊ ဒဏ္ဍတစ်ဆယ်၊ နိပ်နယ် သက်ခတ်၊ ဥပါဒိဆယ်ခြောက်၊ လန့်ကြောက်ထုံအေး၊ ဘေးတစ်ဆယ့် ငါး၊ အများဆက်ဆံ၊ ကံသုံးဆယ့်နှစ်၊ စိစစ်ထွေလာ၊ နာကိုးဆယ့် ခြောက်၊ ဂယောက်ဂယက်၊ အိပ်မက်တဘောင်၊ နာထောင်စနည်း၊ ကမ္မည်းအတိတ်၊ နိမိတ်နိမိတ်၊ အရက်ပကင်း၊ ယိုယွင်းကြမ္မာ၊ ဒသာလှည့် ဖောက်၊ သက်ရောက်ပါမ၊ စန်းကျလည်းနီ၊ ဂြိုဟ်စီး ဂြိုဟ်ဆင်း၊ ဂြိုဟ်တွင်း၊ ဂြိုဟ်သွား၊ ဂြိုဟ်စား၊ ဂြိုဟ်ပျက်၊ ဂြိုဟ်ထွက် ဂြိုဟ်ဝင်၊ ထို့ပြင် မယွင်း၊ တြင်းနဝင်း၊ ပြတ်ခြင်းအရှိ၊ စပ်ဘိပြိုင်နွဲ့၊ ယှဉ်တွဲ ကူးသန်း၊ စန်းလွန်းပြတ်သက်၊ နက္ခတ်ယိမ်းယိုင်၊ သုံးပင်တိုင်လည်း၊ မခိုင်သောအား၊ အတိုးပွား၍၊ အသွားချွတ်ယွင်း၊ ပူပြင်းသောကာ၊ ဗျာပါရနှင့် ဒုက္ခစန်းငြိ၊ ရောက်စစ်ရှိလည်း၊ ဆံချည်မြူခြမ်း၊ မျှမသန်း ရအောင်၊ ဘေးကျန်းဆီးတာ၊ အကျွန်ုပ်အားကို၊ သနားလွန်းပြင်း

ကြည့်ဖန်ဆင်းသည်၊ ဂြိုဟ်မင်း မ၊စေသော်။

တနင်္လာဂြိုဟ်ဆုတောင်း

အရှေ့ပြုဗ္ဗ၊ ဝိဒေဟာဝယ်၊ တိမ်လွှာနှင့်နီး၊ ကျားတက်စီး၍၊
ရေမှီးတွက်စစ်၊ ဆယ့်ငါးနှစ်တိုင်၊ ခွင့်ရပိုင်သည်၊ ဘုန်းလှိုင်နဂိုရ် အနန္တ
ဂြိုဟ်' ဆိုလေရာရာ၊ အသင့်သာလျှင်၊ တကာလိုလို၊ သူနားချိုလျက်၊
ထိုထိုရှေ့နောက် တောင်မြောက်ခရီး ဝေးနီးဘယ်ညာ၊ သွားရာရာလည်း
ချမ်းသာလှပ လာဘ်ကောင်းရ၍၊ လုံ့လအားသာန် သုံးပါးကံဖြင့် ကြံ
တိုင်းလည်းအောင်၊ ဆောင်တိုင်းလည်းမြောက်၊ လေ့လောက်စီးပွား၊
စပါးဆန်ရေ ရွှေငွေကျောက်သံ ကိုယ့်ထံတွင်မြဲ၊ နွားကျွဲခြွေရွှေ မိုးမြေ
လယ်ယာပဒေသာတို့ ဣစ္ဆာသယ တ၊တိုင်းနိုင်ပြီ၊ ရည်တိုင်းပြီးသည်။
မငြီးမငွေ့ တစ်နေ့မပျက် ချရေစက်နှင့် လက်မလွတ်ကင်း၊ ကျင့်သီ
တင်းလည်း၊ မယွင်းထိန်ညီး၊ သူတော်နည်းဖြင့်၊ စောင့်စည်းကိုယ်နှုတ်၊
အားထုတ်လုံ့လ ထကြွလျှမ်းလျှမ်း၊ နီးချမ်းပေါ့ပါး၊ သူ့အားမျှကာ ချမ်း
သာပေးနိုင် ကြံ့ခိုင်လက်ရုံး နှလုံးမမြင် ရွှေကြာပွင့်သို့ သူနှင့်ရောပြွမ်း
သူ့စိတ်ဝမ်းကို ခွဲခြားသိမြင် ပညာရှင်နှင့် ဘယ်တွင်မရွှေ့ နေ့တိုင်းတွေ့
လျက်၊ ညဉ့်နေအုတ်တွေ ခြွေရွှေသန့်ရှင်း၊ သတင်းပြန့်မွှေး နီးဝေးထင်
ပေါ် ကြားကျော်အောင်ထက်၊ ကြောက်ရှက်ချုပ်စောင့် တော်မြှောင့်
မှန်လှ အာယုစကား ဗလငါးခိုင် ကောင်းဆုံးတိုင်အောင် တူပြိုင်မဲ့ငြား၊
ကျွန်ုပ်အားကို သနားလွန်ပြင်း ကြည့်ဖန်ဆင်းသည် ဂြိုဟ်မင်း မ၊စ
စေသော်။

အင်္ဂါဂြိုဟ်ဆုတောင်း

အင်္ဂါချမ်းမြေ့ ရှေ့တောင်ကျွေဝယ်၊ ခြင်္သေ့စီးလျက်၊ ရှစ်ရှစ်
သက်ဖြင့် မပျက်စဉ်လာ ထင်ရှားစွာတည်း။ အင်္ဂါခေါ်ဆို သောမဂြိုဟ်၊
မလိုမုန်းထား ရန်သူငါးနှင့် ရှစ်ပါးဒေါသ၊ ဒဏ္ဍတစ်ဆယ် နှိပ်နယ်

သက်ခတ်၊ ဥပဓိဆယ့်ခြောက်၊ လန်ကြောက်ထုံအေး၊ တေးနှစ်ဆယ့်ငါး၊
 အများဆက်ဆံ ကံသုံးဆယ့်နှစ်၊ စိစစ်ထွေငါး၊ နာကိုးဆယ့်ခြောက်၊
 ဂယောက်ဂယက်၊ အိပ်မက်တဘောင် နားထောင်စနည်း၊ ကပ္ပည်း
 အတိတ်၊ နိမိတ် နိမိတ်၊ အချက်မကင်း ယိုယွင်းကြမ္မာ၊ ဒသာလှည့်
 ဖောက်၊ သက်ရောက်ပါ၊ စဉ်ကျသည့်နီး၊ ဂြိုဟ်စီး၊ ဂြိုဟ်နင်း၊
 ဂြိုဟ်တွင်း၊ ဂြိုဟ်သွား၊ ဂြိုဟ်စား၊ ဂြိုဟ်ဖျက်၊ ဂြိုဟ်ထွက် ဂြိုဟ်ဝင်၊
 ထိုပြင်မယွင်း၊ တြင်းနဝင်းပြတ်ခြင်းအရှိ၊ စပ်ဘိပြိုင်နွဲ့ ယှဉ်တွဲကူးသန်း၊
 စန်းလွန်းပြတ်သတ်၊ နက္ခတ်ယိမ်းယိုင်၊ သုံးပင်တိုင်လည်း မခိုင်သ
 အား၊ အတိုးပွား၍ အသွားချွတ်ယွင်း ပူပြင်းသောက ဗျာပါရနှင့်
 ဒုက္ခစွန်းပြီ ရောက်စစ်ရှိလည်း ဆံချည်မြူခြမ်း မျှမသန်းအောင်၊ ဘေး
 ကျန်းဆီးတာ၊ အကျွန်ုပ်အားကို၊ သနားလွန်ပြင်း ကြည့်ဖန်ဆင်းသည်
 ဂြိုဟ်မင်း မ၊ စစေသော်။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ဆုတောင်း

တောင်ဒက္ခိဏာ၊ ရပ်လက်ယာဝယ် ယဉ်သောပေါက်ကြီး ဆင်
 တက်စီးလျက်၊ ရန်မီးပယ်လစ် ဆယ့်ခုနစ်လျှင် စင်စစ်တွက်ရေ စောင့်
 မြဲနေသာ၊ မြဲတေကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးခေါ်ဆို ဗုဒ္ဓဂြိုဟ်။
 ဆိုလေရာရာ၊ အသင်သာလျှင် သကာလိုလို သူနားချိုလျက် ထိုထို
 ရှေ့နောက် တောင်မြောက်ခရီး၊ ဝေးနီးဘယ်ညာ သွားရာရာလည်း၊
 ချမ်း သာလှပ လာဘ်ကောင်းရ၍ လုံ့လအားသန် သုံးပါးကံဖြင့် ကြံ
 တိုင်းလည်းအောင် ဆောင်တိုင်းလည်းမြောက် လွေ့လောက်စီးပွား စပါး
 ဆန်ရေ ရွှေငွေကျောက်သံ ကိုယ်ထံတွင်မြဲ နွားကျွဲခြွေရွှေ မိုးမြေလယ်
 ယာ ပဒေသာတို့၊ ဣစ္ဆာသယ တတိုင်းခိုင်ပြီး ရည်တိုင်းပြီးသည်
 မပြီးမငွေ တစ်နေ့မပျက် ချရေစက်နှင့် လက်မလွတ်ကင်း ကျင့်သီတင်း
 လည်း မယွန်းထိန်ညှိ။ သူတော်နည်းဖြင့် စောင့်စည်းကိုယ်နှုတ် အား
 ထုတ်လုံ့လ ထကြွလျှမ်းလျှမ်း နီးချမ်းပေါ့ပါး သူအားမျှသာ ချမ်း
 သာပေးနိုင်၊ ကြံခိုင်လက်ရုံး နှလုံးမမြင်၊ ရွှေကြာပွင့်သို့ သူနှင့်ရောပြွမ်း။

သူ့စိတ်ဝမ်းကို ခွဲခြမ်းသိမြင်၊ ပညာရှင်နှင့် ဘယ်တွင်မရွေး၊ နေ့တိုင်း တွေ့လျက် ညဉ့်နက်အုတ်ထွေ ချွေရွှေသန့်ရှင်း သတင်းပျံ့မွှေး၊ နီးဝေး ထင်ပေါ် ကြားကျော်အောက်ထက်၊ ကြောက်ရှက်ချုပ်စောင့် တော်ပြောနှင့်လှ၊ အာယုစသား ဗလငါးဆိုင်၊ ကောင်းကင်ဆုံးတိုင်အောင် တူပြိုင်မဲ့ငြား၊ ကျွန်ုပ်အားကို သနားလွန်ပြင်း၊ ကြည့်ဖန်ဆင်းသည် ဂြိုဟ်မင်းမ၊ စစေသော်။

စနေဂြိုဟ်ဆုတောင်း

နဂါတိချောင်း၊ အနောက်တောင်ဝယ်၊ ရန်မှောင်ပယ်လင်း။ နဂါးမင်းထက်၊ စီးနင်းထုံလစ်-သက်ဆယ်နှစ်ဖြာ၊ ဖန်လစ်မသွေ တန်ခိုး ရွှေ့သည်၊ စနေခေါ်ဆို ပါပဂြိုဟ်။ မလိုမုန်းထား၊ ရန်သူငါးနှစ်၊ ရှစ်ပါး ဒေါသ၊ ဒဏ္ဍတဆတ် နှိပ်နယ်သက်ခတ် ဥပဒ်ဆယ့်ခြောက်၊ လန့် ကြောက်ထုံအေး၊ ဘေးနှစ်ဆယ့်ငါး၊ အများဆက်ဆံ၊ ကံသုံးဆယ့်နှစ်၊ စိစစ်ထွေလာ နာကိုးဆယ့်ခြောက်၊ ဂယောက်ဂယက်၊ အိပ်မက်တစ် ထောင်၊ နားထောင်စနည်း၊ ကုမ္ပဉ်းအတိတ် နိမိတ် နိမိတ် အချက် မကင်း၊ ယိုယွင်းကြမ္မာ ဒသာလုည့်ဖောက်၊ သက်ရောက်ပါပ။ စန်းကျ လည်းနီး ဂြိုဟ်စီး၊ ဂြိုဟ်နင်း၊ ဂြိုဟ်တွင်း၊ ဂြိုဟ်သွား၊ ဂြိုဟ်စား၊ ဂြိုဟ် ပျက်၊ ဂြိုဟ်ထွက်၊ ဂြိုဟ်ဝင် ထိုပြင်မယွင်း၊ တြိုင်းနင်း၊ ပြတ်ခြင်းအရှိ စပ်ဘိပြိုင်နဲ့ ယှဉ်တွဲကူးသန်း၊ စန်းလွန်းပြတ်သတ် နက္ခတ်ယိမ်းယိုင် သုံးပင်တိုင်လည်း မခိုင်သောအား အတိုးပွား၍ အသွားချွတ်ယွင်း ပူ ပြင်းသောက ဗျာပါဒနှင့် ဒုက္ခစွန်းငြိ ရောက်စစ်ရှိလည်း ဆံချည်မြူ ခြမ်း မျှမသန်းအောင် ဘေးကျမ်းဆီးတား၊ ကျွန်ုပ်အားကို သနားလွန် ပြင်း ကြည့်ဖန်ဆင်းသည် ဂြိုဟ်မင်းမ၊ စစေသော်။

ကြာသပတေးဂြိုဟ်ဆုတောင်း

အနောက်မျက်နှာ စန္ဒီမာဝယ် လှံပါရွှန်းစက် ကြွက်ယာဉ်ထက်

ဝယ် တက်လျှပ်စီးလစ် ဆယ့်ကိုးနှစ်တည့် ရန်မြစ်ပစ်ခွာ စောင့်ရှောက်
လာသည့် ကြာသပတေးမင်း ဘေးလွတ်ခို ဂုရုဂြိုဟ်။ ဆိုလေရာရာ
အသင့်သာလျှင် သုကာလိုလို သူနားချိုလျက် ထိုထိုရှေ့နောက် တောင်
မြောက်ခရီး ဝေးနီးဘယ်ညာ သွားရာရာသည် ချမ်းသာလှပ လာဘ်
ကောင်းရွှေ့ လုံ့လအားသန် သုံးပါးကံဖြင့် ကြံတိုင်းလည်းအောင် ဆောင်
တိုင်းလည်းမြောက် လွေ့လောက်စီးပွား စပါးဆန်ရေ ရွှေ ငွေ ကျောက်
သံ ကိုယ့်ထံတွင်မြဲ နားကျွဲခြွေရွှေ မိုးမြေလယ်ယာ ပဒေသာသို့ ဣစ္ဆာ
သယ တတိုင်းခိုင်ပြီး ရည်တိုင်ပြီးသည် မငြီးမငွေ့ တစ်နေ့မပျက် ချ
ရေစက်နှင့် လက်လွတ်မကင်း ကျင့်သီတင်းလည်း မယွင်းထိန်ညှီး
သူတော်နည်းဖြင့် စောင့်စည်းကိုယ်နှုတ် အားထုတ်လုံ့လ ထကြွလျှမ်း
လျှမ်း နီးချမ်းပေါ့ပါး သူအားမျှကာ ချမ်းသာပေးနိုင် ကြံ့ခိုင်လက်ရုံး
နှလုံးမပြင် ရွှေကြာပွင့်သို့ သူနှင့်ရောပြွမ်း သူ့စိတ်ဝမ်းကို ခွဲခြားသိမြင်
ပညာရှင်နှင့် ဘယ်တွင်မရွေ့ နေတိုင်းတွေ့လျက် ညဉ့်နေအုတ်ထွေ
ခြွေသန့်ရှင်း သတင်းပျံ့မွှေး နီးဝေးထင်ပေါ် ကြားကျော်အောက်ထက်
ကြောက်ရှက်ချုပ်စောင့် တော်မြှောင်မှန်လှ အာယုစကား ဗလင်းဆိုင်
ကောင်းဆုံးတိုင်အောင် တူပြိုင်မဲ့ငြား ကျွန်ုပ်အားကို သနားလွန်ပြင်း
ကြည့်ဖန်ဆင်းသည် ဂြိုဟ်မင်းမ၊ စေသော်။

ရာဟုဂြိုဟ်ဆုတောင်း

အနောက်မြောက်တွင် ပါပခွင်က ဟိုင်းဆင်ပေါက်ကြီး စွယ်မဲ့
စီးလျက် ခိုင်ပြီးသွယ်လစ် တစ်ဆယ့်နှစ်လျှင် ရန်မြစ်ကာမူ နေမှတ်ပြု
သည် ရာဟုခေါ်ဆို မြတ်သောဂြိုဟ်။ မလိုမုန်းထား ရန်သူငါးနှင့်
ရှစ်ပါးဒေါသ ဒဏ္ဍတစ်ဆယ် နှိပ်နယ်သက်ခတ် ဥပါဒ်ဆယ့်ခြောက်
လန့်ကြောက်တုံအေး ဘေးနှစ်ဆယ့်ငါး အများဆက်ဆံ ကံသုံးဆယ့်
တစ် စိစစ်ထွေလာ နာကိုးဆယ်ခြောက် ဂယောက်ဂယက် အိပ်မက်
တဘောင် နားထောင်စနည်း ကမ္မ ညှိုးအတိတ် နိမိတ်နိမက် အချက်
မကင်း ယိုယွင်းကြမ္မာ ဒသာလှည့်ဖောက် သက်ရောက်ပါပ စန်းကျလည်း

နိ ဂြိုဟ်စီး ဂြိုဟ်နင်း ဂြိုဟ်ထွက်ဂြိုဟ်သွား ဂြိုဟ်စား ဂြိုဟ်ပျက်
ဂြိုဟ်ထွက် ဂြိုဟ်ဝင် ထို့ပြင်မယွင်း တြင်းနင်း ပြတ်ခြင်းမရှိ နက္ခတ်
ယိမ်းယိုင် သုံးပင်တိုင်လည်း မခိုင်သောအား အတိုးပွား၍ အသွား
ချွတ်ယွင်း ပူပြင်းသောက ဗျာပါရနဦး ဒုက္ခစွန်းငြိ ရောက်စစ်ရှိလည်း
ဆံချည်မြူခြမ်း မြူမသန်းအောင် ဘေးကျမ်းဆီးတား ကျွန်ုပ်အားကို
သနားလွန်ပြင်း ကြည့်ဖန်ဆင်းသည် ဂြိုဟ်မင်း မ၊စသော်။

သောကြာဂြိုဟ်ဆုတောင်း

မြောက်ဥတ္တရာ။ ရပ်ခန်းသာဝယ် ချမ်းသာနန်းစံယူယာဉ်ပျံထက်
စိုးစံတုလစ် နန္ဒိဆယ့်တစ်လျှင်မည်ဖြစ်သည်။ ရပ်သောကြာဝယ် တေ
ဇောညွန့်လူ အိရူဟု ဘုန်းကြူညွတ်ဆို သောမဂြိုဟ်။ ဆိုလေရာရာ
အသင့်သာလျှင် သကာလိုလို သူနားချိုလျက် ထိုထိုရှေ့နောက် တောင်
မြောက်ခရီး ဝေးနီးဘယ်ညာ သွားရာရာလည်း ချမ်းသာလှပ လာဘ်
ကောင်းရ၍ လုံ့လအားသန် သုံးပါးကံဖြင့် ကြံတိုင်းလည်းအောင်
ဆောင်တိုင်းလည်းမြောက် လေ့လောက်စီးပွား စပါးဆန်ရေ ရွှေငွေ
ကျောက်သံ ကိုယ့်ထံတွင်မြဲ နွားကျွဲ ရွှေငွေ မိုးမြေလယ်ယာ ပဒေသာ
သို့ ကုမ္ဘာသယ တ၊တိုင်းခိုင်ပြီး ရည်တိုင်းပြီးသည် မပြီးမငွေ တစ်
နေ့မပျက် ချရေစက်နှင့် လက်မလွတ်ကင်း ကျင့်သီတင်းလည်း မယွင်း
ထိန်ပြီး သူတော်နည်းဖြင့် စောင့်စည်းကိုယ်နှုတ် အားထုတ်လုံ့လ ထကြွ
လျှမ်းလျှမ်း နီးချမ်းပေါ့ပါး သူအားမျှကာ ချမ်းသာပေးနိုင် ကြံနိုင်လက်
ရုံး နှလုံးမမြင် ရွှေကြာပွင့်သို့ သူနှင့်ရောပြွမ်း သူ့စိတ်ဝမ်းကို ခွဲခြမ်း
သိမြင် ပညာရှင်နှင့် ဘယ်တွင်မရွေ့ နေတိုင်းတွေ့လျက် ညဉ့်နက်အုတ်
ထွေ ခြွေရွေသန်ရှင်း သတင်းပျံမွှေး ဝေးနီးထင်ပေါ် ကြားကျော်
အောက်ထက် ကြောက်ရွက်ချုပ်စောင့် တော်ဖြောင့်မှန်လှ အာယုစသား
ဗလငါးဆိုင် ကောင်းဆုံတိုင်အောင် တူပြိုင်မဲ့ငြား ကျွန်ုပ်အားကို သနား
လွန်ပြင်း ကြည့်ဖန်ဆင်းသည် ဂြိုဟ်မင်း မ၊စသော်။ ။ဂြိုဟ်ပင့်

ဂြိုဟ်စာ ကျွေးပြီးပြီ။

ဆေးမယူကောင်းသောနေရာ

နတ်ကွန်းမှာ ပေါက်သောဆေးပင်၊ တောင်ပို့မှာပေါက်သော ဆေးပင်၊ ဝွင်းမှာ ကျင်းမှာပေါက်သောဆေးပင်၊ လမ်းခရီးမှာ သုသာန် မှာ ပေါက်သောဆေးပင်၊ ရေမှာပေါက်သောဆေးပင်၊ မီးလောင်ထား သောဆေးပင်၊ ပိုးကျထားသောဆေးပင်၊ ထိုဆေးပင်တို့ကို သုံးသော် အကျိုးမပြီ။

လက်သမားကျမ်း

ဝေါဟာရ လူ့ဓလေ့ မမေ့အောင် သတိထား မှတ်သားပါ။ သေချာစွာ တိုင်ဟောင်းမှာ ရှောင်လွဲလို့ မန်းမဆွဲရာ။

ထုပ်စွပ်ကယ်ပါ ရှောင်ပါလေရက်မ။ ထောက်တို့ကို ပိုမ မောက်စေနဲ့ ကြမ်းအောက်နေမှ၊ အိမ်ဆောက်ကို နောက်ချန်လို့၊ ဝန်း ထရံအရင်ခတ်ရင်လ ပျက်စီးတတ် ကျမ်းအလာ မှတ်ကြပါအများ။

အိမ်ရာကို မထွန်ကောင်းပါဟု နောင်ကောင်းအောင် သတိ ထား မှတ်သားပ သေချာစွာ။

လက်သမားငယ်တို့ တက်ကြွားလို့သိဖို့ရာ မှတ်ကြပါ မမှား ဦးယူချီလို့ ဆောက်တယ် ဘေးမှောက်မမှား။

ဝိသုကာ လက်သမားမယ်တို့ ထားသတိရှိစေရန် ကျွန်တိုင် မှာ ဝါးကိုပိုးရင် မျိုးထူးလို့ချော်။

ရှေ့နောက်ကယ်မျှော် မလျော်ရှောင်ကွင်း ခေါင်လျောက်ကွယ်ခွ တင်နှင့် မပြီးခင်ကြမ်းကိုဖောက်တယ် ဝမ်းပေါက်လို့ဟင်း။

ရှေ့ခေါင်ကို သုဝဏ္ဏဝယ်လို့ ဝေါဟာရမည် ပင်လယ်ခန်းကွင် ဟန်တူလှ နောက်သောကရှင်။

အိမ်ဦးနှင့်ကြမ်းပြင် ကြမ်းမဝင်လွှတ်လား ရှေ့ဆရာခေါ် သမုတ် တယ် ကျမ်းထုတ်စကား။

ထုပ်မစွပ် ရက်မလျှို့ရင် ကျမ်းဆိုချက်အလျောက်။ ဥစ္စာရွှေ
ငွေပျောက်မယ် ဝမ်းပေါက်ခေါင်လျောက်။

ကြမ်းပေါ်မှာ ထောက်တို့မောက်ရင် မှိုပေါက်လို့ ခေါ်မှား
သားမြေးမြစ်စဉ်ဆက် တိုးမတက်ရ။ မပြီးခင် ဝင်းကာလျှင် ခြံလှောင်
သာ ခေါ်မြဲ ပိသုကာကျမ်းလာရှိတယ် ထားသတိစွဲ။

ထိုတိုင်သည် တိုင်ညိုလို့ ထိခိုက်ရင် ပုံသေမှတ်ပါရော အပြီး
ခတ်ခေါ်ဝေါ်၊ ထိခိုက်သော် မတော်ရန်များ။ ထိုအိမ်မှာ မငြိမ်သက်
တယ် ဒေါသမျက်ပွား။

စရွေးခံ ထုပ်ဆက်ပြီးလျှင် လထီးဆောင်းတဲ့ မှတ်ကြလေ၊
ထုပ်စွန်းထက် စရွေးရှည်လျှင် ရှောင်ပေကြမလွဲ၊ ကျမ်းဆရာ နှစ်ဖြာ
မိန့်တယ် မှတ်စိမ့်အမြဲ။

ဦးရှုတဲ့ရဝေ၊ မှန်မသွေ ထုပ်ပြင်တမ်း ရှေ့ခန်းက တပေးကြငှန်း
တဲ့ ဖိုမနေ လယ်ခန်းပေမလွဲ၊ အုန်းသီးသပြေရောက်တယ် နောက်ခန်း
ကပဲ။ ။ လက်သမားကျမ်းပြီးပြီ။

အိမ်ဆောက်ခြေ

မြေအဆင်းဖြူသော် မြေပုဏ္ဏား။ အိမ်ဆောက်သော် ကျက်
သရေတိုးမည်။ မြေအဆင်းနီသော် မြေဘုရင်။ အိမ်ဆောက်သော်
မင်းစိုးရာဇာဖြစ်မည်။ မြေအဆင်းဝါရင် ဂဇပတိမြေ။ ကျောင်းဆောက်
ရမည်။ မြေအဆင်းမည်သော် မြေကျွန်းဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးရမည်။ မြေ
အဆင်းပြာသော် ကောသပန်မြေ။ ထိုမြေမှာ မြို့တည်ရမည်။

မြေနေပုံအခြေအနေ

အလျားသဏ္ဌာန်၊ လေးထောင့်၊ အလုံးသဏ္ဌာန်၊ လင်ပန်း၊
လဝန်း၊ လေ၊ တောင်ရှည်ပုဆိုးစည်၊ လိပ်ကုန်လှည်းဘီး၊ မှန်၊ လေး
ကိုင်းလခြမ်းဘိုးကင်းမှောက်၊ မြင်းမျက်နှာ၊ ဆင်ခြေအုပ် ဥဒေါင်းအဆင်

သဏ္ဌာန်၊ ခြင်္သေ့အဆင်းသဏ္ဌာန်၊ ရွှေအဆင်းနွားအဆင်းသဏ္ဌာန်၊ အိမ်ဆောက်ရန်ကောင်းသော အဆင်းသဏ္ဌာန်မှာ အလျား၊ လေးဆောက်ရန်ကောင်းသောအဆင်းသဏ္ဌာန်မှာ အလျား၊ လေးထောင့်၊ လင်ပန်း၊ လေးကိုင်းလခြမ်းလဝန်း၊ ဥဒေါင်း၊ စည်မျက်နှာ၊ ရွှေအဆင်း၊ ထိုမြေအခြေအနေမှာ အိမ်ဆောက်နိုင်သည်။

အိမ်ဆောက်အခါတွက်ပုံ

အိမ်ဆောက်မယ်။ ကျောင်းဆောက်မယ်။ မင်္ဂလာဆောင်မယ် ဆိုရင် ရှေးဦးစွာ နှစ်လွတ်မလွတ် တွက်ကြည့်ရမည်။ တွက်ပုံမှာ ဆောက်သော ကောဇာသက္ကရာဇ်ရှည်ကို တည်ဆောက်လိုသောသူ၏ အသက်ကိုရော၊ သုံးခုမြှောက်။ ငါးခုစား တစ်ခုကြွင်းရင် ကာလကဏ္ဍိ မြောက်ကနေသည်။ အသရေ အနောက်ကနေသည်။ တေဇ တောင်က နေသည်။ မူလအလယ်ကနေသည်။ အာယု အရှေ့ကနေသည်။ နှစ်ခု ကြွင်းရင် ကာလကဏ္ဍိ အနောက်ကနေသည်။ အသရေတောင်က နေသည်။ တေဇ အရှေ့ကနေသည်။ မူလ မြောက်ကနေသည်။ အာယု အလယ် ကနေသည်။ သုံးခုကြွင်းရင်၊ ကာလကဏ္ဍိ တောင်က နေသည်။ အသ ရေ ရှေ့ကနေသည်။ တေဇ အလယ်ကနေသည်။ မူလ အနောက်က နေသည်။ အာယု မြောက်ကနေသည်။ လေးခုကြွင်းရင် ကာလကဏ္ဍိ အရှေ့ကနေသည်။ တေဇ အနောက်ကနေသည်။ မူလ တောင်ကနေ သည်။ သုညကြွင်းရင် ကာလကဏ္ဍိ အလယ်ကနေသည်။ အသရေ မြောက်ကနေသည်။ တေဇ အနောက်ကနေသည်။ အာယု တောင်က နေသည်။ မူလ အရှေ့ကနေသည်။ ကာလကဏ္ဍိ အလယ် မှာနေသော် ထိုနှစ်မှာ အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်း၊ အဖိုးများစွာ ထိုက်သော ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို မဝယ်ကောင်း၊ ရှောင်ရမည်။ မနာယူဘဲ ပြုလုပ်ခဲ့သော် မယားကွဲသားကွဲ စသော မကောင်းသောအကျိုးတို့ကို ခံစားရမည်။ ကျမ်းမှာဆိုသည်။ သတိထားပြုလုပ်ကြ ကာလကဏ္ဍိ အလယ်မှာ မနေရင် နှစ်လွတ်သည်။ ဘယ်လဆောက်မလဲ၊ လကောင်း

ရွေးပြီးဆောက်။

အိမ်ဆောက်လ

တန်ခူးလမှာ အိမ်ဆောက်ရင် အနာအဖျားထူမယ်။ ဆင်းရဲမယ်။ ကဆုန်လမှာ အိမ်ဆောက်ရင် စပါးဆန်ရေပေါများမယ်။ အနာရောဂါထူမည်လည်းဆိုသည်။ နယုန်လမှာအိမ်ဆောက်ရန် မယားများမယ်။ အခြွေအရံများမယ်။ သေကြေပျက်စီးမယ်ဆိုသည်။ ဝါဆိုလမှာ အိမ်ဆောက်ရင် စီးပွားတိုးတက်မယ်။ ဝါခေါင်လမှာအိမ်ဆောက်ရင် သားမယားများမယ်။ အနာအဖျားထူမယ်။ တော်သလင်းလမှာအိမ်ဆောက်ရင် အနာအဖျားများမယ်။ အပျက်အစီးများမယ်။ သီတင်းကျွတ်လမှာ အိမ်ဆောက်ရင် အကြီးအကျယ်ပျက်စီးမယ်။ ဆင်းရဲတာရှည်မယ်။ တန်ဆောင်မုန်းလမှာအိမ်ဆောက်ရင် စိတ်ပူရမယ်။ မအီမသာရှိမယ်။ ရန်များမယ်။ နတ်တော်လမှာ အိမ်ဆောက်ရင် မယားကောင်းသားကောင်းရမည်။ သူခပ်သိမ်းကို နိုင်ရမယ်။ ထောင်တန်းနှောင်အိမ်ခံရမယ်လည်းဆိုသည်။ ပြာသိုလ အိမ်ဆောက်ရင် အခြွေအရံများမယ်။ တပို့တွဲလမှာ အိမ်ဆောက်ရင် ဥစ္စာပျောက်မယ်။ လာဘ်ရမယ်။ သူခိုးရိုးဖန်များမည်လည်းဆို။ တပေါင်းလ အိမ်ဆောက်ရင် ဥစ္စာပေါမယ်။ လာဘ်ရမည်။ ရွှေငွေပေါများမယ်။ ယခု တင်ပြလိုက်သော အိမ်ဆောက်လအကျိုးအပြစ်တို့မှာ ကျမ်းပေါင်းစုံ အဆိုဖြစ်သည်။ ကြိုက်နှစ်သက်ရာလကိုကြည့်ပြီး ဆောက်ကြ။ လကောင်းရွေးပြီးရင် မြေခံကြီးမြေခံငယ်ရွေးရမယ်။ မြေခံကြီးမြေခံငယ် နှစ်မျိုးစလုံး အကောင်းရရင် ပိုပြီးကောင်းသည်။ အကယ်၍ မရခဲ့သော် မြေခံကြီးအကောင်းရွေးပြီးဆောက်။

လဆန်းမြေခံ အကျိုးအပြစ်

လဆန်း ၁ ရက် နတ်ခံပျက်စီးမယ်။ လဆန်း ၂ ရက် ကညာခံအောင်မယ်။ လဆန်း ၃ ရက် နွားလားဥသဘာခံ လာဘ်ရ

၆၄

ဆုထူးပန်ဦးကျော်ရေး

မယ်။ လဆန်း ၄ ရက် နဂါးခံပျက်စီးမယ်။ လဆန်း ၅ ရက် 'ဂဠုန်
ခံ ရွှေငွေပေါ။ လဆန်း ၆ ရက် ဆင်ခံ ဘေးရန်များမယ်။ လဆန်း
၇ ရက် သိန္ဓောခံ အောင်မြင်မယ်။ လဆန်း ၈ ရက် ဒွန်းစလ္လာခံ
ဆုတ်ယုတ်မယ်။ လဆန်း ၉ ရက် ဘီးလူးခံ သေကြေကွဲပြား။ လဆန်း
၁၀ ရက် ဗြဟ္မာခံ မင်းပူဇော်။ လဆန်း ၁၁ ရက် သိကြားခံ အခြွေ
အရံပေါ။ လဆန်း ၁၂ ရက် ခွေးခံဆုတ်ယုတ်မယ်။ လဆန်း ၁၃
ရက် ဗြဟ္မာခံ ပြည့်စုံ။ လဆန်း ၁၄ ရက် ဂဠုန်ခံ ပြီးစီး။ လဆန်း
၁၅ ရက် သိကြားခံ အသက်ရှည်မယ်။

လဆုတ်မြေခံ အကျိုးအပြစ်

လဆုတ် ၁ ရက် ကညာခံအောင်မြင်မယ်။ လဆုတ် ၂
ရက် ကျားခံဘေးသင့်။ လဆုတ် ၃ ရက် နတ်ခံဘေးသင့်။ လဆုတ်
၄ ရက် နွားခံဥစ္စာပေါ။ လဆုတ် ၅ ရက် ဆင်ခံရန်များ။ လဆုတ် ၆
ရက် ဂဠုန်ခံကောင်းသည်။ လဆုတ် ၇ ရက် ဒွန်းစလ္လာခံ ဥစ္စာပျက်။
လဆုတ် ၈ ရက် သိန္ဓောခံ အမှုအောင်။ လဆုတ် ၉ ရက် ဗြဟ္မာခံ
ကြက်သရေတို့။ လဆုတ် ၁၀ ရက် ဘီးလူးခံပျက်စီး။ လဆုတ် ၁၁
ရက် နဂါးခံ ဆင်းရဲ။ လဆုတ် ၁၂ ရက် သိကြားခံချမ်းသာ။
လဆုတ် ၁၃ ရက် ဝက်ခံကြေပျက်ပြုန်းတီး။ လဆုတ် ၁၄ ရက် သိ
ကြားခံ လာဘ်ကြီးရ။ လဆုတ် ၁၅ ရက် ဂဠုန်ခံ ချမ်းသာ။

မြေခံကြီး ဆယ်ပါး

လဆန်း ၅ ရက် ၁၅ ရက်၊ လဆုတ် ၁၀ ရက်၊ တနင်္ဂနွေ
မြေခံမကောင်း။ ဂြိုဟ်ပွင့်အနောက်တောင်။

လဆန်း ၄ ရက်၊ ၈ ရက်၊ လဆုတ် ၉ ရက် တနင်္လာမြေခံ
ကောင်းသည်။ ဂြိုဟ်ပွင့်တောင်။

လဆန်း ၂ ရက် ၁၃ ရက်၊ လဆုတ် ၈ ရက်၊ အင်္ဂါ မြေခံ

မကောင်း၊ ဂြိုဟ်ပွင့်အရှေ့တောင်။

လဆန်း ၂ ရက် ၁၂ ရက်၊ လဆုတ် ၇ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူး
မြေခံဂြိုဟ်ကောင်းသည်။ ဂြိုဟ်ပွင့်အရှေ့။

လဆန်း ၁ ရက် ၁၁ ရက်၊ လဆုတ် ၆ ရက် ကြာသပတေး
မြေခံကောင်းသည်။ ကောင်းကင်ဂြိုဟ်ပွင့်သည်။

လဆန်း ၁၀ ရက်၊ လဆုတ် ၅ ရက် ၁၅ ရက် သောကြာ
မြေခံကောင်းသည်။ မြေခံဂြိုဟ်ပွင့်။

လဆန်း ၉ ရက်၊ လဆုတ် ၄ ရက် ၁၄ ရက် စနေ မြေခံ
မကောင်း။ အရှေ့မြောက် ဂြိုဟ်ပွင့်။

လဆန်း ၈ ရက်၊ လဆုတ် ၃ ရက် ၁၃ ရက် ရာဟုမြေခံ
မကောင်း။ မြောက်ဂြိုဟ်ပွင့်။

လဆန်း ၇ ရက်၊ လဆုတ် ၂ ရက် ၁၂ ရက် ကိတ်မြေခံ
ကောင်းသည်။ အနောက်မြောက်ဂြိုဟ်ပွင့်။

လဆန်း ၆ ရက်၊ လဆုတ် ၁ ရက် ၁၁ ရက် မိတ္ထုမြေခံ
မကောင်း။ အနောက်ဂြိုဟ်ပွင့်။ မြေခံရွေးရင် နေ့ကောင်းရသလား။

အိမ်ဆောက်ခန့် အကျိုးအပြစ်

တနင်္ဂနွေနေ့ အိမ်ဆောက်ရင် စိတ်ဆင်းရဲရမယ်။ တနင်္လာ
နေ့အိမ်ဆောက်ရင် နှစ်လကျော်မှကောင်းသည်။ အင်္ဂါနေ့အိမ်ဆောက်
ရင် အစားဆန်ရေ ပေါများမယ်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ အိမ်ဆောက်ရင် ရံခါ
ချမ်းသာ ရံခါ ဆင်းရဲမယ်။ ကြာသပတေးနေ့အိမ်ဆောက်ရင် ချမ်းသာ
မယ်။ ရောဂါကင်းမယ်။ သောကြာနေ့အိမ်ဆောက်ရင် ရံခါပူ ရံခါ
အေးမယ်။ သုံးလကျော်ရင် ကောင်းသည်။ စနေနေ့ အိမ်ဆောက်ရင်
သူတစ်ပါးညှင်းပန်ခြင်းကိုခံရမည်။ လေးနှစ်ကျော်မှကောင်းသည်။ နေ့
ရွှေ့ပြီး ဆယ့်လေးပါးနှင့် ရာဟုကာလကိုလွှတ်အောင် အိမ်ဆောက်ကြ။
ဆယ့်လေးပါးမှာ နေထွက်ဆဲဆဲ၊ ပွန်းတည့်ဆဲဆဲ၊ နေဝင်ဆဲဆဲ၊ သန်း
ခေါင်ဆဲဆဲ၊ ရာဟုကာလမှာ တနင်္ဂနွေနေ့ ၄ နာရီခွဲက ၆ နာရီတိုင်

အောင် ရာဟုကာလမကောင်းဘူး။ တနင်္လာနေ့မှာ ၇ နာရီခွဲက ၉ နာရီတိုင် ရာဟုကာလ။ အင်္ဂါနေ့မှာ ညနေ ၃ နာရီက ၄ နာရီခွဲတိုင်အောင် ရာဟုကာလ။ ကြာသပတေးနေ့မှာ ၁ နာရီခွဲက ၃ နာရီခွဲ တိုင်အောင် ရာဟုကာလ။ သောကြာနေ့မှာ ၁၀ နာရီခွဲက ၁၂ နာရီခွဲ တိုင်အောင် ရာဟုကာလ။ စနေနေ့မှာ ၉ နာရီက ၁၁ နာရီခွဲတိုင် အောင် ရာဟုကာလ။ အခါရလို့ အိမ်ဆောက်မယ်ဆိုရင် မြေနေရာ သန့်ရှင်းသွားလေအောင် နတ်ကာယာကာပွဲပြင်ပြီး မြေတိုင်မန္တန်တော်ကြီးကို ရွတ်ဖတ်ပြီး အိမ်ဆောက်ကြ။

မြေတိုင်မန္တန်တော်ကြီး

သြောင်းနမော။ ပထဝီ၊ ဗလသုန္ဒရီ၊ သဗ္ဗညု၊ ဗောဓိမဏ္ဍလံ၊ ဇေယျာဇေ တုမာက၊ သိဒ္ဓိကမ္ပံ၊ အဟံဝန္ဓာမိ၊ ဥံ၊ ဖျူဒီပါ၊ တောင်ကျွန်းသာမှ။ ရက္ခဘုမ္မာ၊ အာကာသစိုး၊ ဗိဿနိုးနှင့်၊ တန်ခိုးကြီးမြတ်၊ သူရဿတီ၊ စန္ဒီ၊ ပရမိသွာ မဟာပိန္န၊ ဂေါရမန္တ၊ မဏိမေခလာ၊ မဟာမဿဝရော၊ တာနောယက္ခကမ္ဘာဏိ၊ စသည် ထိုမှများစွာ နတ်တကာတို့ ကောင်းစွာရှေ့ရှု မတော်မူ၍ ကျွန်မူအပြီးရောက်စေသော်။ ဥံ၊ ဖျူဒီပါ သာသည့်အတွင် ဘဒ္ဒကပ်ဟု မည်မှတ်တွင်ဘိ တန်ခိုးရှိ၏။ ကြီးဘိသနင်း ရှင်နတ်မင်းတို့ ကောင်းခြင်းတူမြတ် ပါဒီဗိဇနာ ပြန်ခရာနှင့် ကောင်းစွာခေါ်မှတ် မြေပုံသတ်၍ မှတ်သည့်အိမ်ကို ဆောက်လို၍သာ တိုင်ကြားပါသည် များစွာဘုန်းလှိုင် စည်းစိမ်ခိုင် ဖြိုင်ဖြိုင် တိုးတက် အသက်ရှည်ကြောင်းကို ရလိုပါသား ရှင်နတ်များတို့၊ အခြားဆိုရာ မြေမှာထိပ်တုံး သစ်ခုံးသစ်ဆွေး မီးသွေးတိုင်ဟောင်း ရှေးကျောင်းဆောက်ရာ လမ်းဦးလမ်းမ တစသမျှင်း လုပ်တိုင်းပြုဖူး ဝက်ရူး နုနီ ဆေးသအဟောင်း မြေမကောင်းလျှင် ပြောင်း၍ထားပါ နတ်တကာတို့၊ မှန်စွာမပျက် ပန္နက်ချရာ မြေပထဗျာတွင် ဥစ္စာရွှေငွေ ဆန်ရေစပါး ကျွဲနွားမြင်းဆင် ထက်ဝန်းကျင်လည်း လိုအပ်မက ဆန္ဒအသီးသီး ရည်တိုင်းပြီး၍ မငြီးမငွေ့ လှူဒါန်းလေ့ဖြင့် တစ်နေ့မပြတ်

ချရောက်လည်း လက်နှင့်မကွာ လှူဒါန်းကောင်းမှု ဝတ္ထုဆယ်ပါး အပြား
ပြားလည်း များလေသည်သာ သူ့ထက်သာ၍ သက်မှာရာကျော် ရှည်
စေသော်။ ချချ ချီချီ တိတိတွတ်တွတ် မရွတ်တတ်သော် ယွင်းချွတ်
ချော်လည်း ရွှင်ပျော်စိတ်တွင် ရက်ရက်ပင်သည် နတ်ရှင်စားသော်
ခေါ်လှည့်လော့။ ဟေ ဟေကုမံဘတ္တံ ဘုဉ္ဇာဟိ ဘုဉ္ဇာဟိ။ မြေတိုင်
ဂါထာတော်ကြီးကို ရွတ်ပြီးလျှင် ဘာနေဘာသမီး အိမ်ဆောက်မလဲ။
ဘာနေသားကြီးကိုင်မလဲ။ ဘာနေ ပန္နက်ရိုက်မလဲ။

တြိကိုင်ပန္နက်ရိုက်

တနင်္ဂနွေသားသမီးအိမ်ဆောက်ရင် ကြာသပတေး သောကြာ
ကြိုးကိုင် စနေပန္နက်ရိုက်။ တနင်္လာသားသမီး အိမ်ဆောက်ရင် သော
ကြာ စနေကြိုးကိုင် တနင်္ဂနွေပန္နက်ရိုက်။ အင်္ဂါသားသမီးအိမ်ဆောက်
ရင် စနေ တနင်္ဂနွေကြိုးကိုင် တနင်္လာ ပန္နက်ရိုက်။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး
အိမ်ဆောက်ရင် တနင်္ဂနွေ တနင်္လာကြိုးကိုင် အင်္ဂါပန္နက်ရိုက်။ ကြာသ
ပတေးသားသမီးအိမ်ဆောက်ရင် တနင်္လာ အင်္ဂါ ကြိုးကိုင်၊ ဗုဒ္ဓဟူး
ပန္နက်ရိုက်။ သောကြာသားသမီး၊ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူးကြိုးကိုင်၊ ကြာသပတေး
ပန္နက်ရိုက်ပါ။ ပန္နက်ရိုက်၊ စနေသားသမီး အိမ် ဆောက်ရင် ဗုဒ္ဓဟူး၊
ကြာသပတေးကြိုးကိုင် သောကြာ ပန္နက်ရိုက်ပြီးရင် တွင်းတူးရမယ်။
အိမ်ဆောက်လ ဘာလဲ။ နဂါးဘယ်လိုနေသလဲ။

နဂါးသုံးချက်သေ

နဂါးခေါင်းနေရာမှာ တနင်္ဂနွေသားတူးစေ၊ နဂါးဝမ်းကို ကြာ
သပတေးသားတူးစေ၊ နဂါးအပြီးကို ဗုဒ္ဓဟူးသားတူးစေ၊ တွင်းတူးသော
အခါ တူရွင်းကို တညီတညာတည်းတူးမည်။ ပြီးလျှင် တခြားသော
တိုင်နေရာတို့ကို ဆက်တူးနိုင်သည်။ အိမ်ဆောက်ပြီးရင် အိမ်ပေါ်တက်
ခင်၊ အိမ်တက်မင်္ဂလာမန္တန်တော်ကြီးကို ရွတ်ဖတ်ပြီးမှ အိမ်ပေါ်တက်

ရမည်။ နတ်ပွဲပြင် လက်သမားဆရာကြီး ရွတ်ဖတ်စေပြီးမှ အိမ်ပေါ်
တက်ကြ။ အိမ်တက်မင်္ဂလာမန္တန်တော်ကြီးမှာ အောက်တွင် ပါရှိသည်။

အိမ်မင်္ဂလာ မန္တန်တော်

ဥ၊ ဇျေဒိပါ သင်္ချာပတ်ကုန်း၊ ကျွန်းလုံးနဲ့မျှ အနန္တတွင်
ကြီးလှတန်ခိုး အမျိုးမြတ်စွာ ရှင်ဒေဝါတို့၊ ပြည်တော်လေးထောင့်၊
စောင့်သည်ထင်ရှား ရှင်နတ်များတို့၊ လျင်လျားမကြာ ကြွကြပါကုန်။
သီတာရေအေး ခြေလက်ဆေး၍ အမွှေးနံ့ကြ၊ သုံးတော်မူလော့၊ ဖြူစင်
လွလွ အဝတစ်ထောင် ပြောင်ပြောင်ရွှန်းရွှန်း လင်ပန်းဝန်းထက် ချက်
ပြုတ်စုံလင် ချိုချဉ်မလွတ် ဆွတ်ဆွတ်ခူးယူ ထမင်းဖြူနှင့် ထုံကြ။
ပထွန်း စိရွှန်းကောင်းမွန် လျှာမှာအေးချို ယိုလည်းမကျွင်း ထုံးသင်း
ပြန့်မွှေး ဆေး၊ ကွမ်း၊ အုန်းသီး၊ ငှက်ပျောစီးနှင့် မငြီးရသော ကျွေး
မွေးပါ၏။ ဒေဝါထင်ရှား နတ်အများတို့၊ ရှင်အားကြည်ဖြူ သုံးတော်မူ
လော့၊ စိုက်ထူထင်ရှား ဤလှေကားတွင် မျက်ကားစဉ်လျက် အထစ်
အမြစ် အတက်အဆင်း အတွင်းကအောက် ရွေးကောင်းသန့်စင် ပြု
စီရင်၍ အိမ်တွင်တည်စိုက် ထိခိုက်ဘေးဒဏ် ဥပါဒ်ရန်လည်း ဆံခြမ်း
မြင့်မျှ မဖြစ်ရအောင် စောင်မ၊စေသာ နတ်ရှင်များတို့၊ နှစ်ပါးအိမ်ရှင်
စီးပွားလျှင်မူ ဖြိုးအင်ပြည့်စွာ ပုဏ္ဏမာသို့ ပုတ္တမိတာရ ဒါရဒါသီ ပြည့်ညီ
များစွာ လယ်ယာလုပ်ငန်း ဆင်၊ မြင်း၊ ဂျဲ၊ နွား မြေသားကစ
ဆန်းသစ်လသို့ ကဲဆတ်ပိုး၊ တိုးဘက်မြဲပြ ကျောက်သံပတ္တမြား ပြည့်စုံ
ငြားလျက် ပေါများရွှေငွေ မိုးကြိုးစွေသို့ ရေစင်သီတာ ကဲ့ပမာလျှင်
ချမ်းသာစေသား ရှင်နတ်များတို့၊ တံခါးပေါက်တွင် နေ့တိုင်းဝင်လျက်
ကောင်းအင်ပြည့်စုံ ကောင်းကျိုးမင်္ဂလာ လွန်ချမ်းသာ၍ ရာကျော်သက်
ရှည် တည်ပါစေသား ရှင်နတ်များတို့၊ သြောင်းဇေယျဟု သဗ္ဗမင်္ဂလံ။
ထို မင်္ဂလာ မန္တရားတော်ကြီးကို ရွတ်ဖတ်ပြီးလျှင် အိမ်သစ်ပေါ်သို့
တက်နိုင်ပြီ၊ မင်္ဂလာကျက်သရေနှင့်ပြည့်စုံသောအိမ်ဖြစ်ပြီ၊ အိမ်သစ်တက်
သောအခါ၊ သပြေသား လက်တစ်ဆစ်ယူဆောင်ပြီး အိမ်သစ်ပေါ်

တက်ကြ။ ရဟန်းတော်များအတွက် ကျောင်းသစ်တက်သောအခါ သနပ်
သား၊ လက်တစ်ဆစ်စာ ဖြတ်ယူပြီး တက်ရမည်။

ရွှေအိမ် ရွှေအိမ်ဆောက်နည်း

အိမ်ဆောက်သောအခါ ရှေးဦးစွာ နတ်ဗြဟ္မာဦးစွာပူဇော်။
ပေါက်ပေါက်သစ်သီး ပန်းဆီမီး မုန့်ထပင်းတို့နှင့် ရှေးဦးစွာ ပူဇော်ရ
မည်။ ပူဇော်ပြီးမှ ဆောက်ပါ။

တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာအခါ သောကြာသားကို အိမ်ဆောက်ရန်
ပန္နက်ပေးရသည်။

အင်္ဂါနေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးအခါ တနင်္လာသားကို အိမ်ဆောက်ရန်
ပန္နက်ပေးရသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ ကြာသပတေးအခါ တနင်္လာသားကို အိမ်ဆောက်
ရန် ပန္နက်ပေးရသည်။

ကြာသပတေး၊ သောကြာအခါ အင်္ဂါသားကို အိမ်ဆောက်ရန်
ပန္နက်ပေးရသည်။

သောကြာနေ့၊ စနေအခါ ဗုဒ္ဓဟူးသားကို အိမ်ဆောက်ရန်
ပန္နက်ပေးရသည်။

စနေနေ့၊ တနင်္ဂနွေအခါ ကြာသပတေးသားကို အိမ်ဆောက်ရန်
ပန္နက်ပေးရသည်။

တနင်္လာနေ့၊ အင်္ဂါအခါ စနေသားကို အိမ်ဆောက်ရန် ပန္နက်
ပေးရသည်။ ယခုပြသောအခါမှာ အမြင်နေ့စွဲ အညွန့်အခါတွင်
ခရေစောက်တိုင်ထူ၍ ကိုင်ထိပ်သားသည် ၆ ဦးသောနေ့တို့ကို
နှိုင်းနှင်းသောအခါ ဖြစ်သောကြောင့် အခါကောင်းဖြစ်သည်။

အိမ်ဆောက်ပန္နက်သား

အိမ်ဆောက်သောအခါ ပန္နက်လုပ်ရန်အသားမှာ သီဟရာဇာ
ကေရာဇ်၊ ထိန်သား၊ ရင်းမာသားဖြစ်သည်။ ထိုအသား ၄ ပါးကို

အိမ်ဆောက်သူ၏ ညာဘက်ဒူးက ခြေဖျားထိ တိတိဖြတ်ပြီး အရင်းက ချွန်၊ တိုင်ထူရန် ရိုက်သော ဝါးပန္နက်နေရာကစ၍ ပြင်ဘက် ၄တောင် တိတိတွင် ပန္နက်ကြီးတပ်။ လေးသစ်ပိုအောင် တွင်းတူး၊ တစ်တွင်းမှာ တစ်ချောင်းကျ မြှုပ်ရမည်။

မင်းလုပ်လိုသော်၊ ရင်းမာသားကို စနေထောင့်မှာထား၊ ကျန် သောပန္နက်တို့ကို ထားလိုရာထားနိုင်သည်။

ဥစ္စာပစ္စည်းကိုလို သား၊ သီဟရာဇာသားကို တနင်္ဂနွေထောင့် မှာထား။ ကျန်သောပန္နက်တို့ကို ထားလိုရာမှာ ထားနိုင်သည်။

ဆရာသမားလုပ်လိုသော်၊ ထိန်သား ပန္နက်ကို အင်္ဂါထောင့် မှာထား။ ကျန်သောပန္နက်တို့ကို ထားလိုရာမှာထားနိုင်သည်။

ရန်အပေါင်းတို့ကိုနိုင်လိုသော်၊ ကေရာဇ်ပန္နက်ကို ရာဟုထောင့် မှာထား။ ကျန်သောပန္နက်တို့ကို ထားလိုရာမှာထားနိုင်သည်။

ပန္နက်ကြီးလေးပါး ဂါထာ

ပန္နက်ကြီးလေးပါးကို တွင်းသို့မချမီ အိမ်ရှင်ကိုယ်တိုင် ပန္နက် လေးချောင်းကို အောက်ပါဂါထာနှင့်စပ်ရမည်။ “ငဝ်အစိန္တိယာ ဗုဒ္ဓါ ဗုဒ္ဓဂုဏ အစိန္တိယေ အစိန္တိယေ ပဿန္တာနံ၊ ဝိပါကော ဟောမိ အစိန္တိယော”။ ထိုဂါထာနှင့် ပန္နက်ကြီးလေးချောင်းကိုစီးပြီး ခုံရ အုပ်စေ အောင် စုပ်ပြီး ပန္နက်ချပါ။ ပန္နက်ချသောအခါ မိမိကိုယ်တိုင်ချရမည်။ မြေဖိုသောအခါမှာလည်း မိမိကိုယ်တိုင်ဖိုရမည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်လျှင် အလို ခပ်သိမ်းပြည့်စုံရမည်။

အိမ်ဆောက်ပြီးသောအခါ မီးဖိုဆောင်အဝင်တံခါးပေါက် အလယ်တည့်တည့် မြေကြီးပေါ်တွင် ချမ္မရာဇာအမြစ်ကို အိမ်ရှင်၏ ပါးစပ်နှင့် အရှည်လိုက် တိုင်းဖြတ်၍ အရင်းအဖျား မမှားရအောင် အထက်ကပြခဲ့သော မြေကြီးနေရာကို တူး၍ လုံခြုံစွာ မြှုပ်ရမည်။ အိမ်ရှင် ကြွယ်ဝချမ်းသာမည်။ အိမ်ပေါက်အဝင်တံခါးအလယ်၌ တွင်း

တစ်ထောင့်ထွာတူး။ ထန်းသားပန္နက်ကို အဖျားပေါ်ကနေအောင် မိမိ
တံထောင်တိတိကို ထားမြှုပ်ပါ။ အပေါ်က ရေ ခုနစ်ရက်စေ့အောင်
လောင်းပါ။ ချမ်းသာအေးမြလိမ့်မည်။

အိမ်နိမ့်နိမိတ်

အိမ်နိမ့်နိမိတ်။ အိမ်ရှေ့နိမ့်သော် မြတ်သည်ထက် မြတ်အံ့။
အနောက်ကနိမ့်သော် ညွှာလျော့အံ့။ မြောက်ကနိမ့်သော် ဘေးသင့်အံ့။
တောင်ကနိမ့်သော် ရွှေငွေတိုးအံ့။

အိမ်တိမ်း နိမိတ်

အိမ်တိမ်းနိမိတ်။ အရှေ့သို့တိမ်းသော် ညွှာရအံ့။ အနောက်
တောင်တိမ်းသော် ဘေးသင့်အံ့။ မီးလောင်အံ့။ တောင်သို့တိမ်းသော်
ကြံသမျှ အောင်၏။ အနောက်သို့တိမ်းသော် မင်းဘေးသင့်၏။ အနောက်
မြောက်သို့တိမ်းသော် ချမ်းသာ၏။ မြောက်သို့တိမ်းသော် ကျွန်ရ၏။
အရှေ့မြောက်တိမ်းသော် မင်းပူဇော်ခံရ၏။

အိမ်တံခါးပွင့် နိမိတ်

အိမ်တံခါး အလိုလိုပွင့်နိမိတ်။ အိမ်တံခါး အလိုလိုပွင့်လာ
သော် အိမ်ရှင်ဘေးသင့်၏။ ဖျက်စီး၏။ ပြည်တံခါး အလိုလိုပွင့်လာ
သော် ပြည်ပျက်၏။

အိမ်အစွန်းနိမိတ်

အိမ်အစွန်းနိမိတ်။ လက်တစ်သစ်အစွန်းထားသော် အိမ်ရှင်
သေ၏။ နှစ်သစ်ထားသော် သားရ၏။ သုံးသစ်ထားသော် ကျွန်ရ၏။
လေးသစ်ထားသော် အဆွေခင်ပွန်းရ၏။ ငါးသစ်ထားသော် လာဘ်ရ၏။

ခြောက်သစ်ထားသော် မျက်လှိုရ၏။ ခုနစ်သစ်ထားသော် စည်းစိမ်ရ၏။
ရှစ်သစ်ထားသော် ချမ်းသာ၏။ ကိုးသစ်ထားသော် ရန်အောင်၏။
ဆယ်သစ်ထားသော် မင်းပူဇော်ခံရ၏။

အိမ်လှေကားနိမိတ်

လှေကားထစ်နိမိတ်။ လှေကားလေးထစ် ထားသော် ကောင်း
စား၏။ လှေကားခြောက်ထစ်ထားသော် လာဘ်ရ၏။ လှေကားရှစ်ထစ်
ထားသော် မင်္ဂလာကျက်သရေတိုးတက်၏။ ကိုးထစ်ထားသော် ဥစ္စာ
တိုးပွား၏။ လှေကားကို အိမ်ရှေ့ကထားသော် ကောင်းသည်။

လှေကားမလုပ်အပ်သာနေ့။ တနင်္ဂနွေနေ့၊ တနင်္လာနေ့
လှေကား မလုပ်ကောင်း။

လှေကားအသစ် လဲလိုသော်

လှေကားအသစ် တပ်လိုသော် လှေကားအဟောင်းထက် တစ်
ထောင်သာ၍ ပြုလုပ်ရမည်။ စားဖိုအဟောင်း ပြင်လိုသော် စားဖိုအသစ်
အဟောင်းထက်သာ၍ ပြုလုပ်ရမည်။ အိမ်တိုင်၊ ခေါင်တိုင်၊ ထုတ်၊
လျှောက်တို့မှာ အဟောင်းအတိုင်း ပြုလုပ်ရမည်။

အိမ်ဆောက်တွက်ပုံ

အိမ်ဆောက်လိုသော် သူ၏အသက်ကိုတည်း၊ ခုစား၊ တစ်ခု
ကြွင်းသော် သူဌေး၊ နှစ်ခုကြွင်းသူကြွယ်၊ လေးခုကြွင်း ရွှေလှေကား
ငါးခုကြွင်းသော် ရွှေပြာသာဒ်။

အိမ်အနီး ရေတွင်းရေကန်နိမိတ်

အိမ်ရှေ့ ရေတွင်းရေကန်ရှိသော် အစားဆန်ရေ ပေါ့မည်။
အရှေ့တောင်ဖျားနာမည်။ တောင်ကန်ရှိသော် လာဘ် အနည်းငယ်ရမည်။

အနောက်တောင် ဆင်၊ မြင်း၊ အစားဆန်ရေ ပေါများမည်။ အနောက်
စီးပွားဖြစ်မည်။ အနောက်မြောက် ဥစ္စာတိုးပွား၊ အရှေ့မြောက် မင်းပူ
ဇော်ခံရမည်။

အိမ်ဆောက်သစ်ယူရန်

အိမ်ဆောက်ရန်အတွက် သစ်ခုတ်သွားသောအခါ ခင်ပုဂ္ဂိုလ်၊
စွန့် စသော ငှက်ဘို့ အသိုက်မှပြန်လင့်သော် ထိုသစ်မကောင်း၊ ထို
တောလည်း မကောင်း၊ ဝံလို့၊ ဥယျိုင်း၊ မျောက်၊ ကြိုးကြာ၊ ဥသြ၊
ဒေါင်း၊ ရေကြက်၊ ကျီး၊ ကိန်ညင်တို့အသိုက်ကမြူးလင့်၍ နေနှင့်သော်
ထိုတောမှသစ်ကိုခုတ်၍ အသုံးပြုကောင်းသည်။

အိမ်အနီး သစ်ပင်နိမိတ်

အိမ်အနောက်က သစ်ပင်ကြီးရှိသော် မယားသေမည်။ မင်း
ပူဇော်ခံရမည်။ အရှေ့စူးစူးကရှိသော် ကျော်စောသည်။ အရှေ့တောင်
ကရှိသော် ရောဂါရမည်။ တောင်ကရှိသော် လာဘ်ပေါမည်။ အနောက်
တောင်ဘက်ကရှိသော် အပြစ်များမည်။ အနောက်မြောက်ကရှိသော်
ဥစ္စာတိုးပွားမည်။

ဦးအိမ်သစ်တွင် ရေးရန် အကွရာ

အရှေ့တောင်ကတိုင်မှာ သိကြားဆို၍(သိ)ကိုရေး၊ အနောက်
တောင်ကတိုင်မှာ နဂါးဆို၍(န)ကိုရေး၊ အနောက်မြောက်ကတိုင်မှာ
မိဿနီးဆို၍(မိ)ကိုရေး၊ အရှေ့မြောက်တိုင်မှာ ဘုရားရှင်ဆို၍(ဘု)ကို
ရေး၊ ဟင်္သာပြဒါးကို ရွှေရည်ဖျော်ရေး။

အိမ်ဆောက်ပန်းဆွဲအကျိုး

အုန္တုဆွဲသော် ဥစ္စာများမည်။ ပညောင်ဆွဲသော် မင်းပူဇော်ခံရမည်။ ရေသဖန်းဆွဲသော် ချမ်းသာမည်။ မြေဇာဆွဲသော် အသက်ရှည်မည်။ ပေါက်ရွက်ဆွဲသော် ဘေးကင်းမည်။ သပြေဆွဲသော် သားမြေးများမည်။ သရက်ဆွဲသော် ချမ်းသာသုခရှိမည်။ မရိုးပွင့်ဆွဲသော် အနာကင်းမည်။

အိမ်ဆောက်လ သတိပြုရန်

တိုင်ဟောင်းမှာ ပန်းမဆွဲကောင်း။ ထုတ်မစွတ်ခင် ယက်မမတင်ကောင်း။ ကြမ်းထက်ပို၍ တိုင်တိုတိုမထားကောင်း။ အိမ်မဆောက်ခင် ဝင်းမခတ်ကောင်း။ ကွမ်းတိုင်ပေါ်ကို ဝါးမတင်ကောင်း။ ခေါင်လျှောက်ခွတွင် မပြီးမီ ကြမ်းကို မထောင်ကောင်း။ တိုင်ထူသောအခါ တိုင်ချင်းထိခိုက်အောင် မပြုကောင်း။ ထုတ်စွန်းထက် စရွေးပို၍ မထားကောင်း။ အိမ်သစ်ပြီးသောအခါ အနောက်မြောက်၊ အနောက်တောင် တံခါးမပြုကောင်း။

ရတီမ၊ သုတ်ဆေး

ပန်းရင်း ဆောင်းမေးခါး ထိုဆေးနှစ်ပါးကို ရက်မ၊ မှာ သုတ်လိမ်းရမည်။

အိမ်ခေါင်ခွေးထက် နိမိတ်

ခွေးသည် မြောက်ကအိမ်ခေါင်တက်၍ မြောက်သို့ မျက်နှာမူပြီးအူသော် မြောက်သို့ ပြန်ဆင်းသွားသော် စီးပွားဖြစ်ထွန်းမည်။

အနောက်သို့ဆင်းသော် ကြွယ်ဝအံ့၊ အရှေ့သို့ မျက်နှာပြုသော် အိမ်ရှင်ပျက်စီးအံ့။

အိမ်ရာလုံခြုံနည်း

ဝါးလုံးကို မိမိ၏အတောင်နှင့်တိုင်း ၄ တောင် တံတိုင်းဖြတ်။
 ထို ၄ တောင်တံတိုင်းဖြတ်သောဝါးမှာ အရင်းဆစ်ပိတ် အဖျားဆစ်ပိတ်
 ဖြစ်စေရမည်။ ဝါးဖြတ်သောအခါ လေးလုံးဖြတ်ပါ။ ထိုဝါးလေးလုံးကို
 နုကွတ်ခါးပါဒ်ကြုံသောအခါ ပြဿဒါးရင်းလည်း လွတ်စေရမည်။ ထို
 ရက်ကောင်းကြုံသောအခါ ထိုဝါးလေးလုံးကို သည်မန္တာန်နှင့် ၃၇ အုပ်
 စုပ်ပါ။ ဥုံတံတိတော။ တံအန္တေ ဝေပကိတံ ဗုဒ္ဓေါအိမ်ဆိုပြီး ၃၇အုပ်
 မန်းပါ။ ပြီးလျှင် မိမိအိမ် အရှေ့မြောက်တောင်ဘက်ပြီး ဝါးတစ်လုံးကို
 ရှေးဦးစွာ အရင်းဘက်က အထက်ပြု၍တိုင်ကပ်ပြီး ထောင်ထားပါ။
 ဝါးမလဲမပြိုနိုင်ရန် သံ ၂ ချက်လောက် ရိုက်ထားပါ။ ပြီးမှ အခြား
 သောဝါးတို့ကို အရှေ့တောင်အနောက်တောင်အနောက်မြောက်တို့တွင်
 တစ်လုံးစီ မလဲပြိုအောင် သံရိုက်ပြီးထားပါ။ ဝါးလုံးထားသူမှာ
 ဂါထာစုတ်သောသူမှတစ်ပါး အခြားလူမထားရ။ ထိုသို့ စီရင်ထားသော
 အိမ်၊ ကျောင်း၊ လယ်၊ ယာ၊ ခြံ စသည်တို့ကို မသူတော်များ မစင်
 ရောက်နိုင်။

ခွေးမ သွားမွေးနိမိတ်

ခွေးမသည် လှေကားအောက်မှာသားမွေးသော် ဥစ္စာနေတိုးပွား
 အံ့။ နင်းကြမ်းပြင်မှာမွေးသော် လင်မယားရန်ဖြစ်တတ်သည်။ စားဖို
 အောက်မှာမွေးသော် ကျွန်သမီးရမည်။ အိမ်မအောက်မှာမွေးသော် သမီး
 ကညာရမည်။ အိမ်ယာခြေရင်းမှာ သွားမွေးသော် ကျွန်သေရမည်။
 ဦးရှေ့တိုင်မှာသားမွေးသော် ကြီးကဲသူသေမည်။ ကျီထဲမှာမွေးသော် ဥစ္စာ
 ရွှေငွေရမည်။ စားဖိုမှာမွေးသော် မီးလောင်တတ်သည်။ မိမိမွေးထားသော
 ခွေးဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပါးမွေးဖြစ်စေ အိမ်ပေါ်မှာ မစင်စားပြီး သွားခဲ့
 သော် ကြွယ်ဝချမ်းသာမည်။ လင်ပန်းခွက်တို့တွင် ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်

သော် ပစ္စည်းပျက်မည်။

ထိမ်းမြားနေ့ အကျိုးအပြစ်

တနင်္ဂနွေနေ့ထိမ်းမြားသော် ခင်ပွန်းကောင်း။ တနင်္လာနေ့ ထိမ်းမြားသော် အပြီးအဆုံးမရောက်။ အင်္ဂါထိမ်းမြားသော် စုလာဘ်ရမည်။ သူ ပူဇော်ခြင်းခံရမည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ထိမ်းမြားသော် ဥစ္စာပစ္စည်း နည်းပါးမည်။ ကြာသပတေးနေ့ထိမ်းမြားသော် မြေမြင်းဥယျာဉ်ဝင်မည်။ သောကြာနေ့ ထိမ်းမြားသော် ဘေးကင်းမည်။ စနေနေ့ထိမ်းမြားသော် အပြီးအဆုံးမရောက်။

နေ့သင့်နံ့သင့် ကျောက်ဝယ်ရန်

တနင်္ဂနွေသားသမီး ကျောက်နီပတ္တမြားကို ဝတ်ဆင်ရမည်။ တနင်္လာသားသမီး ပုလဲကိုဝတ်ဆင်ရမည်။ အင်္ဂါသားသမီး သန္တာကို ဝတ်ဆင်ရမည်။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး မြကို ဝတ်ဆင်ရမည်။ ကြာသပတေးသားသမီး ဥဿဇယားကို ဝတ်ဆင်ရမည်။ သောကြာသားသမီး စိန်ကို ဝတ်ဆင်ရမည်။ စနေသားသမီး နီလာကို ဝတ်ဆင်ရမည်။ ရာဟုသားသမီး ဂေါ်မုတ်၊ ကိတ် သားသမီး ကြောင်ကို ဝတ်ဆင်ရမည်။

တိထီငါးပါးတွက်ပုံ

ဟတုဒသကိုတည်၊ ရောက်သောလတွင် ရက်ကိုရောနှော။ ပဉ္စဒသစား၊ စားကြွင်းကို နေ့ထိုထံဖြစ်သည်။ ၁-၆-၁၁ ကြွင်းသော် နန္ဒာတိထီ၊ အိမ်ဆောက် ကျောင်းဆောက် ဘုရားတည် ပင်းထံစားခြင်း၊ အလှူကောင်းမှုပျိုးခြင်း၊ ကောင်းပျိုးကြွခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ရမည်။ ၂-၇-၁၂ ကြွင်းသော် ဘဒြာတိထီထိမ်းမြားခြင်း နားထွင်းခြင်း၊ နာပည့်ပေးခြင်း၊ ကုန်အရောင်းအဝယ်ပြုခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ရမည်။ ၃-၈-၁၃ ကြွင်းသော် ဇေယျာတိထီ၊ မြို့တည်ခြင်း၊ ကျုံးတူးခြင်း၊

စစ်ချီခြင်း၊ စစ်ထိုးခြင်း၊ အောင်စည်အောင်မောင်း၊ ခတ်တီးခြင်း၊ တရားဆင်ခြင်း၊ အောင်တမန်စေလွှတ်ခြင်း စသည် ပြုလုပ်ရမည်။ ၄-၆-၁၄ ကြွင်းသော် ရတ္တာတိထိ။ ဆေးဝါးဖော်စပ်ခြင်း၊ လက်ဖွဲ့ထိုးခြင်း၊ လှေကားထောင်ခြင်း၊ သစ်ပင်ခုတ်လှဲခြင်း၊ အိမ်တက်ခြင်း၊ ဘိသိက်မြှောက်ခြင်း၊ ခမဲပေးခြင်း၊ ပဉ္စင်းခံခြင်း၊ စူးဆောက်ပေါက်ဆိန်ခတ်ခြင်း၊ တောင်းတင်း မုတ်ရက်ခြင်း၊ ဆရာခေါ်ခြင်း လာခြင်းပြုရမည်။ ၅-၁၀-၁၅ ပုဏ္ဏားတိထိ အတတ်ပညာ သင်ခြင်း၊ စာလှူခြင်း၊ ဂါထာမန္တာန်မန္တရား ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ မော်ကွန်းဟင်ခြင်း၊ လင်မယား ဥစ္စာအတူထားခြင်း၊ ရတနာရွှေငွေတို့ကို သိမ်းဆည်းခြင်း၊ အမိအဖတို့ကို ပူဇော်ခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ရမည်။

မထိမ်းမြားအပ်သောလတေးထပ်

ဝါဆို ဝါခေါင် ထိန်းရင်လ၊ သေကိန်းပ ဆွေကြင်ဖော် ခေါင်းပါးစွာ တော်သလင်းလမှာ သားပုတ္တခြံရံကင်း၊ ကွင်းကြနတ်တော်၊ လပြာသို ဥစ္စာယွင်းပါလိမ့်၊ ကွေကွင်းကြပေါင်းခေါ် မလျော်တဲ့ခြောက်လ ကြွင်းမာသေ၊ ထိမ်းမြားပါလေက ခံခြေရွှေ ရွှေစပါးငယ်တို့ ပေါများကုံလုံ၍ မောင်မယ်စုံ အိုအောင်ပေါင်းရမယ် ကျောင်းကြီးအစ်မ။ ၎င်းတေးထပ်အဓိပ္ပာယ်မှာ ဝါဆိုလ၊ ဝါခေါင်လ၊ တော်သလင်းလ၊ နတ်တော်လ၊ ပြာသိုလ၊ ဟပေါင်းလ ထိုခြောက်ပါးသောလမှာ ထိမ်းမြားခြင်းအမှုကို ချောင်ရမည်ဆိုသည်။ တန်ခူးလ၊ ကဆုန်လ၊ နယုန်လ၊ သီတင်းကျွတ်လ၊ ဟန်ဆောင်ပုန်းလ၊ တပို့တွဲလ ထိုလခြောက်ပါးတွင် ထိမ်းမြားက ကောင်းသည်ဆို၏။

ထိမ်းမြားလ အကျိုးအပြစ်

တန်ခူးလ ထိမ်းမြားသော် ဘေးသင့်မည်။ ရူးမည်။ ကဆုန်လ ထိမ်းမြားသော် လာဘ်ရမည်။ နယုန်လ ထိမ်းမြားသော် ဘေးရန်ကင်း

မည်။ ဝါဆိုလ ထိမ်းမြားသော် သေကွဲ ရှင်ကွဲ။ ဝါခေါင်လ ထိမ်းမြားသော် မကြည်လင်။ သားသမီးအဖတ်မတင်။ တော်သလင်းလ ထိမ်းမြားသော် အရှက်ရမည်။ သီတင်းကျွတ်လ ထိမ်းမြားသော် အသက်မရှည်။ တန်ဆောင်မုန်းလ ထိမ်းမြားသော် အနာနှိပ်စက်မည်။ နတ်တော်လ ထိမ်းမြားသော် ဥစ္စာကင်းမည်။ ပြာသိုလ ထိမ်းမြားသော် အရှည်မပေါင်းရ။ တပို့တွဲလ ထိမ်းမြားသော် ဥစ္စာပစ္စည်းရှာဖွေလို့ရ မည်။ တပေါင်းလ ထိမ်းမြားသော် သေကွဲရှင်ကွဲ ဖြစ်မည်။ ထိမ်းမြားလ အကျိုးအပြစ်မှာ ကျမ်းပေါင်းစုံအရ ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ မိမိတို့ ကြိုက်နှစ်သက်ရာကို ပြုလုပ်နိုင်သည်။ အချို့သော ကျမ်းတို့တွင် မကောင်းခြောက်လ၊ ကောင်းခြောက်လပြုပြီး ဆိုထားသည်။ ကျမ်းပေါင်းအစုံအသိုကို ကြည့်မည်ဆိုသော် ထိမ်းမြားရန် ကောင်းသောလမှာ သုံးလသာလျှင်ဖြစ်သည်။ အထူးဆင်ခြင်သတ်ထားပြီး ပြုလုပ်ကြရန် လိုသည်။

သားမွေးနိမိတ်

လူမိန်းမသားမွေးနိမိတ်။ သားငယ်မှာ နှုတ်ခမ်းမွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေး ပါလာသော် ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား၊ မင်းပူထမ်းတို့ ဒဏ်သင့်၏။ သူငယ် လျာနှစ်ခွပါလာသော် ပြည်သူပြည်သားတို့အား မတရား အခွန်ကောက်၏။ သူငယ်တွင် ယောက်ျားလိင်၊ မိန်းမလိင် နှစ်ပါးစုံပါလာသော် မိန်းမတို့ ဒဏ်သင့်၏။ နှုတ်သီးနှင့် မွေးလာသော် လူအပေါင်းတို့ ဆင်းရဲ၏။ သူငယ်မှာ စအိုနှစ်ခုပါလာသော် လူအပေါင်းတို့ ငတ်မွတ်၏။ လူမိန်းမ မြွေနဂါးမွေးလာသော် စစ်များ၏။ လူမိန်းမ ဥသော် စစ်ရောက်၏။ မိကျောင်း၊ နွားလား မွေးသော် ကောင်းသောနိမိတ်၊ ယောက်ျားသည် မိန်းမ၊ မိန်းမသည်ယောက်ျားဖြစ်သော် ပြည်ပျက်၏။ အိမ်မှာမွေးထားသောကြောင်မ ကြောင်အနက်မွေးသော် စည်းစိမ်ချမ်းသာများသည်။ ကြောင်ဖြူမွေးသော် သခင်ပျက်စီး၏။ ကျားအဆင်း ကြောင်မွေးသော် ပျက်စီး၏။ အမြီးဖြူဖြူ၊ ခြေဖြူဖြူမွေးသော်

ဥစ္စာပစ္စည်း ကြွယ်ဝ၏။

တိတ်နိမိတ်အခြာဖြာ

ငွေကြေးချေးငှားရန် သူ့အိမ်သို့သွားရာမရောက်မီ လက်ယာက ယခုလို၏ဟု ပြောဆိုသံကြားသော် အိမ်သို့ပြန်နေဦး။

ထမင်းအိုးကို ကျိုးနှုတ်သီးဖြင့် ဝင်လှန်သော် လင်မယားသော်လည်းကောင်း၊ အိမ်နီးချင်းသော်လည်းကောင်း စကားများရန်ဖြစ်မည်။

စစ်ပွဲမှာဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပါးကိုလုပ်ကြံရာ၌ ရန်သူ၏ဦးခေါင်းကို ခုတ်ပိုင်းရာ သူသေသည် မျက်စိပြတ်ရှိသည်ဖြစ်စေ မျက်တောင်ခတ်လျက်ရှိသည်ဖြစ်စေ ရန်မတုံးသေး၊ ရန်ပေါ်ဦးမည်။

စစ်ထိုးသွားရာ ရှေ့က ဝင်ထိုင်နေလျှင် အကျအပေါက် အပျက်အစီးများမည်။

တရားဆင်သွားရာ ခွေးရှေ့ကသန်းမှု အမှုတာရှည်မည်။

အမှုခပ်သိမ်း ဆောင်ရန် သွားသောအခါ သမင်ရှေ့က သန်း၍ ပြေးသော် အမှုမပြီး။ မြင်းစီး၍ ရှေ့က တန်ဆာဆင်၍ သွားသူကိုမြင်သော် အမှုခပ်သိမ်းအောင်မည်။

ရှေ့ကစောင်း၊ ညင်းခရာ တီးပုတ်သွားသူကိုမြင်သော် သတင်းကောင်းကြားရမည်။ အမှုခပ်သိမ်းအောင်မည်။

ရှေ့ကနွား၊ ဝက်တို့ကို ချည်နှောင်၍ဆွဲသွားသော် အမှုခပ်သိမ်းအောင်မည်။

ရှေ့က ပခြပ်လွယ်သွားသူကိုမြင်သော် အောင်မည်။

ရှေ့က ခြေကျိုးလက်နာသွားသည်ကိုမြင်သော် စစ်နိုင်မည်။ အမှုအောင်မည်။

ထိမ်းမြားမင်္ဂလာကိစ္စနှင့်သွားရာ ခရီးလမ်းတွင် လက်ယာက သူကောင်းထုတ်လင့်သော်၊ ကလေးငိုလင့်သော် မကောင်း။ ဆိုင်ဦး။

နီသောမြေ၊ ဝါသောမြေ၊ ဖြူသောမြေ ပြည်ရွာ လျက်သရေ

တက်၏။ စကြာဝတေးမင်းလောင်းပေါ်၏။

တောင်ကြီး၊ စေတီကြီး အချပ်ချပ်ကွာသော် ဘုရားမုထိုး အလိုလိုပြုသော် သစ်ဝါးသစ်တုံး ထ၍သွားသော့ မျက်ရည်ယိုသော် ပြည်ပျက်မည်။

လမ်းခရီးတွင် တောင်ပို့ပေါက်သော် မင်းမတရားပြု၏။ အခါ မဟုတ် ဆီးနှင်းကျသော် မိုးသည်းထန်ရွာသော် စစ်ရောက်၏။

ဘုရားဆင်းတု၊ နတ်ရုပ်၊ ဆင်ရုပ်၊ မြင်းရုပ်၊ ခြင်္သေ့ရုပ် ထ၍ သွားသော် စကားဆိုသော် ငိုသော် မျက်နှာပြန်လည်နေသော် ပြည်ပျက်၏။

စစ်ထိုးသွားရာ ရှေ့က ကျွဲ၊ နွား၊ မြင်း၊ ခွေး၊ ကြက် စသည် သေလင့်သော်၊ စစ်အောင်မည်။

ရှေ့က ဝန်ထုပ်ပန်ပိုး ထမ်း၍သွားသော် အမှုခပ်သိမ်း အောင်မည်။

ရှေ့က နွားမငယ် သန်း၍သွားသော် အမှုခပ်သိမ်းအောင်မည်။

ဆင်နက်ဖြူသော် ပြည်ရွာဝပြောမည်။ ဆင်ဖြူမည်းသော် ကပ်သုံးပါးသင့်မည်။

မိမိဝတ်သောပုဆိုးဖြူသော် မင်းဖြစ်အံ့သောနိမိတ်ဖြစ်သည်။ အဝတ်အထည် လေမတိုက်ဘဲ ကောင်းကင်သို့ လွင့်တက်သွားသော် အဝတ်ရှင်သေမည်။ အဝတ်အစားမှာ လွင့်စင်ပြီး နေရာသို့ ကောင်းမွန်စွာပြန်ကျလာသော် ကောင်းစားအံ့သောနိမိတ်ဖြစ်သည်။

ဆောင်းသောခမောက် ပျံသွားသော် ဟစ်ပါးသောပြည်၌ မင်းဖြစ်မည်။ ဝတ်သောနားထောင်း ကောင်းကင်ပျံတက်သော် စကြာဝတေးမင်းဖြစ်အံ့သောနိမိတ်။

ချဉ်သောရှောက်သီး ချိုသော် အပင်ရှင်ကြွယ်ဝမည်။ မသီးဖူးသောအုန်းပင် သီးသော် အပင်ရှင်ကြွယ်ဝမည်။ အသီးကို မစားကောင်း၊ စားလျှင် ဥပါဒ်ဖြစ်မည်။

ငြိမ်းပြီးသောမီး တောက်သော် မင်းဖြစ်မည်။ ဖျာသည် လေ
မလာဘဲ ပျံတက်သွားသော် မြင်သောသူကောင်းစားမည်။

လေးမျက်နှာ သက်တံပေါက်သော် တရားစောင့်သော မင်း
ကောင်းမင်းမြတ် ပေါ်မည်။

အိမ်၊ ကျောင်း စသည်တို့တွင် သင်းခွေချပ် တက်သော်
မြန်မြန်ဆင်း။ အိမ်ရှင်ကျောင်းရှင် သေမည်။

ထမင်းအိုး၊ ယောက်မ စားဖိုထောင်သော် ကြွယ်ဝချမ်းသာမည်။
အဝတ်အစားဖြစ်စေ၊ လက်နက်ဖြစ်စေ အရောင်အဝါတောက်သော်
ချမ်းသာမည်။ မင်းဖြစ်မည်။

စွဲကိုင်သော ဓား၊ သန်လျက် အလိုလိုကျိုးသော် ထိုနှစ်ထိုလ
မှာ သေမည်။

နေထွက်ချိန်၌ လက်ဝဲကဖြစ်စေ၊ လက်ယာကဖြစ်စေ ငှက်တို့
မပြတ်မည်သော် ထိုရွာသူကြီး မြို့စားအကြီးအကဲတို့ လာဘ်ရမည်။

တရားဆင်းသွားရာ လက်ဝဲကချေသော် တစ်ပွဲနိုင်မည်။ နှစ်
ခွန်းချေသော် နှစ်ပွဲနိုင်မည်။ လက်ယာကချေသော် ရှုံးမည်။ နှစ်
ခွန်းချေသော် နှစ်ပွဲရှုံးမည်။ လက်ယာက ဝိုသံကြားသော် ရှုံးမည်။
လက်ဝဲကဝိုသံကြားသော် နိုင်မည်။

ချေနိုင်မိတ်

အရှေ့အရပ်က ချေဟောက်သံကြားသော် ရန်သူမျိုးငါးပါး
တွေ့ရအံ့။ အနောက်က ချေဟောက်သံကြားသော် သတင်းကောင်း
ကြားရအံ့။ လက်ဝဲကချေဟောက်သံကြားသော် ဘေးရောက်အံ့။ အိမ်
ပေါ်အိမ်တွင်း ဝင်သော် ရန်သူမျိုးငါးပါး တွေ့ရအံ့။

တင်ကြီးငှက်ပေါ်နီမိတ်

ရှေ့က တင်ကြီးငှက် ငုပ်၍ပေါ်လင့်သော် ဖျားနာအံ့။ ယုတ်

မာသော မင်းစိုးတို့ကို တွေ့ရအံ့။ နောက်က ငုပ်၍ပေါ်လင့်သော် ချစ်သောခင်ပွန်းကို တွေ့ရအံ့။ လက်ယာက ငုပ်လင့်သော် သွားလေရာ ကောင်းအံ့။ လက်ဝဲက ငုပ်လင့်သော် စိတ်နှလုံး မတွေဝေအံ့။

ခွေးဟောင်နိမိတ်

အရှေ့က ခွေးဟောင်လင့်သော် မကောင်း။ လက်ယာက ခွေးဟောင်လင့်သော် ကွေကွင်းရအံ့။ လက်ဝဲက ဟောင်သော် ရန်ရှိသည်။ အနောက်ကဟောင်သော် မြန်မြန်သွားပြောသည်။

နကျယ်နိမိတ်

နကျယ်သည် အိမ်ခေါင်အထက်များတွင် အိမ်လုပ်သော် အကြံအစည်အောင်မည်။ ကြမ်းပြင်အိမ်လုပ်သော် လာဘ်ရမည်။ တံခါးဝမှာ အိမ်လုပ်သော် လာဘ်ရမည်။ ကျွန်ရမည်။ လှေကားမှာ အိမ်လုပ်သော် ပျောက်ပြီးဥစ္စာ ပြန်ရမည်။ အိမ်အလည်မှာလုပ်သော် ရွှေငွေရမည်။ လက်နက်ကိရိယာတွင် စွဲသော် ရန်အောင်မည်။ ရှေ့အိမ်စွန်းက စွဲသော် ရန်သူမျိုးငါးပါးဖျက်ဆီးမည်။ တောင်ကစွဲသော် စပါးဆန်ရေ ပေါမည်။ အနောက်တောင်ကစွဲသော် ရန်များမည်။ အနောက်က စွဲသော် သား၊ မြေ၊ ကျွန် ပျက်စီးမည်။ အနောက်မြောက်က စွဲသော် စုတ်လာဘ်ရမည်။ မြောက်ကစွဲသော် စုတ်လာဘ်ကိုရမည်။

အိမ်သစ်တိရစ္ဆာန်မြည်နိမိတ်

အိမ်သစ်တက်မည်ကြစဉ် တိရစ္ဆာန်တစ်စုံတစ်ခု တစ်နေရာက မြည်သော် ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ပြီးမှ တက်ရမည်။

ဥဗျိုင်းနိမိတ်

ခရီးသွားဥဗျိုင်းရှေ့က ပျံလင့်သော် ဘေးရန်ပျောက်မည်။

လက်ယာကပျံလင့်သော် ချစ်သူကိုတွေ့ရမည်။ လက်ဝဲကပျံလင့်သော် သတင်းကောင်းကြားရမည်။ ဥပျိုင်းအိမ်တွင်းဝင်သော် ခေါ်ခွက်သုံးခု၊ သင်းပုတ်သုံးခု၊ တံဆောင်သုံးတိုင်ပြု မီးထွန်း၊ သုံးရက်တိုင် ကင်ပွန်း ရေစင်ဖျန်း။ လာဘ်ကြီးရမည်။

ခါ အိမ်တွင်းဝင်သော် အလွန်ကောင်းသောနိမိတ်ဖြစ်သည်။ ဆုံကျည်ပွေ့ကို ကျီးနားသော် ကြီးကဲသူတို့ သေမည်။ ကျီး အိမ်တွင်း ဝင်သော် အိမ်ရှင် ဘေးဖြစ်မည်။

တောင်ပို့ပေါက် နိမိတ်

တောင်ပို့ အိမ်အောက်ကပေါက်သော် သေကြေပျက်စီးမည်။ အိမ်ရှေ့ကပေါက်သော် ဘေးကင်းမည်။ အရှေ့တောင်နားဖျားအံ့၊ တောင် မယားသေမည်။ ချမ်းသာအံ့လည်းဆို၊ အနောက်တောင် ဥစ္စာပျက်မည်။ မနေကောင်း။ အနောက် သားမြေးကျွန် နာဖျားမည်။ မြောက် အစားဆန်ရေ ပေါမည်။ အရှေ့မြောက် သူပူဇော်။

ကြက်ဥနိမိတ်

ကြက်မ ဥပြောင်ဥသော် ဥငယ်ဥသော် ဥကြီးဥသော် မကောင်း။ ထိုကြက်မကို လှူလေ ယတြာပြု။ တစ်နေ့တည်း ၂ လုံးဥသော် ကြက် သခင် ကြွယ်ဝအံ့။ ၆ လုံးဥသော် စည်းစိမ်ချမ်းသာများမည်။ ၈ လုံး ဥသော် လူချစ်လူခင်များမည်။ ဘေးသင့်လိမ့်မည်။ ၁၀ လုံးဥသော် ဆင်းရဲမည်။ ၉ လုံးဥသော် မင်းစိုးရာဇာ ချစ်မည်။ ၁၁ လုံးဥသော် ဝပြောအံ့။ ၁၂ လုံးဥသော် အခြေလေးချောင်းရအံ့။ ၁၃ လုံးဥသော် ဥစ္စာတိုးအံ့။ ၁၄ လုံး ဥသော် ကျွန်များရအံ့။ ၁၅ လုံးဥသော် သား ကောင်းရအံ့။ ၁၆ လုံးဥသော် အကြံမြောက်မည်။ ၂၀ ဥသော် အမှု များမည်။ ကြက်ဖငယ်တွန်သော် ကြက်သခင် သူဌေးဖြစ်မည်။ ကြက်မ တွန်သော် ကြက်မအမောက်ရှိသော် ကြက်ဖကိုတက်သော် ကြက်သခင်

ကောင်းစားအံ့။

ကြက်ဥ ယတြာပြုရန်၊ ပန်ဆုနစ်ပွင့်ကို ကြက်ဥပေါ်မှာ တင်၍
ဦးခေါင်းဆေး၊ ကြက်မကို သတ်မစားနှင့် ကျောင်းကိုလှူ။ ထိုသို့ပြု
သော် ဘေးရန်ကင်းမည်။

ကြွတ်နိမိတ်

ကြွက်ခြေဖျား၊ လက်ဖျားကိုကိုက်သော် ကျွန်ရမည်။ ခြေမကို
ကိုက်သော် ဥစ္စာရမည်။ သလုံးသားကိုကိုက်သော် ဖျားနာမည်။ မယား
သေမည်။ ပုဆစ်ကိုခဲသော် နာဖျားမည်။ လည်ဂုတ်ကိုခဲသော် ကျွန်ရ
မည်။ ခင်ပွန်းပျက်မည်။ ဦးခေါင်းခဲသော် ဥစ္စာရမည်။ ရန်အောင်မည်။
ခြေသန်းလက်သန်းကိုခဲသော် ဥစ္စာပျောက်မည်။ လက်ယာလက်ညှိုး
ခဲသော် ကျွန်သေမည်။ လက်သည်းခြေသည်းကိုခဲသော် နာဖျားမည်။
မျက်နှာကိုခဲသော် ချမ်းသာမည်။ ဝမ်းကိုခဲသော် နာဖျားမည်။ မျက်နှာ
ကိုခဲသော် ချမ်းသာမည်။ ဝမ်းကိုခဲသော် လာဘ်ရမည်။ ကိုယ်အနှံ့
ခဲသော် ဥစ္စာပစ္စည်းရမည်။ ကြွက်စိစိမြည်သော် ကုတ်ကုတ်မြည်သော်
မကောင်း။

အဝတ်အစားကြွတ်ခဲနိမိတ်

အဝတ်အစားကို ကြွက်သည် အဝန်းကိုကိုက်ခဲသော် ချမ်းသာ
ရအံ့။ ခြံထောင့်ကဲ့သို့ခဲသော် ကောင်းစားမည်။ တစ်တွင်းခဲသော် ဥစ္စာ
ရအံ့။ နှစ်တွင်းခဲသော် လာဘ်ရမည်။ ခုနစ်တွင်း၊ ရှစ်တွင်းခဲသော်
မယားသေမည်။ ကိုးတွင်းခဲသော် အမိအဖ သေအံ့။ ဆယ်တွင်းခဲသော်
လာဘ်ရမည်။ ဆယ့်တစ်တွင်းခဲသော် အစားအသောက်ပေါများမည်။
ဆယ့်နှစ်တွင်းခဲသော် ကောင်းသည်။ ဆယ့်သုံးတွင်းခဲသော် မင်းပူဇော်
ခံရမည်။ ပုဆိုးထမီ အလယ်တည့်တည့်မှာခဲသော် သေအံ့သောနိမိတ်။
သစ်ပင်ကဲ့သို့ခဲသော် လာဘ်ရမည်။ ဆင်မြင်းကဲ့သို့ခဲသော် သားရအံ့။

စကြာကဲ့သို့ခဲသော် သမီးရမည်။ တွင်းကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာခဲသော် ဥစ္စာ
ရမယ်။ လေးကိုင်းကဲ့သို့ခဲသော် အိမ်ရာရမယ်။ ခက်ရင်းကဲ့သို့ခဲသော်
ချစ်သူနှင့်တွေ့ကွင်းရအံ့။ ကြာငုံကဲ့သို့ခဲသော် သူနှစ်လိုအံ့။ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့
ခဲသော် ကြွယ်ဝအံ့သောနိမိတ်၊ ပိတုန်းကဲ့သို့ခဲသော် ဘေးဖြစ်မည်။
ရှုကောင်ကဲ့သို့ခဲသော် သွားလေရာအောင်မည်။ ကျီးနှုတ်သီးကဲ့သို့ခဲသော်
ဘေးဖြစ်မည်။ လေးညှို့ကဲ့သို့ခဲသော် ဥစ္စာပျောက်မည်။ ဝမ်းခွံကဲ့သို့
ခဲသော် စိတ်ချမ်းသာမည်။

လူကို တြွတ်လျှောက်နိမိတ်

ကြွက် ခြေဖမ်းလျှောက်သော် ကြွယ်ဝမည်။ မြင်းခေါင်းလျှောက်
သော် ကျွန်ရမည်။ ပုဆစ်လျှောက်သော် သူပူဇော်ခံရမည်။ ပေါင်
လျှောက်သော် ဥစ္စာရမည်။ ချက်လျှောက်သော် အဝတ်အစားရမည်။
ဝမ်းလျှောက်သော် ဥစ္စာပစ္စည်းရမည်။ သားမြစ်ထက်လျှောက်သော်
သမီးကညာရမည်။ ရင်ဘတ်လည်ပင်းထက်လျှောက်သော် အောင်မြင်
မည်။ ဦးခေါင်းထက်လျှောက်သော် ဥစ္စာရမည်။

တြွတ်ယတြာပြုပုံ

ကြွက် နိမိတ်မကောင်းသော် ဘုရားကို ဆွမ်းတော်ကပ် ဆု
တောင်း အမျှဝေ။ ဥ ညှိ သတ္တရသင်တိုင်း။ သမ္ဗုဒ္ဓသတ္တရသွားဟ။ မန္တန်ကို
၃၇ အုပ်မန်း။

ဇွန်ရဲနားနိမိတ်

ဇွန်ရဲလက်ဝဲကလည်းကောင်း၊ လက်ယာကလည်းကောင်း အိမ်
တွင်းဝင်သော် လာဘ်ရမည်။ အရှေ့အိမ်ခေါင်မိုးကနားသော် အမိအဖ
တို့သေမည်။ အရှေ့တောင်ကနားသော် အိမ်ရှင်ဖျားနာမည်။

တောင်ကနားသော် အိမ်ရှင်သေမည်။ အနောက်တောင်က

နားသော် ကျွန်ရမည်။ အနောက်ကနားသော် အငြင်းအခုန်များမည်။ အနောက်မြောက်ကနားသော် ကျွန်၊ ကျွဲ၊ နွား ရမည်။ မြောက်ကနားသော် သတင်းကောင်းရမည်။ အရှေ့မြောက်ကနားသော် ပုဆိုးကောင်းရမည်။

ယတြာမျိုးစုံ

တောင်ပို့ထွက်သော် ဆန်စပါးကိုပူဇော်၊ မြွေထွက်လာသော် ရတနာကိုပူဇော်၊ ခြပုန်းထွက်လာသော် ဆန်စပါးကိုပူဇော်၊ ဥချိုးမြည်လာသော် ဆန်ကိုပူဇော်၊ လင်းတလာသော် သားဟင်းမျိုးကိုပူဇော်၊ မှိုထွက်လာသော် ထီးစာခွန်ကိုပူဇော်၊ ဖွတ်ထွက်လာသော် ရွှေ၊ ငွေကိုပူဇော်၊ ခွေးမသားမွေးသော် အသားကိုပူဇော်။

ငှက်တော်ဝင်နိမိတ်

အိမ်တွင်းသို့ ငှက်တော်ဝင်လာသော် ကျွန်ရမည်။ နေလွှဲဝင်လာသော် ဥစ္စာရမည်။ သူငယ် အိပ်ဆိတ်ဝင်လာသော် မီးလောင်မည်။ သန်းခေါင်ဝင်လာသော် လာဘ်ရမည်။ ကြက်ဦးတွန်ဝင်လာသော် ချစ်သူနှင့် ကွေကွင်းရမည်။ မျက်လဲစဉ်ဝင်လာသော် ဘေးသင့်မည်။

ခေါက်ရှာငှက်နိမိတ်

ခရီးသွားစဉ် ခေါက်ရှာငှက် ရှေ့ကမြည်သော် အလိုပြည့်မည်။ အနောက်ကမြည်သော် ဘေးဖြစ်မည်။ လက်ဝဲကမြည်သော် သတင်းမကောင်း။ ရှေ့က ထိတ်လန့်စွာမြည်သော် တန်ခိုး။ အနောက်က ထိတ်လန့်စွာမြည်သော် လာဘ်ရမည်။ ရှေ့ကပျံသော် ဘေးဖြစ်မည်။ နောက်ကပျံသော် လာဘ်ရ၏။ လက်ယာကပျံ ခင်ပွန်းကောင်းတွေ့။ လက်ဝဲကပျံ ရန်တွေ့။ ခေါင်းပေါ်ကပျံ လာဘ်ရ။

မိကျောင်း လပိုင် နိမိတ်

လှေနှင့်ခရီးသွားသော် အရှေ့က မိကျောင်းပေါ်လင့်သော်
တန့်နေ။ သွားလိုလျှင် ဦးပဲ့ပြန်သွား။ နောက်ကပေါ်သော် ကောင်းသည်။
ကြည်းတက် လက်ယာက မိကျောင်းရပ်လင့်သော် လာဘ်ရမည်။
မိကျောင်းကျွန်းအယောင်ဆောင်သော် ချစ်သူကိုတွေ့မည်။ လက်ဝဲက
ပေါ်သော် တန့်နေဦး။ လက်ယာက လက်ဝဲကို သန်းသွားသော် မ
ကောင်း။ လက်ဝဲက လက်ယာကိုတန်းသွားသော် ကောင်းသည်။

အိမ်အောက် မှီပေါက်သောနိမိတ်

အိမ်အောက်မှာ မှီပေါက်သော် ရတနာသုံးပါး၊ နတ်တကာတို့
ကို ပူဇော်လှူဒါန်းရမည်။ ဖလပ်ရွက်၊ ကင်ပွန်းသီး၊ ဥသျှစ်နှင့်ဖျော်ပြီး
ဦးခေါင်းဆေး။ ပရိတ်တော်ရေနှင့်လည်း ဦးခေါင်းဆေး။ ထိုကဲ့သို့မပြု
လျှင် အိမ်ပြောင်းဆေး။ မဆင်းလျှင် ဒုက္ခတွေ့မည်။

ကြောင်မြည်နိမိတ်

ကြောင်မွန်းတည့်မြည်သော် အမှုကြီးရောက်မည်။ ညနေချမ်း
မြည်သော် သတိပေးသည်။ နေဝင်မြည်သော် အိမ်ရှင်ယောက်ျား ဘေး
သင့်မည်။ သန်းခေါင်မြည်သော် အိမ်ရှင်မိန်းမဘေးဖြစ်မည်။ မိုးသောက်
မြည်သော် ကျေးကျွန်ပြေးမည်။ နေတက်ချိန်မြည်သော် သူခိုးခံရမည်။
ကြောင်မတင်းကုပ်တွင် မွေးသော် စပါးပုတ်နှင့်ပြည့်ရမည်။ အိမ်မှာ
မွေးသော် စပါးအိမ်ပြည့်ရမည်။ မွေးထားသောကြောင်သော် လည်း
ကောင်း၊ သူတစ်ပါးကြောင်သော်လည်းကောင်း သားပြေးချီဝင်လာသော်
ကောင်းစားကြွယ်ဝအံ့။

တိရစ္ဆာန်ကျန်မိတ်

ကြက်၊ အိမ်မြောင်၊ ပင့်ကျ၊ ပုတ်သင်၊ ကင်းလိတ်၊ ကြွက်၊ ခိုစွန် ရှေ့ကကျသော် လာဘ်ရမည်။ နောက်ကကျသော် သူခိုးခိုးခံရမည်။ လက်ယာကကျသော် အမြိန်အရသာစားရမည်။ လက်ဝဲကကျသော် ဘေးသင့်မည်။ လက်ရုံးထက်၊ ပခုံးထက်ကျသော် အမိအဖတို့နှင့် ကွေကွင်းရမည်။ ပါး၊ နား ပေါင်သို့ ကျသော် မယားနှင့်ကွဲရမည်။ လက်ထက်ကျသော် အနှောင်အဖွဲ့ခံရမည်။ ကျောကုန်းထက်ကျသော် အနာကြီးသင့်မည်။ တောင်မျက်နှာမှိုက် လက်ယာပေါင်ထက်ကျသော် လာဘ်ရမည်။ လက်ဝဲပေါင်ထက်ကျသော် ကျွန်မိန်းမ ရမည်။ သလုံး မြင်းခေါင်းထက်ကျသော် လာဘ်ရမည်။ လက်ဝဲဖမ်းထက်ကျသော် မျက်လိုရအံ့။ လက်ယာဖမ်းထက်ကျသော် ကျွန်မိန်းမရမည်။ မေးဖျားထက် ကျသော် လင်ရမည်။ ခါးထက်ကျသော် ပုဆိုးကောင်းဝတ်ရမည်။ ချက်ထက်ကျသော် အစားအသောက်များအံ့။ ရင်ထက်ကျသော် လာဘ်ရမည်။ သည်ထက်ကျသော် ထိုက်တန်သောတန်ဆာကိုဆင်ရမည်။ ဦးခေါင်းထက် ကျသော် ကြွယ်ဝမည်။

အိမ်မြောက်တတ်နိမိတ်

အိမ်မြောင်ကျ၍ လက်ဝဲလက်က ကိုယ်ပျော်တက်သော် မကောင်း။ ဖဝါးအောက်မှ ခြေဖမ်းတက်သော် ကျွန်ရမည်။ လက်ဝဲမြင်းခေါင်းတက်သော် ကျွန်ရမည်။ ရင်ဘတ်တက်သော် ဥစ္စာရမည်။ ခင်ပွန်းရောက်အံ့လည်းဆိုသည်။ လည်ပင်းတက်သော် ရတနာရွှေငွေရမည်။ နဖူးတက်သော် အသက်ရှည်မည်။ သူပူဇော်ခံရမည်။ ကျောကုန်းသို့ ရောက်သော် သူကြွယ်တို့ ပူဇော်ခံရအံ့။ ပုခုံးကိုရောက်သော် ရွှေငွေအဝတ်တန်ဆာရမည်။ ဂုတ်သို့ရောက်သော် ဦးခေါင်းတန်ဆာရမည်။

အိမ်မြောင်စုတ်ထိုးနိမိတ်

အိမ်မြောင်အရှေ့ကစုတ်ခေါ်သော် လူပူဇော်ခံရမည်။ အရှေ့တောင်က စုတ်ခေါ်သော် မီးလောင်မည်။ ရန်ဖြစ်မည်။ တောင်က စုတ်ခေါ်သော် စားသောက်ရမည်။ အနောက်တောင်ကစုတ်ခေါ်သော် အနှောင်အဖွဲ့သင့်မည်။ အနောက်က စုတ်ခေါ်သော် မိန်းမရမည်။ အနောက်မြောက်က စုတ်ခေါ်သော် လာဘ်ရမည်။ အရှေ့မြောက်က စုတ်ခေါ်သော် လာဘ်ရမည်။ အိမ်ရာအောက်က စုတ်ခေါ်သော် သေအံ့။ သားကောင်ချဉ်းသော် သူဌေးသော်လည်း ဆင်းရဲမည်။ ဦးခေါင်းတုရှုက စုတ်ခေါ်သော် လာဘ်ရမည်။

နေ့အလိုက် အိမ်မြောင်ကျ

တနင်္ဂနွေနေ့ အိမ်မြောင်ကျသော် ဥစ္စာရမည်။ ညနေသုံးပဟိရ် လေးပဟိရ်ကျသော် အနီ၊ အဖြူ ရမည်။ မွန်းတည့်ကျသော် နာဖျားရမည်။ နေလွဲပဟိရ်ကျသော် သတင်းကောင်းရမည်။ နေချမ်းကျသော် ရန်သင့်မည်။ တနင်္လာနေ့နံနက်ကျသော် ဥစ္စာရမည်။ ညနေချမ်းကျသော် ချစ်သောခင်ပွန်းတွေ့မည်။ မွန်းတည့်ကျသော် အနာသင့်မည်။ နေလွဲကျသော် ဥစ္စာပျောက်မည်။ နေဝင်ကျသော် သူပူဇော်ခံရမည်။ အင်္ဂါ ဗုဒ္ဓဟူးအကျိုးအပြစ်မပြ။ ကြာသပတေးနေ့ နံနက်ကျသော် လာဘ်ရမည်။ ညနေချမ်းကျသော် ပုဆိုးရမည်။ နှလုံးမသာရှိမည်။ နေဝင်အခါ ကျသော် ဖျားနာမည်။ သောကြာနေ့နံနက်ကျသော် လာဘ်ရမည်။ ညနေချမ်းကျသော် သူနှင့် မျက်လိုရ၏။ စနေနေ့နံနက်ကျသော် ဖျားနာမည်။ မွန်းတည့်ကျသော် ကြံသမျှအောင်မည်။ ညနေချမ်းကျသော် ဘေးသင့်မည်။

အိမ်မြွေတက်နိမိတ်

မြွေသည် လူမြင်ခံ၍ အိမ်ပေါ်တက်ပြီး လှည့်လည်သော် ဥသျှောင်တွင် လှည့်ပတ်နေသော် အိမ်ရှင်ကြွယ်ဝ၏။ လူမြင်မခံဘဲ ပုန်းအောင်းသော် အိမ်ရှင် ဘေးဖြစ်မည်။ ငန်းတော်ကျား အိမ်မှာ ပုန်းအောင်းနေသော် ဖျားနာ၏။ လင်းမြွေဖြစ်သော် ဥစ္စာပျက်မည်။ စပါးကြီးမြွေ အိမ်ပေါ်မတက်နှင့်ဦး။ အိမ်အောက်နေရုံမျှနှင့် အိမ်ရှင် ဆင်းရဲကြီးစွာဖြစ်၏။ နံနက်နေထွက်တက်လာသောမြွေကား သူကြွယ်။ ထိုမြွေကိုသတ်သော် ဥစ္စာပြုန်းတီး၏။ သန်းခေါင်တက်သော်မြွေကား ဆွေမျိုးတည်း။ သန်းလွှဲတက်သောမြွေကား သူဌေးတည်း။ လာဘ်ကြီး ရမည်။ မိုးသောက်တက်သောမြွေကား အမျိုးအညွန့် ပွားစီး၏။ မီး လောင်၏လည်းဆိုသည်။ မျက်နှာသစ်စဉ် တက်သောမြွေကား သူကြွယ် တည်း။ ကောင်းသည်။

လင်းတနားနိမိတ်

ညချမ်းအခါ လင်းတနားသော် လာဘ်ရမည်။ သူငယ်အိပ် ဆိတ်နားသော် ကြောင့်ကြ၏။ သန်းခေါင်နားသော် လာဘ်ရမည်။ ရောင်နီလာချိန်နားသော် ရန်ဖြစ်မည်။ နံနက်စောစောနားသော် ရွှေငွေ ရမည်။ ဖျားနာမည်။ နေထွက်နားသော် လာဘ်ရ။ နှစ်ပဟိုရ်နား ကျွန်ရမည်။ သုံးပဟိုရ်နား လာဘ်ရမည်။

လင်းတနား မျက်နှာမူနိမိတ်

လင်းတ အရှေ့မျက်နှာနားသော် အိမ်ရှင်ပျက်စီးမည်။ အရှေ့ တောင် မျက်နှာမူနားသော် ရန်သူတို့ဘေးသင့်မည်။ တောင်အရပ် မျက်နှာမူသော် အိမ်ရှင်သေမည်။ အနောက်မျက်နှာမူသော် ကျွန်ရမည်။ ဥစ္စာရမည်။ မြောက်မျက်နှာမူသော် လာဘ်ရမည်။ အရှေ့မြောက် မျက် နှာမူသော် မင်းပူဇော်ခံရမည်။ အနောက်မြောက်မျက်နှာမူသော် ဥစ္စာ

ရမည်။

လင်းတဦးခေါင်းပြန်မိတ်

လင်းတ အရှေ့သို့ ဦးခေါင်းပြသော် မင်းပူဇော်ခံရမည်။ ညွှာရမည်။ အရှေ့တောင်ကပြသော် ခိုက်ရန်ရှိသည်။ တောင်ကပြသော် ဖျားနာသေပျောက်မည်။ အနောက်တောင်ကပြသော် ရန်ပျောက်မည်။ သူခိုးဆိုးခံရမည်။ အနောက်ကပြသော် ရွှေငွေရမည်။ မြောက်ကပြသော် ကျွန်မိန်းမရမည်။ အနောက်မြောက်ကပြသော် ခိုက်ရန်ဖြစ်၏။ အရှေ့မြောက်ကပြသော် ပတ္တမြားရမည်။ တောကာလာ၍ပြည်သော် သူ ပူဇော်လာအံ့။ အစာချီ၍ တစ်စုံတစ်ရာချီ၍ အိမ်တွင်းဝင်လာသော် သူဌေးဖြစ်မည်။

ပျားစွဲနိမိတ်

ပျားသည် အိမ်မိုး၊ ခေါင်း၊ ထုတ်၊ လှေကား၊ အမြင့်နံရံ စသည်မှာစွဲသော် မကောင်း၊ အိပ်ရာအောက် သင်ဖြူအောက် ထမင်းအိုးမှာစွဲသော် ကောင်းသည်။ အိမ်ရှေ့စွဲသော် သေကြေပျက်စီး၏။ အနောက်တောင်ကစွဲသော် သူခိုး ခိုးခံရမည်။ အရှေ့တောင်ကစွဲသော် မီးလောင်၏။ အဝတ်ပုဆိုး စသည် စွဲသော် ကြွယ်ဝမည်။ ရေအိုးထဲ စွဲသော် သူဌေးဖြစ်မည်။

ပျားစွဲ ယာတာပြုနည်း

ပျားအနောက်ကစွဲသော် ‘ဥ ဖေယျတု ဖေယျတု’ ဂါထာဖြင့် ပေါက်ပေါက်ခုနစ်အုပ် မန်းပြီး ကြုံရမည်။ မြောက်ကစွဲသော် ‘ဥ ဌိတိ ဌိတိ ဌိတိ’ ခုနစ်အုပ်ရွတ်။ မြန်သောအရသာနှင့်ခေါ်ရမည်။ အရှေ့စွဲသော် ‘ဥ ပိယ ပိယ ပိယ’ ခုနစ်အုပ်မန်း။ ချိုသောအရသာနှင့် ခေါ်ရမည်။ မင်းပူဇော်ခံရမည်။

တိရစ္ဆာန်ဝင်သော်

အိမ်ကိုပျားဝင်သော် ရေပက် ဘေးလွတ်မည်။ မျောက်ဝင်သော် သစ်သီးပေး ဘေးလွတ်မည်။ ဆင်ဝင်သော် မြက်ထိုးပေး ဘေးလွတ်မည်။ ကျား၊ ကျားသစ်ခေါင်း၊ စပါးကြီးဝင်သော် သားစိမ်းပေး ဘေးလွတ်မည်။

လမင်းငြိုဟ်ခွင်း အကျိုးအပြစ်

လကို အင်္ဂါခွင်းသော် မင်းတို့ ပျက်စီးမည်။ ဗုဒ္ဓဟူး ခွင်းသော် မိုးမကောင်း၊ သူခိုးခေးပြုထကြွမည်။ စနေခွင်းသော် စစ်ဖြစ်မည်။ မှတ်သိပ်မည်။ ကြာသပတေးခွင်းသော် မင်းသေမည်။ သောကြာခွင်းသော် မဂဓတိုင်း၊ ဂန္ဓလရာဇ်တိုင်း၊ သီဟိုဠ် စသည်ပျက်မည်။ ဖျောက်ဆိပ်ခွင်းသော် ပြည်ပျက်မည်။ ဆိုင်းတန်းကြယ်မင်း လတွင်ခွင်းသော် ပြည်တွင်းပြည်ပခိုးသူထမည်။ ပြည်ပျက်မည်။

တိမ်ဖြူတံခွန်နိမိတ်

တနင်္ဂနွေနေ့ တိမ်ဖြူတံခွန်ထွက်သော် အရှေ့မြောက်က စစ်ဖြစ်မည်။ တနင်္လာနေ့ထွက်သော် မိုးဦးမိုးလယ် ကောင်းမည်။ အနောက်မြောက်က စစ်ဖြစ်မည်။ အင်္ဂါနေ့ထွက်သော် မိုးမကောင်း။ အနောက်တောင်မှာ စစ်ထွက်မည်။ ဗုဒ္ဓဟူးထွက်သော် အနောက်မှာ စစ်ထွက်မည်။ ကြာသပတေးနေ့ထွက်သော် ပြည်တစ်ပါးမှ လက်ဆောင်ရမည်။ သောကြာနေ့ထွက်သော် လူရှိုင်းတို့ စစ်ပြုမည်။ မိုးကောင်းမည်။ စနေနေ့ထွက်သော် မိုးကောင်းမည်။ ပြည်ထဲသာယာမည်။

နေတံခွန်ထွက်နိမိတ်

တနင်္ဂနွေနေ့ နေတံခွန်ထွက်သော် အရှေ့စစ်ဘေး ဥပါဒ်။

တနင်္လာနေ့ တံခွန်ထွက်သော် အနောက်က စစ်ထွက်၏။ အင်္ဂါနေ့
 နေတံခွန်ထွက်သော် မြောက်ဥပါဒ်ဖြစ်၏။ တစ်ပါးမှ စစ်ထွက်၏။ ဗုဒ္ဓဟူး
 နေ့ နေတံခွန်ထွက်သော် ကောင်းကင်ဥပါဒ်။ ကြာသပတေးနေ့ နေတံ
 ခွန်ထွက်သော် ဆင်မြင်းရတနာရောက်၏။ သောကြာနေ့ နေတံခွန်ထွက်
 သော် သမီးကညာ ရတနာရောက်၏။ စနေနေ့ နေတံခွန်ထွက်သော်
 မိုးကြီး သည်းထန်စွာ ရွာ၏။ ငလျင်လှုပ်၏။

ကြယ်တံခွန်နိမိတ်

ကြယ်တံခွန် အရှေ့အရပ်ကထွက်သော် မင်းကြီးကို သူမ
 ကောင်းကြံအံ့။ တောင်ကကြယ်တံခွန်ထွက်သော် မင်းတို့ အသက်တို့
 အံ့။ အနောက်ကကြယ်တံခွန်ထွက်သော် အမတ်တို့ ပုန်ကန်အံ့။ မြောက်
 ကကြယ်တံခွန်ထွက်သော် အမတ်တို့ အသက်ရှည်အံ့။ ကြယ်တံခွန်
 ဖြူနီထွက်သော် သာယာဝပြောအံ့။ နတ်ရွာစံအံ့။ ကြယ်တံခွန်ဖြူထွက်
 သော် သာယာဝပြောအံ့။ ကြယ်တံခွန်နီထွက်သော် စစ်ထွက်အံ့။

နေအိမ်အဖွဲ့အဟော

တနင်္ဂနွေနေ့။ နေအိမ်ဖွဲ့သော် မီးလောင်များအံ့။ တနင်္လာနေ့
 နေအိမ်ဖွဲ့သော် ပူပန်ရမည်။ အင်္ဂါနေ့ နေအိမ်ဖွဲ့သော် မီးလောင်များ
 အံ့။ လေကောင်းအံ့။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နေအိမ်ဖွဲ့သော် ပြည်ရွာ သာယာဝပြော
 အံ့။ စစ်ဖြစ်အံ့လည်းဆို။ ကြာသပတေးနေ့ နေအိမ်ဖွဲ့သော် ရတနာ
 ရောက်အံ့။ မင်းကို အမတ်တို့ မကောင်းကြံအံ့။ သောကြာနေ့ နေအိမ်
 ဖွဲ့သော် သူဌေးသူကြွယ်ထင်ပေါ်အံ့။ မိန်းမရတနာရောက်အံ့။ စနေနေ့
 နေအိမ်ဖွဲ့သော် မိုးကောင်းအံ့။ ရန်ကင်းအံ့။

နေခွဲမြေငလျင်လှုပ်အဟော

တနင်္ဂနွေနေ့ မြေငလျင်လှုပ်သော် သာယာဝပြောအံ့။ တနင်္လာ

နေ့ မြေလျင်လှုပ်သော် မြေဩဇာကောင်းအံ့။ ထိုနေ့မှာ သားမွေးသော် သားကောင်းရတနာဖြစ်အံ့။ အင်္ဂါနေ့ မြေလျင်လှုပ်သော် ရန်သူရောက်မည်။ ပုန်ကန်မှုများမည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မြေလျင်လှုပ်သော် မိန်းမရတနာရောက်မည်။ ကြာသပတေးနေ့ မြေလျင်လှုပ်သော် ဘုရားရဟန္တာစကြာဝတေးမင်း ပဋိသန္ဓေယူမည်။ သောကြာနေ့လှုပ်သော် သူတော်ကောင်းကွယ်အံ့။ စနေနေ့လှုပ်သော် ပုဂ္ဂိုလ်များဟူးရားတို့ ဘေးသင့်အံ့။

လခွဲမြေလျင်လှုပ်အဗော

တန်ခူးလမှာ မြေလှုပ်သော် ရန်ပျောက်မည်။ မြေဆီပေါမည်။ ကဆုန်လမှာ မြေလှုပ်သော် သစ်သီးဝလံပျက်မည်။ သာသနာပျက်မည်။ နယုန်လမှာ မြေလှုပ်သော် ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမတို့ ပျက်စီးမည်။ ဝါဆိုလမှာ မြေလှုပ်သော် ပြည်ရှင်မင်းတို့ နတ်ရွာစံမည်။ ဝါခေါင်လမှာ မြေလှုပ်သော် ဆင်းရဲဝေဒနာရောက်မည်။ တော်သလင်းလမှာ မြေလှုပ်သော် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပျက်စီးမည်။ သီတင်းကျွတ်လမှာ မြေလှုပ်သော် အမတ်စစ်သူကြီးတို့ ဘေးသင့်မည်။ တန်ဆောင်မုန်းလမှာ မြေလှုပ်သော် လူတို့ရောဂါရမည်။ နတ်တော်လမှာ မြေလှုပ်သော် စစ်ကြီးရောက်မည်။ ပြာသိုလမှာ မြေလှုပ်သော် ပြည်ရွာချောက်ချားမည်။ တပို့တွဲလမှာ မြေလှုပ်သော် နေပုဒ်တိုင်းကား ပျက်စီးမည်။ တပေါင်းလမှာ မြေလှုပ်သော် တကြွပုန်ကန်မည်။

မဟာသိဒ္ဓိဆေးတော်ကြီး

မဟာသိဒ္ဓိရဘေသဇ္ဇံ၊ တရိသံဋ္ဌိတော၊ နဝတံပုပ္ဖံ၊ ဟိသံဇီဝတိနစုတိ ဇီဝန္တေ၊ ကေဒသရာဇာ၊ စတုဒ္ဓန္ဓ နဝတေရေစ၊ တိ သကာနိဗ္ဗော၊ တိ သာစ၊ တိ သနဟောစ၊ ဝိဘဋ္ဌိတိ သာစ၊ တိ သဒန္တတိသ၊ အဗြတေစ၊ ဟတိ သံသာ၊ တိ သနတော ဇီဝဋ္ဌိတိယာ၊ တိတိသဒန္တာ၊ တိသအဗြတေ၊ သဗ္ဗတိသ ပိတ္တေ၊ ကရဝိတိသ ပေါတိသ၊ တိသသန္တေ

တိသသန္နိဋ္ဌပတ္တာ၊ တိ သသဏ္ဍာအကဏ္ဍ၊ စတုနဝင်္ဂေသတ္တာတိပုပ္ဖံ ဆ
ဘောသဇ္ဇ သဇ္ဇတိသာ၊ တိသကပ္ပလာနိ၊ ပဉ္စသတိ သေသဇ္ဇာနိ၊ မဟာ
သိဒ္ဓိရာဇာနာမဟောန္တိ၊ မဟာသိဒ္ဓိ ရာဇာနော သေ သဇ္ဈပန။

တရိသီတံ။ ဦးခေါင်းသုံးလုံးထက်၊ ဌိတော၊ တည်သော နဂု
တိပုပ္ဖ၊ ပန်းပေါင်းကြီးကိုးဆယ်သော်လည်းကောင်း၊ တိသဇီဝတိ၊ ဂမုန်း
ပေါင်းသုံးဆယ်ကိုလည်းကောင်း၊ နဝတိဇီဝိန္ဒေစ ဂမုန်းပေါင်းသုံးဆယ်ကို
လည်းကောင်း၊ ကေဒသရာဇာစအာဒိနာ၊ တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသောမင်း
စသည်လည်းကောင်း စတုဒသတေရစ၊ တစ်ဆယ့်လေးပါးသော မဟာ
ရှင်ကြီးလည်းကောင်း၊ ပဉ္စနဝထေရေစ၊ မဟာရှင်ကြီးငါးပါးလည်း
ကောင်း၊ တိသကာလာစ ကြီးပေါင်းသုံးဆယ်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗေဝတိ
သာစ၊ သိုင်းပေါင်းသုံးဆယ်လည်းကောင်း၊ တိသနဟောစ တိုက်ပေါင်း
သုံးဆယ်လည်းကောင်း၊ ဝိသဝိတိသာစ၊ စွယ်ပေါင်းသုံးဆယ်လည်း
ကောင်း၊ တိသဒန္တာစ၊ သွားပေါင်းသုံးဆယ်လည်းကောင်း၊ တိသ အမြူ
တော၊ အမြူတေပေါင်း သုံးဆယ်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတိ သပိတ္ထေ၊
သည်းခြေပေါင်းသုံးဆယ်လည်းကောင်း၊ ကရဝါတိသာစ၊ ကြိတ်ပေါင်း
သုံးဆယ်လည်းကောင်း၊ သဂေါတိသာ သမိုင်းပေါင်းသုံးဆယ်လည်း
ကောင်း၊ တိသပဒ္ဒေစ ထုံးပေါင်းသုံးဆယ်လည်းကောင်း၊ တိသသန္နိဋ္ဌာ
ပတ္တာစ ရွက်အိတ်ပေါင်းသုံးဆယ်လည်းကောင်း၊ တိသကဏ္ဍကဏ္ဍဉ္စ
ဆူးရှိသော အညွန့်ဆူးမရှိသော အညွန့်ပေါင်းသုံးဆယ်လည်းကောင်း။
စတုနဝင်္ဂေစ၊ စည်ကြီးလေးပါးလည်းကောင်း သတတ္ထပုပ္ဖဉ္စ ပန်းပေါင်း
ခုနစ်ဆယ်လည်းကောင်း၊ ဆတေသဇ္ဇဉ္စ ဆေးရိုးကြီးခြောက်ပါးသည်
လည်းကောင်း၊ သဇ္ဇာတိ တိသာစ ပြတ်ပေါင်းသုံးဆယ်လည်းကောင်း၊
တိသကပ္ပလာနိစေ ခွက်ပေါင်းသုံးဆယ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဤသို့၊
ပဉ္စဝိသတိ နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသော တေသဇ္ဇာနိ၊ ဆေးရိုးကြီးတို့သည်
တောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန်းအပေါင်းဆိုသည်မှာ တစ်ပါး အစိတ်အပြား
အခွဲအခြမ်းကို ဆိုပေအံ့။ နဂုတိပုပ္ဖ၊ ပန်းပေါင်းကိုးဆယ်တွင် ပယ်ရာ
သော ပန်းကား၊ ဇီးဖြူ၊ ပဒိုင်း၊ ခံတက်၊ သမန်း၊ ဖျောက်ဆိတ်၊ ပဲ

တက်ကြီး၊ ခရသင်း၊ လင်းတသိုက်တွင်ရှိသော ပန်း၊ လက်ထုတ်၊
တောက်ရပ်၊ ခွေးတောက်၊ ခေါင်ရမ်းပန်း၊ ဆေးပွင့်ဘူးခါးပွင့်၊ စပယ်၊
ချယား၊ ဘုရားတင်ပန်း၊ ဒဝယ်မိုင်း၊ မြစ်ကိုင်း၊ ကျွေး၊ ရှောက်၊ သံ
ပရာ၊ သင်္ဘောပွင့်၊ အချဉ်ကပွင့်သောပန်းဟူသမျှ စသည်တို့ကို မထည့်
သွင်းရာ။ ပယ်လေပျက်တတ်သည်။ ဆရာတို့ဆိုထားသည်။ နွေဥတု၌
သုံးဆယ်၊ မိုးဥတု၌ သုံးဆယ်၊ ဆောင်းဥတု၌ သုံးဆယ်၊ ပေါင်းရာ၏။
ပန်းပေါင်းမျိုးကား တန်ခူးလ၌ ကံ့ကော်ပန်း၊ ရင်ခတ်ပန်း၊ အစတည်
ပေါင်း၊ ကဆုန်လ၌ စကားဝါပွင့်ကို အစတည်ပေါင်း၊ နယုန်လ၌
ကြက်ရုံးပန်းကို အစတည်ပေါင်း၊ ဝါဆိုလ၌ ဆဝင်သွားဖူး အစတည်
ပေါင်း၊ ဝါခေါင်လ ခတ္တာပွင့် အစတည်ပေါင်း၊ တော်သလင်းလ ရင်း
မာပွင့်ကို အစတည်ပေါင်း၊ သီတင်းကျွတ်လ ကြာမျိုးငါးပါး အစတည်
ပေါင်း၊ တန်ဆောင်မုန်းလ ခဝေပွင့်ကို အစတည်ပေါင်း၊ နတ်တော်လ
ဂမုန်းပွင့်ကို အစတည်ပေါင်း၊ ပြာသိုလ နွယ်ပန်းကို အစတည်ပေါင်း၊
တပို့တွဲလ ဆူးပန်းပွင့်ကို အစတည်ပေါင်း၊ တပေါင်းလ သရဖီပန်းကို
အစတည်ပေါင်း၊ ဤသည်ကား အစပထမယူရသောပန်းကိုဆိုသည့်
ဥတုသုံးပါးတွင် တစ်ဥတုလျှင် သုံးဆယ်စီရအောင် ပေါင်းလေ။ ပယ်ရ
သောပန်းမျိုးမှတစ်ပါး အနံ့ထောင်းထောင်းရှိသောပန်းတို့ကိုပင် ရအောင်
ပေါင်းလေ ဆရာဆိုသည်။ ပန်းပေါင်းကြီးသိုက်ပြီး၏။

ဂမုန်းပေါင်းနှင့် သူယောင်

တိသဇိဝတီ။ ဂမုန်းပေါင်း သုံးဆယ်သည်ကား။ ဂမုန်းသူ
ယောင်၊ ဂမုန်းအင်၊ ဂမုန်းသင်၊ ဂမုန်းရွှေရောင်၊ ဂမုန်းဖိဝတီ၊
ဂမုန်းသောတာပန်၊ ဂမုန်းဆင်နား၊ ဂမုန်းဆင်စွယ်၊ ဂမုန်းမြင်းနံ့၊
ဂမုန်းအင်ကြင်း၊ ဂမုန်းလက်ဆက်၊ ဂမုန်းဖယောင်းပန်း၊ ဤ တစ်ဆယ့်
နှစ်ပါးသော ဂမုန်းတို့ကို မ၊တည်၍ သုံးဆယ်ရအောင်ပေါင်း၊ သစ်ပင်
ထက်တွင် ဥရောက်သမျှ အမျိုးကွဲလျှင် ယူလေ။ ထောင်သောင်းပင်

ရသော်လည်း ပေါင်းလေ။ ဂမုန်းသူယောင်မှာ မြိုင်တောအုပ်ကောင်း
ရာမှာ သစ်ပင်ထက်အရောက် အရွက်တစ်ချပ်နှစ်ချပ်သာရှိသည်။
အရွက်ကြား၌ ပိုးအိမ်ကဲ့သို့ရှိ၏။ ခွဲကြည့်သော် သူယောင်ကဲ့သို့ သဏ္ဌာန်
ရှိ၍ အရွက်တစ်ချပ်ကား ဆင်နားရွက်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ တူ၏။ ဂမုန်း
သူယောင်ပြီး၏။

ပမုန်းပေါင်း

နဂုတိဖိဝဇ္ဇေ။ ပမုန်းပေါင်းကိုးဆယ်ကား၊ ပမုန်းဖြူ၊ ပမုန်းနီ၊
ပမုန်းနက်၊ ပမုန်းဂတိုး၊ ပမုန်းရစ်၊ ပမုန်းကိုယ်ရံကြီး၊ ပမုန်းသံဃာစဉ်၊
ပမုန်းပြသားကြီး၊ အငယ်အလတ်ပမုန်းသိကြား၊ ပမုန်းကာလကဏ္ဍီ
အဖိုအမ၊ ပမုန်းခြံလွတ်၊ ပမုန်းဆိတ်နို့ကြီး၊ ပမုန်းကြောင်သို၊ ပမုန်း
ခတ္တာနီကြီး၊ ပမုန်းရွှင်ရောင်၊ ပမုန်း၊ ပမုန်းလှံတင်၊ ပမုန်းသား၊
ပမုန်းခြင်၊ ပမုန်းဆင်မြီး၊ ပမုန်းကျေးမြီး၊ ပမုန်းကြွက်မြီး၊ ပမုန်းကြွက်
နား၊ ပမုန်းရှင်သူငယ်၊ ပမုန်းသမိစံ၊ ပမုန်းလိပ်မွေ၊ ပမုန်းဆင်နား၊
အကျဉ်းသာဆိုခဲ့သည်။ ကိုးဆယ်ပြည့်အောင်ပေါင်းလေ။ မြေတွင် အ
ခေါင်းအညှိသမျှ အမျိုးကွဲလျှင် ထောင်သောင်းပင်ရှိသော်လည်း ကောင်း
၏။ ပေါင်းလေ ပမုန်းသိုက်ပြီး၏။

မင်းပေါင်း

ဧကဒသရာဇာ။ မင်းပေါင်းဆယ့်တစ်ပါးအစကား။ ကျက်သ
ရေမင်း၊ ဂုံမင်း၊ သစ်မင်း၊ နေမင်း၊ လမင်း၊ နန္ဒင်းမင်း၊ သိကြားမင်း၊
ဗိဿနိုးမင်း၊ ပရမိသွားမင်း၊ ဂြိုဟ်မင်း၊ သုက်ကယ်မင်း၊ အကြင်
ဆယ့်တစ်ပါးသောမင်းကိုသာ အစတည်၍ ဆိုခဲ့သည့်အဆင်းသဏ္ဌာန်
နှင့်တကွ အကျယ်ကိုဆိုပေအံ့။ ဘုမ္မရာဇာ၊ သီဟရာဇာ၊ ရာဇဝင်၊
ဧကရာဇာ၊ နေမင်း၊ တိမ်မင်း၊ မိုးမင်း၊ စကြာဝတေးမင်း၊ သိကြားမင်း၊
ဗြဟ္မာမင်း၊ ဂုံမင်း၊ ဤမင်းမျိုးကား ကမ္ဘာအနှစ်ရှေးမင်းတည်း။ ဘုမ္မ

ရာဇာကား မြေ၏အရှင်တည်း။ ကေရာဇ်ကား တော၏အရှင်တည်း။
 ဗြဟ္မာမင်းကား ဆေးတစ်လုံးတည်း။ နန္ဒမင်းကား သိကြားမင်းခေါ်
 သတည်း။ စကြာဝတေးမင်းကား တိလင်္ကာသာကိုဆိုသတည်း။ မှတ်
 လေ။ ချင်းစိမ်းခြောက် အကြီးအငယ်အဖြူယူ ကြက်သွန်ဖြူနီ၊ အရွက်
 ကိုစားသော ကြက်သွန်ငယ်၊ ပတ်ကော မိဿလင် ဆိတ်ပူ၊ လင်းနေ၊
 အကြီးအငယ်၊ သစ်တက်လင်းနေ၊ ဤမင်းကိုကား ကမ္ဘာ၏ ကျွမ်းဝင်
 ရှေးမင်းမြတ်တည်း။ ဆီမီးတောက်၊ မဟော်ရာကြက်ဆူ၊ သစ်တက်
 မဟော်ရာ၊ ကျွေးယုံ၊ တောပိန်း၊ ဒိုဝုတ်၊ ပဉ္စပတ္တ၊ ဤမင်းမျိုး ကား
 ကမ္ဘာသင်္ချေမင်းကျန်တွေတည်း။ ကြာမျိုးငါးပါး နွားမြေရင်းကြီး
 ငယ်အိမ်တွင်ပေါက်သော ပိန်းကြီး၊ ဝက်မြေရင်းသီး၊ ဤမင်းတို့ကား
 ရေဇာအရုပ်အိုင်ကိုစောင့်သော် မင်းကျန်တည်း။ သင်းရွှေ သင်းအုံ၊
 သင်းတောက် ပဲစောင်းလျား၊ ဤမင်းတို့အား မြေတို့၏အထွဋ် အရှင်
 မင်းမြတ်တည်း။ ဝက်ချင် ကြက်ချင် ကန့်အိမ် သရက်ကင်း မင်္ဂသင်း
 ပန်းရင်း၊ ပန်းဥ၊ ဖလံတောင်ဝေး၊ သမ္ပား ဤမင်းတို့ကား မြေကျ
 အရသာမင်းရာဇာတည်း။ ကင်းပုံ၊ ကျီးအာကြက်လျှာ ဆောင်းမေခါး၊
 ဒန်သခွား၊ ကြက်စလုတ် ဆင်ကြက်သွန် အင်းတိုင်စောင့်တတ်ရှေးမင်း
 မြတ်တည်း။ ရင်းပြားသစ်စေအိမ် သပ္ပတ်အိမ်၊ ငှက်မနား ပန်းမောက်
 ခုံ ဝါးပြေရင် ငါးစိုင်ရင် အောခေါင်း၊ ဤမင်းတို့ကား လုံး နန္ဒင်း
 ကဲ့သို့ရှိသည်။ ခေါင်းကိုကြည့်သော် နေ ကျော ဆန်၍ပေါက်သည်။
 ပရမေ သီရိမင်းကား ခေါင်းဖြူသည်။ အရိုးအရွက်စိမ်းသည်။ ဝါးပိုး
 ရွက်ပမာ ရှိ၏။ အရွက်နှင့် အရိုးတံ အရှည်တူကြ၏။ မိုးမှာပွင့်သည်။
 နတ်အပြင်းဖမ်းသော် လွှတ်၏။ ဗိဿနိုးမင်းကား ခေါင်းဖြူသည်။
 အရွက်စိမ်းသည်။ အရွက်ကား လှံရွက်ကဲ့သို့ရှိ၏။ တော်သလင်းလမှ
 ပွင့်သည်။ ပူဖျား တဆိတ်နီသည်။ သီဟိုဠ်မြောက်ကြယ်ကဲ့သို့ရှိ၏။
 နန္ဒမင်းကား ဖြူသည်။ အမြစ်ခေါင်းကား ငှက်ပျောခေါင်းကဲ့သို့ရှိ
 ၏။ ခွဲကြည့်သော် အမြစ်များရှိ၏။ အရွက်ရိုးစိမ်းသည်။ သူငယ်ပမာဏ
 ရှိသည်။ အခြားမင်းမှာ အသီးသီး မြင်ကြ၏။ သူငယ်အရုပ်ပမာဏ

ရှိကြသည်။ သွားလေရာရာ ဆောင်သော် အန္တရာယ်ကင်း၏။ သက်
ကယ်မင်းကား သက်ကယ်ရွက်ကဲ့သို့ ရှိ၏။ အရွက်သဏ္ဌာန်တို့သည်
သူပြုအကာအကွယ်ကောင်း၏။ စားသော် လွတ်၏။ ဆောင်လေ။ တိမ်
မင်းကား တိမ်ညွန့်ဖျားကဲ့သို့ရှိ၏။ သဏ္ဌာန်ရောက်၏။ နေမင်းကား
အသယ်ကြောက နီ၏။ အရိုးကြောမှာ ကျေးနုတ်သီးကဲ့သို့ အချင်းချင်း
နီနေသည်။ ခေါင်းခွဲ၍ကြည့်သော် ရင်းတိုက်နှစ်ကဲ့သို့နက်၏။ ဖုတ်
အပြင်းဖမ်းသော် လွတ်၏။ လမင်းကား ခေါင်းဆိုင်၏။ ဆုတ်၍ ခေါက်
သည်။ ခုနစ်ရွက်သာရှိ၏။ ပေါက်စကို အရိုးနီသည်။ အကြောစိမ်း
သည်။ ပျော့ပျော့ရှိ၏။ ခေါင်းချင်းဆက်၏။ တောပိန္နပင်တူသည်။ ပြာ
သိုလမှ ပွင့်သည်။ ကြာပွင့်ကဲ့သို့ ရှိသည်။ မိုးမင်းကား အရွက်စိမ်း
သည်။ ခေါင်းကိုခွဲ၍ကြည့်သော် ဆေးဒန်းကဲ့သို့ရှိ၏။ အကျဉ်း တစ်ဆယ့်
နှစ်ပါး ပေါင်းလေ။ မြွေတွင်းဦးခေါင်းရောက်သရွေ့ကို ထောင်သောင်း
ပင် ရသော်ငြားလည်း ကောင်း၏။

ကျန်ရှိသောမင်းများမှာ မသေမင်း၊ မနာမင်း၊ မဖျားမင်း၊
မအိုမင်း၊ ကြောင်မင်း၊ ကျားမင်း၊ မသေမင်းဆိုသည်မှာ ဆင်မသေ
နွယ်။ မနာမင်းဆိုသည်မှာ ဥနဲ့။ မဖျားမင်းဆိုသည်မှာ ငရွှေ၊ မအိုမင်း
ဆိုသည်မှာ သပွတ်ကြီး။ ကြောင်မင်းဆိုသည်မှာ ကြောင်လျှာကြီး။
ကျားမင်းဆိုသည်မှာ နွားလျှာကြီး ဤသို့လည်း မှတ်ယူရာ၏။
တစ်နည်းနေ့အလိုမင်းမူသောအပင်များမှာ တနင်္ဂနွေနေ့ အုန်း မင်း
မူသည်။ တနင်္လာနေ့ မန်ကျည်းမင်းမူသည်။ အင်္ဂါနေ့ ဇီး မင်းမူသည်။
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဝါးမင်းမူသည်။ ကြာသတေးနေ့ ဖလံ မင်းမူသည်။
သောကြာနေ့ သီး မင်းမူသည်။ စနေနေ့ ထိန် မင်းမူသည်။

လအလို မင်းမူသောအပင်များ တန်ခူးလမှာ သပြေပင်
မင်းမူသည်။ ကဆုန်လ သပြေပင်။ နယုန်လ မန်ကျည်းပင်။ ဝါဆိုလ
မန်ကျည်းပင်။ ဝါခေါင်လ မန်ကျည်းပင်။ တော်သလင်းလ ခပေါင်းပင်။
ဥသျှစ်ပင်။ သီတင်းကျွတ်လ ရေသဖန်းပင်။ တန်ဆောင်မုန်းလ ရေ
သဖန်းပင်။ နတ်တော်လ ရေသဖန်းပင်။ ပြာသိုလ ပိတောက်ပင်။

တပို့တွဲလ ပိတောက်ပင်တို့မှတစ်ပါး သင်္ကြန်မင်းမူသောအပင်များကို
ခေါ်သည်။

မဟာရှင်ပေါင်း

စတုဒသ တေလေ ဟူသော်ကား ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့ စုံ
သော နို့ရည် ခုနစ်ရက်သားတို့ မှတ်စေ။ ထိုးကွင်းရာ၌ လက်သုတ်
ဖတ်ကိုယူ ဤတစ်ဆယ့်လေးပါးသော မဟာရှင်အပေါင်းတို့ကို တစ်
ပေါင်းတည်းထားလေ။ မဟာရှင်ပေါင်းပြီး၏။

မဟာကြီးငါးပါး

ပဉ္စတေလေဟူသော်ကား ကိုယ်ဝန်ဆောင်၊ မိုးကြိုးပစ်၊ ဆွဲချ၊
ကျားကိုက်၊ သူရဲကောင်းငါးပါးအဆီတည်း။ ကျမ်းတစ်ပါးအဆိုမှာ လျှော
လည်းပါ မဟာကြီးငါးပါးကိုပေါင်း၍ တခြားထား မဟာကြီးငါးပါး
ပြီး၏။ တိသကာလဟူသည်၌ကား မဟူရာနက်၊ သန္တာနက်၊ ကန့်ချုပ်
နက်၊ မဟာကာနက်၊ ကျူတ်နက်၊ ကုလားနက်သွေး၊ ကျွန်းနက်၊
၎င်းအနက်ကို အမတည်၍ သုံးဆယ်ပြည့်အောင် ပေါင်းလေ။ ထောင်
သောင်းပင်ရသော်လည်း ကောင်း၏။

ပျံပေါင်း

မဟူရာနတ်၊ ဆင်နာမောင်း၊ ဥဒ္ဓံစပ်၊ တလျော်ညို၊ အောင်မဲ
ဖြူ၊ ပိန်းငှက်ပျော၊ နွားလျာကြီး၊ ကျူတ်၊ ဆီမီးတောက် ဆယ်ပါးသော
အပျံတို့ကို အမတည် သုံးဆယ်ပြည့်အောင်ပေါင်း။ ပယ်ရာသည်ကား
ကင်ပွန်းချဉ်တက်၊ ပတိုင်း၊ ဘူးပဲ၊ မန်ကျည်း၊ နန်းလုံးကြိုင်၊ သရက်၊
ရှောက်၊ သံပရာ၊ ငှေ့၊ လက်ထုတ် ဤအပျံတို့ကို ပယ်လေ၊ မှား၍
ပါချေသော် ဆေးအားလုံး အကျိုးမခံရ။ ဆေးဩဇာသည် ဆရာဩဇာ
ကို ဖော်ဂျီဖယ်၍ ထားသည်ကို သုဒ္ဓိဗ္ဗရှင်ရသေ့ ချီးမွမ်းတော်မူကုန်၏။

သစ်ပင်ထက်၌ရောက်သော အကြီးအငယ်ထောင်သောင်းပင် ရသော်
လည်း ကောင်း၏။ ပေါင်းလေးယုံပေါင်း ပြီးပြီ။

ကျီးပေါင်း သိုက်ပေါင်း

ရုက္ခသမ္မဟုတိသဟူသည်ကား တလျှော့ညို၊ ဥဒ္ဓါ ဝေဓံ လက်
ပံ၊ မရိုး၊ ပျဉ်းကတိုး၊ စကားကြီး ဤဆယ်ပါးသောကျီးပေါင်းစု၊ အမ
တည်သုံးဆယ်ပြည့်အောင် စုပေါင်း၊ လေးပယ်ရာသည်ကား၊ ချင်ပြစ်၊
သရက်၊ ကင်ပွန်း၊ မန်ကျည်း၊ လက်ခုတ်ခယား၊ မောက္ခဝါ၊ ချင်းရာ၊
ဖီးဖြူ၊ ကြောင်လျာ၊ ကသစ် ရှစ်ရှား၊ နန်းလုံးကြိုင်၊ ဒန့်သလွန်၊
သစ်မည်စည်၊ တိန်းညက်၊ သပြေ၊ ဆင်ခရမ်း၊ သြဇာ၊ သံပုရာ၊
ရှောက် ဤမျှသောအပင်မျိုးကို ရောက်သော် ကျီးပေါင်းတို့ကို မပေါင်း
ရာ။ တစ်ပင်တစ်ခက်တစ်ရွက်မျှပါလေသော် အကျိုးမခံရ။ သည့်အပြင်
မှတစ်ပါး ထောင်သောင်းပင်ရသော်လည်း ကောင်း၏။ ကျီးပေါင်းသိုက်
ပြီး၏။

ဏိဘောဂဂတိသဟူသော်ကား စပါးကြီး၊ ကျား၊ ဝက်၊ ကျီး
ကန်း၊ ကြိုးကြာ၊ လင်းတပနီ၊ ဥဒေါင်း၊ ငှက်သပိတ်လွယ်၊ ဘုမ္မတီး၊
အောက်ချင်း ဤအသိုက်ကို အပတည်း။ သုံးဆယ်ပြည့်အောင် ပေါင်း
လေ။ ထောင်သောင်းပင်ရသော်လည်း ကောင်း၏။ ပယ်ရာသည်ကား
ကြက်သိုက်၊ ဝမ်းဘဲ၊ ခွေး၊ ကြောင် အကျိုးပရိ မထည့်နှင့်။ သိုက်
ပေါင်း ပြီး၏။

တိုက်ပေါင်း

တိသနတော် ဟူသည်ကား ရထားတိုက်၊ လမ်းခလုတ်၊ မိုး
ကြိုးပစ်၊ သွားမာန်စွယ်၊ မင်းတို့ကြိမ်စာ၊ ကြိမ်တုတ်ကြိမ်တိုက်ကိုယူ၍
စစ်တိုက်ကျရာ ကျသောလုံ၊ မုဆိုးလေး၊ သေနတ်ဦးဖျား၊ မိုးကြိုးပစ်
သစ်ထား၊ အမြောက်ဦး ဤမျှသောတိုက်ပေါင်းတို့ကို သုံးဆယ်ပြည့်

အောင် ပေါင်းလေ။ ထောင်သောင်းပင်ရသော်လည်း ကောင်း၏။ တိုက်
အပေါင်း ပြီး၏။

စွယ်ပေါင်း အမြဲတေပေါင်း

သီဝိဋ္ဌတိသ ဟူသည်ကား ကျား၊ ကြောင်၊ ကျွဲ၊ နွား၊
သမင်၊ စိုင်း၊ ဆတ်၊ ဝံ၊ မြွေ၊ ဆင်၊ သချိုင်း၌ လူသွေးလူးသော သစ်
ရွက် ဤမျှသောသွေး စသည်တို့ကို အမျှထည့်၍ သုံးဆယ်ပြည့်အောင်
ပေါင်းလေ။ ထောင်သောင်းပင်ရသော်လည်း ကောင်း၏။

တိသဒန္တာဟူသည်ကား ကျားသစ်၊ ဝက်၊ မျောက်၊ မျောက်
လေပွေ၊ ကြွ၊ မိကျောင်း ဤအစွယ်တို့ကို ပယ်၍ထားလေ။ ထောင်
သောင်းပင် ရသော်လည်း ကောင်း၏။

တိသအမြဲတေဟူသည်ကား ကြောင်၊ ကျား၊ မြွေ၊ ဆင်၊
လူဝံ၊ ဝက်၊ မိကျောင်း၊ ကျွဲ၊ နွား၊ ဝက်ဝံ ဤမျှသော အမြဲတေဦး
ခေါင်း၌ စသည်တို့ကို သုံးဆယ်ပြည့်အောင် ယူလေ။ ထောင်သောင်း
ပင်ရသော်လည်း ကောင်း၏။

သည်းခြေပေါင်း

သဗ္ဗတိသပိတ္တေဟူသည်ကား စပါးကြီးမြွေ၊ မြွေဟောက်၊ ကျား၊
လူဝံ၊ မျောက်မောင်းမ၊ တောဝက်၊ ငှက်သပိတ်လွယ်၊ လင်းတ၊ ဘီ
လုံးငှက်၊ ဂဠုန် ဤမျှသောသည်းခြေတို့ကို အမတည်၍ သုံးဆယ်ပြည့်
အောင် စုပေါင်း။ ထောင်သောင်းပင်ရသော်လည်း ကောင်း၏။ အဲ
ဟူသမျှကို ဆားထည့်သောခွက်ကိုသော်မှ မထည့်စေနှင့်၊ မစပ်စေနှင့်။
ချေထဲတွင် ထည့်၍ထားလေ။ သည်းခြေပေါင်းပြီး၏။

ကြိတ်ပေါင်း

ကာရပါတိသ ဟူသောကား တစ်ဆင့်နှင့်တစ်ဆင့် ကြိတ်

သည်။ ကြောက်ကြိတ်၊ အိမ်ကြိတ်၊ ဖရပ်ကြိတ်၊ လှေကားကြိတ်၊ လှည်းကြိတ်၊ ရထားကြိတ် သည်ကြိတ်ဆုံကို အမတည်း။ ကြိတ်ပေါင်း သုံးဆယ်ယူ။ ပယ်ရာသည်ကား ပန်းကြိုး၌ ပယ်သည်အတိုင်းပယ်လေ။ တစ်ခက်တစ်ရွက်မှ မပါစေနှင့်။ ပေါင်းရာသည်ကား ထောင်သောင်းပင် ရသော်လည်း ကောင်း၏။ ကြိတ်ပေါင်း ပြီးပြီ။

သမိုင်းပေါင်း

သင်္ဂေါတိသဟူသည်ကား သမိုင်းကျား သမိုင်းပမာ။ သမိုင်း ကောင်းကင် တာလသမိုင်းပျံ သမိုင်းပဒုမာ သမိုင်းရုက္ခမူလာ သမိုင်း ကမ်းခြေ သမိုင်းသမုတ သမိုင်းငန်း ဤသမိုင်းတို့ကို အမတည်း။ သုံးဆယ်ပြည့်အောင်ပေါင်းလေ။

သမိုင်းရုက္ခမူလာမှာ အရွက်အသီးမရှိသော အမြစ်၊ အဥ မှီ ဟူသမျှကို ယူလေ။ သမိုင်းပျံမှာ ပင့်ကူမွေးဟူသမျှကို ယူလေ။ သမိုင်းပမာမှာ ကျီးပေါင်းပွင့်များကိုယူလေ။ နောက်နောက်ကပါယ်သော ကျီးပေါင်းအပွင့်လပ်စေ။ ကြာဝတ်ဆံကိုလည်း ယူ။ တူရင်ခေါင်ကြိုး သိုက် အသီးအပွင့်မရှိသော သစ်ပင်တို့ကို ယူလေ။ သမိုင်းပဒုမာအရှင် ကား မြေတွင် ဥရောက်၍ ကွန်ချာအုပ်သကဲ့သို့ အမြစ်မထွက် ပွား သည်တို့ကိုယူ။ အသီးအပွင့်မရှိသော ခိဌပ်၊ စတုခါး စသောအပင်တို့ ကိုလည်း ထောင်သောင်းပင်ရသော်လည်း ကောင်းလှ၏။ ပေါင်းလေ။ ရွှေနွယ် နွယ်ရှင် စသည်တို့ကိုလည်း သွင်းလေ။ သမိုင်းပေါင်း ပြီးပြီ။

ထုံးပေါင်း

တိသဒ္ဓန္တဟူသည်ကား သစ်ပင်၌ အသားတုံးတက်သည့် အဖုကို အပင်ခြား၍ယူလေ။ သုံးဆယ်ပြည့်အောင်ယူလေ။ ထုံးပေါင်း ပြီးပြီ။

ရွတ်အုပ်ပေါင်း

သန္တိဌပတ္တာဟူသည်ကား သစ်သီးပင်၊ ဇော်ဂျီဦးထုပ်၊ ရေတကျည်း၊ စိန်ပန်း၊ တိန်းညက်၊ ဒန်ခွဲ၊ စစ်ကြီး၊ ရင်းမာ၊ ပေါက်ပန်းဖြူနီ၊ မဲဇလီ၊ ပြည်ပန်းညို၊ ကုက္ကိုလ်၊ ထနောင်း အစရှိသည်တို့ကို အမတည်၍ သုံးဆယ်ပြည့်အောင် ပေါင်းလေ။ အထက်ပယ်ခွဲသော အချဉ်များကိုပယ်၍ ထောင်သောင်းပင်ရသော်လည်း ကောင်း၏။ ပေါင်းလေးညကို အိမ်မှယူ။ သစ်သီးပင်မှာ ထိကရုံးပင် စောက်ကို ယူ၍ထည့်လေ။ ရွက်အိပ်ပေါင်း ပြီးပြီ။

ညွန့်ပေါင်း

တိသကဏ္ဍဟူသည်ကား ဆူးပလွေဆူး၊ ပန်းဆူးချက်၊ ဆူးပုတ်၊ ဆူးချဉ်၊ ဆူးရင်း၊ ဆူးတောက်၊ ဆူးဖြူ၊ ဆူးလေ၊ ဆူးခေါက်နက် ဤသို့ အစရှိသောအညွန့်တို့ကို အမတည်၍ ပြည့်အောင်ဆူးရှိသော အညွန့်တို့ကိုပေါင်းလေ။ ဆူးမရှိသောအညွန့်ကား သပြေ၊ ကံ့ကော်၊ မြတ်လေး၊ ဖုမ္မသိမ်၊ ဇလပ်၊ ခေါင်ရမ်း၊ သရဖီ၊ စကား၊ ပုန်းညက် အညွန့်တို့ကို သုံးဆယ်ပြည့်အောင်ပေါင်းလေ။ ပယ်ရာသည်ကား အထက်က သစ်ပင်တို့ကို ပယ်နည်းပယ်လေ။ ဆူးရှိသော သစ်ပင်၊ ဆူးမရှိသောသစ်ပင်ညွန့် ဤနှစ်ရပ်ကို ထောင်သောင်းရသော်လည်း ကောင်း၏။ ညွန့်ပေါင်းပြီး၏။

စည်းကြီးလေးပါး

စတုနဂေဟူသည်ကား ဘုမ္မစည်း၊ ရက္ခစည်း၊ အာကာသစည်း၊ ဂေါ်ရာစည်း ဤစည်းလေးပါးတို့ကို ပေါင်းရာ၏။
ဂေါ်ရာစည်းကား အသည်းနှလုံး၌ ရသော ရွှေအဆင်းနှင့်

တူသော ဝါသောကျောက်မှ မှန်သည်။ ဘုမ္မစည်းကား ခြံသံ၊ ရုက္ခ
စည်းကား သစ်ထဲသား၊ အာကာသစည်းကား၊ မိုးကြိုးသွား။ ဂေါရာ
စည်းကား နွား စသော သတ္တဝါတို့၏အသည်းနှလုံးမရသော ကျောက်
ယူလေ။ ဦးခေါင်း၌ရသည်ကား အမြဲတေတည်း။ စည်းကြီးလေးပါး
ပြီး၏။

ပန်းပေါင်း

သတ္တပုဂ္ဂဟသည်ကား ခုနစ်ရက်သားသမီးကညာစင်ခုနစ်ရက်
သား လူပျိုစစ်။ ပန်သောပန်း။ တစ်နည်း ပန်းပေါင်းယူရန်။ တန်ခူး
လမှာ ကံ့ကော်ပန်း၊ ကဆုန်လမှာ စကားပန်း၊ နယုန်လမှာ စံပယ်ပန်း၊
ဝါဆိုလမှာ ပုန်းညက်ပန်း၊ ဝါခေါင်လမှာ ခတ္တာပန်း၊ တော်သလင်း
လမှာ ရင်းမာပန်း၊ သီတင်းကျွတ်လမှာ ကြာမျိုးငါးပါး၊ တန်ဆောင်မုန်း
လမှာ ခဝဲပန်း၊ နတ်တော်လမှာ သဇင်ပန်း၊ ပြာသိုလမှာ ခွာညိုပန်း၊
တပို့တွဲလမှာ ပေါက်လဲပန်း၊ တပေါင်းလမှာ သရဖီပန်း၊ ပန်းပေါင်းယူရန်
ပြီးပြီ။

ပေးစားဆောင်နှင်းသော ယောက်ျား မိန်းမနှစ်ယောက်စုံသော
ပန်း၊ မဟာပိန္နဲ စသော နတ်ကြီးပန်သောပန်းတို့ကို စေ့စုံအောင်
ပေါင်းထားလေ။ တခြားထား။ ပယ်ရာသည်ကား ဘုရားတင်ပန်း။
သူရူး ကိုယ်ဝန်ဆောင်၊ ပြည့်တန်ဆာ၊ သူသေ၊ နတ်ကနားသည်
ပန်းတို့ကို မထည့်နှင့်။ ထည့်သွင်းချေသော် ဆေးဩဇာပျက်၏ဟု
ဒိဗ္ဗဇောတိရှင်ရသေ့ဆိုသည်။ ပန်းပေါင်းခုနစ်ပါး ပြီးပြီ။

ဆေးရိုးခြောက်ပါး

တေသံဇ္ဇဟူသည်ကား ဂုံဂမံ၊ ဂေါရာစဉ်း၊ သနသော် အန်
ဘက်၊ ကက္ကုကမြင်း၊ ကုလားနက်သွေး ဤဆေးရိုးကြီးခြောက်ပါးကို
စေ့စုံအောင် ပေါင်း၍ထားရ၏။ ဆေးကြီးခြောက်ပါး ပြီးပြီ။

ပြတ်ပေါင်း

ဘိဇ္ဇတိသဟူသည်ကာ။ ရထားကြီးပြတ်၊ လှံကြီးပြတ်၊ နဘား
ကြီးပြတ်၊ ဆင်ထူးပြတ်၊ ဘူးသီးလည်းပြတ်၊ ဗိုင်းလက်စပြတ်၊ ဤပြတ်
ပေါင်းတို့ကို အမျှတည်၍ ပြတ်ပေါင်းသုံးဆယ်ရအောင်ပေါင်း။ ပေါင်း
လန်ပြတ်၊ ထမင်းအိုးပြတ်၊ စလောင်းပြတ်၊ ၎င်းပေါင်းကို ပယ်၍ထားလေ။
ပြတ်ပေါင်းထောင်သောင်းပင်ရသော်ငြားလည်း ကောင်း၏။ ပြတ်ပေါင်း
ပြီးပြီ။

ခွက်ပေါင်း

တိသကမ္မလာနိဟူသည်ကာ။ ထိုးကွင်းထိုးရာ လိမ္မာသောသူ
တို့၏ ခွက်ပေါင်းသုံးဆယ်ရအောင် စုပေါင်း။ ရာထောင်သောင်းပင်ရ
သော်လည်း ကောင်း၏။ ခွက်ပေါင်းပြီးပြီ။

ဆေးရိုးကြီးငါးပုံ

ဆိုခဲ့ပြီးသော အပေါင်းတို့ကို စီရင်ပေအံ့။ ပန်းပေါင်းကြီး
ကိုးဆယ့်တစ်ပုံ။ ၁။ ဂမုန်းပေါင်းသုံးဆယ့်တစ်ပုံ။ ၂။ ဂမုန်းပေါင်း
သုံးဆယ့်တစ်ပုံ။ ၃။ မင်းပေါင်းသုံးဆယ်။ ၄။ ဤဆေးကြီးလေးဖုံတို့ကို
အမျှစီပေါင်း၍ ဘုရားမြေကျောင်းမြေလွတ်ရာ ဘုမ္မိနက်သန် မှန်သော
နေရာ၌ စီရင်ကြိတ်ရာ၏။ စီရင်သောအခါ ဓားလေးစင်း၊ လှံလေးစင်း၊
သေနတ်လေးလက်၊ ရွှေငွေကျောက်သံ အုန်းငှက်ပျောမုန့်ကြော် လွှမ်း
လက်ဖက်အချိုအချဉ် အမွှေးအကြိုင်ပန်းဆီမီး တံခွန်လေးထောင့်သ
တစ်ပွဲစီတင်။ ဘုရားကိုလည်း ကောင်းစွာတင်ခင်းကျင်းပြင်ဆင်၍ပင့်။
လေး မျက်နှာဖျာသင်ဖြူးခင်း၍ ဗိမာန်မှာ အထက်ဇေယျမန္တာန်ကို
ကျက်၍ တပေါင်းလပြည့်နေ့၌ ပုဏ္ဏတိထိနက္ခတ်အဝင် သိဒ္ဓိစုတိအကြံ
စန်းယှဉ် နက္ခတ်အညီ နေကောင်းရက်ကောင်း အစုံတွင် မြေမကျသော

သစ်ခေါင်း၌ ထိသောမိုးရေ ပရိတ်တော်ရေနှင့်ကြိတ်လေ။ ဦးနှိမ်ရင်းထား
မန္တရား အကာအကွယ်တို့ကို စုံစေအထွက်အဝင်မရှိရ။ ဂြိုဟ်မင်းရှစ်ခု
အစဉ်ကို ကျောက်ပြင်မှာချ၍ ကြိတ်လေ။ တပေါင်းလပြည့် မကြာသော်
လည်း တန်ခူးလကဆုန်လ ငါခေါင်လဖြစ်သော်လည်း ပုဏ္ဏတိထိစန်း
ယဉ်နက္ခတ် သိဒ္ဓိစုတ်အဝင် နက္ခတ်နေကောင်းနေမြတ် တက်နေအခါတွင်
ရွေးချယ်စိစစ်၍ စီရင်လေ။ ကြိတ်တုံးတွင်စုတ်အံ့သော မန္တာန်ကား
ဪသြား ဟေဟေတိသျှတ္တတိသုတ္တ ဗန္ဓုတ္တဗန္ဓုတ္တ၊ ဓာရေယျဓာရေယျ။
ဝါရေယျ ဝါရေယျ၊ နိဝါရေယျနိဝါရေယျ၊ နိရုဇ္ဈယျ နိရုဇ္ဈယျ၊ ဒေဝဒတ္တံ
ဒေဝဒတ္တံ၊ ဗြဟ္မာဒတ္တံ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ ဪသြား ဥဏ္ဍာလောမာ မုနိသွာဟံ
ဟံ၊ ဂကြိမ်သော်လည်းကောင်း၊ သုံးဆယ့်ခုနစ်ကြိမ်သော်လည်းကောင်း
စုတ်လေ၊ တစ်နည်းကား ဥကသောကဉ္စ ကပ္ပာနိဇေယျာ ဝတ္တာရေ
သောင်းလံသြောင်းနဝေပါဘဇာသြောင်းဇာသွားဟံ၊ နောက်ကနည်းတူ
ဆိုလေပြီးလျှင် အသက်တစ်ထောင်ပြည့်သော တန်ခိုးကြီးဘုရားရှေ့မှာ
ဆွမ်းသင်ပုန်း၊ ရေချမ်း၊ ပန်း၊ ဆီမီးတံခွန်ဆွမ်း၊ အမွှေးအကြိုင်နှင့်
လှူဒါန်းပူဇော်၍ နံ့သာငါးပါးနှင့် သပ္ပာယ်၍ စေ့စုံအောင် ဗိသန်ကာ
ကျက်၍ စုတ်လေ၊ အစုတ်မှာ ဥ တင်၍ သမ္ပန္နကို တစ်ထောင်စုတ်။
ဥတပ်၍ အောင်ခြင်းရှစ်ပါးကို တစ်ထောင်စုတ်။ အောင်ခြင်းရှစ်ပါး
အချုပ်ကား ရတနာရွှေချိုင့်တစ်ထောင်စုတ်လေ။ ပြီးလျှင် အချုပ်မန္တာန်
ကား ဥ-အရပ်မျက်နှာကလာသည့် ရန်စစ်။ မဖြစ်စေနိုင် တစ်ရံကို
ကိုင်၍ မှိုင်သည်မဟုတ်တုံလော။ ဘယက်တန်ဆာလည်မှာရစ်လျက်
ဆေးမွန်အာစက် ကောင်းကင်ရောက်စွာတကာ။ ပြန်လေဆရာ ပြန်
လေ။ တံလေတရာတံလေ။ သည်မန္တာန်ကို ဘုမ္မဦးနတ်မှာ တစ်ထောင်
စုတ် ဥ ဒက္ခယက္ခဘိလူး နတ်တကာအစိုးရသော အရှင်ဘိလူးနတ်
တို့က တစ္ဆေ ဖုတ် ပြိတ္တာ ဂစ္ဆဝန၊ ငမ္မလာဝင်ဆရာဝင်းသည် မန္တာန်ကို
တစ်ထောင်စုတ်၊ မရိုးထမင်း မရိုးဟင်း အကြော်အလှော်၊ ငါးစိမ်းသား
စိမ်း အဖုတ်အကင်ပါစေ၊ စုံစွာပါစေ သိမ်တွင် ဖုတ်သွင်းလေ၊ ဥ
ဒက္ခယက္ခဖုတ္တပြိတ္တာ၊ ဝိနည်းလွတ်အဘိဓမ္မာ၊ ဓမ္မကန္တာချုပ် ဗုဒ္ဓါချုပ်၊

ဒမ္မာချုပ်၊ သံဃာချုပ်၊ ဆရာချုပ်၊ တစ်ထောင်ချုပ်လေ။ ကူတိပိတော တစ်ထောင်စုတ်ဆေးကြိတ်သောအခါ ဦးနှိမ်ရင်းထားကာ၊ ဥုံနမောပထဝီ၊ ဗလသုန္ဒြိ သဗ္ဗညု၊ ဗောဓိမဏ္ဍပ်၊ လံအသင်္ချေယျမာရသေန၊ ဇေယျော ဇေယျတုမင်္ဂလံ၊ ဟရကာမုံ သိဒ္ဓိမ္မ အဟံသာမိ၊ သဗ္ဗသတ္တရ ဝိနဿန္တ၊ အသေသတော ဥုံနမောသိဒ္ဓိ ဂုရုအာစာရ။ ဥုံတေ ဥုံတေအန္တေ- အန္တေ။ အာတေအာတေ၊ နေဝတော သွားဟ။ ၄၇ အုပ်စီချုပ်လေ တဆည်းအကာတည်၊ ဂါထာကြီးဟူသမျှနှင့်လည်း စုတ်လေ။ တတ် အားသမျှ စုတ်လေ။ ပြီးလျှင် ရွှေကြွတ်၊ ငွေကြွတ်၊ မိုးကြိုးကြွတ်နှင့် ရိုသေစွာထားရာ၏။ နမိတ်ကြီးပြလိမ့်မည်။ ဘုန်းကျက်သရေအခြွေအရံ ဥစ္စာစီးပွား တိုးတက်လိမ့်မည်။ အသက်ရှည်မည်။ အနာကင်းမည်။ အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာဘ်ဝင်မည်။ ခုနစ်ရက်သားသမီး ချစ်ခင်မည်။ အကျဉ်းသာဆိုသည်။ အကျယ်ပါးသုံးဆယ်။

ဒုတိယမှာ 'ဆေးရိုးကြီးခြောက်ပါး၌ နဝရက်ခြောက်ပါး ပုလဲ ခုနစ်ပါး ပြဒါးပျံမျိုး လေးပါးနှင့် စီရင်၍ ခုနစ်ရက်သားစို့သောနို့ရည် ကြံနက်ရေနှင့်ကြိတ်၊ ကြိတ်သောအခါ နောက်က ပထမသိဒ္ဓိဆေးရိုးကြီး စီရင်သောနည်းနှင့် နေကောင်းပုဏ္ဏားတိထိစန်းနှင့်ယှဉ် နက္ခတ်သိဒ္ဓိစုတ် အဝင် နတ်ရကာ ပွဲစုံခင်း၍ ဘုရားအသက်တစ်ထောင်ပြည့်တွင် ဝင်း ဗိတန်လေးမြားစားလုံသေ့နတ်ဖျာသင်ဖြူးများနှင့် ဦးနှိမ်ရင်း ဂါထာ မန္တရား ဖုတ်သွင်းဖုတ်ချုပ် လုပ်နည်းမှစ၍ မထပ်စေနှင့်။ မယိုယွင်းရ အောင် ပထမနည်းကိုကြည့်၍ စီရင်လေ။ နောက်ကမှာသော ကြွတ် တို့နှင့်ထားလေ။ ဒုတိယဆေးရိုးကြီးပြီး၏။

တတိယဆေးရိုးကြီးမှာ နတ်ပေါင်းသုံးဆယ်ပျံပေါင်းသုံးဆယ် ကြိတ်ပေါင်းသုံးဆယ် တိုက်ပေါင်းသုံးဆယ် သမိုင်းပေါင်းသုံးဆယ် ပြတ် ပေါင်းသုံးဆယ် ထုံးပေါင်းသုံးဆယ် ဇနီးမေါင်းသုံးဆယ် သိုင်းပေါင်း သုံးဆယ် ၎င်းဆေးကိုးပုံကို အမျှစီယူ၍ ကြံနက်ရည်နွားနို့ရည်နှင့်ကြိတ် ၍ နေအပ္ပကာ အသွေလှမ်းလေပြီးလျှင် မဟာရှင်လေးပါးနှင့် ပေါင်းကြိတ် ခုနစ်ခါရှစ်ခါပြန်၍ ကြိတ်လေ။ ပြီးလျှင် မဟာကြီးငါးပါးနှင့် ပေါင်းကြိတ်။

ရှစ်ကြိမ်စေ့အောင်ကြိတ်။ ကြွေအုပ်ကြွေလင်ပန်းပုံးထား။ နေသွေ့လှမ်းလေ။ ပြီးလျှင် ဆီကို သန့်ပြန်စွာယူ၍ ဒေါ်လီပြု။ အတန်များစွာ ဒေါ်လီပြုရေငယ်လေ။ ရှစ်ကြိမ်ပြု အိုးခွက်တစ်ခုနှင့်ထည့်၍ အပေါက်က အလုံပိတ်။ ချည်ပုဆိုးကြမ်းနှင့် ဇော်ဂျီသုံးထပ်မံအငွေ့ မထွက်စေရ။ လုံခြုံစွာပိတ်။ ဖွဲမီးနှင့်ဆီငါးပါးစု ကျွမ်းအောင်ချက်လေ။ အပေါ်အိုးမှာ မှင်စွဲအောင်ခံလေ။ ခံပြီးလျှင် အပေါ်အိုးမှာ ကပ်သော မှင်ကိုယူ၍ စွယ်ပေါင်းသုံးဆယ် အမြဲတောပေါင်းသုံးဆယ် သည်းခြေ ပေါင်း သုံးဆယ် ၎င်းသုံးပါးနှင့်ရော၍ ကြံနက်ရည် နို့ရည်နှင့်ရော၍ ကြိတ်လေ။ ပထမ ဆေးရိုးကြီးစိစဉ်သောနည်းအတိုင်းကျအောင် ဂါထာမန္တာရား ဖုတ်သွင်း ဖုတ်ချုပ်စုံစေ။ နတ်ရကာလည်း ၎င်းနည်း။ ဓားလုံ၊ သေနတ်ခင်းကျင်း၍ သက်တော်တစ်ထောင်ရှိသော တန်ခိုးကြီးဘုရား ရှေ့တော်မှာ နောက် တစ်နည်းစီရင်လေ။ ဆင်စွယ်ကြုတ်နှင့် ထားလေ။ တတိယဆေးရိုးကြီး ပြီး၏။ အကျိုးမှာ အန္တိဆာယာကိုယ်ပျောက်ကိုယ်ခွာ သိဒ္ဓိယက္ခ အစ ရှိသော လက်နက်မျိုး သေနတ်အမြောက် စိန်ပြောင်း ဓားလုံ လေးမြား ဆူးငြောင့် သနသစ်ချွန် ဒုတ် အုတ်တစ်ထောင် ရေ မီး တိုင်အောင် ပြီး၏။ ရန်သူမျိုး မဖျက်ဆီးနိုင်။ အသက်ရှည်၏။ ဘုန်းကျက်သရေ အချွေအရံစည်းစိမ် ပွားများ၏။ 'တိရစ္ဆာန်တို့မှစ၍ မခဲဝံ့။ ရာဇသဗ္ဗ ဣတ္ထသျှိ။ ပြီး၏။ ဖုတ် ပြိတ္တာ၊ နတ်၊ ဘီလူး၊ ကျား၊ ဆင်၊ မြင်းမှစ၍ မဝံ့။ မီးမလောင် မိုးကြိုးဆယ်ပါးပြီး၏။ တတိယဆေးရိုးကြီး ပြီးပြီ။

စတုတ္ထဆေးအိုးတွင် ကျန်သောဆေးကိုယူ၍ ထုံးပေါင်း၊ အိပ်ပေါင်း၊ ကြိတ်ပေါင်း၊ ဆူးညွန့်ပေါင်း၊ ဆူးမရှိသောအညွန့်ပေါင်း၊ ပန်းပေါင်း၊ ခုနစ်ပါး၊ ဇဉ်ကြီးပေါင်းလေးပါးတို့နှင့် ကောင်းစွာရော၍ ကြံနက်ရေနှင့် အထက်ကနည်း စီရင်လေ။ ပြီးလျှင် မိုးကြိုးပစ်သစ်သားစင်၍ ကျသောအသားကို ကြုတ်ပျံလုပ်ထား။ ဆေးအကျိုးကာ၊ ဒသဒန္တမိ သမ္ဘရာ ဒဏ်ဆယ်ပါး တေးနှစ်ဆယ်ငါးပါး ကင်းလွတ်ပြီးစီးသည်။ အကျဉ်းသာမှာသည် စတုတ္ထဆေးရိုးကြီး ပြီးပြီ။

ပဉ္စမဆေး။ ပျံပေါင်းသုံးဆယ် ခွက်ပေါင်းသုံးဆယ်တွင်

လောင်းရမည့်ဆေးကား ကျား ဦးနှောက် ဝါးခေါင်းကျောက် အမြောက်
ဦးသုံးဆယ် လေးဦးသုံးဆယ် ဓားဦးသုံးဆယ် သေနတ်ဦးသုံးဆယ်
စူးဆောက်တံစည်းပေါက်ဆိန် အစရှိသောလက်နက်ဟု သုံးဆယ်
ဥပသကာ မဟာကာဗောဓိကာ မိလ္လိကာ ဤကား လေးပါးစီ။ သမန်း
ကျားကြီး သမန်းကျားငယ် တပဲစီ။ ကျားလေးစီး တပဲစီ။ ဆင်ရွေးနက်
ဆင်ရွေးဖြူ ဆင်ရွေးနီ ဆင်စွယ်ဆင်ပြာလဲ။ ဆင်တလိန်ကြီး သဲ။
ဘုမ္မရာဇာ ကောရာဇ် သီဟရာဇာ ရာဇဝင်။ သုဝဏ္ဏမှ ချိတ် သုဝဏ္ဏပထာ
ရဇိတသေလာ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိမှ ဗဟန်းကျောက်သွတ် ခနောက်စိမ်း
မြင်းသီလ အကျွတ်သင်းတွဲ နဂါးချေမ၊ ထန်းသံ ပေသံ ကျောက်ရိုး
သံ ရွှေသံ ငွေသံ အသူရကန် စန္ဒရကန် တစ်ပဲစီ။ လင်းတပနီမျက်
လုံး ကျားဦးနှောက် ဇော်ဂီဦးထုပ် ဂဠုန်သုတ်သည့် သစ်ပွင့် နားနက်နီရည်
သည်းခြေနီရည် ဤဆေးတို့ကို တစ်ပေါင်းတည်း ကြနက်ရည်နှင့်
ကြိတ်၍ထားလေ။ ဖုဗ္ဗသိမ်ညွန့် ဥန္နုညွန့်နှစ်ပါးကို များများယူ
ကြနက်ရည်ဆွတ်၍ အထပ်ထပ် ခြောက်အောင်ကြိတ် အရိပ်တွင်လှမ်း။
အိုးတစ်လုံးတွင်ထည့် အိုးကို ဆင်ဇော်ဂီ လုံစွာမံ၊ အိုးနှစ်လုံးစပ်ကြားတွင်
မံလေ။ ဆေးထည့်သောအိုးမှာ စလောင်းပိတ်၍ ပုဆိုးကြမ်းမံ၊ ဖွဲမီးမှာ
အောက်အိုးနှစ်ရံထည့် မီးတိုက်အငွေ့မထွက်စေနှင့်။ အညွန့်နှစ်ပါး
ကျန်လျှင် ပရိတ်တော်ရေနှင့် အထက်ဆေးရိုးကြီး စီစဉ်နည်းအတိုင်း
စီရင်လေ။ အကျိုးမှာ သဗ္ဗရဏံ ဒဏ်ပြန် ဓားလုံ ဟူသမျှ အပါးသုံးဆယ်
ပဉ္စမဆေးရိုးကြီးပြီးပြီ။

ချုပ်ရာသောဆေးကို ပြပေအံ့၊ ပန်းပွင့်မျိုးကား ကန်ချုပ်နီ
ချုပ်၏။ ဂမုန်းပေါင်းကား ဂမုန်းသူယောင် ချုပ်၏။ မင်းပေါင်းကား
မင်းဆယ်ပါးချုပ်၏။ မဟာရှင်၌ကား ခုနစ်ရက်သားသမီးစို့သောနို့ရည်
ချုပ်၏။ မဟာကြီးငါးပါးတွင် မိုးကြိုးပစ်ချုပ်၏။ ပျံပေါင်းတွင် ဥန္နုပျံ
ချုပ်၏။ သိုက်ပေါင်းတွင် ဂဠုန်သိုက်ချုပ် ဘုမ္မတီးငှက်၊ အောက်ချင်း
ငှက်ဆရာတို့နှင့် တွဲယူကြသည်။ ဂဠုန်မှတ်လေ။ တိုက်ပေါင်းတွင်
ကြိမ်စာတိုက်ချုပ်၏။ ကြီးပေါင်းတွင် စပါးကြီးချုပ်၏။ စွယ်ပေါင်းတွင်

ဝက်စွယ်ချုပ်၏။ ဂမုန်းပေါင်းတွင် ဂမုန်းနီချုပ်၏။ အမြဲတေပေါင်းတွင် လူအမြဲတေချုပ်၏။ သည်းခြေပေါင်းတွင် လူဝံသည်းခြေချုပ်၏။ ကျီးပေါင်းတွင် အမျက် ကျီးပေါင်းချုပ်၏။ အိပ်ပေါင်းတွင် သစ်သီးလင်းချုပ်၏။ ဆူးပေါင်းတွင် ဆူးချင့်ချုပ်၏။ ဇဉ်းပေါင်းတွင် ပေါရာဇဉ်းချုပ်၏။ ပန်းပေါင်းတွင် ဆယ့်နှစ်ရာသီပန်းချုပ်၏။ ဆေးရိုးကြီးခြောက်ပါးတွင် ကုလားနက် သွေးချုပ်၏။ ဆီပေါင်းတွင် သင်းလိပ်ဆီချုပ်၏။ ပြတ်ပေါင်းတွင် ရထားချုပ်၏။ ဤကား ဆေးရိုးကြီးခြောက်ပါးကိုစီရင်၍ စုံလင်ပြီးလျှင် တပေါင်းတည်းထား၍ ကူတိပိသောသော သဗ္ဗန္ဓေအောင်ခြင်းရှစ်ပါးချုပ်၏။ ရတနာရွှေချိုင့်ချုပ်၊ ဂါထာပေါင်းချုပ်၊ ဥဏ္ဏလုံးမွေရှင်များနှင့် တတ်အားသမျှ အသက်တစ်ထောင်ရှိသော တန်ခိုးကြီးဘုရား ရှေ့တော်တွင် စုတ်လေ။ ရွှေဖယောင်းတိုင် ငွေဖယောင်းတိုင် ဆွမ်းသင်ပုတ်ရေချမ်း ကွမ်းဆေး လက်ဖက် ဆန်ပန်းပေါက်ပေါက် ထီးတံခွန်ပွဲစုံစေ။ ဘုရားကို နံသာခုနစ်ပါး သပ္ပာယ်ပြီးမှ စုတ်။ လိုရာဆုတောင်းပြီးလျှင် ဆေးရိုးကြီးငါးပါးကို ရွှေကြုတ်၊ ငွေကြုတ်၊ ကြေးကြုတ် ဆင်စွယ် မိုးကြိုးပစ် သစ်သားတို့နှင့် အနိမ့်အမြင့် အသီးသီးထားလေ။ လိုသည့်ကာလ ၎င်းဆေးတို့နှင့် အရုပ်အကွရာများနှင့်ထိုးလျှင် အရံဂါထာ အင်းဆံများနှင့်စုတ်၍ ထိုးလေ၊ နီးလေ။ ဗားမဲ့ဆရာတော်နည်း ဆေးရိုးကြီးငါးဖုံ ပြီးပြီ။

မဟာငယ်ဆယ်ပါး။ ဆင်၊ မြင်း၊ မျောက်၊ ကျား၊ ဆတ်၊ ကြောင်၊ မြွေ၊ လင်းတ၊ ဆိတ်၊ သင်းခွေချပ်၊ မဟာငယ်ဆယ်ပါး။

မဟာကြီးလေးပါး။ အစိမ်းသေ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော သူငယ်ရှော၊ ဆွဲသေ၊ မိုးကြိုးပစ်၊ မဟာကြီးလေးပါး။

မဟာရှင်ခုနစ်ပါး။ ခုနစ်ရက်သားသမီး စို့သောနို့ရည်။

ပထဝီဇဉ်းကား။ မြေညို့ကို ဆိုသည်။ မဟာဥေခုနစ်ပါးကား ယောက်ကျားတို့၏သွေးတည်း။ ဝါယောဇဉ်းကား သစ်တက်လေပွ။ အာပေါဇဉ်းကား ရေညို့ကို ဆိုသည်။ ဒေဝေါဇဉ်းကား မိုးကြိုးသွားတည်း။ ဘုမ္မဇဉ်းကား တောင်ပိုညွန့်ကို ဆိုသည်။ သြဃရာဇာစတုကား ဘုမ္မ

ရာဇာ၊ ကေရာဇ်၊ ရာဇဝင်မထိပဉ္စကာ။ ကျောက်ငါးမျိုးငါးပါးကိုဆိုသည်။ ဒီဃပဉ္စကာ၊ ဆန်ပေါင်းငါးပါးကို ဆိုသည်။ ဥဒကစဉ်းမှာ ရေညှိကို ခေါ်သည်။ ဓာတုဝိညာဉ်မှာ ငါတို့ဆံပင်မှ ကျွမ်းသောပြာကို ဆိုသည်။ နတ်စက်ဝိညာဉ်မှာ နာပြီးမှ ကျိုးသောသွားကို ဆိုသည်။ အက္ကိသဇဉ်း ဆိုသည်မှာ စနေမီးသွေးကို ဆိုသည်။ ဝါယော သဇဉ်းမှာ လေရွေ့ညောင်ရွက်ကိုခေါ်သည်။ အာကာသဇဉ်းမှာ မိုးကြိုးသွား သဗ္ဗိဉ်း မြေကိုလည်း ဆိုသည်။ သဗ္ဗိဉ်းမှာ ချက်ရသော မဟာဆီကိုလည်း ခေါ်၏။ ဩဃပျက္ခစတုကာ၊ ကြာတက်ကြီးငယ်၊ သမန်းကျား ကြီးငယ် ကျားလေးစီးလည်းဆိုသည်။ ဆင်သုံးစီးလည်းဆိုသည်မှာ ဆင် ရွေးဖြူနီ ဆင်ရွေးနတ်။ တော်သုံးပါးမှာ သနတ်တော် ကံကုမံအဖတ်ကို ဆိုသည်။

နက္ခတ်အဝင်အထွက်

တနင်္ဂနွေဆန်းငြား၊ တစ်ခွန်းထား၊ ဆယ့်ငါးစင်စစ်ဝင်ကပါတ် သုံးဆယ့်နှစ်ဖက်နက္ခတ်ထွက်၊ ဝင်လျက်ဆယ့်လေးမှတ်၊ လပြည့်ကျော်ငြား သုံးဆယ့်ငါး မှတ်သား ဝင်နက္ခတ်။

တနင်္လာဆန်းတစ် နှစ်၊ ဆယ့်နှစ်၊ စင်စစ် ဝင်ကပါတ်၊ ခွန် ဆယ့်လေးမှာအထွတ်သာ၊ ဆယ်မှာဝင်နက္ခတ်၊ ကျော်၊ ကိုးဝင်လစ်၊ ထွက်ဆယ့်နှစ် ရှစ်နှစ်ဆယ်ကပါတ်။

အင်္ဂါဆန်းရေး၊ ခွန်၊ ဆယ့်လေး၊ မထွေးဝင်ကပါတ်။ သုံး လေးဆယ့်နှစ်၊ အထွက်ဖြစ်၊ ရှစ်မူဝင်ကပါတ်၊ ကျော်ဆုံးဆယ်ထွက်၊ ငါးရက်ဆယ့်သုံး၊ အဝင်နှုန်း မှတ်ထုံးရှစ်ကပါတ်။

ဗုဒ္ဓဟူးဆန်းသစ်၊ နှစ်၊ ရှစ်ထွက်ကြိုး၊ အဝင်၊ သုံး၊ ဆယ့်သုံး၊ ဝင် ကပါတ်၊ ကျော်ထွက်ခွန်၊ တစ်၊ ဝင် သုံး ရှစ်၊ ဆယ့်တစ်လေးကပါတ်။

ကြာသပတေးဆန်းခြောက်၊ ဆယ့်သုံး၊ ခြောက်၊ ထွက်၊ နှစ် ရက်တိုးမှာ၊ အဝင်သာ၊ သုံးဖြာ၊ ဆယ်၊ ကပါတ်။ ကျော်၊ တစ်၊ ခွန်၊ ဝင်၊ ငါး၊ ဆယ်၊ လျှင်ထွက်၊ နှစ်၊ ရှစ်၊ ဆက်ဆက် ဝင်ကပါတ်။

သောကြာဆန်းလျက်။ သုံး ဆယ်၊ ထွက်၊ ဝင်ချက်ဆယ့်လုံး
မှတ်။ ကျော်ငါးဆယ့်တစ်၊ ဝင်တုံလစ်၍၊ နှစ်၊ ရှစ်၊ ဆယ့်သုံး၊ အ
ထွက်ကြီး၊ စွဲသုံးခြောက်ကပါတ်။

စနေဆန်းလျှင်။ ဆယ့်သုံးဝင်ငြား၊ ဆယ့်နှစ်ပါးထွက်၊ ဆယ့်
တစ်ရက်၊ လေးရက်ဝင်ကပါတ်၊ ကျော်ဆယ့်သုံး၊ ခွန်ထွက်ရမြဲပင်။
နှစ်၊ ရှစ်ဝင်၊ ကိုးလျှင် ဝင်ကပါတ်။

ထွက်ပယောဂ။ ဝင်ပီယ၊ ကာယဝင်ကပါတ်၊ ထိုထိုသင့်ရာ၊
ရွေးချယ်ရှာ၊ ပြုပါပြီးတယ်။ နက္ခတ်ရွေးနည်း ပြီးပြီ။

လက္ခဏာကျမ်းရင်းကြီး

ကျွန်ုပ်သည် လူတို့၏ လက္ခဏာကျမ်းကို ဟောပြောသော
သီရိကေသဝ ရှင်ရသေ့အား ရှိခိုးပါ၏။ ရှိခိုးပြီး၍ ဤမည်သော
လက္ခဏာကျမ်းရင်းကြီးကို ပြန်ဆိုပေအံ့။

လက္ခဏာဟောပြောမည်ဆိုလျှင် ယောက်ျားကို လက်ယာ
မိန်းမကို လက်ဝဲလက်ကိုကြည့်ပြီး ဟောဆိုရမည်။ အကြင်သူ၏ လက်ဝါး
ပြင်အောက်မှ အစဉ် ငါးကြင်းရပ်နှင့်တူသော အရေးသဏ္ဌာန်ရှိမှု။
မိမိ အလိုရှိသော အကြောင်းကိစ္စတို့ ပြီးစီးအောင်မြင်လတ္တံ့။ ရတနာ
စိန်ကျောက်ရွှေငွေတို့၏ အရှင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ များစွာသော သားသမီး
အခြွေအရံရှိမည်။ ယုံမှားမရှိရာ။

ထိုသူ၏လက်ဝါးပြင်သည် ပဒုမ္မာကြာပွင့် လူဦးခေါင်းစား
သန်လျက်နှင့်တူသော ရှစ်ထောင့်ရှိသော အကွေ့အကြောင်းတို့ ထင်
မြင်အံ့။ ထိုသူသည် ဥစ္စာနေ ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းဖြစ်အံ့။

ထိုသူ၏လက်၌ နေကြာစက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း ကြက်ခြေနဲ့
သို့လည်းကောင်း အလံရွက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဒေါင်းမြီးဒေါင်းတောင်
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ လက်ဝါးပြင်၌ရှိအံ့။ ထိုသူသည် ခပ်သိမ်းသော
ပညာတို့ကို တတ်မြောက်၍ သူတစ်ပါးတို့အား သင်ပြသော ဆရာပုဂ္ဂို
လ်တစ်ဆူဖြစ်အံ့။

ထိုသူ၏လက်ဝါးပြင်အလယ်၌ ထီးရိုးသဏ္ဌာန်သုံးခွရှိသော ခက်ရင်းသဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ ထင်ရှားစွာရှိသော် မင်းဖြစ်အံ့။

ထိုသူ၏လက်ဝါးပြင်အလယ်၌ လက်နက်ပုံသဏ္ဌာန်ပါရှိမှု မင်းဖြစ်အံ့။ ရထားဘီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အလံကဲ့သို့ ထင်ရှားစွာ ပါရှိမှု မင်းဖြစ်အံ့။

အကြင်သူ၏ လက်ဝါးဘေး လက်မ၏အောက်နား၌ ဆင်ကို နိုင်သော ချွန်းသဏ္ဌာန်၊ နားချောင်းသဏ္ဌာန်၊ မကန်းရုပ်သဏ္ဌာန်၊ လခြမ်းကဲ့သို့သဏ္ဌာန် ရှိပါမူ ထိုသူသည် မင်းအဖြစ်ကို ရရာ၏။

ထိုသူ၏ လက်ဝါးပြင်၌ တောင်ကုန်းပုံ၊ ရွှေလက်ကောက်ဝတ် ကဲ့သို့သော အရေးအကြောင်း ယှဉ်ပြိုင်၍နေအံ့။ လူဦးခေါင်းသဏ္ဌာန်၊ ရေပြည့်အိုးသဏ္ဌာန်ကဲ့သို့လည်း တွေ့ရှိရအံ့။ ထိုသူသည် မျိုးကြီးမတ် ရာ ပညာရှိဖြစ်ရာ၏။

ထိုသူ၏လက်ဝါးပြင်၌ နေကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ လဝန်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အရေးအကြောင်း ဝန်းဝန်းရှိအံ့ နွယ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မျက်စိကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ရှစ်မြှောင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သုံးမြှောင် ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မြေပြင်ညီမျှဝန်းလှသောသဏ္ဌာန်လည်းကောင်း၊ မြင်းသဏ္ဌာန်၊ ဆင်သဏ္ဌာန်လည်းကောင်း ရှိအံ့။ ထိုသူသည် အထူး ထူး အပြားပြားသော များမြတ်လှသော ချမ်းသာခြင်းဖြစ်ရာ၏။

အကြင်သူ၏ လက်မ၌ အထက်လက်ဆစ်၌ ယဝမည်သော ဂျုံစပါးစေ့ကဲ့သို့ ထင်ရှားသည်ဖြစ်အံ့။ အကြင်သူသည် အသက်ရှည် သည်၏ အဆုံးတိုင်အောင် ဥစ္စာပစ္စည်းအရှင်ဖြစ်အံ့။ ချမ်းသာဖြစ်အံ့။

အကြင်သူ၏လက်လယ်၏အရင်း၌ ယဝမည်သော ဂျုံစပါးစေ့ ကဲ့သို့ ထင်ရှားသည်ဖြစ်အံ့။ ဥစ္စာကြွယ်ဝခြင်း၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာရှိခြင်း၊ သားကောင်းမယားကောင်းအခြေအရံတို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်အံ့။

ထိုသူ၏လက်သူကြွယ်အရင်းအစမှ လက်သန်းတိုင်အောင် အာ ယုလေခဟု ခေါ်သည့်တိုသော အရေးအကြောင်းကလေးသည် အစဉ် သဖြင့် နိမ့်သေးငယ်၍ ဆင်းလတ္တံ့။ ထိုသူငယ်သည် နှစ်ဆယ်မျှသာ

အသက်ရှည်လတ္တံ့။ လက်ညှိုးတိုင်အောင် ရှည်လျားစွာသော အရေးအကြောင်းရှိမှု အသက်ရှည်မည်။ (၉၀) ကျော်နေရမည်ဟု ဤကဲ့သို့ သာမဏိကကျမ်းကိုဟောသော အရှင်မြတ်၏ ဟောဆိုသောစကားတည်း။

ထိုသူသည် လက်မ၌ အထက်တိုင်အောင် အရေးထက်သော အကြောင်းအရေးရှိမှု မင်းဖြစ်အံ့။ စစ်သူကြီးသော်လည်းကောင်း ဖြစ်အံ့။ သူဌေးကြီးသော်လည်းကောင်း ဖြစ်အံ့။ အလတ်စားဖြစ်သော် အသက်ရှည်အံ့။

ထိုသူ၏ လက်ညှိုးအရင်းမှ လက်ညှိုး၏အဖျားတိုင်အောင် အထက်အောက်ရေဆင်းသော အရေးအကြောင်းသည် မြင်သည်ရှိသော် မင်းခယောကျာ်း။ မင်းချင်းယောကျာ်းဖြစ်အံ့။ မှန်မှု ချမ်းသာအံ့။

ထိုသူ၏ လက်လယ်အရင်းမှစ၍ အထက်တိုင်အောင် တက်သော အရေးအကြောင်းသည် ထင်ရှားစွာမြင်အံ့။ သားသမီးမြေးမြစ် စသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းဖြစ်အံ့သတည်း။

ထိုသူ၏ လက်သူကြွယ်အရင်းမှ အထက်တိုင်အောင် ရေးဆွဲသော အကြောင်းရေးရှိမှု ၎င်းလက်သူကြွယ်မှ လက်ညှိုးတိုင်အောင် ရေးသော အရေးရှိမှု ကူးသန်းရောင်းဝယ်ကုန်သွယ်ခြင်းဖြင့် ကြွယ်ဝချမ်းသာအံ့။ ချမ်းသာဆင်းရဲနှင့်လည်း ယှဉ်၏။

ထိုသူ၏လက်ဝါးပြင်မှ အထက်သို့တက်သောအရေးအကြောင်းသည် လက်သန်း၏အရင်းတိုင်အောင် အာယုတလေခစေသည် ကောင်းစွာ ရောက်သည်ဖြစ်အံ့။ ထိုသူသည် မြတ်ခြင်း၊ ကြီးမြင့်ခြင်းဖြင့် အသက်တစ်ရာတိုင်အောင် နေရအံ့သတည်း။

အကြင်ဆိုခဲ့သော လက်သန်း၏အောက်အင်း၌ အရေး အကြောင်းသည် ကောင်းစွာတည်အံ့။ ၎င်းအရေးအကြောင်းကို ကောင်းစွာ ရေတွက်သည်ရှိသော် ထိုသူသည် သူတစ်ထူးအား သွန်သင်ဆုံးမတရားပြသသောဆရာဖြစ်အံ့။ တရားကျင့်သောသူဖြစ်အံ့။ ကောင်းမြတ်သော ရာထူးဌာနန္တရကိုလည်းကောင်း၊ ချမ်းသာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပညာတတ်ခြင်း၊ သူတစ်ထူးက ရှိသေလေးမြတ်ခြင်း၊ ရုပ်ဆင်းလှပခြင်း။

ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားခြင်း၊ သူတစ်ပါးတို့ အဖိုးမရသော်လည်း မိမိ ရောင်းမှုကား မြတ်စွန်းခြင်း ဖြစ်ကုန်အံ့သတည်း။

အကြင်သူသည် လက်သန်းအရင်း၌ သုံးတန်ရှိသော အရေး သည် ကောင်းစွာယှဉ်အံ့။ နှစ်ဆွဲဆင်းသော် အကြောင်းသည်လည်း ကောင်း၊ လေးဆွဲဆင်းသော် အကြောင်းသည်လည်းကောင်း ထင်မြင် သည်ရှိသော် မြတ်သော မိန်းမကောင်းရခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ တင့် တယ်ခြင်း၊ စမ္မာယ်ရခြင်း ဖြစ်အံ့သတည်း။

အကြင်လက္ခဏာ အရေးအကြောင်းသည် လက်သန်း၏အရင်း လက်ညှိုး၏အရင်းတိုင်အောင် ဤသို့သော အာယုကလေခသည် ရှည် လျားစွာရှိအံ့။ အသက်တစ်ရာတိုင်အောင် ရှည်ရာ၏။ ဥစ္စာကြွယ်ဝ ချမ်းသာခြင်း၊ အခြွေအရံသင်းပင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်း ယုံမှားမရှိရာ။

ထိုလက္ခဏာ အာယုကလေခသည် လက်လယ်အရင်း၌သာ ထင်မြင်အံ့။ အသက် ၂၈ နှစ်သာ နေရအံ့။

ထိုလက္ခဏာ အာယုကလေခသည် လက်သူကြွယ်အရင်းမှ အာယုကလေခ၏ တည်ရာရောက်ရာဖြစ်သော လက်ညှိုးနားအထိ ကောင်းစွာရောက်သော် အသက်ရှည်အံ့သတည်း။ အသက် ၇၆ နှစ် နေရမည်လည်းဆိုသည်။

ပျားစွာပြည့်နက်နေသော အရေးအကြောင်းရှုပ်သော် အပျား အနာရောဂါဖြစ်ခြင်း ဖြစ်အံ့။ စိတ်သောကများခြင်းလည်း ဖြစ်အံ့။

အနည်းငယ်သော လက္ခဏာရှိမှ ဥစ္စာမရှိ ဆင်းရဲဘိသတည်း။ လက္ခဏာအရေးအကြောင်း ထင်ရှားစွာ ရှိမှသာလျှင် ကောင်းကျိုး ချမ်းသာတို့ကို ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည် ဖြစ်ရာ၏။ ဤသို့ လျှင် သာမုန္တိကကျမ်း၌ လက္ခဏာရေးများ၏ ဟောဆိုသော အဟော များသည် ဤမျှပင် ဟောသတည်း။

ဤသို့ဆိုလျှင် လက်ဝါးပြင်နှင့်လက်ချောင်းတို့ကို ကြည့်ရာ ကြည့်ကြောင်းဖြစ်သော စကားရပ်တို့သည် ဤတွင်း ပြီးပြည့်စုံပြီး လက္ခဏာကျမ်းရင်းကို ပြီးပြီ။

လောကီ လူအများ အကျိုးများစွာ မှတ်သားစိမ့်ငှာ လက္ခဏာ ကို သာယာချိုမြ အကျဉ်းပြီးအံ့။ ကြာဓဇေ ဤအနေကား ရစ်ခွေ ကာ စပ်ခရုပတ်လျှင် လက်မတွင်မူ ရှည်လျှင် အသက်၊ လက်ညှိုး ထက်ကား ရန်လျှင်များအံ့။ တခြားလက်လယ် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ် သူကြွယ်ရပ်ကာ များမြတ်ဥစ္စာ လက်သန်းမှာလျှင် ပိယသနား ချစ်သူ များလိမ့်။ သီးခြားတစ်ထောင့် လက်ဖနောင့်တွင် စာဥသွင်သို့ ရှိလျှင် တဝ များလှဥစ္စာ ဖွားလယ်မဲ့မူ ပိသာခါတိုက် လေးထောင့်ကြိုက်ငြား ဥစ္စာများအံ့။ လက်ဝါးလယ်တွင် ထီးရိုးထင်မူ စစ်သူမှူးမတ် ဖြစ်တတ် လှ၏။ ဗောဓိရှိငြား ခြွေရံများအံ့။ လက်ဝါးအောက်တွင် ထီးရိုးတွင်လည်း ဆိုသွင်ငါးကြင်းမြီးရှိသူများ ပညာလွန်ကြီး ဥဒေါင်းမြီးလှ လက် မဆစ်အောက် သဏ္ဌာန်ပေါက်ငြား စာရေးစာချီ အညီစင်စစ် မိန်းမ ဖြစ်သည်။ ဗိုက်ယက်ကန်ဝယ် ထင်တိုင်းလွယ်၏။ လက်သူကြွယ်အောက် ကြာအိုးပေါက်၍ ထိုနောက်ဖနောင့် ကြာအိုးစောင့်မူ ရေတူပမာ ငြိမ်း ချမ်းသာအံ့။ ဟတ္တာအဂ္ဂအင်္ဂလ၌ စကြာဝေ အနေမှန်လှ တလုံးရမူ အာယုအသက် ၄၀ ထက်မှ ချမ်းသာရမည်။ တလီထိုမှ နှစ်လုံးရလျှင် ၃၀ ဝင်မှ ၃ လုံးရဝယ် ၂၀ သာတည် ၄ မှာတစ်မူ ၁၃ ဟူ၏။ နည်းတူ ထိုမှ ၅ လုံးရသော် ပထမအရွယ် ၁၀၀ဝယ်ကြွယ်ဝချမ်း သာ ဖြစ်ဖို့ရာ၏။ လက္ခဏာကျမ်းရိုး အဟောတည်း။

မြွေဆိုးမြွေကောင်း သိရန်

တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး၊ စနေ၊ အင်္ဂါ ထိုနေ့လေးပါးမှာ လက်ယာကခဲသော် မြွေကောင်း။ ထိုနေ့ လက်ဝဲကခဲသော် မြွေဆိုး။ တနင်္လာ၊ သောကြာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး ထိုနေ့သုံးပါးမှာ လက်ဝဲက ခဲသော် မြွေကောင်းဖြစ်သည်။ လက်ယာကခဲသော် မြွေဆိုး။ ဥဒေါင်း၊ ညို၊ ပြာ၊ လက်ယာကခဲ သားရွှေခဲ၊ လက်ဝဲကခဲ။

မြေပို မြေ သိရန်

တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ ထိုနေ့များတွင်
ခဲသော် အဖို၊ တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ ထိုနေ့များတွင် ခဲသော် အမ
ဖြစ်သည်။ ဆိုတိုင်းမညီသော မြေဆို၊ တိုက်မြေဖြစ်သည်။ အောင်စံ
မြတ်သူ အဖိုယူ ကျော်လှရဲ့တူ အမယူ။

မြေတိုက်အစွယ်ချောင်းရေ

သောကြာ၊ ဗုဒ္ဓဟူးကိုက်သော် အစွယ်တစ်ချောင်း၊ တနင်္လာ
ကြာသပတေး အစွယ်နှစ်ချောင်း၊ အင်္ဂါ၊ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ အစွယ်
သုံးချောင်း၊ မညီသော် မြေဆို၊ သစ်ယာကေ ကြမ္မာဒွေ၊ ကုန်းဆီ
နေ့၊ တယောဒန္တာ။

နေ့အလို မြေဆိပ်နေ

တနင်္ဂနွေနေ့ မြေကိုက်သော် အဆိပ် ခြေဖမိုးမှာနေသည်။
တနင်္လာနေ့ အဆိပ်ဖူးမှာနေသည်။ အင်္ဂါနေ့ ခါးရိုးအဆစ်ကြားမှာ
နေသည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ အဆိပ်မျက်စိမှာနေသည်။ ကြာသပတေးနေ့
ရင်ညွန့်မှာ အဆိပ်နေသည်။ သောကြာနေ့ အဆိပ်ထိပ်မှာနေသည်။
စနေနေ့ မျက်ခုံးမှာ အဆိပ်နေသည်။

ကိုက်သော် အကောင်သိရန်

အမည်မသိ တစ်ခုခုကိုက်သော် ကိုက်သောနေရာကို စမ်း
ကြည့်။ အေးမြနေသော် မြေပွေ၊ ခပ်နွေးနွေးအငွေ့လာသော် မြေ
ဟောက်။ ရိုန်းရိုန်းပူသော် တက်တူ၊ ကင်းမြီးကောက်၊ ဖားပြုတ်၊ ဆီ
မီးစက်၊ ပင့်ကူ စသည်ဖြစ်သည်။

လတ်နိုင်ကျမ်း

ခေါင်းကိုက်ဇက်ကြောတင်းသော် လက်ဝဲဒူးအဖျားအထက်
လက်လေးသစ်ခန့်နေရာကို ထောက်မွေ့နိုင်နယ်ရသည်။ နားရွက်နှစ်
ဖက် နောက်နှင့် မေးရိုးနားထင် မျက်မှောင်ရိုးကိုလည်းကောင်း၊ လက်
ပြင်ညွန့်အဖျား၏အောက် လျှောက်သွားသောအကြောကိုလည်းကောင်း
လက်ညှိုးကို အသာဖေး၍ တဖြည်းဖြည်းချင်း လက်မဖြင့် ထိုးကြိတ်
နိုင်နယ်ပါ။

နားအူနားပင်းနိုင်ရန်။ ဇက်ကိုလည်းကောင်း၊ နားသယ်ကို
လည်းကောင်း၊ နားရွက်အောက် လက်တစ်ဆစ်ခြားခန့်အရပ်ကို လည်း
ကောင်း လက်မဖြင့် အတော်ကြာကြာ ထောက်ပေးပါ။ အပူအပြင်သို့
ထွက်သွားသော် ပျောက်မည်။

တမိုင်မိုင်မှူးဝေသော်။ နောက်စေ့နှင့် ကုတ်နှစ်ဖက်စောင်းကို
လည်းကောင်း၊ မျက်ခုံးရိုး မျက်မှောင်အကြားကိုလည်းကောင်း လက်
ညှိုးနှင့် ဖေးမ၍ လက်မဖြင့် အသာအယာထောက်ပေးပါ။ ပျောက်
မည်။

လေပူထနိုင်ရန်။ နားနောက်ရိုး လက်မနှင့်ထောက်ပေး။ တံ
ကျည်းအောက် လေရောက်သောနေရာ လက်ဝါးစောင်းတစ်ဖက်နှင့်
ဖိနိုင်ပေး။ ပျောက်မည်။

သွားနာ သွားကိုက်။ နှုတ်ခမ်းစောင်းတစ်ဖက်တစ်ချက်က
နားရင်းထိအောင် နှိပ်ပေး။ ပါးသွယ်ရိုး အောက်တစ်ဖက်တစ်
ချက် လက်ညှိုးလက်မဖြင့် တစ်သမတ်တည်း ထောက်ပြီး နှိပ်ပေး။
ပျောက်မည်။

မေးခိုင်။ လည်မျိုကစ၍ နားရင်းတိုင်အောင် ၎င်းပေါင်တွင်း
ကြောကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့်နှိပ်၍ ဇက်ကြောကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့်
ဆုပ်ခါချသော် ထိုရောဂါ ခဏချင်းပျောက်မည်။

မျက်စိနာ တိမ်စွဲသော်။ လက်ဝဲလက်ယာ ခြေသလုံးကြွက်သား

ကိုလည်းကောင်း၊ ပခုံးနှစ်ဖက်ကိုလည်းကောင်း၊ အုတ်ဆက်အလယ် တည့်တည့်ကိုလည်းကောင်း၊ ခြေသလုံးပြင်ညှို့ အကျည်းအနီးပြောင်း ကိုလည်းကောင်း၊ လက်ညှိုးလက်မဖြင့် ကုတ်ပြီး နာအောင် နှိပ်ပေး ပျောက်။

ရင်ဆို့ ရင်ကြပ်နှိပ်ရန်။ လက်ဝဲလက်ယာ မောင်းဆက်နှစ် ဖက်အတွင်း သားမြတ်အတွင်း ရင်သားနုကို လက်မဖြင့် လက်ဖနောင့် နှင့် ဖိကာ ဖိကာ နှိပ်ပေးရမည်။ ပျောက်မည်။

လက်သေလက်ကပ်နှိပ်ရန်။ ရင်သားအထက်က လက်လေး သစ်ခန့်တွင်လည်းကောင်း၊ ရင်သားအောက်မောင်းကျွေးကြားတွင် လည်းကောင်း၊ လက်ဖြင့်ထောက်ခါထောက်ခါနှိပ်။ လက်မောင်းရင်းက အဖျားတိုင် ရေခွေးပူပူ သုတ်လိမ်းပေး လက်ဝါးဖြင့် ဆုပ်ကိုင်နှိပ်ပေး ပျောက်မည်။

လေပူထိုး ရင်ကြပ်နှိပ်ဖို့။ ရင်ဝကဝင်ကို လက်ဖြင့် ဖိလျက် အပူကို ပျံ့နှံ့စေပြီးလျှင် ကျောက်စာစ်ဖန် လက်ဖနောင့်နှင့်ဖိကာ အတန် ကြာလျှင် လက်ပြင်ညွန့်ကို လက်မနှင့် တစ်ဖက်တစ်ချက် နှိပ်ရမည်။

ရင်အောင့် နံဘေးအောင့် နှိပ်ဖို့။ ဘေးကြောတစ်ဖက်တစ် ချက်ကို လက်ဖနောင့်ဖြင့် ဖိကာဖိကာနှိပ်။ ချက်အောက်သုံးသစ်ကွာ ဆီးချိုင့် အထက်လက်ဝါးဖြင့် အုပ်ပြီးနှိပ်။ လက်ရုံးပခုံးနှစ်ဖက်ရှေ့ ရင်ဘတ်စွန်းက ရင်အုံသားမြတ် အသက်တစ်ပြင်လုံးတွင်နှိပ်ပါ ပျောက် မည်။

ခြေလက်မသယ်နိုင်သော် ဒူးဖျားကို နာနာတံတောင်နှိပ်။ လက်မောင်းရင်းအိုး ရှေ့နောက်နှစ်ရပ်ကိုလည်း နှိပ်ပေး ပျောက်မည်။

ခြေလက်သေနှိပ်ရန် မီးညောင်အထက် လက်နှစ်သစ်အကွာ တွင် လက်မနှင့် သန်သန်နှိပ် ပေါင်တွင်းကြောကို တံတောင်နှင့် တစ်လျှောက်လုံးကြိတ်၊ ခြေသလုံးကြွက်သားကို နှိပ် ပျောက်မည်။

ညောင်ပြီး အိပ်မပျော်သော် ဒူးက ပေါင်ချန်ရောက်အောင် အကြောကို လျော့စေရန် ကြိတ်နှိပ်ပေး။ ခြေဖနောင့်အတွင်းရှိ အပူ

အကြိတ်ကိုချေ။ ခြေဖမိုးကိုနှိပ်၊ ဘဝင်ကို သာယာစွာဖိလျက် နရင်းကို လက်ဝါးစောင်းဖြင့် ထောက်ပြီးနှိပ် ပျောက်မည်။

ဆီးအောင့်နှိပ်။ ခြေဖနောက်အထက်ကြွက်သားကို လျှောက်နှိပ်။ ချက်တိုင်အောင် တကျည်းလိပ်မြီးများကို လက်ဝါးဖြင့် အသာအုပ်၍ လက်ဖျားနှင့်ကုပ်ခါကုပ်ခါ နှိပ်ပေး ပျောက်မည်။

ခါးနာခါးကိုက်နှိပ်ရန်။ ခြေဖမိုးက ဒူးဆစ်ကျအောင် ရှေ့ညှိ၊ သကျည်းရိုးဘေးတစ်ဘက်တစ်ချက် အတွင်းကို လက်မဖြင့် ထောက်ခါထောက်ခါနှိပ်။ တင်ပါးခွက်အတွင်း တံတောင်ညွန့်နှင့် နာနာတေ။ နာနာမွှေခါ နောက်ကျောရိုး လက်မညှိုးဖြင့် အကြောသွေးပူလာအောင် နှိပ်ပေး ပျောက်မည်။

အဖျားရှိသော် နှိပ်ရန် ပူတုံချမ်းတုံဖျားသော် ခြေဖဝါးကို နာနာနှိပ်။ နာနာကြိတ်။ ခြေမကြား အကြောကိုနှိပ်။ အဖျားကြီး၍ ခေါ်မရသော် ဖနောင့်ကို နာနာကြိတ်၊ နာနာမွှေ နာနာနှိပ်ပေး ပျောက်မည်။

မျက်စိဝေသော်။ နှာစေးသော်၊ ပခုံးအလယ်ကြောမကိုနှိပ် ဝမ်းကျသော် ချက်ကို လက်ယာရစ်လှည့်ပြီးနှိပ်၊ ငန့်ဖန်းသော် ပေါင်တွင်းကြောကိုနှိပ်၊ ရင်ဘတ်နာသော် ဖဝါးအလယ်ကြောကိုနှိပ်၊ ကျင်ဖြူကျင်နီဖြစ်သော် ဆီးကြောကိုနှိပ်၊ ဝက်ရှူးပြန်သော် ပေါင်တွင်းအလယ်ကြောကိုနှိပ်၊ သွေးစာကျဖြစ်သော် ဆီးကြောအထက်က ကြောသေးကိုနှိပ်။ အစာမကြေ လေမစုန်သော် ဝမ်းကို နှိပ်ပေး ပျောက်မည်။

ဆေးဆရာခေါ်နေ့

တနင်္ဂနွေနေ့ ရှေ့ကခေါ်သော် ၇-ရက်အတွင်း ပျောက်မည်။ အရှေ့တောင် သေတတ်သည်။ တောင်က ပျောက်မည်။ အနောက်တောင် သမားနာမည်။ အနောက် အနာကြီးမည်။ အနောက်မြောက် သေမည်။ မြောက်ကခေါ်သော် ပျောက်မည်။ အရှေ့မြောက် ပျောက်မည်။

တနင်္လာနေ့။ အရှေ့ကခေါ်သော် ရောဂါတိုးမည်။ အရှေ့
တောင် သေမည်။ တောင် ပျောက်မည်။ အနောက်တောင် ၇-ရက်
အတွင်း ပျောက်မည်။ အနောက်မြောက် သေမည်။ မြောက် ပျောက်
မည်။ အရှေ့မြောက် သေမည်။

အင်္ဂါနေ့။ အရှေ့ကခေါ်သော် ပျောက်မည်။ အရှေ့တောင်
၃-ရက် ပျောက်မည်။ တောင် အနာကြီးမည်။ အနောက်တောင်
ဆရာနာမည်။ အနောက်သေမည်။ အနောက်မြောက် ပျောက်မည်။
မြောက် ၃-ရက် ပျောက်မည်။ အရှေ့မြောက် ၁၀ ရက်ပျောက်မည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့။ အရှေ့ကခေါ်သော် သေတတ်သည်။ အရှေ့တောင်
က ကြာရင် ပျောက်မည်။ တောင် ပျောက်မည်။ အနောက်တောင်
ပျောက်မည်။ အနောက် ပျောက်မည်။ အနောက်တောင် ပျောက်မည်။
အနောက် အမှုတွေ့မည်။ အနောက်မြောက် သေမည်။ မြောက် ၁၀
ရက်အတွင်း ပျောက်မည်။ အရှေ့မြောက် သေတတ်သည်။

ကြာသပတေးနေ့။ အရှေ့ကခေါ်သော် ၃ ရက်မှာ သေတတ်
သည်။ အနောက်မြောက် ပျောက်မည်။ မြောက် ၃ ရက်မှာ စိတ်ချ။
အရှေ့မြောက် သေမည်။

သောကြာနေ့။ အရှေ့ကခေါ်သော် ၅ ရက်မှာ ပျောက်မည်။
အရှေ့တောင် တောင်ဝှေးဆောင်ကု ပျောက်မည်။ တောင် ပျောက်
မည်။ အနောက်တောင် ဆရာမှာ ရန်ရှိ။ အနောက် ပျောက်မည်။
အနောက်မြောက် နာတာရှည်မည်။ မြောက် ပျောက်မည်။ အရှေ့
မြောက် သေမည်။

စနေနေ့။ ခေါ်လိုရာအရပ်က ခေါ်ကောင်း၏။

လူနာယတြာပြပုံ

ငါးသက်စေ့လွှတ်။ ဆွမ်းသက်စေ့ဘုရားမှာတင်။ သူနာကိုယ်
နှင့် နံသင့်သောသစ်သားကို တိုင်းဖြတ်။ နန္ဒင်းလိမ်း။ လူနာနှင့်မျှောင်

ပြီး တစ်ညသိပ်။ လူနာဆံပင် ခြေသည်းလက်သည်းတို့ကိုယူ၊ လူနာ အဝတ်နှင့် လက်လုပ်ခြေလုပ် လက်သည်းကို လက်က အဝတ်မှာထုပ်၊ ခြေသည်းကို ခြေကအဝတ်မှာထုပ်။ ဆန့်ကို သုံးထုပ်ပြု။ ခေါင်းရင်းမှာ တစ်ထုပ်ထား။ အလယ်မှာ တစ်ထုပ်ထား။ ခြေရင်းမှာ တစ်ထုပ်ထား။ ခေါင်းရင်းကဆန့်ကို ဆွမ်းတော်သက်စေလှ။ အလယ်ကဆန့်ကို ဆင်းရဲ သားပေ။ ခြေရင်းကဆန့်ကို တိရစ္ဆာန်ကိုကျွေး။ ကိုယ်တိုင်လည်းပစ်လေ။

ဗျားနာသူ ယတြာဇျေပုံ

နေတက် ဖျားနာသော်။ ရတနာသုံးပါး။ စိန်ရေမကင်း၍ ဖျားနာမည်။ လွတ်လိုသော် ဆွမ်းသက်စေ။ ရေချမ်းသက်စေ။ ဆီမီး သက်စေ။ နေတက် အရှေ့မျက်နှာပြု ဘုရားမှာ တင်၊ ၃ ရက်သက် သာမည်။ ပျောက်မည်။

မွန်းတည့်ဖျားနာသော်။ တစ္ဆေဖမ်းသည်။ ထမင်း၊ ဟင်းစိမ်းကို ခေါ်မှာထည့်၊ လမ်းခရီးဆုံရာမှာ ပစ်။ သုံးရက်မှာ သက်သာမည်။

သုံးပဟိုရ်မှာ ဖျားနာသော်။ သူသေဖမ်းစားသည်။ လွတ်လို သော် ထမင်းဟင်းအခြေလေးခု အသားဟင်းကို ခေါ်မှာထည့်၊ ခရီးလမ်း မှာ ပစ်လွှတ်မည်။

နွားရိုင်းသွင်းချိန်မှာ ဖျားနာသော်။ ဟင်းရွက်ကို နွားရိုင်း သွင်းချိန် အနှောက်သို့ပစ်။ နှစ်ရက်မှာ လွတ်လိမ့်မည်။

သူငယ်အိပ်ဆိတ်တွင် ဖျားနာသော်။ ဆင်ခေါင်းနတ် ဖမ်းစား သည်။ လွတ်လိုသော် ဟင်းရွက်ကို သူငယ်အိပ်ဆိတ်တွင် တောင်သို့ ပစ်လွှတ်လိမ့်မည်။

ကြက်ဦးတွန်ဖျားသော်။ နံနက်စာ ထမင်းဦးကိုယူ၊ ထမင်း သုံးဆုပ်ပြု။ အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ပစ်လွှတ်လိမ့်မည်။

ရတနာသုံးပါး စိန်ရေသင့်သော်

ဘုရားစသော ရုပ်ပွားဆင်းတု။ စေတီပုထိုး စသည်တို့ကို မရိုမသေ မကိုင်းရှိုင်းသော် ရတနာသုံးပါးစိန်ရေသင့်မည်။ စိန်ရေသင့်သော် အသွေးအမွှေးမပြောင်ခြင်း၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်း၊ ကိုယ်လက်ထုံခြင်း၊ ကိုယ်ရေပူခြင်း၊ နှာစေးခြင်း၊ ဆာလောင်ခြင်း၊ နှုတ်မမြိန်ခြင်း၊ ထိုသို့ဖြစ်သော် ရတနာသုံးပါးစိန်ရေသင့်ပြီ။ ဖြေနည်းမှာ ဖယောင်းကို ဘုရားထူပြီး အောက်ပါမန္တာန်နှင့် ရေကို ၇ အုပ်မန်း သွန်းလောင်းပြီး ဘေးလွတ်လိမ့်မည်။ ဤ နာပေကုရ အာစာရမဟာ၊ ဤ မိဟိဟိသွားဟ။ နောက်တစ်နည်း၊ မုန့်ကို အရပ်လုပ်ထု နနွင်းလိမ်း၊ ဥက္ကောင်းဘေးအောက်က သူလူရုပ်ကို ခံထား ပျောက်လိမ့်မည်။

ဘိုးဘွားမိဘ စိန်ရေသင့်ပုံ

ဘိုးဘွားမိဘ ဆရာသမား။ သီလ သမာဓိရှိသောသူတို့ကို ပြစ်မှုကျူးလွန်ခဲ့သော် စိန်ရေသင့်တတ်သည်။ စိန်ရေသင့်သော် အသွေးအမွှေးမပြောင်းခြင်း၊ ဆွံ့အခြင်း၊ ပိန်ကြုံခြင်း၊ အသက်ရှည်၍ ဘုန်းမကြီး၊ ဘုန်းမကြီး၍ အသက်မရှည် ခွန်အားဉာဏ်ပညာဆုတ်ယုတ်ခြင်း၊ ချည့်နဲ့ကျိုးကန်းတတ်ခြင်း ထိုသို့ဖြစ်သော် စိန်ရေသင့်ပြီ။ ဖြေနည်းမှာ မိမိပြစ်မှားခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝန်ခံတောင်းပန်ကန်တော့ရမည်။ ထင်ရှားမရှိခဲ့သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ရုပ်သဏ္ဌာန်ပြုလုပ်၍ ပူဇော်ကန်တော့ရမည်။

သဲစိမ်ရေသင့်ပုံ

ဝမ်းမကြာမကြာနာခြင်း၊ ကိုယ်သားပူခြင်း၊ ခြေလက်ညောင်းသည်။ ယောင်ရမ်းသည်။ အနာရောဂါများမည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော် သရေစိမ်သင့်ပြီ။ ဖြေနည်းမှာ တမာရွတ်၊ ဘူးခါးရွက်နှစ်ပါး အရည်ပြုပြီး

ဦးခေါင်းက ခြေတိုင် နှိပ်နယ်ပေး ထိုရေနှင့်လည်း ဆေးပါ။ လွှတ်လိမ့်မည်။

နေစိမ်ရေသင့်ပုံ

မျက်စိမည်းသည်။ ဝမ်းပြုတ်ပြုတ်မည်သည်။ ကိုယ်ကြုံသည်။ ထမင်းဆာလောင်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်နေသော် နေစိမ်ရေသင့်ပြီ။ ဖြေနည်းမှာ မုန့်ကို လူရုပ်လုပ် ထုံးနန္ဒင်းလိမ်း၍ ဥက္ကောင်းဆေးသော် အောက်ခံထားလွှတ်လိမ့်မည်။

ရေစိမ်သင့်ပုံ

ရေစိမ်သင့်ပုံမှာ၊ ကြက်မျက်သင့်သကဲ့သို့ ညကိုမမြင်ရတတ်သည်။ ဖြေနည်းမှာ မုန့်ကို လူရုပ်ပြု။ ထုံးနန္ဒင်းလိမ်း၊ ရေကို ၇-အုပ် ထိုမန္တာန်နှင့်မန်း၊ 'ဥ-စတုရေ စတုရေ သဗ္ဗစတုရေ စတုရေ မောင်လေတောင်လေ၊ ရောင်လေရောင် ဥပိတ်သတိ သင်သွားဟ' ပြီးလျှင် ရေမန်းကို ဥက္ကောင်းဆေး၊ လူရုပ်ကို အောက်ကခံထားလွှတ်မည်။

မြေစိမ်ရေသင့်ပုံ

ခြေက တင်ညောင့်တိုင် နာသည်။ မျက်စိသိသည်။ လျှာတန်နားတွင် စပ်စပ်မည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော် မြေစိမ်ရေသင့်ပြီ။ ဖြေနည်းမန္တာန်နှင့် ၇ အုပ်မန်း၊ 'ဥ စတုရေ စတုရေ သဗ္ဗစတုရေ စတုရေ မောင်လေ တောင်လေ၊ ရောင်လေရောင် ဥ ပိတ်သတိ သင်သွားဟ၊ သွားဟ'။ မြေကြီးကို ရေမန်းနှင့် နယ်၊ လူရုပ်ကို ဥက္ကောင်းဆေး၊ အောက်ကခံထား။

သွေးကြောစမ်းပုံ

လက်ကောက်ဝတ်၊ လက်မရင်း၊ လက်မအောက်၊ မျက်စိအောက်၊ ခြေမျက်စိအောက် ခြေမရင်း၊ ၎င်းထာနင်းပါးတွင် သွေးကြော ကွန်မြူးလျက်ရှိသည်။ ထိုဌာနင်းပါး၌ လက်သုံးချောင်းဖြင့် စမ်းသပ်ရသည်။ စမ်းသပ်သောအခါ ယောက်ျားကို လက်ယာ မိန်းမကို လက်ဝဲမှာ စမ်းသပ်ကြည့်ရမည်။

သွေးတိုးလက္ခဏာသုံးပါး

မြွေ၊ မြွေသွားကဲ့သို့ ကောက်ကောက်ကျစ်ကျစ် တိုးခြင်းသည် လေပျက်လက္ခဏာ။ ကျီးဖားသွားကဲ့သို့ ခုန်၍ခုန်၍ တိုးခြင်းရှိသော် သည်းခြေပျက်လက္ခဏာ။ ဟင်္သာ၊ ခိုသွားကဲ့သို့ ဖြည်းနှေးစွာတိုးသော် သလိပ်ပျက်လက္ခဏာ။ ထိုသုံးပါးတွင် အမှတ်တမဲ့ ရံခါရံခါ ဗွီလုံးငှက်သွားသကဲ့သို့ အတည်မမြဲ သွားလျှင် သုံးပါးပျက်သန္နိပါဒ်ရောက်သည်။ သွေးကြောကြီးလျှင် အနာတာရှည်မည်။ သွေးကြောတက်သော် ကြမ်းသော် အနာသည်းမည်။ သွေးကြောငယ်သော် သိမ်မွေ့သော် အနာသိမ်မွေ့မည်။

သန္နိပါတ် သွေးပျက်လက္ခဏာ

နံ့နံ့၊ လျော့လျော့၊ နှောင့်နှောင့်ယုက်ယုက် တန်၍တန်၍ တိုးခြင်း၊ အလွန်ငုတ်ခြင်း၊ သိမ်မွေ့ခြင်း၊ အမြဲမရှိခြင်း၊ လက်ချောင်းတိုး၍ စမ်းမိခြင်း၊ သန္နိပါတ်ဖြစ်၍ မကုနိုင်သော သွေးတိုးလက္ခဏာ ငါးပါး၊ သွေးကောက်ကောက်ကျစ်ကျစ်နံ့နံ့နံ့နံ့ တိုးသော် ၇ ရက်မှာ သေလိမ့်မည်။

ခြေမ လက်မ ရင်မှအပ လက်နှစ်သစ်ခန့်တိုးသော် တစ်ပတ်ရံခါမှာ သေလိမ့်မည်။

လက်နှစ်သစ်ခွဲအပ်၍တည်သော် တစ်ပဟိန်မှာ သေလိမ့်မည်။
သန္နိပါတ် သွေးပျက်၍ သေရအံ့သော် လက္ခဏာသုံးပါးဖြစ်သည်။

သွေးကြောမစမ်းအပ်သောအခါ

ရေပူချိုးပြီးစအခါ၊ ထမင်းစားပြီးစအခါ၊ ဆာလောင်နေသော
အခါ၊ အပမှီဝဲပြီးစအခါ၊ မေထုံမှီဝဲပြီးစအခါ။ ပင်ပန်းအောင် ဆီလိမ်း
ထားသောအခါ၊ အိပ်ပျော်နေသောအခါ၊ အစာစားပြီးသောအခါ၊ ထို
အခါ ရှစ်ပါးတွင် သွေးစမ်းသော် အမှန်မဖြစ်။

ခေတ်လွန်ခြေပုံ

နေပူခံ၍ ရောဂါရှိသော် ကြက်သွန်နီကိုထန်းလျက်နှင့်ရောစား
မီးပူခံလွန်းသော် အုန်းရည်ကိုသောက်။ ခရီးသွားလွန်သော် မန်ကျည်း
ဖျော်ရည်ကိုသောက်။ အအိပ်လွန်သော် ရှောက်ရည်ကို ထန်းလျက်နှင့်
သောက်။ ဆင်စီးလွန်သော် ပုစွန်ချဉ်ကိုစား။ မြင်းစီးလွန်သော် သစ်ရွက်
ပြုတ်သောက်။ နေကို ကျောခိုင်းလွန်သော် သခွားသီးကိုစား။ ထိတ်
လန့်လွန်သော် ဆီးယိုကိုစား။ ကာမလွန်သော် ကြက်ဟင်းခါးသီးမီးဖုတ်၊
ငရုတ်ကြက်သွန်အစုံနှင့်သုတ်စား။ အညောင်းလွန်သော် သံပုရာသီးကို
စား။ အစာမကျေသော် သံပုရာသီးကိုစား။ အိပ်မပျော်သော် မယ်ဇလီ
ဖူးကိုသုပ်စား။ ကျောကုန်းလေတိုက်ခံသူ ထန်းလျက်ရေကိုသောက်။
ရင်ကို လေတိုက်ခံသူ မြေနီရေကိုသောက်။ ဆီးအောင့်သူ လက်ဖက်
သုပ်ရေကိုသောက်။ ရင်ဘတ်နာသူ သဘောရွက်ပြုတ်ရည်နှင့် ထန်း
လျက် ရောပြီးသောက်။ နေကို ကျောခိုင်းသူ ငှက်ပျောသီးဖီးကြမ်း
မှည့်ကိုစား ပျောက်မည်။

အဆိပ်ခြေနည်း

တက်ထူကိုက်သော် စလူခေါင်းကိုသွေးတိုက်။ ဆီမီးဆက်ကိုက်

သော် ဆီမီးခွက်သွေးတိုက်။ ကင်းလိပ် ကိုက်သော် ပိုးတောက်နှစ်
သွေးတိုက်။ စိန်စားသော် လက်ချားကို သကြားရောပြီးသောက်။ ပို့
တောက်သော် နွားရေမီးဖုတ်တိုက်။ ပဒိုင်းသီးစားသော် ထန်းလျက်
တောက်ရပ်စပ်တိုက်။ ပိုးနုသန်ကိုက်သော် ဆေးဒါန်းသွေးတိုက်။ ဖား
ပြုတ်ကိုက်သော် တင်လဲတိုက်။ ပင့်ကူကိုက်သော် ဝါးနီမြစ်သွေးတိုက်။
စိန်လွန်သော် စိန်ပန်းသွေးသောက်။ မြားဆိပ်သင့်သော် လက်ဖက်သုပ်
စားပြီး လိမ်းပေး။ ကြွေးတောက်သော် မန်ကျည်းသီးစား။ ပျားရည်
သီးသော် မြေကြီးကိုလျက်။ ထမင်းစားလွန်သော် ထန်းလျက်ကိုစား။
ဆေးမှားသော် ကန်ချုပ်နီမြစ် သွေးသောက်။ မျက်စဉ်းလွန်သော် ရေညှိ
ကိုခပ်။ အစပ်လွန်သော် အချိုကိုစား။ အခါးလွန်သော် အစပ်ကိုစား။
အချိုလွန်သော် အငန်ကိုစား။ အခါးလွန်သော် အဖန်ကိုစား ပျောက်
မည်။

လောဘတိရေးရာ မှတ်စရာ

ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ။ လက်ဖွဲ့သောရွှေ၊ ငွေ၊ လယ်ယာ၊ နွား
စသည်တို့ကို ယောက်ျား၏ ဆွေမျိုး မိန်းမ၏ဆွေမျိုးတို့ မသုံးစွဲ
ကောင်း။ အကယ်၍ ပေးလိုက အခြားက ဝယ်ပေးရမည်။

မြေးဦး ယောတိျားမိန်းမ

မြေးဦး ယောက်ျားမိန်းမက ထိမ်းမြားရာတွင် အဘိုးအဘွား
အိမ်ပေါ်တွင် မပြုကောင်း။ အောက်တွင် တဲမဏ္ဍပ်ပြု၍ ထိမ်းမြားရ
မည်။ ရက်လည်မှ အိမ်ပေါ်တက်စေရမည်။

မသုံးစကောင်းသောစပါး

လှည်းဦးလံလေးဦးလံစပါး၊ ထမ်းပိုးကျိုးစပါး။ တင်းချင်ကျိုး
သောစပါးကို မိမိတို့ မသုံးကောင်း။ ဝေငှရမည်။

မစားကောင်းသောအစာ

နေပူလွန်ထားသောပဲ။ ပြောင်း၊ နမ်း၊ စပါး စသည်ကို
မသာလောင်းနှင့်တကွ ကျော်နင်းသွားသော် ထိုအစားအစာတို့ကို သုံးစွဲ
ခွင့် မပြုကောင်း။

နေမကောင်းသောအိမ်၊ မိုးကြိုးကျပြီး လူသေဖူးသောအိမ်၊
ဇွဲချ၍ သေဖူးသောအိမ်။ ကျောင်း စသည်တို့တွင် မနေကောင်း။
ဘဏ္ဍာတို့ကိုလည်း မသုံးစွဲကောင်း။

ပြန်မယူကောင်း

သုသာန်ရောက်ပြီးသော ပုဆိုး၊ ဖျဉ်း၊ လက်ဖက်၊ ကွမ်း၊
အရက် စသည်တို့ကို အကြွင်းမပါစေကောင်း။

ဆွမ်းမကျွေးကောင်း

ကျောက်၊ ဝက်သက်၊ နို့နာ၊ သမင်ရက်၊ ဖောရောင်နာ။
အရူး၊ ဝက်ရူး၊ ဇွဲချ၊ ရေနစ်၊ လတ်တလောသေ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်နှင့်
သေသောသူ အထက်ဖော်ပြပါသူများကို အကူမခံအပ်။ ဆွမ်းမကျွေး
အပ်။ နေ့ချင်း ညချင်း ချရမည်။ မီးသဂြိုဟ်ခြင်းမပြုရ။ ဆွမ်းဆန်
စိမ်းလှူလေ။

ဆယ်နှစ်အတွင်း သေသော်

အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်ဘဲ ညဦးသေသော် ညဉ့်နက်မသိပ်
ကောင်း။ မီးသဂြိုဟ်ခြင်းမပြုရ။ ဆွမ်းမကျွေးကောင်း။ ဆွမ်းဆန်စိမ်း
လှူရမည်။

မသာလောင်းရှိစဉ် ခိုက်ရန်မဖြစ်ကောင်း။ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခဲ့သော်
မသာလောင်းကို နေ့မွန်းလွဲသောအခါ သုသာန်သို့ ယူဆောင် သဂြိုဟ်

၁၃၀

ဆုထူးပန်ဦးကျော်ရေး

ရမည်။

မလ္လ္လာအပ် ၃ ပါ၊

အိမ်မှာ တံခွန်မထားကောင်း၊ ပုဆိုးကို အလံပြု၍ မလ္လ္လာ
ကောင်း၊ အိမ်ရှေ့ထရံကို မလ္လ္လာကျော်ကောင်း။

မဆောင်းအပ် ၃ ပါ၊

ပန်းစည်းကို မဆောင်းကောင်း၊ ထီးဖြူကို မဆောင်းကောင်း၊
ပိခနောင့်ကို မဆောင်းကောင်း။

မပေါက်အပ် ၃ ပါ၊

အိမ်တိုင်အညွန့်ကို မပေါက်အပ်၊ တောင်ပိုမပေါက်အပ် လက်
ကတုံးတိုင် အညွန့်မပေါက်စေအပ်။

မခန်းစေအပ် သုံးပါး၊

ခြေဆေးသောအိုးကို မခန်းစေအပ်။ အိမ်က သောက်ရေအိုး
ကို မခန်းစေအပ်။ မဟာဂီရိနတ်အိုးကရေကို မခန်းစေအပ်။

မဆေးအပ် သုံးပါး၊

မဆေးအပ်သုံးပါး။ စားသောက်ဖွယ်ထည့်ပို့သော ခွက် ပန်း
ကန်တို့ကို မဆေးကောင်း။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်စားသော ခွက်ပန်းကန်တို့
ကို မဆေးကောင်း။ သောက်ရေအိုးက ရေကို ခြေမဆေးကောင်း။

မမြှောက်အပ်သုံးပါး၊

သားငယ်ကို မမြှောက်အပ်။ မိမိကိုင်စွဲသောစားကို မမြှောက်

လောကီပညာပဒေသာ

၁၃၁

အပ်။ မိမိဝတ်သောအဝတ်အထည်ကို မမြှောက်အပ်။

မုန်းသည်မဆိုအပ် သုံးပါး

ဆရာသမား အရှင်မိဘတို့ကို မုန်းသည်မဆိုအပ်။ အဆွေ
ခင်ပွန်းကောင်းတို့အား မုန်းသည်မဆိုအပ်။

မဝာအပ် သုံးပါး

ဆောင်းသောဦးထုပ်ကို မဖာကောင်း။ အုပ်ဆောင်း။ စကော
အိပ်ရာသင်ဖြူးတို့ကို မဖာကောင်း။ ဦးရှင်ဘောင်းထုပ်ကို မဖာကောင်း။

မခိုအပ် သုံးပါး

မခိုအပ်သုံးပါး။ စေတီအရပ်ကို မခိုကောင်း။ မာန်စောင်ကြီး
သော မင်းအရှင်တို့ကို မခိုအပ်။ သူယုတ်မာ လူမိုက်တို့ကို မခိုအပ်။

ခိုအပ်သည်သုံးပါး

အရှိန်ကြီးသောသူကို ခိုအပ်သည်။ ပညာရှိသောသူကို ခိုအပ်
သည်။ စည်းစိမ်ရှိသောသူကို ခိုအပ်သည်။

မမေးအပ် သုံးပါး

အိပ်ရာနီးထဲကို မမေးအပ်။ ခရီးမှ ရောက်ဆိုက်စကို မမေး
အပ်။ အမျက်ထွက်ခိုက် မမေးအပ်။

မျှော်အပ်သည် သုံးပါး

လာလတ္တံ့သောဘေးကို မျှော်အပ်သည်။ ရအပ်သော စည်း

၁၃၂

ဆုထူးပန်ဦးကျော်ရေး

စိချမ်းသာကို မျှော်အပ်သည်။ စကားကောင်းပြောဆိုသောသူတော်
ကောင်းကို မျှော်အပ်သည်။

မတည်းခိုအပ် သုံးပါး

ရေပျက်မှာ မတည်းခိုကောင်း။ ပဉ္စင်ခံသောသိမ့်၌ မတည်း
ခိုကောင်း။

အချစ်မယုံအပ် လေးပါး

ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါယုတ်ညံ့သောသူ၊ ဖျက်ဆီး၍ စကားဆိုအပ်
သောသူ၊ ရှေးက ရန်ဖြစ်ထားဖူးသောသူ၊ မင်းကိုလည်း အချစ်မယူအပ်။

လုံ့လမပြုအပ်သုံးပါး

အပါယ်လေးပါး လားကြောင်းကို လုံ့လမပြုကောင်း။ သေစာ
သောက်စားခြင်းကို လုံ့လမပြုကောင်း။ သူ့အိမ်ရာသို့ လည်ပတ်နေ
ထိုင်ခြင်းကို လုံ့လမပြုကောင်း။

မပြင်အပ် သုံးပါး

မြတ်စွာဘုရားသခင် မညွတ်တော်ကိုလည်း မပြင်အပ်။ ပိဋ
ကတ်တော်ကိုလည်း မပြင်အပ်။ ရှေးသူဟောင်းတို့ ရေးမှတ်သော
စာပေတို့ကိုလည်း မပြင်အပ်။

မျက်မှန်မကျိုးအပ်သုံးပါး

သူ့အိမ်ယာကို မျက်မှန်မကျိုးအပ်။ သူ့စည်းစိမ်ချမ်းသာကို
လည်း မျက်မှန်မကျိုးအပ်။ သူ့ကောင်းစားသည်ကိုလည်း မျက်မှန်
မကျိုးအပ်။

မဖြူအပ် သုံးပါး

တောင်ပိုက်ကို မဖြူအပ်။ အိမ်မှာစွဲသော ပျားကို မဖြူအပ်။
ဘုရားပုထိုးစေတီကို မဖြူအပ်။

မနမ်းအပ် သုံးပါး

ဘုရားမှာတင်သောပန်းကို မနမ်းအပ်။ မိန်းမပန်သောပန်းကို
မနမ်းအပ်။ သားဦးသမီးဦးကို ရှုတ်တရက် မနမ်းအပ်။

မစိမ်းအပ် သုံးပါး

အမျိုးကို မစိမ်းအပ်။ အရှင်သူကြီးကိုလည်း မစိမ်းအပ်။

မသေသတ်အပ် သုံးပါး

လက်မဆေးဘဲ ရေကို မသောက်အပ်။ ရေဦးမသွန်ဘဲ ရေ
မသောက်အပ်။ ထမင်းချက်မည်ပြုသော ရေကို မသောက်အပ်။

သီရိ ၃ ပါး

ကြိုးစာန်း ကြိမ်တန်းအောက် မလျှိုးရာ၊ ပုဆိုးအဝတ်တို့ကို
အထက်ပြန့်အောက်ပြန့်လှန်မဝတ်ရာ။ ခြေမဆေးဘဲ အိပ်ရာမဝင်ရာ။
အခိုင်းအစေ၊ စာရင်းငှား အောက်လူတို့ကို အိမ်ရှေ့တွင် တဲဆောက်
မပေးကောင်း။ အိမ်ရှေ့အခန်းမှာလည်း မထားကောင်း ထားလျှင်
အိမ်ရှင်ကို ထိခိုက်မည်။

လှည်းတိုက် ကားတိုက်

အိမ်ကို လှည်း၊ ကား တစ်ခုခု ဝင်တိုက်သော် ကားရှင်

လှည်းရှင်တို့ကို ကန်တော့ပွဲနှင့် တောင်းပန်စေ။ မတောင်းပန်သော်
ရေ တစ်မှုတ်ယူ လက်ပြန်ကားဦး၊ လှည်းဦးကိုလောင်း။ မကောင်းသော
ဘေးဒဏ်ပါဆိုပြီး လောင်း။

သားဖွားလွယ်သောနည်း

တမာကိုင်းကို သွေးတိုက်၊ လွယ်ကူစွာသားဖွားမည်။ ဝမ်းထဲ
သားသေ၍ မဖွားနိုင် စစ်သိမ်မြစ်ကိုကြိတ်၊ ဆီးစနှင့်ချက်မှာ မန်းပေး။
အသေသားငယ်ဖွားမည်။ နောက်တစ်နည်း သစ်ပင်ကို လှဲခုတ်သော
အခါ သစ်ပင်ကျိုးပြီး ကျန်သော သစ်သားစုအချွန်ကလေးကို သိမ်း
ထား ထိုသစ်သားချွန်ကလေးကို သစ်ကျွန်ခေါ်သည်။ ထိုသစ်ကျွန်ကို
ဆံထိုးမှာစိုက်လိုက်သော် အမြန်မွေးဖွားမည်။

ရွှေယား ငွေယား

သာသနာ့ရသေ့ထားခဲ့သော ငွေယားမှာ ကျောက်လည်းကောင်း၊
ဝမ်းကလည်းကောင်း (ဃ) အက္ခရာ၊ (က) အက္ခရာ၊ (လ) အက္ခရာ
တစ်ခုခုရှိသည်။ အချိန်နှစ်ဆယ်၊ သုံးဆယ်ရှိသည်။ ကိုင်သော် ယား
သည်။ ယူလိုသော် ဆီးဖြူရှင် ရှစ်ရှားထင်းမီးနှင့်တိုက်၊ အယား
ပျောက်၍ ယူလိုသော်ရမည်။ တမ္ပရသေ့ထားသောငွေယားမှာ ကျောက်
တံဆိပ်နှစ်ချက်ရှိသည်။ အချိန် ၃၀-၄၀ ရှိသည်။ ကိုင်ရုံနှင့်မယား။
အခါသင့်သော် နှစ်ယာတွင်းခန့် ယူနိုင်သည်။ သတ်လိုက်သော ဖိဖြူ
ရှစ်ရှားသံပရာထင်းနှင့် တိုက်ယူ။

နဂါရသေ့ငွေယားမှာ ကျောက် (သ) အက္ခရာသုံးလုံးရှိသည်။
အချိန် ၁၅ ကျပ်သားရှိသည်။ အခါသင့်သော် တစ်ဂါထာစုတ်၊ ယူသော်
ပါသည်။ သတ်လိုသော် မြင်းမုတ်၊ နွားမုတ်နှင့်ပြုတ်ယူ။

သုရဇနရသေ့ငွေယားမှာ ကျောက် (က) အက္ခရာရှိသည်။
အချိန်တစ်ခုခုကို ၅၅ ကျပ်ရှိသည်။ သင့်သော် တတိုင်ခရီးပါသည်။

သတ်ဆေးမှာ ကေရုဇ်တောင်လုံးကျော်၊ ခွေးနို့၊ နွားနို့ရည်နှင့် ချက်
တံလျှောက်သွယ်လောင်း အယားပျောက်သည်။

စိတြရသေ့ငွေယားမှာ ကျောက် သုပဏ္ဍကတံဆိပ် ခုနစ်ချက်
ပါသည်။ တစ်ပိဿာ သုံးပိဿာရှိသည်။ သင့်သော် နှစ်ယူနောပါသည်။
ဆေးကား ပဉ္စပတ္တကို သူရာရေနှင့်ဖျော်၊ သုံးဆါကျို၊ သုံးဆါဖုတ် သေ
သည်။ ဣသိန္ဒရသေ့ ငွေယားမှာ ကျောက် (လ) သုံးလုံးရှိသည်။
ကိုင်ရုံနှင့်မယား၊ စားသုံးသူမှ ယားသည်။ အချိန်ကား မညီ။ သင့်
သော် ခြောက်ယူနောပါသည်။ ဆေးမှာ ပဉ္စပတ္တကို အရက်နှင့်ကျို၍
သွန်းလောင်းလေ။

သေနရသေ့ ငွေယားမှာ ကျောက် (ထံ) ဟူ၍ သုံးချက်ရှိ
သည်။ မယားလွန်း၊ အချိန် ၁၅ ကျပ်သားရှိသည်။ သုံးစွဲသော် ယား
သည်။ သုံးယူနောပါသည်။ ဆေးမှာ ဖရုံခါး၊ ဘူးခါး၊ ဝံအူ၊ ကျွဲအူ၊
နွားမုတ်နှင့် တံလျှောက်သွယ်လောင်း၊ သေသည်။ အဋ္ဌရသေ့ ငွေယား
မှာ တံဆိပ်မရှိ။ တစ်ခုလျှင် အချိန် ၂ဝ ရှိသည်။ သင့်သော် ၂
ရက်၊ ၃ ရက် သူပါက ပါသည်။ လင်းနေကို ခါချဉ်ရည်နှင့်ဖျော်၊
တံလျှောက်သွယ်လောင်း၊ သေသည်။ ကောက္ကစိန္ဒရသေ့ငွေယားမှာ စန္ဒီ
နတ်ရုပ်ကဲ့သို့ အထောင့်အလျားရှိသည်။ အချိန် ၆ဝ ရှိသည်။ သင့်
သော် သုံးယားတွင်းယူက ပါသည်။ စားသုံးသော် သေသည်။ ဆေးမှာ
စစ်ထုံး၊ သမုန်းရေဖျော်လောင်း၊ အယားပျောက်သည်။ တိဝိက္ကဘွာတု
ရသေ့ငွေယားမှာ ငွေရှိရာ၌ ရေကန်သာယာ အင်းသာယာရှိသည်။
ကိုင်ရုံနှင့် မယား၊ စားသုံးသူမှ ယားသည်။ ချေးငှားယူသော် ရသည်။
အချိန် ၅ဝ ရှိသည်။ ဆေးမှာ ဂုံညင်းဆံ၊ ရေနံ၊ မြင်းမုတ်၊ လူမုတ်နှင့်
ဖျော်လောင်း၊ သေမည်။ သံသာဝိသုရသေ့ငွေယားမှာ (၁) တံဆိပ်ရှိ
သည်။ အချိန် ၅၅ ကျပ်သားရှိသည်။ လမွန်းတည့်မှာယူသော် ပါသည်။
ပျောက်ဂုံညင်း၊ ကင်ပွန်းပဉ္စကို ကျိုလောင်း၊ သေမည်။ တက္ကရသေ့
ငွေယားမှာ အမှတ်တံဆိပ်မရှိ။ ငွေမကျည်းမှာ မည်းမည်းထပ်ထပ်ရှိ
သည်။ အချိန် ၅၅ ကျပ်ရှိသည်။ ကိုင်မိသော် ယားသည်။ ဆေးမှာ

ပြုန်းမွေ၊ သမုန်းခါး၊ ဖိဖြူ၊ လူမုတ်နှင့်ဖျော် ထပ်မနား တံလျှောက် သွယ်လောင်း။ အငွေသေသော် ယူ၊ နေကွရသေ့ ငွေယားမှာ ဝမ်းက၊ ကျောက် (၁၁) အကွရာရှိသည်။ အချိန် ၅၅ ကျပ်သားရှိသည်။ ယူသော် နှစ်တိုင်ပါသည်။ ယူလိုသော် စိန္တာမဏိဂါထာကိုမန်း၊ ဆေး မှာ ဇရစ်ဂေါင်းမယ်ဇရစ်ဂေါင်း ခွေးနို့နှင့်ကြိတ်၍သတ်။ သတ္တိသရသေ့ ငွေယားမှာ ဝမ်းက ကျောက် (၉) အကွရာ နှစ်ဆင့်ရှိသည်။ အပြင် ကလည်း အရေးအသားရှိသည်။ ထောင့်မှာ (၀) ကိုယ်စီရှိသည်။ သင့်သောအခါ နှစ်ယူနေပါသည်။ ဆေးမှာ ပဉ္စပတ္တကို နွားငွေယား မှာ “ဂ” “ပ” အကွရာရှိသည်။ “သော” နှစ်ချက်လည်းမုတ်နှင့် ကျို တံလျှောက် သွယ်လောင်း သေမည်။ ရသီန္ဓရသေ့ရှိသည်။ သုံးစွဲ မှ ယားသည်။ သင့်သော် တစ်ယူနေပါသည်။ ဆေးမှာ ဝံအူ ကျွဲ မုတ်နှင့် ကျိုလောင်း သေသည်။ ကောသပဉ္စရသေ့ငွေယားမှာ “ည” နှစ်ချက်ဆင့်ရှိသည်။ “ခ” အကွရာရန်၏။ အချိန် ၅၁-ကျပ်ရှိသည်။ ယူသော် သုံးရာတွင် ပါသည်။ ဆေးမှာ ဖရုံခါး၊ ဘူးခါးကို နွားမုတ် နှင့်ကျိုလောင်း သေမည်။ ဂန္ဓရီရသေ့ငွေယားမှာ “ဝ” အကွရာရှိသည်။ အချိန် ၅၀ ကျပ်သားရှိသည်။ တစ်ယူနေပါသည်။ ဆေးမှာ ဝံအူကျွဲ မုတ်၊ ဖရုံခါးကိုကျို၍ တံလျှောက်သွယ်လောင်း သေမည်။ လောလာ လီကရသေ့ငွေယားမှာ စန္ဒီနတ်ရုပ်ရှိသည်။ နတ်တံဆိပ်သော်လည်း ကောင်း ရှိသည်။ ကြက်ခြေသော်လည်းကောင်း ရှိသည်။ ယူသော် သုံးရာတွင် ပါသည်။ သုံးစွဲသော်သေမည်။ ဆေးမှာ ရှေးနည်းအတိုင်း ဖြစ်သည်။

ဆေးယားမှာ ငွေကိုကိုင်လျှင် ယားသည်။ နတ်ယားမှာ သုံး စွဲမှယားသည်။ သစ္စာယားမှာ ပြန်အစားမထားမှ ယားသည်။ အင်း ယားမှာ ငွေမန်ကျည်းတွင် လေးကွက်အင်းငါးကွက်အင်းကိုးကွက်အင်း တစ်ခုခုပါသည်။ ထိုသို့ အင်းရှိသော် နတ်စောင့်သည်။ နတ်ကိုနိုင်မှ အယားပျောက်မည်။ သတ်လိုသော် ဆင်ချေး၊ မြင်းချေး၊ ကျွဲချေး၊ ခွေးချေး၊ ဆိတ်ချေးတို့ကို မုတ်နှင့်ဖျော် ဆင်အော်၊ ဖက်ယားငယ်၊

ပြဒါး၊ ထိုသုံးပါးကို ဆေးမှာထည့်ပြီးသတ်။ လူသေရေချိုးမသာခုံက
ဝါးကို ခြင်းကြားယက်၊ ငွေယားကို တံစူးဝါးညှပ်နှင့် ယူထည့်ပြီးလျှင်
လိုရာယူ၍ မီးခဲပေါ်တင်၊ ယခင်ဆေးကို ရေလုံအိုးနှင့်ထည့်၊ တစ်ဖက်
မှ လူသေပုဆိုး၊ မီးနေထဘီနှစ်ပါးဖက်။ တံစူးဝါးနှင့်ကိုင် ဆေးတွင်
ချ၊ လက်မထိစေရ ဖြူတတ်သည်။ နူတတ်သည်။ ငွေအေးလိမ့်မည်။
အော်မှယူ၊ အခြောက်ရှိသော် ဥဏ္ဍာလုံမွေရှင်တော် မန္တရားနှင့် ရေကို
မန်းထား၊ တံစူးဝါးကို လေးမြားပြုပြီးသော် ရှစ်မျက်နှာလာသမျှကိုပစ်။
ဦးနှိမ်အကျော်မွေရှင်တော် မန္တရားကား ဩောင်းဟေဟေတိသျှတ္တ
တိသျှတ္တဗန္ဓုတ္တဗန္ဓုတ္တ၊ ဓာရေယျဓာရေယျ၊ ဝါရေယျ ဝါရေယျ၊ နိဝါရေယျ
နိဝါရေယျ။ နိရုဇ္ဈေယျ နိရုဇ္ဈေယျ၊ ဗြဟ္မာဒတ္တံ ဗြဟ္မာဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ္တံ
ဒေဝဒတ္တံ၊ ဥဏ္ဍာလောမာမနိ သွားဟုံဟုံ။ ဩောင်း ဟတ္ထိသီဟ၊ အက္ခ
ဗျဂဒိပိ သံသုမာရ နေ ခဂ္ဂဟတ္ထိ အသနိ၊ အဂ္ဂိ၊ ဥဒက ရာဇ
စောရ အပ္ပိဟ၊ သပ္ပနဂ ယက္ခ၊ ဇော်ဂနီ၊ ဩောင်းကုရတေ၊ ကုရတေ၊
ဆိန္တု၊ ဆိန္တုအတ္တဂံ ဖိသု၊ အတ္တဂံမိသု၊ ဝိဒ္ဓေသေန္တု၊ အသေသတော၊
ရွှေယားငွေယားတို့ကို ယူနိုင်သော ဗောဓိသတ္တ ကန့်လန့်ကာဆေးထား၊
ခြင်ရွေးဆန်၊ ဆိတ်ဖလူး လင်းနေ ယင်းတိုက် မြစ်ခေါက်၊ ဆေးဒါန်း၊
ကန့်တိုက်၊ ကညင်ဆီဆေးအားလုံးကို အမျှရေပူနှင့် ကြိတ်၊ ခုနစ်အိမ်
ပုန်းရည်နှင့်ဖျော် သံသပိတ်နှင့် ရေနှေးရုံချက်။ ရွှေယားငွေယားတို့ကို
တံစူးဝါးနှင့် ညှပ်ယူ ၎င်းရေတွင်ချ၊ အေးလျှင်သွန် ပြင်းစွာခြောက်လှ
သော်၊ ယခင် ကန့်လန့်ကာဆေးကို မျက်စိမှာကွင်း၊ လက်ဖဝါးလက်
ဖမိုးမှာသုတ် ရင်ဘတ်တွင် လ.ရုပ်ရေး၊ လက်ပြင်မှာ နေရုပ်ရေး၊
ဥမင်သို့ ဝင်လေ။ လုံးလေ၊ တော်လဲသကဲ့သို့ ဆင်သံ၊ မြင်းသံ၊
အမြောက်သံ၊ သေနတ်သံ၊ ဘီလူးသံ၊ ကျားသံလို အသံများကိုကြား
သော်၊ နားနှစ်ဖက်ကို ဆေးရည်နှင့်ပက် အရာအမျိုးမျိုးကို မြင်ယောင်
ထင်တွေ့သော် ကြာဇသီးအိပ်မွေသီး၊ မျက်စိကွင်း ဂါထာမှာ ဥုံခွဿ
ပြဿ ခွန်ပြ သတ္တိဂုမာရ နိမ်ဆရာနိမ် ဇေယကော၊ ဒေရကော၊
တိဒေယသိ၊ ဆေးမှာ ဆိတ်ဖူးလင်းနေ၊ မုန်ညက်ဆံ၊ တမာညွန့်၊

၁၃၈

ဆုထူးပန်ဦးကျော်ရေး

နွားမြေးရင်းခေါက်၊ သစ်ကြားသီး၊ အိပ်မွေ့သီးကြိုကတုတ်သုံးပါးမှတ်
သည် ဆေးစုတို့ကို နွားနက်မှတ်နှင့်ကြိတ်လုံးထားလိုသောအခါ ပုန်း
ရည်နှင့်ဖျော် တံစူးဝါးကို အရိန္ဒမာလုံသွားလုပ် ယခင်ကဆေးကိုလူး
မန္တန် ၇ အုပ်စုတ်အရပ်ရှစ်မျက်နှာ စိတ်ထား။ ဤဆေးရည်နှင့်ဝိုင်း။
အချောက်ကြီးသော် ဓား လုံကို နှုတ်၍ ထိုးခုတ်လေ။ ဖုတ် ပြိတ္တာ
တစ္ဆေ ဘီလူးဟူသမျှ ပျက်၏။ ရွှေယား ငွေယား ပြီးပြီ။

ဘော်ပြာစီရင်နည်း

အသက်ထောင်ကျော် ရှည်စေလိုသော် ဘော်၊ ဂျွတ်၊ သွပ်၊
ပြဒါး သမညီစွာရောပြီး ခါမံပါဆေး ၆ ပါး။ ဆေးဒါန်း၊ ဒုတ္တာ။
ဝေက်သာ၊ ဆပ်ပြာ၊ ယမ်းစိမ်း၊ ဆား၊ ဖွဲ ၅ တင်းတွင် ဖုတ်လျှင်ပင်
ဘော်စင်ထုံးအလား။ အဆင်းအင်္ဂါ ရူပကာမှာ ဒေဝါနတ်အလား
ငါးစီးဆင်ပြောင် အားကိုဆောင် လူဘောင်ကျော်ထင်ရှား။

နတ်မင်းကြီးငါးပါးဆေး

မြင်းခေါင်းနွားရောင်မြစ်၊ ပိတောက်နှစ်၊ ထင်းရှူး၊ စန္ဒကူးနီ
နံ့သာနီ၊ ဥပသကာ၊ ကရမက်၊ အကျော်။

အထက်ဆေးစု အမျှစု အကျော်နှင့် စိမ်း။ အညက်ကြိတ်
အရပ်မှာသွေ့စေ။ ဖိးကင်းလုံးခန့်စား။ ဆေးအကျိုးမှာ စိတ်ချောက်
ချားခြင်း၊ တွေဝေခြင်း စသော ရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေ
၏။ ဒဟတေဇောနှင့် သည်းခြေနာကို ကုသခြင်းအတွက် စောင့်ရှောက်
သောကြောင့် အသက်ရှည်ခြင်း ဘေးကင်းခြင်း၊ ကျက်သရေတိုးခြင်း၊
နဖူးတွင် မှန်ကူသော် ချိုသုံးပါးပြီးသည်။

ဝိဇ္ဇာမိရ်သံလမ်းကြီး

နာဒိသားကို ဆေးဒါန်းငါးပဲပေါင်း၍ထိုး၊ ၎င်းသတ္တုဒါ၊ ဒိကို

မှိုက်ခွက်နှင့်ထိုး။ သံကျန်လျှင်၊ သိဒ္ဓိပေါက်သော သံတည်း။ ရှားစောင်းကြီးဆား၊ နန်းလုံးကြိုင်ဆား၊ ပင်စိမ်းရိုင်းဆား၊ ၎င်းသုံးပါးကို ပေါင်း၍ သံဝိကို ဆွားအထက်ငါးမူး၊ အောက်ငါးမူးနီး၍ လုပ်ပိတ်၊ မီး ၃၀ နာနာထိုး၊ ၎င်းနောက် အလင်းကြိုမြင် ဆီမှာ မီး ၃၀ လောင်း သံနီ၍ သေ၏။ ပြဒါး အလေးထူထည့်၍ ဖွဲမီးစိုက် တစ်နေ့စေ့လျှင် ပြဒါးခဲ၏။ သံလုံးကို ယူ၍ထား၊ ပြဒါးခဲကို ၇ ရက်မီးစိုက်ပြင်း၏။ ၎င်းပြဒါးပြင်းကို သံလေးတူကျေ၊ ပြဒါးချော်ဖြစ်၍ ထွက်၏။ ၎င်းချော်ကို ယူ၍ထား၊ ၎င်းနည်းအတိုင်း လေးဆင့်ကျေ၊ လူဆီမှာ မီး ၃၀ လောင်၊ ပတ္တမြား အနီဆင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။

သိဒ္ဓိ ၃ ပါးပေါက်၏။ ဆေးဒါနီးကို ဂျွတ်သားကျရောင်ချ ၎င်းချော်နှင့် ပြန်၍မန် ယမ်းလက်ချားစွတ်၍ လုပ်ပိတ် မီး ၃၀ နာနာထိုး၊ ထောပတ်၊ ဝက်ဆီနှစ်ပါးစပ်၍ မီး ၃၀ လောင်း ပြင်း၏။ မီးရပ်ဖြစ်၏။ သံသေပြဒါးသေ နှစ်ပါးဆတူစပ်၍ ယမ်း၊ လက်ချား၊ ဇဝက်သား၊ အထက်အောက်နီး၍ အလုပ်ပိတ် မီး ၃၀ နာနာထိုး၊ သံလုံးပေါက်၏။ သိဒ္ဓိငါးမျိုးမြောက်၏။ ၎င်းနေရာ၌ ရသေ့တပသီ၊ ယောဂီလုပ်တရားကို အားထုတ်ရမည်။ ဒါန သီလ ဘာဝနာလုပ် ဘာဝနာ ဂုဏ်ကြောင့် သမာဓိရသောအခါ ၎င်းဓာတ်ကို အသံဘိန္နဖွဲ့ရန်ကား ခိုင်လှစွာသော လခြမ်းသဏ္ဌာန်လုံနှင့် နေထွက်က နေဝင်အောင်ထိုး၊ ဓာတ်တစ်ကျပ်လျှင် ရွှေတစ်ပဲသားထည့်၍ မီးကျိုးအုပ်၍ထား၊ လုံမခိုင်လျှင်လဲ ၎င်းနည်းအတိုင်း ထိုး၊ ၇ ရက်စေ့လျှင် ၇ ပဲကုန်၏။ ၈ရက်နေ့၌ နေဝင်လျှင် မီး ၇ ကြိမ် လေတစ်ကြိမ်ဆိုခြင်းကြောင်း ဤအခါ ပါယောဓာတ်ဝင်၍ အသံဘိန္နအဖြစ် ရောက်၏။ သိဒ္ဓိ ၉ ပါးပေါက်၍ ရုပ်ပြောင်းပြီးမှ ဝိဇ္ဇာအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

ခါးပတ်လက်ဖွဲ့ စီရင်နည်း

၁။ ဥုံ ညာတိဟေ သွားဟ။

၂။ ဥုံ ရရသောပ သွား

- ၃။ ဥုံ ကာရေဏံ သွားဟ။
 ၄။ ဥုံ ပါပိကေ သွားဟ။
 ၅။ ဥုံ ဟုတံပညတ္တိ သွားဟ။
 ၆။ ဥုံ ယောနု သွားဟ။
 ၇။ ဥုံ ရာရုံ သွားဟ။
 ၈။ ဥုံ မောတေ သွားဟ။
 ၉။ ဥုံ ဂါမေဂုရု သွားဟ။
 ၁၀။ ဥုံ ရောစောသွားနံ သွားဟ။
 ၁၁။ ဥုံ ဂေါဏံ သွားဟ။
 ၁၂။ ဥုံ ခေါရဏံ သွားဟ။
 ၁၃။ ဥုံ နေရောက် သွားဟ။
 ၁၄။ ဥုံ ရာလာ သွားဟ။
 ၁၅။ ဥုံ နမောဂုရုတံ သွားဟ။

ထိုအကွရာ ပဉ္စဒသကိုထိုး၍ဆောင်သော် ကုန်းသား၊ ကုန်းသူတို့ချစ်၏။ ရေသို့သွားသော် ရေသား၊ ရေသမီးတို့ချစ်၏။ ဦးခေါင်းမှာတင်သွားသော် လူခပ်သိမ်းတို့ ချစ်၏။ ရေစိမ်၍ မျက်နှာသစ်သော် ခပ်သိမ်းသောသူတို့ မကြုံနိုင်။ ဆီစိမ်၍ လိမ်းသော် သုဇာတာကဲ့သို့ ချစ်ခင်၏။ ထမင်းပွဲမှာတင်၍ စားသော် မင်းချစ်၏။ နောက်ခါးညှပ်သော် ရန်ကင်း၏။ လက်ဖွဲ့ကိုကိုင်၍ ပွတ်သော် မြင်ရုံကာမျှနှင့် မနေနိုင်။ ပီယသိဒ္ဓိ၊ နေသိဒ္ဓိ နှစ်ပါးပြီးလိုသော် ရှေ့ကထား၊ ရှေ့ချက်အောက်မှာထားသော် ရန်ခပ်သိမ်းတို့ ကင်းငြိမ်း၏။ ထိုလက်ဖွဲ့ စီရင်သောအခါ နတ်သီးနတ်ရွက် ငှက်ပျောအုန်းအစုံနှင့် နတ်ယကာပွဲငွေ ၁၅ ကျပ်တင်၍ အိမ်တွင်းမှာသော်လည်းကောင်း၊ ဘုရားရှေ့တော်မှာသော်လည်းကောင်း သန့်ရှင်းသောနေရာတွင် စီရင်ရမည်။

ရိန်းဆာယာ

ဥုံ ဗုဒ္ဓိ မေနာဆို အမှက် အိုက်ရ တတ္ထ ပါကာရင် ဥုံ
 မေ့၍ မေနာထို အမှက် ရကျတတ္ထ ပါကာရင်၊ ဥုံ သံဃို မေနာထို
 အမှက် သက္ကေ သုဝဏ္ဏံ တတ္ထပါကာရင် သစ်ရိပ်ခို၍ သရဇ္ဈာယ်
 သစ်ငုတ်ဖြစ်၏။

ဥုံ တာဟောင်ပေသျှော။ ဥုံ တာသျှောပဟောင်။ ဥုံနာ
 ဟောင် ပေသျှောင်။ ဥုံ နာသျှော ပေဟောင်။ ဥုံ ဟောင် ပေသျှော။
 ဥုံ သျှောင် ပဟောင် ခုနစ်အုပ် သရဇ္ဈာယ်လေ။ ထိပ်ကြိုး သံခြေ
 ကျင်းတွင် လှောင်ကပ်ဘိစမှ အပါးသုံးဆယ် ပြီး၏။ ရှမ်းယွန်းအကွ
 ရာ မန္တာန်။

ဒေဝီကိုးပါး၏ ဆေးတော်ကြီး

နံသာမျိုးငါးပါး၊ ဥပသကာ၊ တောတွင်း ပေါက်သော မဲပန်း
 ညို၊ ၎င်းဆေး ၃ ပါးကို အမျှစီစု၊ ထိုဆေးသုံးပါးအလေးအိမ်ပန်းညို
 ထည့်၍ ညက်စွာကြိတ်၍ ဆေးတောင့်ပြု။ ဒေဝီကိုးပါးဟုရေးထား၍
 ၎င်းဆေးစုတ်ရမည်။ မန္တာန်ကား ဆေးမကြိတ်မီ စုပြီးသောအခါတွင်
 စုတ်ရမည်။ မန္တာန်ကား ဥုံ ဒေဝတာ အကို။ အကိုဘုမ္မလောရခြင်း
 ဆရာခြင်း၊ မြတ်ဘုရား ရှေ့တော်တွင် ၃၇ အုပ် စုတ်ပြီးမှ ထောင်း
 လေ။ ကြိတ်လေ။ ဆေးတောင့်ပြုပြီးသောအခါ စုတ်ရမည်။ မန္တာန်
 ကား ဥုံသူရဿတီ ဒေဝီမာတာစ။ မေမာတာစ။ သူရဿတီဒေဝီ
 ဒိပုံ ဒိပုံ ဟေ ဟေ။ ပိယံမေ။ အနုကမ္ပံ ဥပဒါယ။ လာဘဒေဝီ
 သူရဿတီ ဒေဝီ ဥုံ မဟာဒေဝီ မေမာတာ။ မေမာတာစ မဟာဒေဝီ။
 ဤကဲ့သို့ ဒေဝီကိုးပါးတို့၏ အမည်တို့ကား အောက်၌ ဖော်ပြထားသည်။
 ထိုကိုးပါးလုံး အထက်ဖော်ပြသော မန္တာန်ကဲ့သို့ စုတ်လေ။ ကိုးပါး
 အတွက် တစ်ပါးလျှင် တစ်ပုဒ်ကျ ကိုးပုဒ်စီရင် တစ်ပုဒ်ဟူသည်ကိုသိ။
 ထိုကဲ့သို့ ကိုးပုဒ်တစ်ခေါက် ၃၇ အုပ် နတ်စင်တွင် နတ်ပွဲသုံးပွဲ စ

သည်ဖြင့် တတ်နိုင်သရွေ့ ၃ ပွဲထက် မနည်းစေရ။ တစ်ပွဲတွင် တင်သရန်ကား ငှက်ပျောဖီးကြမ်းနှစ်ဖီး၊ အုန်းမြောက်မီးစုံတင်၊ လက်ဖက်၊ ကြက်သွန်ကြော်၊ ဆီနှင့်ဆားတို့ပြင် ကွမ်း ကိုးရာစီ ရေမွှေးကိုးပုလင်း သင့်ရာ ရေမွှေးထည့်၍ နတ်စင်ဆိုသည်ကား ရွှာပြင်မြို့ပြင်ကနတ်စင်တွင် မွန်းမတည့်မီအတွင်း ပက္ခတ်ဝင်သောနေ့တွင် စီရင်ရမည်။ ဒေဝီကိုးပါးတို့၏ အမည်တော်တို့ကား သူရဿတီ၊ မဟာဒေဝီ၊ မင်္ဂလာဒေဝီ၊ မဟေသရဒေဝီ၊ ဣဿနသီဒေဝီ၊ စန္ဒာဒေဝီ၊ စန္ဒီဒေဝီ၊ ဂဟပတိဒေဝီ၊ မနော်ရဟီဒေဝီ ဤဒေဝီကိုးပါး အမည်တော်ကို ဆေးစုတ်သောအခါ ပါစေရမည်။ ဆေးအကျိုးကား မင်းထံသွားသောအခါ မီးခြစ်တံနှင့်ဖြစ်စေ၊ ခင်ပုတ်ကား ခေါ်ဒန်ပူနှင့်ဖြစ်စေ ထိုဆေးနှင့် မိမိလက်ယာဘက် အထက်သွားကြားကို ၇ ကြိမ်ထက်မနည်း ထိုးရမည်။ ဣတ္ထိအလိုရှိ၍ သွားသောအခါ မိမိ၏ လက်ဝဲဘက်က အထက်နည်းအတိုင်း အောက်သွားကြားထိုး၍ပြောလေ။ ထိုညတွင်ပင် ချစ်မည်ကို သိသာ၏။ သာမညနှင့် မကြံစည်ရာ၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူရဿတီဒေဝီသည် သောတာပန်ဖြစ်၍ မတရားပြုက အကျိုးမခံရခြင်း၊ ထိုပြင် ဆေးသတ္တိဂုဏ် ညှိုးဖျင်းခြင်း၊ မိမိကိုယ်သို့ အန္တရာယ်ဖြစ်တတ်ခြင်း၊ အရပ်ရပ်တို့သည် ဖျက်စီးခြင်း၊ မချွတ်ဖြစ်၍ ဝေတံမှန်းထားသောသူကိုသာ စီရင်အပ်၏။ ဤတွင်ပြီး၏။

အိပ်မက်တိတ္ထုကျမ်း

အိပ်မက်မြင်မက်သောအကြောင်းများမှာ နတ်တို့လှည့်စား၍ မက်ခြင်း၊ နတ်တို့ဖြားယောင်း၍မက်ခြင်း၊ ကိုယ်စောင့်နတ်ပြောကြား၍ မက်ခြင်း၊ ဓာတ်ချောက်ချား၍ မက်ခြင်း၊ လေကြောင့် သည်းခြေကြောင့် မက်ခြင်း၊ စိတ်ကြောင့် မက်ခြင်း၊ ကြလို့မက်ခြင်း၊ ကြားလို့ မက်ခြင်း၊ ခံစားဖူးလို့မက်ခြင်း၊ ဖြစ်ဖွားဖူးလို့မက်ခြင်း၊ လုပ်ခဲ့ဖူးလို့မက်ခြင်း၊ ခံရဖူးလို့ အိပ်ရာမသန့်လို့မက်ခြင်း၊ မတော်ရာနေမိလို့မက်ခြင်း၊ အတတ်ပညာနှင့်လုပ်၍မက်ခြင်း၊ မိလိန္ဒပဉ္စာကျမ်းလာ အိပ်မက်မြဲတန်းလိုလို

က်သော လူခြောက်ယောက်မှာ လေနာရှိသော လူတစ်ယောက်၊ သည်း
ခြေဖျက်သောလူတစ်ယောက်၊ သလိပ်ဖျက်သောလူတစ်ယောက်၊ သန္တီ
ပါရှိစွဲသော လူတစ်ယောက်၊ နတ်တို့ဖြားယောင်းသော လူတစ်ယောက်၊
နိမိတ်ဖြစ်သော လူတစ်ယောက်ဟူ၍ ဆိုထားသည်။ ထို့အတွက် ညက
မြင်မက်သော အိပ်မက်မှာ ဘယ်အကြောင်းကြောင့်မြင်သည်ကို ပညာ
ဖြင့် ဆင်ခြင်၍ အမှားအမှန် စသည်ကို ဆုံးဖြတ်ကြ။

နေ၊ လ၊ ကြယ်ကိုမြင်မက်သော် ချမ်းသာမည်။ ဘုန်းရှိသော
သားသမီးကို ရမည်။ နေအိမ်ဖွဲ့မက်သော် ချမ်းသာမည်။ ရေအိုးတွင်
နေလကျသည်မြင်မက်သော် အိမ်ရှေ့မင်းဖြစ်မည်။ နေလမွန်းတည့်မက်
သော် မင်းဖြစ်မည်။ ပြည်သာယာမည်။ ဥများကို မြင်မက်သော်၊
အိမ်သာကိုမြင်မက်သော် လာဘ်ရမည်။ သူတောင်းစားကိုမြင်မက်သော်
ဥစ္စာရမည်။ ဘုရားဖူးရမည်။ ငှက်နှင့်တကွ လှောင်အိမ်ကိုမြင်မက်သော်
ချစ်သူရမည်။ ဥယျာဉ်ကို မြင်မက်သော် လာဘ်ရမည်။

သွေးကိုမြင်မက်သော် ချမ်းသာမည်။ သူ့ကို ထိုးခုတ်မက်
သော် ရန်အောင်မည်။ လွှားကစားမက်သော်၊ သစ်ပင်ခုတ်မက်သော်
အမတ်ဖြစ်မည်။ ဆီမီးတန်ဆောင် ထွန်းညှိမက်သော် ထင်ရှားမည်၊
စောင်းတီးမက်သော် သွားလေရာ အောင်မည်။ ဆင်စွယ် ကျားစွယ်
ပိုက်မက်သော် စစ်သူကြီးဖြစ်မည်။ နှာခေါင်းသွေးထွက်မက်သော် သူ
တကာ မှီခိုရာဖြစ်မည်။ ချောင်းရေကန်ရေခပ်မက်သော် စစ်သူကြီးဖြစ်
မည်။ မိန်းမတကာ စွပ်စွဲမက်သော် ချမ်းသာမည်။ ကလေးမွေးသည်
မြင်မက်သော် စည်းစိမ်ခံစားရမည်။ ကူလီကို မြင်မက်သော် ဥစ္စာတိုး
မည်။

ကင်းစောင့်နေသည်မြင်မက်သော် လုံခြုံမည်။ ကျမ်းစာဖတ်ရ
သည်မြင်မက်သော် ဂုဏ်ကျက်သရေတိုးမည်။ ချစ်သူနှင့် စကားပြော
ရသည်မက်သော် အောင်မြင်မည်။ ချုပ်နှောင်ခံရသည်မက်သော် စုတ်
လာဘ်ရမည်။ ဒေါင်းကိုမြင်မက်သော် ရုပ်အဆင်းလှသူနှင့် လက်ထပ်
ရမည်။ မြတ်စွန်းမည်။ နာနတ်သီးကိုမြင်မက်သော် ကံကောင်းမည်။

သူဦးခေါင်း သူနားဖြတ်မက်သော် ဥစ္စာရမည်။ ကြွယ်ဝမည်။ သူမျက်စိထုတ်မက်သော် စည်းစိမ်များမည်။ နို့ညှစ်မက်သော် ကြွယ်ဝမည်။ ပျားပိတုန်းတုတ်မက်သော် သူချစ်မည်။ ဂုံညင်းကစားမက်သော် မင်းဖြစ်မည်။ ဆားလျက်မက်သော် သူတံကာဆရာဖြစ်မည်။ စွယ်စုံဆင်ကို မြင်မက်သော် ကောင်းစားမည်။ လက်နက်စိုက်ထောင်သည်မြင်မက်သော် ကောင်းစားမည်။ တဲကုပ်ကိုမြင်မက်သော် ဥစ္စာရမည်။ ကြွက်ကိုမြင်မက်သော် ချစ်သူကိုရမည်။ ရေစီးကိုမြင်မက်သော် ကောင်းကျိုးမကြာမီ စံစားရမည်။ ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွားကိုမြင်မက်သော် ကောင်းကျိုးခံစားရမည်။ ပန်းပွင့်များကိုမြင်မက်သော် ချမ်းသာမည်။ မိတ်ကောင်းတွေ့မည်။ အငြိမ့်ကသည်မြင်မက်သော် အမွေရမည်။ သောကတွေ့မည်။ အဘိုးအဘွားမြင်မက်သော် အမွေရမည်။ အလောင်းစင်ကိုမြင်မက်သော် အဘက်ဘက်မှ ဥစ္စာရမည်။ မင်္ဂလာအခမ်းအနား မကြာမီ မြင်ရမည်။ အမြွှာပူးမွေးသည်မြင်မက်သော် သတင်းထူးကြားရမည်။ လေပွေကိုမြင်မက်သော် အခက်အခဲတွေ့ပြီး အောင်မြင်မည်။ ဓားလုံအရောင်တက်သည်ကိုမြင်မက်သော် ဘုန်းကြီးမည်။ ကျောက်ဖျာကို မြင်မက်သော် ကျေးဇူးရှိမည်။ လယ်မှာ ကြာရောက်သည်မြင်မက်သော် အိမ်ရှေ့မင်းဖြစ်မည်။ ဝက်ရှူးခြံလှောင်မြင်မက်သော် ကြာပွင့်သည်မြင်မက်သော် ကျော်စောမည်။ အိမ်သစ်နေ့မက်သော် သူကြီးဖြစ်မည်။ မိန်းမအတူ အိပ်ရသည်မက်သော် လာဘ်ရမည်။ ဥဗျိုင်းတို့ ဝိုင်းရံသည်မက်သော် အိမ်ရှေ့မင်းဖြစ်မည်။ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြဗျာပါရမက်သော် ဆိုလေရာအောင်မည်။ မန်ကျည်းသီးဆွတ်မက်သော် မင်းစေသူကောင်းဖြစ်မည်။ ရွှေလက်ကောက်ဝတ်မက်သော် ချီးမွမ်းခံရမည်။ လာဘ်ရမည်။ စည်ကြီးတီးမက်သော် ဘုန်းကြီးမည်။ ခမောက်ဆောင်းမက်သော် ထင်ရှားမည်။ နွားကျောင်းမက်သော် သူကြီးအရှင်သခင်ဖြစ်မည်။ ဗိုလ်များအလယ်နေသော် မင်းဖြစ်မည်။ ပေါက်ပေါက်ဆန်မန်းနှင့် ပူဇော်မက်သော် ဆင်းရဲသားသော်လည်း မင်းဖြစ်မည်။ ရွှေအဝတ်ပုဆိုးရမက်သော် မင်းဖြစ်မည်။ သစ်သီးစားရမက်သော် လာဘ်ရမည်။

ငရုတ်ပိတ်ချင်းစားရမက်သော် သူတကာတို့ ဆရာဖြစ်မည်။ ဥအမျိုးမျိုး စားရမက်သော် လာဘ်ရမည်။ အပုပ်ကိုစားရမက်သော် လာဘ်ရမည်။ ကြက်တောင်ငှက်တောင်စားရမက်သော် လာဘ်ရမည်။ နွားနို့သင်းလဲ ထောပတ်စားရမက်သော် လာဘ်ရမည်။ သူ့အူသူ့ခေါင်းစားရမက်သော် သူ့ဇွေးဖြစ်မည်။ ငှက်ပျောသီးကိုစားရမက်သော် ဥစ္စာတိုးပွားမည်။ မြစ်ရေကိုသောက်ရသည်မက်သော် ကျော်စောမည်။ ပျားရည်သောက်ရမက်သော် ကြွယ်ဝမှုပြီးစီးမည်။ နှမ်းဆီသောက်ရမက်သော် ချမ်းသာမည်။ အိမ်ခေါင်းမိုးတက်ပြီး ရေသောက်ရမက်သော် မင်းဆရာဖြစ်မည်။ နိုက်ရန်ဖြစ်မက်သော် အကြံအစည်အောင်မည်။ ပန်းပွင့်ပန်ရမက်သော် လက်ထပ်ရမည်။ ပန်းပွင့်နှမ်းမက်သော် ကျော်စောမည်။ ငိုကြွေးမက်သော် ရန်သူ့ငွေကိုရမည်။ အိမ်ဆောက်မက်သော် ကံကောင်းမည်။ အိတ်ထဲငွေအပြည့်မက်သော် တစ်သက်လုံး ချမ်းသာမည်။ မိမိကိုယ်အဝတ် မလုံတလုံမက်သော် ချမ်းသာမည်။ မော်တော်ကားစီးရမက်သော် မိန်းမရမည်။ မိမိရူးသည်မက်သော် ဥစ္စာတိုးပွားမည်။ အသက်ရှည်မည်။ ဦးခေါင်းဆေးရမက်သော် အောင်မြင်မည်။ ကြိုးပေးရမည်မက်သော် အကြံအောင်မည်။ ကြိုးပေးအံ့ဆဲဆဲမက်သော် တိုးတက်မည်။ စော်ကားခံရမက်သော် မကြာမီ ပူဇော်ခံရမည်။ နေရာပြောင်းရမည်။ ဖဲကစားမက်သော် လက်ထပ်ရမည်။ ငြင်းခန်ရမည်။ သားသမီးရမက်သော် ပညာရမည်။ ဥစ္စာရမည်။ မြေစိုင့်မြေခဲစားရမက်သော် မင်းထံမှ လာဘ်ရမည်။ တံခွန်လှူမက်သော် ကျော်စောမည်။ ဝရမ်းဖမ်းမက်သော် လာဘ်ရမည်။ ချွေးထွက်သွေးထွက်မက်သော် ဘုန်းကြီးမည်။ မြူးပျော်ရသည်မက်သော် ဥစ္စာရမည်။ မြေကြီးလှုပ်မက်သော် အမတ်ဖြစ်မည်။ ရေချိုးရမက်သော် သူတကာထက်မြတ်သည်။ ပန်းမီးတောက် မက်သော် အကြီးအကဲဖြစ်။ ဘွဲ့ဖြူစလွယ်မက်သော် လာဘ်ရမည်။ မိမိကိုယ်သေသည်မက်သော် ဆောင်တိုင်းအောင်မည်။ သမုဒ္ဒရာပင်လယ်ကူးမက်သော် မင်းဖြစ်မည်။ ကိုယ်ပျက်သည်၊ နှုသည်မက်သော် အလိုပြည့်မည်။ သွေးချိုမက်သော် ကောင်းစားမည်။ ခံတွင်း

ဖြင့် လက်နက်ကိုယူရမက်သော် ကောင်းစားမည်။ လျှာကိုထုတ်၍
မြို့ရွာကိုပတ်သော် ထိုမြို့ထိုရွာတွင် ပညာရှိဖြစ်မည်။ အူကိုထုတ်၍
ရွာကိုပတ်သော် သူကြီးဖြစ်မည်။ ယောက်ျားကိုယ်ကြီးမက်သော် စည်း
စိမ်တိုးမည်။ ကြာဖက်ကို ပိုက်ဖက်ရမက်သော် ကွဲပြားသောဆွေမျိုးတို့နှင့်
တွေ့ရမည်။ ဘုရားဆင်းတုကိုမြင်မက်သော် ကျက်သရေတိုးမည်။ ဆင်
မြင်းဗိုလ်ပါကိုမြင်မက်သော် ချမ်းသာမည်။ မျောက်ကိုမြင်မက်သော်
ရွှေငွေရမည်။ မကောင်းလည်းဆို။ ဆင်ဖြူ ကွဲဖြူကိုမြင်မက်သော်
ထင်ရှားကျော်စောမည်။ မြွေပွေး မြွေဟောက် မြင်မက်သော် ရန်ပျောက်
မည်။ ရေကြည်ကိုမြင်မက်သော် ရန်ငြိမ်းမည်။ ကျားသစ်မိကျောင်းမြင်
မက်သော် မိတ်ဆွေများနှင့် စွဲမြဲမည်။ ဆင်မြင်းသေသောအိုင်ကိုမြင်
မက်သော် သူကြီး အရှင်သခင်ဖြစ်မည်။ အိမ်ထဲရံမီးတောက်သည်
မြင်မက်သော် မင်းဖြစ်မည်။ ဆင်းရဲသားသော် သူဌေးဖြစ်မည်။ ပေပင်
ထန်းပင် မြင်မက်သော် မင်းအမတ်ဖြစ်မည်။ အိမ်ပေါ်လောက်တက်မက်
သော် စီးပွားဥစ္စာများမည်။ မြေဇာပန်းပန်မက်သော် မင်းဆရာဖြစ်
မည်။ ကညာပျိုနှင့် အိပ်မက်ရသော် လာဘ်ရမည်။ ပြဿင်ကြီးဆောက်
ရမက်သော် လာဘ်ရမည်။ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့် စကားပြောမက်သော်
အမိအဘအရာကိုရမည်။ သူကောင်းထမ်းစိုးရမက်သော် လာဘ်ကြီးရ
မည်။ မိမိကိုယ်မီးလောင်သည်မက်သော် ပညာရှိသုခမိန့်ဖြစ်မည်။ နတ်
တို့ကို ပူဇော်မက်သော် အောင်မြင်မည်။ ဓာတ်တော်ရမက်သော် ဘုန်း
ကြီးရှိသောသားကိုရမည်။ သန်းလောက်တက်မက်သော် မင်းဖြစ်မည်။
မိန်းမသော် မိဖုရားဖြစ်မည်။ ခြေသည်းလက်သည်း လှီးမက်သော်
သူတကာတို့ ပူဇော်ခံရမည်။ ငှက်ပျောသီးပင်စိုက်မက်သော် အမတ်ဖြစ်
မည်။ ချီးမစင်လိမ်းကျမက်သော် ကြွယ်ဝမည်။ ကိုယ်ရောင်ထွက်ကို
ပုပ်မက်သော် ဘုန်းကြီးမည်။ ထီးဆောင်းမက်သော် မီးပုံးစွဲမက်သော်
အကြီးအကဲဖြစ်မည်။ ဓားလှံစွဲမက်သော် ဆံရှည်မက်သော် အသက်
ရှည်မည်။ တံပိုးခရာမှုတ်မက်သော် သူတကာထက် မြတ်မည်။ တံခွန်
ကြက်လျှာကို မြင်မက်သော် ကျော်စောမည်။ တောင်ဘက်နေတက်

မက်သော် မင်းဖြစ်မည်။ ဘုရားပုထိုးစေတီထက်မက်သော် အရပ်လေး
မျက်နှာမှ လာဘ်ရမည်။ ကျောက်ဖျာထက် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေနေမက်
သော် မင်းဖြစ်မည်။ အိမ်ခေါင်မိုးထက် လျှောက်မက်သော် ကျော်စော
မည်။ သစ်ပင်သစ်ရောင်းတက်မက်သော် သောကငြိမ်းမည်။ ဥသျှစ်ပင်
တက်မက်သော် သူကြီးဖြစ်မည်။ မြင်းမိုရ်တောင်ထက် တပ်မက်သော်
မင်းဖြစ်မည်။ ပျံသောငှက်ဖမ်းမက်သော် ကျွဲနွားများမည်။ နဂါးဖမ်း
မက်သော် ရန်ပျောက်မည်။ မိချောင်းဖမ်းမက်သော် မင်းထံရောက်
မည်။ ငှက်တော်ဖမ်းမက်သော် မင်းအမတ်ဖြစ်မည်။ ထမ်းစင်ဝေါယာဉ်
စီးမက်သော် လာဘ်ရမည်။ မိကျောင်းစီးမက်သော် ရန်ပျောက်မည်။
ဆင်ဖြူစီးမက်သော် မင်းဖြစ်မည်။ ရထားစီးမက်သော် ရန်ပျောက်
မည်။ မိချောင်းဖမ်းမက်သော် မင်းထံရောက်မည်။ ငှက်ခံတော်ဖမ်းမက်
သော် မင်းအမတ်ဖြစ်မည်။ ထမ်းစင်ဝေါယာဉ်စီးမက်သော် လာဘ်ရ
မည်။ မိကျောင်းစီးမက်သော် ရန်ပျောက်မည်။ ဆင်ဖြူစီးမက်သော်
မင်းဖြစ်မည်။ ရထားစီးမက်သော် မယားကောင်းရမည်။ မြွေငန်းစီး
ပတ္တမြားမက်သော် သားကောင်းရမည်။ ကျွဲစီးမက်သော် ကျွန်ရမည်။
ပူဆွေးရသည့်မက်သော် ပျော်ရွှင်ရမည်။ ဖျားနာသည်မက်သော် ကျန်း
မာမည်။ ပုလဲကိုမြင်မက်သော် ချမ်းသာတိုးမည်။ နန္ဒင်းစန္ဒကူးလိမ်း
ကျံမက်သော် ဖျားနာမည်။ သူကြိတ်သောဆေးကို လိမ်းရသော် သူခိုး
ခံရမည်။ အိပ်ပျက်နေမက်သော် ဖျားနာမည်။ နေရာပြောင်းရမည်။
ကျွဲခေါင်းထမ်းရမက်သော် ဖျားမည်။ နားပဲ့မက်သော် ဆင်းရဲမည်။
နှုတ်ခမ်းပဲ့မျက်စိကန်းမက်သော် ဆင်းရဲမည်။ မစင်ကြိုးမက်သော် နွဲ့
လူးရွံ့ကျိုးရမက်သော် ဘေးဖြစ်မည်။ အိုးမည်းလိမ်းကျံမက်သော် ဘေး
ဖြစ်မည်။ ဦးခေါင်းရိတ်မက်သော် သွားကျိုးမက်သော် ဖျားနာမည်။
အထက်ရှေ့သွားကျိုးမက်သော် သားမှာ ဥပါဒ်ဖြစ်မည်။ အောက်ရှေ့
သွားကျိုးမက်သော် သမီးမှာ ဥပါဒ်ဖြစ်မည်။ အံသွားကျိုးမက်သော်
ဆွေကြီးမျိုးကြီးတို့ ဥပါဒ်ဖြစ်မည်။ အိပ်မက်မှာ အိပ်မက်မြင်မက်သော်
အကြီးအကျယ် လူလိမ်ခံရမည်။ အင်္ကျီအသစ်ဝတ်မက်သော် အနှောင့်

အယုက်တွေ့မည်။ မိမိကိုယ်မှာ အဝတ်မပါမြင်မက်သော် နာမည်ပျက်မည်။ အဝတ်စုတ်ဝတ်ရမက်သော် မယားလှင်ငယ်နေမည်။ အဝတ်ညစ်ဝတ်ရမက်သော် အရှက်ရမည်။ ဖျားနာမည်။ ကိုယ်ပျောက်သော် စိတ်မချရသောမိတ်ဆွေ တွေ့မည်။ ပန်းပွင့်များကို ခြွေပစ်ရမက်သော် လင်မယားကွာရမည်။ မိမိလိမ့်ကျမက်သော် အကြံပျက်မည်။ အဝတ်မပါသည်ကိုမြင်မက်သော် ထိတ်လန့်စရာတွေ့မည်။ လင်ပုဂံဖမ်းသည်မြင်မက်သော် စိတ်ဆင်းရဲမည်။ လေကြီးမိုးကြီးကျသည်မြင်မက်သော် ဓားပြတိုက်ခံရမည်။ ညကိုမြင်မက်သော် စိတ်ဆင်းရဲမည်။ အပ်ချီကိုမြင်မက်သော် မကောင်းကြံခြင်းခံရမည်။ အပ်ချုပ်သမားကိုမြင်မက်သော် လှည့်ဖြားခြင်းခံရမည်။ ကြေးမုံကိုမြင်မက်သော် နာဖျားမည်။ သေပျောက်မည်။ သူနှစ်ယောက်ချစ်ကြသည်ကိုမြင်မက်သော် မကောင်း၊ ကုလားရုပ်၊ တစ်ရုတ်ရုပ်တစ်ခုခုတွင် ပန်းနံ့သာလိမ်းကျွံမက်သော် အကြီးအကဲသေမည်။ ရေနေနက်မြင်မက်သော် ရန်ရှိမည်။ သားရီးငါးကြီးမြင်မက်သော် ဖျားနာမည်။ သူသေထသည်မြင်မက်သော် အမှုဟောင်းပေါ်မည်။ အိမ်အောက်မှိုပေါက်သည်မြင်မက်သော် မိုးကြိုးကျမည်။ လက်ကတုံးတိုင်လဲမက်သော် ကိုးကွယ်ရာပြုသူသေမည်။ လက်ကတီးတိုင်လဲသည်မြင်မက်သော် မယားသေမည်။ အမတိုင်လဲသည်မက်သော် ကိုယ်သေမည်။ ဖွဲမီးတငွေ့ငွေ့ မြင်မက်သော် လုံးပူဆာမည်။ ကျွဲခတ်သည်မြင်သော် ရန်ရောက်မည်။ ကြက်ခွပ်သည်မြင်သော် တရားဖြစ်မည်။ အိမ်ကို ဆူးရံသည်မြင်မက်သော် သူခိုးခိုးခံရမည်။ ချားရဟတ်ကို မြင်မက်သော် သူမကောင်းကြံမည်။ ဝက်စီးမက်၊ ဖိနပ်စီးမက်သော် ဖျားနာမည်။ ဆံဖြေမက်သော် ဥစ္စာလျော့ကျမည်။ ရှစ်ရှားကိုမြင်မက်သော် မွတ်သိပ်သည်။ အိမ်ရာညမြဲပြအခိုးထွက်မက်သော် မီးလောင်မည်။ ပူပန်ရမည်။

အိပ်မက်အချိန်

နေ့အခါမက်သော် မှန်မမှန်နှစ်ပါးရှိသည်။ ညဦးယံမက်သော် မှန်မမှန်နှစ်ပါး။ မိုးသောက်ယံမက်သော် အမှန်။ အာရုံတက်မက်သော်

အမှန်။ ညဉ့်ဦးယံမက်သော် တစ်နှစ်အတွင်း။ သန်းခေါင်ယံမက်သော်
နှစ်နှစ်အတွင်း။ မိုးသောက်ယံမက်သော် တစ်နှစ်အတွင်း။ နေတက်
မက်သော် ခုနစ်လအတွင်း မွန်းတည့်မက်သော် ခုနစ်ရက်အတွင်း
အကျိုးအပြစ်ကိုပေးမည်။ နေ့စွဲအိပ်မက်။ တနင်္ဂနွေနေ့ မယားအတွက်၊
တနင်္လာနေ့ ဆွေမျိုး၊ အင်္ဂါနေ့ အကြီးအကဲမိဘ၊ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး၊
ကြာသပတေးအဆွေခင်ပွန်း၊ သောကြာ ကျွဲ၊ နွား၊ စနေကိုယ့်အတွက်။

အိပ်မက်ယတြာပြုသော်

အိပ်မက်မြင်ပုံ မကောင်းသော် ရှေးဦးစွာ ဘုရားကို ဆီမီး
ပူဇော် လိုရာဆုကိုတောင်းပြီးလျှင် ဦးခေါင်းဆေးရမည်။

နောက်တစ်နည်း မိဘဆရာသမား ပညာရှိတို့ကို ပူဇော်၊
လိုရာဆုကိုတောင်း၊ ပြီးလျှင် ဦးခေါင်းဆေးရမည်။

နောက်တစ်နည်း ဘုရားပျက်၊ ကျောင်းပျက်၊ ဇရပ်ပျက်။
ရေတွင်းပျက်ကိုဖြင့် ညောင်ထောက်ရမည်။

နောက်တစ်နည်း ကိုယ်စောင့်နတ် တစ်ကျိပ်တစ်ပါးကို ပူဇော်
လိုရာကိုဆုတောင်း၊ ဦးခေါင်းဆေးရမည်။

တစ်နည်း သမန်းခါးပြစ်၊ သရက်မြစ် ဥရှစ်ရွက်၊ ဇလပ်ရွက်
ကြာခတ်ရွက်၊ ကင်ပွန်းသီး၊ ပန်းဥ၊ လင်းနေတို့ကို ပုန်းရည်နှင့် ဖျော်
ခေါင်းဆေး။

ငှက်နားယတြာပြုပုံ လင်းတ၊ ဝံလိုငှက် စသည်တို့ အိမ်မှာ
နားသော် ရေပြည့်အိုးမှာ သပြေနေဇာထည့်၊ ပရိတ်ရွတ်၊ ပရိတ်တော်
နှင့် နားသောနေရာဆေးကြော၊ အိမ်ရှိလူကုန် ပန်းပန်ရမည်။ ထိုသို့
ပြုသော် ဘေးရန်ကင်းမည်။

အသားလှုပ်နီမိတ်ကျမ်း

ဦးခေါင်းလှုပ်သော် ကျွန်ဖြစ်မည်။ ဦးရေလှုပ်သော် နာဖျားမည်။
ထိပ်လှုပ်သော် မင်းပူဇော်ခံရမည်။ နှာခေါင်းလှုပ်သော် ချစ်သူများမည်။
အထက်နှုတ်ခမ်းလှုပ်သော် ရန်ဖြစ်မည်။ အောက်နှုတ်ခမ်းလှုပ်သော်
အဝေးစကားကြားရမည်။ မေးဖျားလှုပ်သော် အချင်းများမည်။ လည်
ပင်းလှုပ်သော် တန်ဆာဆင်ရမည်။ ကျောကုန်းလှုပ်သော် အဝတ်ရ
မည်။ နှလုံးသားလှုပ်သော် ခင်ပွန်းကောင်းတစ်ယောက် ဥစ္စာပေးလာ
မည်။ ချက်လှုပ်သော် နှစ်လိုဖွယ်သောဥစ္စာကိုရမည်။ အင်္ဂါဇာတ်လှုပ်
သော် မယားနှင့် စကားများရမည်။ ဥစ္စာရမည်။ ခါးလှုပ်သော် ဥစ္စာ
ပျောက်မည်။ ကိုယ်လှုပ်သော် မယားနှင့်အတူ စကားဆိုရမည်။ လက်ဝဲ
လက်ယာ မဟုတ်သော အသားလှုပ် ပြီးပြီ။

လက်ယာအသားလှုပ်။ လက်ယာဦးကင်းလှုပ်သော် လာဘ်ရ
မည်။ လက်ယာမျက်ခုံးလှုပ်သော် လာဘ်ရမည်။ ခင်ပွန်းပူဇော်မည်။
လက်ယာအောက် မျက်ခမ်းလှုပ်သော် ချစ်သူတွေ့မည်။ ရန်တွေ့မည်။
လက်ယာနားလှုပ်သော် မျက်လိုရမည်။ မိန်းမမကောင်းကြံခြင်းခံရမည်။
လက်ယာနှုတ်ခမ်းလှုပ်သော် ချစ်သူနှင့် စကားပြောရမည်။ လက်ယာ
ပါးလှုပ်သော် ချစ်သူကိုတွေ့ရမည်။ လက်ယာလက်ပြင်လှုပ်သော် ထင်
ရှားမည်။ လက်ယာပခုံးလှုပ်သော် မိန်းမကောင်းရမည်။ လက်ယာချိုင်း
လှုပ်သော် ချမ်းသာမည်။ လက်ယာလက်ရုံးလှုပ်သော် ခင်ပွန်းကောင်း
တွေ့မည်။ လက်ယာလက်ဝါးလှုပ်သော် အဝတ်အစားရမည်။ အကြံ
အစည်ပြီးမည်။ လက်ယာရင်ဘတ်လှုပ်သော်ကောင်းသည်။ လက်ယာ
နို့လှုပ်သော် လာဘ်ရမည်။ လက်ယာနံတောင်းလှုပ်သော် ပူဇော်ခံရ
မည်။ လက်ယာခါးလှုပ်သော် အဆွေခင်ပွန်းထံမှ ဥစ္စာရမည်။ လက်ယာ
ဝမ်းပျဉ်းလှုပ်သော် အစားကောင်းစားရမည်။ လက်ယာဆီးစပ်လှုပ်သော်
သူပူဇော်ခံရမည်။ လက်ယာလက်သားလှုပ်သော် အမိမျက်၊ လက်ယာ

ပေါင်သားလှုပ်သော် လိုရာကို ပြည့်စုံမည်။ မယားရမည်။ လာဘ်ရမည်။
လက်ယာပုဆစ်လှုပ်သော် ချစ်သူတွေ့မည်။ လက်ယာမြင်းကောင်း
လှုပ်သော် ကောင်းစားမည်။ လက်ယာခြေဖဝါးလှုပ်သော် ခရီးသွားရ
မည်။ လက်ယာအသားလှုပ်ပြီးပြီ။

လက်ဝဲအသားလှုပ်။ လက်ဝဲဦးကင်းလှုပ်သော် သတင်းမကောင်း
ကြားရမည်။ လက်ဝဲမျက်ခုံးလှုပ်သော် ကြံတိုင်းပြီးမည်။ မိတ်ကောင်း
တွေ့မည်။ လက်ဝဲအောက်မျက်ခမ်းလှုပ်သော် ဝိုရမည်။ လက်ဝဲနားလှုပ်
သော် လာဘ်ရမည်။ သူနှစ်လိုမည်။ လက်ဝဲပါးလှုပ်သော် ရွှေငွေရ
မည်။ လက်ဝဲနှုတ်ခမ်းလှုပ်သော် အဝေးစကားကြားရမည်။ မျက်လိုရ
မည်။ လက်ဝဲပခုံးလှုပ်သော် ဥစ္စာပိုလာမည်။ အစာပေါမည်။ မျက်သို
ရမည်။ လက်ဝဲချိုင်းလှုပ်သော် စည်းစိမ်ကြွယ်ဝမည်။ လက်ဝဲလက်ရုံး
လှုပ်သော် ဥစ္စာလာပေးမည်။ လက်ဝဲလက်ပါးလှုပ်သော် အမှုအောင်
မည်။ လက်ဝဲရင်ဘတ်လှုပ်သော် ပူရမည်။ လက်ဝဲနို့လှုပ်သော် မိတ်
ဆွေရည်။ လက်ဝဲနံတောင်းလှုပ်သော် မင်းပူဇော်ခံရမည်။ လက်ဝဲ
ခါးလှုပ်သော် ဥစ္စာပျောက်မည်။ လက်ဝဲဝမ်းပြင်းလှုပ်သော် လာဘ်ရ
မည်။ လက်ဝဲဆီးစပ်လှုပ်သော် အမိမျက်မည်။ လက်ဝဲတင်သားလှုပ်
သော် အိမ်တွင်းသူနှင့် မျက်လိုရမည်။ လက်ဝဲပုဆစ်လှုပ်သော် သူကြံ
စည်။ လက်ဝဲမြင်းကောင်းလှုပ်သော် မိန်းမနှင့် မျက်လိုရမည်။ လက်ဝဲ
ဖဝါးလှုပ်သော် ထဘီဝတ်ချမ်းသာမည်။ လက်ဝဲလက်ယာအသားလှုပ်
ဟော ပြီးပြီ။

လိုရာပုတီးစိပ်ပုံ

ဘုန်းကျက်သရေတို့တက်လိုလျှင် သောဘဂဂါ ဣတိပိ အရဟံ
ကို စိပ်ပါ။

အကြံကောင်းညစ်ကောင်းပေါ်စေလိုလျှင် သောဘဂဂါဣတိပိ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါကို စိပ်ပါ။

အကြံဟူသမျှ အောင်စေလိုသော် သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာ
စရဏသမ္ပန္နောကို စိပ်ပါ။

ပြောသမျှစကား အောင်မြင်လိုသော် သောဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂ
တောကို စိပ်ပါ။

ထင်ပေါ်ကျော်စောလိုသော် သောဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတောကို
စိပ်ပါ။

ထင်ပေါ်ကျော်စောလိုသော် သောဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဇ္ဇ
ကို စိပ်ပါ။

လူနတ်တိရစ္ဆာန် ချစ်လိုသော် သောဘဂဝါ ဣတိပိ အနတ္တရော
ပုရိသ ဓမ္မသာရထိကို စိပ်ပါ။

သူတစ်ပါးတို့၏ အလိုဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းကယ်ဆယ်လိုသော်
သောဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံကို စိပ်ပါ။

လောကုတ္တရာ သမာဓိမှော်ကဲ့သို့ အရာရာမှာ ကြံဆ၍ သိလို
သော် သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါကို စိပ်ပါ။

သူတစ်ပါးတို့ မတုဝံ့ မပြိုင်ဝံ့ ကြောက်ရွံ့စေလိုသော် သော
ဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါကို စိပ်ပါ။

အခါရွေးပုံ

နောင်လာလူများ၊ အမျိုးသားတို့၊ လျှင်း လျှား ခဏ၊
ကြောင်းကိစ္စကြောင့်၊ သွားကြဆောင်ရာ၊ ရှိသောခါဝယ်၊ ရက်မှာ မ
လွတ်၊ ဖြစ်ခဲ့တတ်မှု၊ နေ့မြတ် ၁-နဂါး၊ ညနေနံနက် တစ်ချက်ချက်
ပင်၊ ရိပ်ထွက်ဆယ်ပါး၊ အချိန်အား၌၊ ဆယ့်ငါးမှန်မှန် စရထွန်းပြန်၍၊
တစ်ဖန်ထိပ်တက်၊ အကွရာအ၊ လှလှရေရှောင် တောင်ဟန်ပြုကာ
သွားပါလေမှု၊ အာကာပျံသွား ဂဠုန်အားကို၊ နဂါးနိုင်ထွေ၊ အခါပေ
တည့်၊ ဖြူငွေစန္ဒာ၊ တနင်္လာမူ ငါးဖြာဘဝါ၊ ရှိငြားအခါ၊ သတ္တာဒေဝ၊
စရထွန်းကြလျက် ကကိုနဖူး၊ အထူးရေးပြန်၊ ဆိပ်ဟန်ပြုသွား၊ ကျား

ကိုသမင်၊ အောင်မြင်မကြာ၊ နိုင်သောခါတည်း၊ အခါထိုက်၊ ရိပ်ထွက်
ရှစ်တဝါး၊ ပြည့်ငြားမနေ၊ ဆယ့်လေးစရထွန်း၊ ဖြောင့်လမ်းနှုတ်၊
(စ) ရေးပြီးမှ၊ မီးမှာလက်ကင်း၊ သွားလေချင်သော် တောင်တွင်သီဟ၊
သားများဘကို၊ ဆက်ကနိုင်လေ၊ အခါပေတည်း၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ၊ လေး
ဖြာမှန်လှ၊ ဘဝါးရတွင်၊ တေရာဆိုက်၊ စရထွန်းလိုက်လျှင်၊ လျှာခိုရ
ရေး၊ မြေရေးဝယ်၊ မှန်ငယ်ရှုချို၊ မူလဏီကို၊ ပါရမီဉာဏ်ကျော်၊ မဟော
သော၊ နိုင်သောခါတည်း၊ နေ့မှာ ကြာသပတေးရိပ် ထွက်ပြေးငြား၊
သုံးဘဝါး၌ ထွန်းငြားဆယ့်နှစ်၊ ညှပ်ရိုးစစ်၌၊ ရေးလစ်ပစောက်၊ တံခါး
ပေါက်တွင်၊ ဝင်ထွက်ခါခါ၊ ယတြာဆင်သွား၊ စောင်ကြောင်ပါးကို
ကြွက်ကားနိုင်လေ၊ အခါပေမည့်၊ ခေါ်သွေသောကြာ ဒွါဒကာ ဘဝါး
ချိန်ရောက်ငြားသော်၊ ကိုးကားစရထွန်း၊ ရင်ညွန့်စွန်း၌ အောင်းထွန်း
သရေး၊ လုံးသေးလုံးကြီး၊ သစ်သီးကိုစား၊ သွားရငြားမှ၊ ခွေးအားဆိတ်
က၊ နိုင်ကမသွေ၊ အပါပေတည်း။ စနေနေ့မှာ၊ နဝါဘသသာ၊ အချိန်
အားတွင်၊ ဆယ့်ကာလုလု စရထွန်းကြ၍၊ (ထ) ကိုချက်တွင်၊ ရေးချင်
လှတုံ၊ ငြင်းခုံ၍သွား မြေ၏အားကို၊ ဖားကနိုင်လေ အခါပေမည့်၊
ဆောင်လာသမျှ ကိစ္စပြီးမြောက်၊ ချမ်းသာရောက်သည်။ ဘေးပျောက်
သိကြား အခါတည်း။

ဗေဒင်နိမိတ်ဟောပုံ

အကြင်သူသည် လိုအင်ဆန္ဒ နဖူးစမ်း၍ မေးလာကလျှင်
လို၏ခမဲ အစွဲအိမ်နတ် ဖမ်းစားတတ်၏။ စုန်းပင်လည်းကို ကိုးကွယ်
သည်ကြာပြီ။ သန်းကိုဖျောက်၍မေးမူ တစ္ဆေသည်းဖမ်း အပန်းကြီးလျှင်
အကင်အခြောက် အနောက်သို့သာ ဖြန်ကုန်ရာမှ တစ်ရက်အေးလူ
ချမ်းသာဟူ၏။ မျက်စိတ်စဖန် စမ်းပွတ်ပြန်ရာ အစာမည်ငြားငါးနှင့်
ခေါပက် ၇-ရက်မှာ သက်သာရအံ့။ နှာခေါင်းစမ်းထွေ မေးငြားလေမူ
အိမ်မြှောက်သူနှင့် နှလုံးမသာလာသည် ခရီးတွင်လည်း ဆိုက်လိုက်

သည်။ အိမ်ရှေ့ခြောက်ထောင့်အတွက် မပျက်အသားညှိရှိ၏။ သားချင်းနှစ်ယောက် အိမ်ထောင့်က ဘုရားရှိ၏။ ပုဆိုးစုတ်ရှိ၏။ ဘုရားကို လှူပေး အနာဖျားမေးခဲ့မှု ဘီလူးဖမ်းစား၏။ ခေါ ၃ ခေါနှင့် နေပွန်းတည့်ကို အဆိမ့်အကြော် အကင်အဖုတ်နှင့်ပစ်ပေး။ ၁၁-ရက်မှာ သက်သာရအံ့။ မသက်သာက ခက်ခဲစွာ လက်ယာနံစမ်း၍ မေးမှု အရှေ့သို့သွားရာဝယ် သူငြိုဖက်စာကို နင်းမိလေ၏။ ဥက္ကောင်းဆေး၍ ပေး ၅ ရက်သော် သက်သာရအံ့။ မသက်သာမှု ခက်ခဲစွာယူပေ။ လက်ဝဲနံကိုစမ်း၍မေးမှု အရှေ့တောင်ထောင့်သို့သွားရာတွင် နာသည်။ အချေလေးခုသာစားချေ၏။ ခေါသွင်တန်ဆောင်သုံးတိုင်ထမင်းဟင်းနှင့် နေအရှုဏ်တက်ကို ဖစ်ပေး ၅-ရက်သော် သက်သာ၏။ လည်ချောင်းစမ်း၍မေးမှုကား သူနှင့်စကားဆိုကြ၏။ ခင်ပွန်း သူ့ထံသို့ ရောက်ရှိ၏။ သူသေသူပျောက်မရှိညွှန်းပေ။ သက်သာရ၏။ ရင်ဘတ်ကို စမ်း၍ မေးမှုကား အတွင်းသူနှင့် နှလုံးမသာကြ၏။ သင့်ထက် အသက်ကြီးသောသူနှင့် မြှောက်မထားကြသည်။ အနောက်ပြောက်ပု မနီးပဝေး နေရ၏။ နှုတ်ခွန်းရှောင်လေ။ အိမ်မြှောင်က စုန်းငြိုးမိ၏။ ငါး ၇ ကောင်နှင့်ပစ်ပေ လွှတ်လတ္တံ့။ ချက်ကိုစမ်း၍ မေးမှု သင့်သူ့မယား ငယ် သားချင်း ၅ ယောက် မိန်းမ ၅ ယောက်ရှိ၏။ ဆံထုံးကိုလည်း ဖြတ်လေ။ အိမ်နီးချင်းအသားနီနှင့် မြှောက်မထားကြသည်။ သမီး ခင်ပွန်းနှင့် စကားဆို၍လာသည်။ နှုတ်ခွန်းရှောင်အံ့။ အရှေ့သို့သွားရာဝယ် သစ်ပင်အောက်အိပ်မိ၏။ ထမင်းနှင့်ရေကိုပစ်ပေ။ ၃ ရက်သော် သက်သာရအံ့။ နို့ကိုစမ်း၍မေးမှုကား သမီးခင်ပွန်းနှင့် စကားကို ဆို၍လာ၏။ နှုတ်ခွန်းရှောင်လေ အသားပြာမိန်းမနှင့် မြှောက်လာကြသည်။ အိမ်ထက်က အသားညှိမသူကိုသာ ဝမ်းကိုစမ်း၍ မေးမှု နာသည်။ ကြာပြီ။ ဆေးခါးကိုမှီးလေ။ အိမ်အောက်က ခြေပုန်းတောင် ပိုရှိ၏။ ဘုရားလည်းရှိ၏။ အိမ်ရာမကောင်း နဂါးကြောင်တည်း။ ဦးရှုတိုင်လည်း အခေါင်းရှိ၏။ လှေကာဦးတိုင်လည်း အမျက်ရ၏။ မကောင်း။

ကောင်းကင်နတ်ဖမ်းစား၏။ ပစ်ပေ ၇ ရက်သော် လွှတ်လတ္တံ့။ မလွှတ်သော် ကြာချေမည်။ လက်ယာတင်ပါးစမ်း၍မေးသော် ယောက်ျားဥစ္စာပျောက်အံ့။ မိန်းမကား ခင်ပွန်းများအံ့။ အဝေးသွားသော် သေပျောက်၏။ လက်ဝဲတင်ပါးစမ်း၍မေးသော် ယောက်ျားဖြစ်စေ။ မိန်းမဖြစ်စေ ခင်ပွန်းရအံ့။ သင်တို့အိမ်နှင့် တစ်အိမ်ကြား ကုလားခြံခွင်ညှိုးလေ၏။ အခြေ ၄ ခု သားနှင့်ပစ်ပေ သက်သာ၏။ မသက်သာမှု ငြိုငြင်စွ။ လက်ယာပေါင်စမ်း၍မေးသော် ခင်ပွန်းကား အသားဖြူ၏။ သားဦးယောက်ျားဖွား၏။ အိမ်နောက်ကသူ ညှိုးစား၏။ ကြက်သားနှင့် ပစ်ပေ ၂ ရက် ၃ ရက် သက်သာအံ့။ လက်ဝဲပေါင်စမ်း၍ မေးသော် ပုသားဖွားအံ့သည်။ သစ်ဖျားပြတ်၏။ ပြတ်ဘိမကောင်း ၅ ရက်သော် သက်သာအံ့။ လက်ညှိုးလက်မ ချိုး၍မေးမူကား အသက်ကြီးမိဘတို့ ခမည်းလို၏။ ပေးပါလေ။ ၆ ရက်သော် သက်သာအံ့။ ရှိခိုး၍မေးမူကား သားချင်းယောက်ျား တစ်ကျိပ်ရှိ၏။ အိမ်ရှေ့မှာ ဘုရားပုထိုးရှိ၏။ ကျီအနောက်တောင်ထောင့်က သစ်ရှိ၏။ ထောင့်မြောက်စောင့်သော် နတ်ဖမ်းစားမည်။ ခေါင်းတွင် လူရုပ်ပြု၍ပစ်ပေး။ ၅ ရက်ကြာသော် သက်သာအံ့။ မသက်သာသော် ဆေးကုခက်မည်။

ရောဂါပျောက် ဆေးကျော်

ပိတ်ချင်း၊ လင်းနေ၊ ချင်းခြောက်၊ ဖာလာ၊ မုန်ညင်းဆန်၊ ဆိတ်ဖူး၊ ဆူးပန်း၊ လေးညင်း ၎င်းဆေးရင်းဂပါးအမျှစီးပေ သကာပန်း နှု အလိုကြ။ ဂုံခါးမြစ်၊ နွယ်ချို၊ နံ့သာနီ၊ ဆင်သမနွယ်၊ ကံ့ကော်ဝတ်ဆံ၊ လက်ထုပ်ခေါက်၊ ကုက္ကိုခေါက်၊ ၎င်းဆေးစုဆယ်ဆစ်၊ အကျိုးကား ချမ်းခြင်း၊ ကြက်သီးထခြင်း၊ စိစိစိုစွတ်ထင်ခြင်း၊ ငန်းမန်းဖမ်းခြင်း၊ တေဇောပျက်ခြင်း စသော ရောဂါများကို ရေကျက်နှင့်တိုက်။ ကိုယ်ဆယ်ခြောက်ပါးသောရောဂါဝေဒနာတို့သူ လုံနှင့် ကော်ထုပ်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကလေးများ ဖယ်ခုတ်ဘိသကဲ့သို့လည်း

ကောင်း၊ ဆန်းကွဲဆန်နတ်တို့ကို ခွဲထုတ်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကိုး၊ ဆယ့်ခြောက်ပါးသောရောဂါဝေဒနာတို့ကို ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေ၏။ အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။

ရက္ခမူ မေုဝိဝိထာတော်

အနန္တဂုဏသ သမ္ပန္နာနံ။ အန္တေသမ္ပာသမ္ပုဒ္ဓါနံ။ အနန္တဗုဒ္ဓ
တေတေဇေန၊ အနန္တ ဗလေန၊ အနန္တ အာနုဘာဝေန၊ အာကာသ ဒေဝါ
အာဂစ္ဆန္တ၊ ဘုမ္မာဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တ၊ ရက္ခဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တ၊ သဗ္ဗဒေဝါ
အာဂစ္ဆန္တ၊ လောကပါလ ဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တ၊ သဗ္ဗေဗြဟ္မာ အာဂစ္ဆန္တ၊
ဣဋ္ဌာနေ ပတိဋ္ဌတု နိပ္ပ မေဝ ယတနကာမံ၊ မမံရက္ခန္တ သဗ္ဗဒါ။ ။

အနန္တညဏ သမ္ပန္န၊ အနန္တ သမ္ပာ သမ္ပုဒ္ဓါနံ။ အနန္တဗုဒ္ဓ
တေတေဇေန၊ အနန္တ ဗလေန၊ အနန္တ အာနုဘာဝေန၊ အာကာသ
ဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တ၊ ဘုမ္မာ ဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တ၊ ရက္ခဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တ၊
သဗ္ဗဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တ၊ လောကပါလာ ဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တ၊ သဗ္ဗေဗြဟ္မာ
အာဂစ္ဆန္တ၊ ဣဋ္ဌာနေ ပတိဋ္ဌတု နိပ္ပ မေဝ ယထာကာမံ မမံရက္ခန္တ
သဗ္ဗဒါ။

အနန္တသိဒ္ဓိ သမ္ပန္နာနံ။ အနန္တ သမ္ပာ သမ္ပုဒ္ဓါနံ။ အနန္တဗုဒ္ဓ
တေတေဇေန၊ အနန္တ ဗလေန၊ အနန္တ အာနုဘာဝေန၊ အာကာသ
ဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တ၊ ဘုမ္မာ ဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တ၊ ရက္ခဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တ၊
သဗ္ဗဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တ၊ လောကပါလာ ဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တ၊ သဗ္ဗေဗြဟ္မာ
အာဂစ္ဆန္တ၊ ဣဋ္ဌာနေ ပတိဋ္ဌတု နိပ္ပ မေဝ ယထာကာမံ မမံရက္ခန္တ
သဗ္ဗဒါ။

အံ ပုဒ္ဂုဏေန၊ ပုဒ္ဂုတေဇေန၊ ပုဒ္ဂု ဗလေန၊ ပုဒ္ဂု အာနုဘာ
ဝေန၊ အာကာသဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တ၊ ဘုမ္မာ ဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တ၊ ရက္ခဒေဝါ
အာဂစ္ဆန္တ၊ သဗ္ဗဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တ၊ လောကပါလာ ဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တ၊
သဗ္ဗေဗြဟ္မာ အာဂစ္ဆန္တ၊ ဣဋ္ဌာနေ ပတိဋ္ဌတု နိပ္ပ မေဝ ယထာကာမံ

မမံရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

အံ့ ဓမ္မဂုဏောန၊ ဓမ္မတေဇောန၊ ဓမ္မ ဗလေန၊ ဓမ္မ အာနုဘာ
ဝေန၊ အာကာသဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တု၊ ဘုမ္မာ ဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တု၊ ရုက္ခဒေဝါ
အာဂစ္ဆန္တု၊ သဗ္ဗဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တု၊ လောကပါလာ ဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တု၊
သဗ္ဗေဗြဟ္မာ အာဂစ္ဆန္တု၊ ဣဌာနေ ပတိဋ္ဌတု ခိပ္ပ မေဝ ယထာကာမံ
မမံရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

အံ့ သံဃဂုဏောန၊ သံဃတေဇောန၊ သံဃ ဗလေန၊ သံဃ
အာနုဘာ ဝေန၊ အာကာသဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တု၊ ဘုမ္မာ ဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တု၊
ရုက္ခဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တု၊ သဗ္ဗဒေဝါ အာဂစ္ဆန္တု၊ လောကပါလာ ဒေဝါ
အာဂစ္ဆန္တု၊ သဗ္ဗေဗြဟ္မာ အာဂစ္ဆန္တု၊ ဣဌာနေ ပတိဋ္ဌတု ခိပ္ပ မေဝ
ယထာကာမံ၊ မမံရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

အစိန္တေယျ ဉာဏသမ္ပန္နဿ အပ္ပမေယျ ဉာဏသမ္ပန္နဿ၊
အနန္တညာဏ သမ္ပန္နဿ၊ အနန္တဂုဏ သမ္ပန္နဿ၊ ဘဂဝတော၊ အရဟ
တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ဇုတ္တသမ္ပန္နသ မဟာပုရိသ လက္ခဏာ နဘာ
ဝေန၊ သီတာနုဗျဉ္ဇနာ နဘာဝေန၊ ဆဗ္ဗဏ္ဍရံသိယာ နဘာဝေ၊ ခုဌာ
တိညာ နဘာဝေန၊ ဒသဗလညာဏာ နဘာဝေန၊ နဝသမပေတ္တိတာ
နဘာဝေန၊ နဝလောကုတ္တတရ ဓမ္မာနဘာဝေန၊ စတုသစ္စညာဏနဘာ
ဝေန၊ စတုဝေသာရဇ္ဇညာဏာ နဘာဝေန၊ ဆအသာဓာရဏညာဏာ
နဘာဝေန၊ မဂ္ဂဗလညာဏာ နဘာဝေန၊ စတုရာသီတိ သဟဿ
ဓမ္မက္ခန္ဓာ နဘာဝေန၊ ဗုဒ္ဓဂုဏာ နဘာဝေန၊ ဓမ္မဂုဏာ နဘာဝေန၊
သံဃဂုဏာ နဘာဝေန၊ သဗ္ဗရောဂါ ဝိနဿန္တု၊ သဗ္ဗ အန္တရာယာ
ဝိနဿန္တု၊ ဒီဃာယာကော မယံဟောတု သဗ္ဗေ သင်္ကပ္ပါ သမိဇ္ဈန္တု၊
သဗ္ဗေ ဘောဂါပဝတ္တန္တု၊ သဗ္ဗ ကုမ္မာနိ သိဇ္ဈန္တု၊ အာကာသဌောစ
ဘုမ္မဌာ ဒေဝါနာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ၊ သက္ကော ဣန္ဒော မဟာဗြဟ္မာ အမေ
နရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၎င်း ရုက္ခမန္တာန်တော်ကြီး၏ အကျိုးကား သစ်ပင်ရင်းမှာ

ညဉ့်သန်းခေါင်ယံ ဆိတ်ငြိမ်သောအခါ၌ ၇ ခေါက်ဖြစ်စေ၊ ၃၇ ခေါက် ဖြစ်စေ ပုတီးတစ်ပတ်ရအောင်ဖြစ်စေ၊ သရဏ္ဍယ်ရမည်။ အဓိဋ္ဌာန် သစ္စာပြု၍ စောင့်ထိန်းရမည်။ သက်သတ်လွတ်စားရမည်။ နတ်များ ကိုလည်း မေတ္တာအထူးပို့ရမည်။ ထိုအခါ နတ်များလာ၍ အသံကြီး ကျယ်စွာနှင့် ငါတို့ကို ယခုပင် ခေါ်မေးလာလိမ့်မည်။ မိမိက အလို ရှိသည်တိုင်းကို ပြောရမည်။ နောင်ကို အလိုရှိတိုင်း ဖြည့်စုံလိမ့်မည်။ မကြောက်ပါနှင့်။ ၎င်းမှော်ကြီးကို အောင်မြင်စေရန် ရဟန်းတော်များမှာ ပါတိမောက္ခသီလဖြစ်စေ၊ လူမှာ ငါးပါးသီလဖြစ်စေ သက်သတ်လွတ် တစ်ပွဲ၊ နတ်များကို တစ်ပွဲတင်၍ ပူဇော်လေ။ မကြာခင် ၇ ရက် အတွင်း အောင်မြင်နိုင်၏။

အခါတောင်း ရွှေပုံ

တနင်္ဂနွေ နံနက်တိုင်း ပုဏ္ဏားနတ်သမီးကို ရသောအခါ ဖြစ်သည်။ မန်းလပ် ဒေဝဒတ်ဖျက်သောအခါ၊ မွန်းတည့်မုဆိုး ရွှေ အိုးရသောအခါ၊ သုံးချက်တီး ကွက်လပ်၊ နေဝင် သွေးအံသောအခါ။

တနင်္လာနေ့၊ နံနက်ပိုင်း သွေးအံသောအခါ ဖြစ်သည်။ မွန်း လက်ပုဏ္ဏား နတ်သမီးရသောအခါ၊ မွန်းတည့် ဒေဝဒတ်ဖျက်သော အခါ၊ သုံးချက်တီး မုဆိုးရသောအခါ၊ နေဝင်ကွက်လပ်။

အင်္ဂါနေ့။ နံနက်ကွက်လပ်၊ မွန်းလပ် သွေးအံသောအခါ၊ မွန်းတည့်မုဆိုး ရွှေအိုးရသောအခါ။ သုံးချက်တီး ဒေဝဒတ်ဖျက်သော အခါ၊ နေဝင်ပုဏ္ဏား နတ်သမီးရသောအခါ။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့။ နံနက် မုဆိုးရွှေအိုးရသောအခါ၊ မွန်းလပ်ပုဏ္ဏား နတ်သမီးရသောအခါ၊ နေဝင် ဒေဝဒတ်ဖျက်သောအခါ။

ကြာသပတေးနေ့။ နံနက် ဒေဝဒတ် ဖျက်သောအခါ၊ မွန်း လပ် မုဆိုး ရွှေအိုးရသောအခါ၊ မွန်းတည့် ကွက်လပ်သုံးချက်တီး သွေးအံသောအခါ၊ နေဝင်ပုဏ္ဏားနတ်သမီးရသောအခါ။

သောကြာနေ့၊ နံနက်ပုဏ္ဏား နတ်သမီးရသောအခါ၊ မွန်းလပ်
ဒေဝဒတ်ဖျက်သောအခါ၊ မွန်းတည့် မုဆိုး ရွှေအိုးရသောအခါ သုံးချက်
တီးကွက်လပ်နေဝင် သွေးအံ့သောအခါ။

စနေနေ့။ နံနက် သွေးအံ့သောအခါ၊ မွန်းလပ် ပုဏ္ဏား
နတ်သမီးရသောအခါ၊ မွန်းတည့် ဒေဝဒတ် ဖျက်သောအခါ၊ သုံးချက်တီး
မုဆိုး ရွှေအိုးရသောအခါ နေဝင်ကွက်လပ်။

သူနာ၏ ကံသုံးပါးတွင်ပုံ

အသက်တည်ငြား သုံးတော်ထား ထက်ကား တြိလယ်ပဉ္စ
အောက်မှ နဝမမြောက်ထလေပါ။ အစားကား ၁၂-စား။ အထက်သုံး
ကား ပုညက္ခယ လက်မှာသုံးလေ။ အာယုက္ခယေ၊ ဟေဋ္ဌေ သုညော
ကမ္မက္ခယော။

သူနာ၏ နဝင်းပြတ်တွတ်ပုံ

အသက် တည်ထား ၃ ခုစား သုံးသော် တြင်းပြတ်၏။
အသက်ကို တည်ထား ၉ စားသုံးသော် နဝင်းပြတ်၏။

ဓာတ်လေးပါး ပျက်မပျက် တွတ်ပုံ

အသက်ကိုတည်၊ ၅ ခုရော၊ ၄ ခုစား သုံးသော် ဝါယော
ဓာတ်ပျက်၏။ အသက်ကိုတည် ၆၀ မြောက် လေးနှင့်စား၊ သုံးသော်
အာပေါဓာတ်ပျက်၏။ အသက်ကိုတည် ၄ ခုစား သုံးသော် တေဇော
ဓာတ်ပျက်၏။ ဓာတ်လေးပါးပျက်မှု မကောင်း။

သူနာပြုပုံကျ မကျတွက်ပုံ

သူနာ၏သက္ကရာဇ်တည် ကောဇာသက္ကရာဇ်နှင့်နှော၊ ၁ သော်
တည်ထား။ အထက်မှာ ၉-ခုစား၊ အလယ်မှာ ၇-ခုစား၊ အောက်မှာ
၇-ခုစား၊ ၃-ပါးလုံးသုံးသော် သိကြားကုမလွတ်နိုင်။

သူနာ၏သေရက်ခြံတ်ပုံ

သူနာ၏အသက်ကိုတည် ၃ ခုမြောက်၊ ၁-ခုကြွင်းမူ တံစူး
ဝါး ၃-ခုထင်းပုံ၊ ၆-ခုစမြင်းတိုင်သုံးသော် ပြာပုံ၊ သေသူအကြွင်းကို
မှတ်ထား၊ တစ်ဖန် သူနာ၏အသက်ကိုတည်၊ ၃-ခုမြောက်၊ ၆-
ခုစား၊ သုံးသော် သေအံ့၊ အာယုပြတ်တွက်နည်းမှာ ပြတ်မည့်နေ့ကို
သိလိုမူ အသက်ကိုတည်၊ ၃-ခုမြောက်၊ ၇-ခုစား၊ ၁-ခုကြွင်းမူ တနင်္ဂ
နွေနေ့၊ ၂-ခုကြွင်းမူ တနင်္လာနေ့၊ ၃-ခုကြွင်းမူ အင်္ဂါနေ့၊ ၄-
ခုကြွင်းမူ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ ၅-ခုကြွင်းမူ ကြာသပတေးနေ့၊ ၆-ခုကြွင်းမူ
သောကြာနေ့၊ သုံးမူ စနေနေ့သေ၏။

အသက်သေချိန်တွက်ပုံ

သူနာ၏အသက်ကိုတည် ၄-ခုစား၊ ၂-ခုကြွင်းမူ နံနက်
မွန်းတည့်သေအံ့။ ၁-ခုကြွင်းမူ မွန်းတည့်က နေဝင် သေအံ့။ ၃-ခု
ကြွင်းမူ ညဦးကသည် သန်းခေါင် သေအံ့။ သုံးမူသန်းလွဲကသည် မိုး
သောက်တိုင်လျှင် သေအံ့။

သူနာ ယာယီရွှေ့ပုံ

သူနာ၏အသက်ကိုတည်၊ ၄-ခုစား၊ ဟောနည်းမှာ မြောက်ကို
အသုံးတစ်လုံးအရှေ့၊ ဒွေးကားတောင်မှာ တြိအနောက်ယာယီရောက်၏။

စန်းသုံးနဝင်းသုံး ခန္ဓာပျက်တွက်ပုံ

အသက်ကိုတည် ၂-ခုစား သုံးသော် စန်းသုံး၏။ သက်ကို တည် ၉-ခုစားသုံးသော် နဝင်းသုံး၏။ အသက်ကိုတည်ပြန် မသွေလှန် နံဂြိုဟ်ဖီဝနော၊ ဩန်းသုံးတန်မြှောက် တုံပြန် ၉-တန်ဘုဉ္ဇကော၊ ဆနှင့် သုည ကြွင်းသောအခါ ခန္ဓာပျက်အံ့ဟော။

ဆရာလူနာ သင့်မသင့် တွက်ပုံ

သူနာ၏အသက်ကိုတည် ၈-စား အကြွင်းကို ဆေးသမားနံ နှော ၇-ခုစား၊ သုံးသော် မကုနှင့်၊ အသေဟူ၍မှတ်။

သူနာသေ မသေတွက်ပုံ

သူနာ၏နံကိုတည်၊ မိမိနံကိုတစ်ခုရပ်၍ရော၊ ၈-ခုမြှောက်၊ ၁၂-ခုစားသော် ထိုသူနာအာယုပြတ်၏။ မကုနှင့် အသေဟူမှတ်။

ခန္ဓာငါးပါးပြတ်ပုံ

သူနာ၏အသက်ကိုတည် "၁-ခုရော၊ ၃-ခုမြှောက်၊ ၉-ခုစား သုံးသော် ထိုသူ၏ ခန္ဓာငါးပါးပြတ်။ တစ်ဖက်မှာ ဆက်ကြည့်။

ဆေးနံပြတ် တွက်ပုံ

အသက်ကိုတည် အထက်လာဘ်နှင့်ရော၊ ၂-ခုစား သုံးသော် ထိုသူနာ ဆေးပြတ်၏။ ဆေးမပေးနှင့် ဘုရားကိုဆွမ်းတော်တင်။

အနာတိုမူလတွက်ပုံ

အသက်ကိုတည် ရသခြောက်ပါးနှင့် မြှောက်၊ ၆-ခုစား။

အကြွင်းကိုယူ တစ်ခုကား ကြက်သားကိုစား၍ ဖြစ်သောအနာ၊ ၂ ခုကား မုန့်ဆီကြော်စား၍ ဖြစ်သောအနာ၊ ၃ခုကား နွားနို့စား၍ဖြစ်သောအနာ၊ ၄-ခုကား ကြက်ဥစား၍ ဖြစ်သောအနာ၊ ၅ ခုကား ဝက်သားစား၍ဖြစ်သောအနာ၊ ၆-ခုကား ကြံရည်စား၍ဖြစ်သောအနာ၊ သုံးမူကား လက်သုပ်ဟင်းလျာစား၍ ဖြစ်သောအနာ။

အနာဌာနကို သိရန်တွက်ပုံ

သူနာ၏အသက်ကိုတည် ခန္ဓာငါးပါးနှင့်မြှောက်၊ ၇ ခုစား ၁ ခုကား အရိုးမှဖြစ်သောအနာ။ ၂ ခုကား အကြောမှဖြစ်သောအနာ။ ၃ ခုကား အူမှဖြစ်သောအနာ။ ၄ ခုကား ဝမ်းထဲမှဖြစ်သောအနာ။ ၅ ခုကား ခါးမှဖြစ်သောအနာ၊ ၆ ခုကား အစားလွန်၍ဖြစ်သောအနာ၊ သုံးမူကား အရူးနာဟူ၍မှတ်။

အန္တရသလ္လတ်တွက်ပုံ

ကောဇာသက္ကရာဇ်ကိုတည်၊ လူနာ၏ဂြိုဟ်သက်နှော၊ ကာလသုံးပါးမြှောက်၊ ၇ ခုစား၊ ၁ ခုကြွင်းကား တရားကိုပူဇော်၊ ၂ ခုကြွင်းကား ဘုရားမှာ ရွှေချ၊ ၃ ခုကား မူကွဲစိုးကိုပူဇော်၊ ၄ ခုကား အသက်ရှိသောစာသူငယ်ကိုလွှတ်၊ ၅ ခုကား ဆွမ်းကျွေး၊ ၆ ခုကား ယာယီပြောင်း၊ သုံးမူကား အိမ်ယာပြောင်းစေ။

နာသည့်တိုတွက်နည်း

မေးလထိုရက် နေဂြိုဟ်သက်ကို တည်လျက်ထားမှမြှောက် ထကြိန်း၊ ကိန်းကိုတည်ထား၊ မေးငြားအခါ နှောပြီးခါမှစားပါ၊ ခုနစ်ကြွင်းလစ်ကေ သင်္ဂဟမယွင်း ၂ခုကြွင်းကား၊ ဘမိအားတည်၊ ၃ခုကြွင်းကား ညီမအားတည်၊ ၆ခုကြွင်းသော် မိထွေးခေါ်၏။ သုံးသော်

မိကြီးဘကြီးလဲယူ၊ ဖျားနာသူတို့ကြည်ဖြူသဒ္ဓါ၊ မေးအပ်စွာသည်၊ မှတ်ပါမုချ ဟောနည်း။

နာသောအရပ်ကိုတွက်ပုံ

တနင်္ဂနွေ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်ကိုသွား၍ နာသည်။ ဖိလာယက္ခမင်းစားသည်။ ခြင်္သေ့ရုပ်တစ်ခုလုပ်၍ အရှေ့မြောက်ထောင့်ကို အစားပေးလေ။ ၂ လာနေမှာမူ အရှေ့ကိုသွား၍ နာသည်။ ဗိဿနိုးနတ် ဖမ်းစား၏။ အရှေ့အရပ်သို့ လူရုပ်တစ်ခုလုပ်၍ မွန်းတည့်အခါ အစားပေးလေ။ အင်္ဂါမှာမူကား အက္ကယက္ခမင်း၏။ ရုပ်နှစ်ခု ခပ်ပုပ်ရုပ်တစ်ခုလုပ်၍ တောင်အရပ်သို့ပို့လေ။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာမူကား မြောက်သို့သွား၍ နာသည်။ ဖိလာယက္ခမင်းစားသည်။ မျောက်ရုပ်တစ်ရုပ် လုပ် ပေါက်ပေါက်ထည့်၍ မွန်းတည့်လျှင် ပစ်လေ။ ၅ တောနေ့မှာမူ တောင်အရပ်ကိုသွား၍ နာသည်။ ဝဿယက္ခမည်သော ဘီလူးဖမ်းစား၏။ သမင်ရုပ်တစ်ခုလုပ်၍ မွန်းတည့်ကိုတောင်သို့ပို့လေ။ ၆-ကြာနေ့မှာမူ အနောက်သို့သွား၍ နာသည်။ ယက္ခဘီလူး ဖမ်းစား၏။ ခြင်္သေ့ရုပ်လုပ်၍ မွန်းတည့်ကိုပို့လေ။ စနေနေ့မှာမူ အနောက်သို့သွား၍ နာသည်။ ယက္ခဘီလူးဖမ်းစား၏။ လင်းတလုပ်၍ မွန်းလွဲကို အနောက်အရပ်သို့ပို့လေ။

တြိသတ်ကျမ်းသာ ဓာတ်စာ

တနင်္ဂနွေနေ့နာသော်၊ ဇိဗ္ဗိယံ၊ အုန်းသီးယို၊ ချဉ်ပေါင်၊ ကင်ပွန်း၊ သဘောသီးမုည့်ကို ထန်းလျက်နှင့် ၃ ရက်စားမည်။ ၎င်းနောက်ဝါးရွက်၊ ပိုးစာရွက် ဟင်းချက်စား၊ ရှောက်သီး၊ နာနတ်သီးယို ထန်းလျက်နှင့် ၃ ရက်စားစေ။ ဝက်သားမြွန်း၊ ကင်ပွန်းဟင်း ၃ ရက်စားစေရမည်။

တနင်္လာနေ့နာသော်၊ မန်ကျည်းဖျော်ရည်၊ ရှောက်သီးဖျော်

ရည်ကိုပေး။ ရင်ပြည့်ရင်လေးလျှင် ဆန်ဆေးရေကို ရင်ဘတ်မှာ ဆွတ်
၍ပေး။ ချဉ်ပေါင်၊ ကင်ပွန်းဟင်းချက်၍ ၃ ရက်ပေးလေ။ ၎င်းနောက်
ဂန့်ဂလာ၊ ကြက်ဟင်းခါး၊ ကြောင်လျှာ ရရာတစ်ခုခုကို ဟင်းချက်၍
၃ ရက်စားစေ။ ညအိပ်လျှင် ကွမ်းရွက်နှင့်ဆားကို ၃ ရက်စားစေ။
၎င်းနောက် ငှက်ပျောသီးကို ထန်းလျက်နှင့်စား။ မန်ကျည်းဖျော်ရည်
ကို ၃ ရက်စားစေ။ နောက် ၃ ရက်မှာ မုန့်နပ်စားစေ။

အင်္ဂနော့နာသော်။ အကြော်၊ အဖုတ်၊ အကင် စားစေ။
နွားနို့ စားစေ။ ရှောက်ရည် ၃ ရက်သောက်စေ။ ၎င်းနောက် ၃ ရက်
မှာ နာနတ်သီးကို ထန်းလျက်နှင့်ပေး။ ကြံရည်ကိုပေး။ ကင်ပွန်းချဉ်
ပေါင်၊ ကန်စွန်းရွက်၊ ဖီးဖျော်ရည်ပေးလေ။

နောက် ၃ရက်မှာ ဝက်သားဟင်းလေ။ မုန့်ဖြူကြော်၊ နာနတ်
သီးကို ထန်းလျက်နှင့်စား။ မန်ကျည်းဖျော်ရည်၊ ရှောက်သီးဖျော်ရည်
တိုက်လေ။ မျက်စဉ်းလည်း ခတ်ပေးလေ။

ပုဒွဟူးနေ့နာသော်။ မန်ကျည်းဖျော်ရည်။ ထန်းလျက်ချို
သို့မဟုတ် ထန်းလျက်ရည်၊ မုန့်နပ်၊ ကင်ပွန်း၊ ချဉ်ပေါင်တို့ကို ၃
ရက်ပေးလေ။ နောက် ၃ ရက်မှာ ပဲကြီးဟင်း၊ ပဲလှော်၊ နွားနို့၊
အုန်းသီးဆန်တို့ကို ပေး။ နောက် ၃ ရက်မှာ ဖီးသီးကို ထုံးကြက်တက်
နှင့်ဖျော်ပေး။ ရှောက်သီးဖျော်ရည် နောက် ၃ ရက်မှာ မန်ကျည်းဖျော်
ရည်၊ ဖီးသီးဖျော်ရည်။ လေအောင့်လျှင် သဘောရွက် ထန်းလျက်
ပြုတ်ပေး။ ခွေးတောက်၊ တမာ၊ ဂန့်ဂလာ၊ ကြက်ဟင်းခါးတို့ကို
ဟင်းချက်၍ပေး။ ဝက်သားဟင်းပေးလေ။

ကြာသပတေးနေ့နာသော်။ ပထမ ၃ ရက်မှာ ဥသျှစ်သီးရွက်၊
ငှက်ပျောသီး၊ သဘောသီးထန်းလျက်နှင့်စားစေ။ နောက် ၃ ရက်မှာ
နွားနို့၊ ထောပတ်၊ နှမ်းလှော် နှမ်းပစ် စားလေ။ နောက် ၃ ရက်မှာ
ဖီးသီး၊ မန်ကျည်းသီး၊ ချဉ်ပေါင်၊ ကင်ပွန်း စားစေရမည်။

သောကြာနေ့နာသော်။ ပထမ ၃ ရက်မှာ မန်ကျည်းရွက်

ဟင်းစား၊ ရှောက်ဖျော်ရည်သောက်။ နောက် ၃ ရက်မှာ အုန်းသီးကို ထန်းလျက်နှင့်စား။ မုန့်ဖြူကြော်စား၊ နွားနို့၊ ထောပတ်၊ ပဲကြီးဟင်းစား။ နောက် ၃ ရက်မှာ မန်ကျည်းဖျော်ရည်၊ ကန်စွန်းရွက်ဟင်း၊ ကင်ပွန်းဟင်း၊ သခွား၊ ဖရဲတို့ကို ထန်းလျက်နှင့်စားစေ။

စနေနေ့နာသော်၊ သင်္ဘော၊ ဂန့်၊ ဂလာ၊ ကြက်ဟင်းခါး ရရာ ကိုကျို၍ ထန်းလျက်နှင့်တိုက်။ အခါးကို ဟင်းချက် ၃ ရက်စား။ နောက် ၃ ရက်မှာ ငှက်ပျောသီးကို ထန်းလျက်စား။ ဥသျှစ်ရွက်ကို ဟင်းချက်ပေး။ ရှောက်သံပုရာကို ထန်းလျက်နှင့်ပေး။ နောက် ၃ ရက်မှာ မန်ကျည်းသီးတစ်ကျပ်၊ ဆားလှော်တစ်မတ်၊ မဖောက်ထုံးရည် နှင့်တိုက်။ နွားသားကြော်၊ ငါးကြော်၊ နှမ်းလှော် ရှူစေ၊ ကင်ပွန်းရွက် ဟင်း နာနတ်သီးတို့ကို စားစေရမည်။

အောက်ပါဓာတ်တိုင်တို့ကို သိမှတ်လွယ်စိမ့်သောငှာ လင်္ကာ ရေးပြဦးအံ့။ အောက်စေ့မှတ်တွေ ကြုံလေသူအား၊ စောနတ်ကျော်မှီ၊ ဝမ်းသော်အစ၊ များလကြုံလူ၊ တစ်ဦးစပယ်၊ နယ်ကြွယ်သူ ဝင်ဟူ၍ ချလေ။

	၁-နွေ	၂-လာ	၃-ဂါ	၄-ဟူး	၅-တေး	၆-ကြာ	စနေ
ဆောင်	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၀
ပျက်	၃	၄	၀	၆	၀	၁	၂
နိုက်	၅	၆	၂	၁	၂	၃	၆
ငုပ်	၀	၁	၅	၃	၄	၅	၄

ပဉ္စကာလ အကျဉ်းချုပ်

နေ့ စွဲ	၁၆	၅	၂၄	၀	၃	ယိုးဒယား	ဖြူ	နက်	မဲ့	နီ	ပြာ
	၁	၂	၃	၄	၅		ပြေး	မင်း	ကန်း	နိုင်	သေ
	၂	၃	၄	၅			မင်း	ကန်း	နိုင်	သေ	ပြေး
	၃	၄	၅	၁	၂		ကန်း	နိုင်	သေ	ပြေး	မင်း
	၄	၅	၁	၂	၃		နိုင်	သေ	ပြေး	မင်း	ကန်း
	၅	၁	၂	၃	၄		သေ	ပြေး	မင်း	ကန်း	နိုင်

နံနက် ၆ နာရီက ၈ နာရီ ၂၄ မိနစ်အတွင်း ၁ ခါ
 ၈ နာရီ ၂၈ မိနစ် ၁၀ နာရီ ၄၈ ၎င်း ၂ ခါ
 ၁၀ နာရီ ၄၉ မိနစ်က ၁ နာရီ ၁၂ ၎င်း ၃ ခါ
 ၁ နာရီ ၁၃ မိနစ်က ၃ နာရီ ၃၆ ၎င်း ၄ ခါ
 ၃ နာရီ ၃၇ မိနစ်က ၆ နာရီ ၁ ၎င်း ၅ ခါ

လှေပြိုင်၊ လှည်းပြိုင်၊ နွားတိုက်၊ ကြက်တိုက်မှစ၍ အလောင်း
 အစားများကို အမွေအဆင်းတို့ကို ဆင်ခြင်၍ ကြည့်ရှု၍ လောင်းကြ
 လေ။ ဘယ်တော့မှ မရှုံးနိုင်သောကိန်းဖြစ်သည်။ နေ့များမှာ ၁ နေ့။
 ကြာတစ်ကွက်။ ၅ တေးတစ်ကွက်။ ၂ လာ ၄ ဟူး တစ်ကွက်။ စနေ
 တစ်ကွက်။ ၃ အင်္ဂါ တစ်ကွက် အားလုံး ငါးကွက်ရှိသည်။ အထက်
 နာရီ မိနစ်အတိုင်း ၅ ခါရှိသည်။ နေ့အောက်က ဂဏန်းများသည်
 အခါဖြစ်သည်။ ၎င်းအခါများတွင် လောင်းစားလိုသောအခါ၏ လက်ယာ
 ဘက်တည့်တည့် အထက်ပါအဆင်းများသည် ရှုံးအနိုင်ဖြစ်သည်။ သေ
 ကို ပြေးကနိုင်သည်။ ပြေးကို ကန်းကနိုင်သည်။ ကန်းကို နိုင်ကနိုင်
 နိုင်သည်။ နိုင်ကို မင်းကနိုင်သည်။ ဥပမာ ၅ တေးနေ့ညနေ ၃ နာရီ
 လောင်းစားလိုလျှင် ၃ နာရီမှာ ၄ အခါတွင်းဖြစ်၍ ၅ တေးနေ့

အောက်တည့်တည့် ၄ အခါရှောင်ရှာသော အောက် ၃ ကွက်မှာတွေ့
သည်။ အောက် ၃ ကွက်၏တည့်တည့် လက်ယာကိုကြည့်လျှင် အဖြူ
ကန့်၊ အနက်နိုင်၊ အမဲသေ အနီရှုံး၍ပြေး အပြာမင်း။ ၅ တေးနှင့်
၃ အခါ အနက်နှင့်အပြာအနိုင်ဆုံးဖြစ်သည်။

(အနက်နှင့်အပြာတိုက်ကြလျှင် အပြာအနိုင်ဆုံးဖြစ်သည်။)

ဇလသင်္ကဏီရေရသ အဘိဓာန်

အိမ်ထောင်ဘက်ရွေးရန်။ ဦးသာ စိန်ပန်း ဒါန်းလှ ကိုရှာ
အိမ်ထောင်ဘက်ကောင်း။

အိမ်ထောင်ဘက်မယှဉ်ရန်။ မွှာ သောက အင်းဝ ရာဇာ
အိမ်ထောင်ဘက် မသင့်။

မိတ်ဘက်။ အောင်ပ ကုလား ဆွေသား နောင်ရင်း မိတ်
ဘက်ဂြိုဟ်။

ဓာတ်ဘက်။ အန္တော၊ ဂမ္ဘေ၊ စရေဝံသေ၊ ဓာတ်တက်ယူ။

ဓာတ်ရန်။ ဦးဝေ၊ စံကူ၊ ရေဘူးကောသု၊ ဓာတ်ရန်။

ရန်ဂြိုဟ်၊ ဦးညို၊ ခေမာ သုတ၊ ဝေရီ ရန်ဂြိုဟ်မတဲ့ကောင်း။

နံဘီလာရွေးရန်။ အင်းဝရှင်ကြီး ထန်း သီးစုတ်ဖုတ် အနောက်မြောက်
က လက်ယာပတ်ချ။

ဂြိုဟ်တိုမူလအရပ်ရွေးရန်။ ဦးလာ ရာက ထန်းသစ္စာပန်။
အနောက်မြောက်က လက်ယာပတ်ချ။

လေးမျက်နှာလာဘ်ရွေးရန်။ အရှေ့ဗျောစည်၊ အနောက်ဆင်၊
မြောင်ခွဲသံအိတ် တောင်မှခေါတက် လာဘ်ရက်။

နတ်နေရွေးရန်။ အုန်းသီး ဆက်လာ တောင်က ရွာမှာ
အနောက်တောင်က လက်ယာပတ်ချ။

လေးမျက်နှာ နတ်ရွေးရန်။ အရှေ့ခိုနား၊ အနောက်အိုင်သား၊
မြောက်မှာလမ်းစ၊ တောင်မှာပြ၊ ရွေးကြနတ်နေရာ။

အစိုးရဂြိုဟ်ရွေးရန်။ ဦးမဲလာက နေသူညွန့်သာ၊ အရှေ့အရပ်
က လက်ဝဲပတ်ချ။

လက်ဝဲ လက်ယာ ဂြိုဟ်ရွေးရန်။ အထွန်းရာဇာ ဂြိုဟ်လက်
ယာလှသော် ပေါက်ကွဲ ဂြိုဟ်လက်ဝဲ။

ကျွန်ဂြိုဟ် အရှင်ဂြိုဟ်။ အစထွက်ရာ ကျွန်ဂြိုဟ်သား ကြိုင်
လှပျံသင်း အရှင်ဂြိုဟ်မင်း။

ဂြိုဟ်ယောက်ျား။ ဂြိုဟ်မိန်းမ၊ လိုအင်ပြည့်ငြား ဂြိုဟ်ယော
ကျား။ သူထူခိုင်းရ ဂြိုဟ်မိန်းမ။

ယာယီဂြိုဟ် နဂိုရ်ဂြိုဟ်။ ရွာစဉ်ကသည်ဂြိုဟ်ယာယီ၊ နုလှ
အပွင့် နဂိုရ်ဂြိုဟ်မြင့်။

ရက်ပုတ်ရွေးရန်။ အိပ်ချင်မောစွ၊ ဇနရစ်ပ၊ အိမ်ကဆိုလိမ့်
မယ်၊ တန်ခူးလကစ၍ တစ်လလုံးယူ။

ရက်ကန်ရွေးရန်။ အုန္တုလက်ပံသီတင်း အင်ကြင်းဆူးလေ၊
တန်ခူးလကစ၍ တစ်လလုံးယူ။

လတွင်းကျရွေးရန်။ စုံရန်လေသာ နွေဦးတန်ခူးလကစ၍ တစ်
လနှစ်လုံး လေးလစီယူ။

ဂြိုဟ်ရှစ်လုံးချရန်။ အဂ္ဂေါစော ဓမ္မရာသီ အရှေ့မြောက်
လက်ယာရစ် ပတ်ချ။

ခေါင်းဆေးရ မဆေးရ ရွေးရန်။ ကရင်သားမွေးခေါင်းဆေး
နှင့် အိုးစည်တီး ပြီးအောင်ဆေး။

ကုန်ဝယ်ရ မဝယ်ရ။ ကျော်အောင်စံနှောင်း မဝယ်ကောင်း
လွမ်းဘုံသာ ဝယ်ပါ။

စကားမမှန် စကားအမှန်ရွေးရန်။ ကျွန်မသား စကားမမှန်
စံထားရာ အမှန်စကား။

လစုံမစုံရွေးရန် သူ စုံမစုံ။ သူစုံမှစုံမယ်။ လက်ကိုချိုး၍
ရေရမယ်။ ဆယ့်နှစ်လ စုံမစုံ ထင်လင်းသိရမယ်။

ဆယ့်နှစ်လမှန်းတည့် ဖဝါးရွေးနည်း။ စစ်ကိုင်းအနောက်အုပ်
ကျောက်စုရာ မသာပေလော၊ ဝါဆိုလမှာ နေသညာမှတ်မှာ ဖဝါး
ပျောက်ဟောကြွင်း ဆယ့်တစ်လ နံသင့်ကြမှ မှန်လှယူသဘော။

ဆီလိမ့်အပ် မလိမ်းအပ်ရွေးရန်။ အုန်းဆီတီးခေါ် နေ့သုံး
သော် ဆီနော်မလိမ်းနှင့်၊ ကောင်းလှသနော် နေ့လေးသော် ဆီနော်
လိမ်းအပ်လှ။

ရေချိုးအပ် မချိုးအပ် ရွေးရန်။ နက်သည့်ချောင်းရိုး နေ့
လေးမျိုး ရေမချိုးသင့်။ အောင်စံမြိုးနော် နေ့သုံးနော် ရေနော်ချိုးအပ်
လှ။

လက်သည်းလှီးအပ် မလှီးအပ် ရွေးရန်။ အိုကြင်ရာမုန်းသွေ
နေငါးထွေ လက်သည်းလှီးရှောင်ပါလေ။ စည်တော်ဝင်ခေါ် နေ့သုံး
ဖော် ဖြတ်လေလက်ကိုသာ။

သောမဂ္ဂြိုဟ် ပါပဂ္ဂြိုဟ်ရွေးရန်။ ကြောင်ဖားဝက်သားဂ္ဂြိုဟ်
လေးပါး ကောင်းစားစေတတ် ဂြိုဟ်သော။ အုန္တုစရိလေးလုံးဂ္ဂြိုဟ်
ရန်ကိုပြုတတ် ပါပမှတ်။

နားထွင်းအပ် မထွင်းအပ်ရွေးရန်။ အုံ၊ နာ၊ သဲ၊ ကြင်၊
စွာ၊ နေ့ငါးဖြာ နားထွင်းမပြုရာ။ ရွှေပန်းခေါ် နေ့နှစ်ဝ၊ ထွင်းကြနား
ကိုသာ။

ခရီးသွားရွေးရန်။ စနေဝေးရပ် မသွားအပ်။ လှည်းမှာ စနေ
သောကြာလှေ၊ သွားလေနေ့မသင့်။

ခွေးကို စနေ ကြောင်မှာကြွက်နေ၊ မရွေ့မွေးအပ်စွာ။
ကျောက်နီပတ္တမြား ရတနာများ၊ ဝယ်ထားနေ့သောကြာ။ စနေအင်္ဂါ
ဆေးဖော်ရာ၊ ကောင်းလေဆေးဩဇာ၊ ဆင် မြင်းကျွဲနွား ဝယ်လိုငြား
မှတ်သားနေသာ။ အင်္ဂါနေ့မှာ အစဉ်အလာ ဝယ်ကြလှံဓားသာ၊
တနင်္ဂနွေနေ့ ကောင်းပေဝယ်လေ စပါးကျီ၌ထား။ ဝမ်းမနုတ်ကောင်း၊
သီးနုပြပ်မှာ ဝမ်းနုတ်ပါ အုန်းပြုတ်ရက် ဝမ်းမနုတ်နဲ့။

လူမျိုးအစိုးရခြင်းသဘော

တနင်္ဂနွေဂ္ဃိမ်း၊ ယိုးဒယားလူမျိုး၊ တနင်္လာရှမ်း၊ အင်္ဂါတလိုင်း၊
ဗုဒ္ဓဟူးကဒူး၊ ကြာသပတေးမြန်မာ၊ သောကြာသက်ကသည်း၊ စနေ
ကုလား၊ ရာဟုထရတ် အင်္ဂါးသီး အစိုးရကုန်၏။

အမျိုးလေးပါးသဘော

တနင်္ဂနွေ အင်္ဂါခတ္တိယမင်းမျိုး၊ တနင်္လာ ဗုဒ္ဓဟူး သူဌေး
သူကြွယ်၊ ကုန်သည်၊ လယ်လုပ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးမင်းညီမင်းသား၊ ဆွေတော်
မျိုးတော်၊ ကြာသပတေးသောကြာ ဗြဟ္မပုဏ္ဏားမျိုးပညာရှိ၊ သူတော်
မြတ်၊ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား၊ စနေမုဆိုး၊ တံငါ၊ ဒွန်းစဏ္ဍား၊ လူရိုင်း၊ သူ
ဆင်းရဲမျိုးတို့ကို အစိုးရ၏။

မူလအရပ်

ဥလာရာကထန်းသူဇာန်၊ ဟူ၍ လက်ယာရစ်ရှစ်မျက်နှာချလေး၊
ဂြိုဟ်ရှစ်လုံးတို့၏ မူလအရပ်ဖြစ်၏။

ဝမ်းကျ ဝမ်းတန့်မန္တာန်

ဤ ဗုဒ္ဓသက္ကဓမ္မသက္က သံဃသက္ကမရဏသွားဟ။ ၎င်းမန္တာန်
နှင့်ချည် ၇ မျှင်ကို ၇ ထုံးထုံး၊ ၇ တန့် တန့်ပြီးလျှင် ခါးမှာ ၎င်း
ချည်မန်းကို ဂွမ်းလုပ်၍သွပ် ဝမ်းတန့်စေတတ်၏။ ရေငတ်လှသော်
၎င်းမန္တာန်ရေကို ၃၇ အုပ်မန်းတိုက်။ အံသော် ၎င်းချည်မန်းဂွမ်းပြု၍
လည်ပင်းမှာ သွတ်ရမည်။ ချမ်းသာစေတတ်၏။

သူငါ့ဆေးတော်ကြီး

ပရပ် ၄ ပဲ	ပန်းရင်း ၄ ပဲ
ဖုံးမသိမ် ၄ ပဲ	ပန်းညို ၄ ပဲ
နံ့သာနီ ၄ ပဲ	သဇင်ဥ ၄ ပဲ
နံ့သာဖြူ ၄ ပဲ	မြက်လေးဖြူပွင့် ၄ ပဲ
ပန္န ၄ ပဲ	ခွေးတောက်နွယ် ၄ ပဲ
ပန်းဥ ၄ ပဲ	နွင်းနွယ် ၄ ပဲ
နွင်းတက် ၄ ပဲ	နွယ်ချို ၄ ပဲ
သစ်ကြပိုး ၄ ပဲ	စပုံမျိုးငါးပါး ၄ ပဲစီ
ကြွသွေး ၄ ပဲ	ကုတိုး ၄ ပဲ
အားလုံး အလေးဂန့်ဂေါဝစ္ဆ ၅ ကျပ် ၈ ပဲ။	

မီးယပ်သွေးဆေးကြီး၏ ရေလဲမှာ ငယ်ရွယ်သူ သတို့သမီးတို့သည် သွေးသွန်ဥတုလွန်လျှင် နွားနို့နှင့်ဆေး သင့်တော်ရုံထည့်ပြီး တိုက်ပါ။ ဥတုရာသီမပေါ် ထိန်ချုပ်၍နေသော် ထန်းလျက်နှင့်တိုက်ပါ။ မိန်းမအရွယ်မရွေး ရင်ဆာရင်ပူဖြစ်လျှင် ဆေးသကြားနှင့်တိုက်ပါ။ အိပ်မပျော်သော် အိပ်မက်ကယောင်ချောက်ချားမက်သော် စိတ်လေသော် ကြံ့ညံ့နှင့်တိုက်ပါ။ နှလုံးတုန်ရင်ခုန် ထိတ်လန့်သော် အားကုန်ခမ်းသော် ပိန်ချိုးသော် ကြွသွေးနှင့်တိုက်။ နံ့သာဖြူ နံ့သာနီနှစ်ပါး ရေနှင့်တိုက်ပါ။ အသက် ၄၀ ကျော် ၆၀ အတွင်းရှိသော မိန်းမတို့မှာ ထိုဆေးကို အမြဲမပြတ် ရေလဲနှင့် နံနက်တစ်ခွက် ညတစ်ခွက်သောက်ပါလေ။ ရောဂါကင်းစင် အင်အားပြည့်ဖြိုး အလှတိုး၏။ ဒေဝကညာနတ်သူဇာကဲ့သို့ လှပတင့်တယ် ရှုချင်စဖွယ်ဖြစ်အံ့။

လောကသမုတိကျမ်း

ဤမဟာဘဒ္ဒကမ္ဘာ၏အစ၌ ငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားနှင့် အလောင်းတော်ဖြစ်သော မဟာသမ္မတ ဗြဟ္မာမင်းသည် အကနိဋ္ဌ ဗြဟ္မာပြည်မှ ရှစ်ယောက်သော ဗြဟ္မာကြီးတို့သည် ဆင်းသက်၍ ကောင်းသော အဆင်းအနံ့အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော မြေဩဇာတို့ကို စားကြကုန်၏။ ထိုသို့ စားကြကုန်သည်ရှိသော် လူတို့သည် တစ်နေ့တခြား ပြန့်ပွား၍ များလာလေလေသည်ဖြစ်သောကြောင့် သူတို့အား အသီးအခြား နေစိမ့်သောငှာ အိမ်ရာတို့ကို ဖန်ဆင်းပြီးမှ အာဒိနာရမဟာနာဂ ဟူသော ပြည်ကြီးနှစ်ပြည်တွင် နေသောသူတို့ကား ကောတုဟ လမာလာ နှင့်စပ်သော အသုံးအဆောင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုတိမာလာနှင့်စပ်သော အသုံးအဆောင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဟာဗြဟ္မာမင်းသည် ဤသို့ စီရင်၏။ တစ်ရံရောအခါ ထိုပြည်ကြီးနှစ်ပြည်တွင် နေကြသောလူ အပေါင်းတို့တွင် ခြောက်ယောက်သောလူတို့သည် မိမိအမှုအကျင့်မှားယွင်း၍ ရှက်စနိုးရှိသောကြောင့် သေရတိသော် ဖြတ်၏။ သေခြင်းတရားကို ဆုတောင်းကြလေသည်။ ထိုသို့ ဆုတောင်းကြသောစကားကို မဟာသမ္မတမင်းကြီး ကြားလေ၍ ဤသို့ ဆိုတော်မူလေသည်။

အဘယ်သို့ ဆိုသနည်းမူကား သင်တို့အသက်ကို သင်တို့မချစ်ဘဲ သင်တို့သေဝံ့ပလေက ငါသို့သောမင်းချီးမွမ်းခြင်းကို ခံထိုက်ပေသည်ဟု ဆိုတော်မူလေသည်။ ထိုသို့ မဟာသမ္မတမင်းဆိုသောစကားကို ကြားသည့်ရှိသော် တစ်ယောက်သူကား ရေတွင် မျောနှစ်၍ သေရပါလို၏ဟု ဆုတောင်း၏။ တစ်ယောက်သောသူကား မိုးကြိုးပစ်၍ သေရပါလို၏ဟု ဆုတောင်း၏။ တစ်ယောက်သောသူကား ကျားကိုက်၍ သေရပါလို၏ဟု ဆုတောင်း၏။ တစ်ယောက်သောသူကား သစ်ပင်မှ ကျ၍ သေရပါလို၏ဟု ဆုတောင်း၏။ တစ်ယောက်သောသူကား လည်တွင် ကြိုးထည့်၍ သေရပါလို၏ဟု ဆုတောင်း၏။ တစ်ယောက်သူ

ကား ပကတိ ဖျားနာ၍ သေရပါလို၏ဟု ဆုတောင်းသည်။

ထိုခြောက်ဦးသောသူတို့သည် မိမိတို့တောင်းသောဆုအတိုင်း ပြည့်စုံသောကြောင့် တစ်ယောက်သောသူသည် ရေတွင်မျော၍ နစ်သေလေသည်။ ထိုသေသောအလောင်းကို ဤသို့ စီရင်၏။ အဘယ်သို့ စီရင်သနည်းဟူမူကား မြေမှုန့်နှင့် နနွင်းကိုရောပြီးလျှင် ရေနွင့်ဖျော်၍ အတက်ခုနစ်ခါ အသက်ခုနစ်ခါ လိမ်းပြီးမှ မီးနှင့် သင်္ဂြိုဟ်စေ၏။ မလိမ်းမူကား မီးနှင့်မသင်္ဂြိုဟ်။ မြေဌ်သာ နံစေရာ၏။ (မြှုပ်စေလည်း ဟူ၏။) အကူးလည်း မခံစေရာ၊ ညဉ့်လည်း မသိပ်စေရာ၊ ဆွမ်းလည်း မကျွေးစေရာ၊ စာလည်း မသင်္ဂြိုဟ်စေရာ (စာပြော တရားဟောလည်း မထည့်ရ ဟူ၏။) ဘုရားကိုလည်း ထိုသူရှေ့ မဆောင်စေရာ၊ သရဏဂုံကား တင်စေရာ၏။ ဆွမ်းစိမ်းသော်ကား လှူစေ၏။

ထို့နောက် တစ်ယောက်သောသူလည်း မိုးကြိုးပစ်၍ သေလေ၏။ ဤသို့သောသူအလောင်းကို ဤသို့ စီရင်၏။ အဘယ်စီရင်သနည်းဟူမူကား ထိုသူအလောင်းကို ဝတ်စာကျင်းတွင်တင်၍ သုံးကြိမ်စေ့အောင် လှုပ်စေ၍ မြေသို့ကျမှ ရေလုံကို ချိုးစေရာ၏။ ပြီးမှ သင်္ဂြိုဟ်သောအခါ အရှေ့တောင်ထောင့်ထိပ်သို့ မျက်နှာပြုစေ၍ မတ်တပ်မြေတွင် နံစေ (မြှုပ်စေလည်းဟူ၏။) ယခင်ဆိုသည့်အတိုင်း မပြုဘဲ သုံးကြိမ်လှုပ်စေ၍ ရေလုံမချိုးမူကား မြေဌ် မမြှုပ်စေရာ၊ အကူးခမ်းနား မဆောင်စေရာ၊ ညဉ့်လည်း မသိပ်စေရာ၊ ဘုရားကိုလည်း ထိုသူရှေ့ မဆောင်စေရာ၊ စာလည်း မသင်္ဂြိုဟ်စေရာ (စာပြော တရားဟော မထည့်ရဟူ၏။) သရဏဂုံလည်း မတင်စေရာ၊ ဆွမ်းလည်း မကျွေးစေရာ၊ ဆွမ်းစိမ်းသော်ကား တစ်ချက်တည်း လှူစေရ၏ဟု စီရင်လေသည်။

ထို့နောက် တစ်ယောက်သောသူ လည်ကျားကိုက်၍ သေလေ၏။ ထိုသေသောအလောင်းကို ဤသို့ စီရင်ရာ၏။ အဘယ်သို့ စီရင်သနည်းဟူမူကား ထိုသေသောသူ၏အနာရှိရာကစ၍ ရေလုံချိုးစေပြီးမှ

မီးသဂြိုဟ်စေ၏။ ရေလုံမချိုးသော်ကား မီးနှင့် မသဂြိုဟ်စေရာ၊ ဘုရားကိုလည်း ထိုသူရှေ့ မဆောင်စေရာ၊ စာကိုလည်း မသဂြိုဟ်စေရာ (စာပြော တရားဟော မထည့်ရဟူ၏)။ ညဉ့်လည်း မသိပ်စေရာ၊ သရဏဂုံသော်ကား တင်စေရာ၏။ ဆွမ်းစိမ်းသော်ကား လှူစေရာ၏ ဟု စီရင်လေသည်။

ထို့နောက် တစ်ယောက်သောသူသည် သစ်ပင်ထက်မှာကျ၍ သေရပြန်လေသည်။ ထိုသေသောသူ၏အလောင်းအား ဤသို့စီရင်လေ၏။ အဘယ်သို့ စီရင်သနည်းဟူမူကား ထိုအလောင်းကို အမိအဖ အဆွေအမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ အသက်ကြီးသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သုံးကြိမ်စေ့အောင် ကျော်စေပြီးမှ မီးသဂြိုဟ်စေရာ၏။ သုံးကြိမ်စေ့အောင် မကျော်စေမှ ကား မီးနှင့် မသဂြိုဟ်စေရာ၊ ညဉ့်လည်း မသိပ်စေရာ၊ အကူခမ်းနား မခံစေရာ၊ ဆွမ်းလည်း မကျွေးစေရာ၊ ဘုရားကိုလည်း ထိုသူရှေ့ မဆောင်စေရာ၊ စာလည်း မသဂြိုဟ်စေရာ (စာပြော တရားဟောမထည့်ရဟူ၏) သရဏဂုံသော်လည်း တင်စေရာ၏။ ဆွမ်းစိမ်းသော်ကား လှူစေရာ၏ဟု စီရင်လေသည်။

ထို့နောက် တစ်ယောက်သောသူသည် လည်တွင် ကြိုးထည့်၍ သေလေ၏။ ထိုသေသောသူ အလောင်းကို ဤသို့ စီရင်လေသည်။ အဘယ်သို့ စီရင်သနည်းဟူမူကား ထိုသူ၏အလောင်းကို တွင်းတူးပြီးမှ အရှေ့ထောင့်သို့ မျက်နှာပြု၍ ဆံဖားလျား ဖြေစေ၍ မတ်တပ်မြှုပ်စေရာ၏။ မြှုပ်ပြီးမှ သီတင်းသုံးဖော်တို့ကို အဖိုးအခပေး၍ ထွန်သွား ခုနစ်ချောင်းနှင့် မိုးကောင်းစေ၊ ချမ်းသာစေဟုဆိုပြီးမှ ရှေ့ပြန်နောက်ပြန် ခုနစ်ခါ ထွန်စေရာ၏။ ထိုသို့ မပြုကား မတ်တတ်မမြှုပ်စေရာ၊ သားစဉ်မြေးဆက် ပျက်စီးရာ၏။ မီးနှင့်လည်း မသဂြိုဟ်စေရာ၊ ညဉ့်လည်း မသိပ်စေရာ၊ အကူခမ်းနားလည်း မခံရာ၊ ဘုရားကိုလည်း ထိုသူရှေ့ မဆောင်ရာ၊ စာကိုလည်း မသဂြိုဟ်စေရာ (စာပြော တရားဟော

မထံည့်ရ) ဟု စီရင်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ယခုအခါ ဖြစ်ကုန်သော အကြင်ပညာရှိတို့သည် ဤသို့ ကျမ်းဂန်လာသော ထုံးနည်းကိုမှီ၍ သိစေရာ၏။ ထို့ကြောင့် လည်း ယခုထက်တိုင် အသုံးအစွဲ အရိုးအစဉ် အဆက်ပြု၍ သုံးဆောင် ကြလေသတည်း။ ဤသို့ အစဉ်အဆက် သုံးစွဲ၍ ရှိလျက်ကို မသုံးစွဲကြ မူ၍ အပြုအမူ မှားယွင်းသောသူတို့သည်ကား အပြစ်ခပ်သိမ်း ရောက် လေ၏။ ထိုသို့ အပြစ်ခပ်သိမ်းရောက်မည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် ကမ္ဘာဦး ဌဖြစ်သော မဟာသမ္မတမင်းသည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား သုံးစွဲကြစေ ခြင်းငှာ ကောတုဟလ မင်္ဂလာနှင့်စပ်သော စကားရပ်ကို မှတ်သားစေခြင်း ငှာ စီရင်ရာ ဤကား ကောတုမင်္ဂလာနှင့် စပ်သော စကားအကျဉ်း တည်း။

ရှောင်ကြဉ်ရာများ

အကြင် ခုနစ်ရက်သားတို့သည် ကျောင်းကန် ဆောက်လုပ် အံ့သောငှာ တော၌ သစ်ဝါးတို့ကို ခုတ်လေအံ့။ ထိုခုတ်သောသစ်ဝါး တို့သည် မြေသို့မကျဘဲ ကျအောင် မလဲမူ၍ သစ်ပင်ကို မှီတင်းနေမှု ကား ထိုသစ်ဝါးတို့ကိုယူ၍ ကျောင်းအိမ်ဆောက်လုပ်စေရာ၊ လုပ် လျှောက်မပြုလုပ်စေရာ၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်၍ နေမိချေသော် ထို အိမ်ရှင်ကျောင်းရှင်တို့သည် အသက်မရှည်ရာ၊ သေပျောက်ရာ၏သို့။ အမည်ကား သစ်ဆွဲဟူသတည်း။

အကြင်သူတို့သည် အိမ်သာ ကျောင်းကန် တန်ဆောင်း၊ ဂူကျောင်း ဘုရားပုထိုး၊ ကျိကျ ဘဏ္ဍာထိမ်းမြားမင်္ဂလာ စသော အဆောက်အဦတို့၏ မင်္ဂလာဦးယူ တိုင်ထူသောရက် အုတ်မြစ်ချယူရာ ၌ ရှောင်ကြဉ်ရာသည်ကာ နှစ်မသန့်၊ လမသန့်၊ ရက်မသန့်သည်တို့ ကိုပယ်၍ ကောင်းသော သန့်ပြန့်စင်ကြယ်ခြင်းဖြစ်သော နှစ်၊ လ၊ ရက်တို့ကိုဆောင်၍ ကျောင်းကန်အိမ်ရာရပ်တန်ဆောင်း၊ ဂူကျောင်း

ဘုရားပုထိုးတို့ကို တည်ဆောက်လုပ်စေ၏။

အကြင်သူတို့သည် နှစ်လရက်တို့ကို မသန်ရှင်းသောနေ့အခါ၌ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းနေထိုင်မိအံ့။ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုမိအံ့ ဤသို့သောသူများသည် စည်းစိမ်ချမ်းသာ မဖြစ်ရာ။ လုပ်ငန်းဆောင်တာ မတည်ရာ၊ ပျက်စီးသေပျောက်ရာ၏။ ဘေးသင့်ရာ၏။ တိုးတက်စည်ပင်ခြင်း မဖြစ်ရာ။ အကြင်သူကို အဆွေအမျိုးသားချင်းမြေးတော်တော်သည်ဖြစ်လျက် ဝမ်းတွင်းနှုတ်ပိတ် ကိုယ်ဝန်ရှိနေလျက် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုရာ၌ လက်ဖွဲ့ချီးမြှင့်ခြင်းမပြုရာ။ ထိုလူ၏ ရှိခိုးခြင်းကိုလည်း မခံရာ။ ခံချေသော်။ ပြုချေသော် ရှိချေသော် ဥစ္စာပျောက်ပျက်ရာ၏။ ဘေးလည်း သင့်ရာ၏။ ဖွားမြင်သောအခါ မေးမြန်းရာ၏။

အကြင်သူသည် အသက်ဆယ်နှစ်မပြည့်မှ၍ သေသော်ကား အကူမခံရာ၊ ညဉ့်မသိပ်ရာ၊ မီးဖြင့် မသဂြိုဟ်ရာ၊ သားမြေးချင်းတောသောသူတို့သည်ကား အကူမခံရာ၊ သို့သော်လည်း အလှူကို ထောက်ပံ့ရည်၍ မဆို။ ၎င်းပြင် 'ခဲ' ကြေး ဆန်ရည်တို့ကို ထည့်အပ်ပါ၏။ အကြင်မိန်းမတို့သည် နှုတ်ပိတ်ကိုယ်ဝန်ရှိလျက် တန်ဆောင်၊ ဂူကျောင်း ဘုရားတက်ရာ၌ အသီးအခြား ငါးအား အကျိုးဖြစ်ပေဟူ၍ ကျောင်းတိုင်ဇရပ် စသည်တို့၌ ပိတ်ချဉ်ယပ်များ၊ ပုထိုး စသည်တို့ကို မဆွဲမကိုင်ရာ။ ဆွဲချေ ကိုင်ချေသော် မကောင်း။ ပျက်စီးသိမ်းဖျင်းရာ၏။

အကြင်သူသည် အိမ်ဆောက်ရာ၌ ထုပ်လျှောက် အမွန်းချင်း ပိတ် ခူးရင်းကြေးခွေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သစ်ဝါးတို့ကိုလည်းကောင်း ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမတို့သည် ကျော်နင်းမှုကား ထိုအိမ်ရှင်ကျောင်းရှင်တို့သည် မကောင်း။ ပျက်စီးရာ၏။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရှိသော ခွေးဝက်တို့သည် ကျော်နင်းမှုလည်း မကောင်း။ ဘေးသင့်ရာ၏။ ထိုသစ်ဝါးတို့သည်လည်း မသန်စင်သည်ဖြစ်၏။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ကျောင်း၌ ကျောင်းရှင် ဆရာရှင်မှစ၍ တပည့်သားမြေးတို့သည် သေ၍ရှိစဉ်က ရတက်ပေါင်းကွက်ကျိုးသော်လည်းကောင်း၊ အိမ်ကာဆောင်ပန်း

ကျီးသော်လည်းကောင်း နောက်ဆက်၍နေသော တပည့်သားမြေးတို့သည် အသက်မရှည်ရာ။ သေပျောက်ပျက်စီးရာ၏။ တပည့်သားမြေးသည်လည်း မစည်ပင်နိုင်ရာ။ သေပျောက်ရာ၏။ သိမ်ဖျင်းရာ၏ ဟု ဝေ။

ထိုကျောင်းရှင်ဆရာတို့ အသက်ခန္ဓာကုန်မှန်း မသိခဲ့လျှင် ထိုကျောင်းကို နောက်ဆက်၍ မနေအပ်။ စွန့်ပစ်ရာ၏။ အကြင်သူ၏ နှမသားချင်း၊ ချွေးမ၊ တူမ၊ မိကြီး၊ မိထွေးတို့သည် ကိုယ်လေးလက်ဝန်ရှိလျက်ကို ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆောင်ရာ မပြုရာ။ ဆောင်ချေသော် ပြုချေသော် စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးရာ၏။ အသက်လည်း မရှည်ရာ။ သေပျောက်ရာ၏။

အကြင်သူ၏ သားမြေးတို့သည် အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်ဘဲ ညဉ့်ဦးသေသော် ညဉ့်မအိပ်ရာ၊ သန်းလွဲသေသော် မြက် အမှိုက်လည်း မသုတ်သင်ရာ။ အလျင်တဆော့ချရာ၏။ အကြင်သူသည် လကွယ်နေ့ သေသော် ညဉ့်မသိပ်ရာ၊ လ ရက် မကူးစေရာ။ ထိုသေသော နေ့ရက်ပင် ချအပ်၏။ သဂြိုဟ်အပ်၏။ တစ်လကူး၍ ဆွမ်းမကျွေးရာ၊ အကူမခံရာ၊ ရေစက်ချသော်ကား ချရာ၏။

အကြင်ရဟန်း ပွင်းသာမဏေတို့သည် အမိအဖတို့၏ အိမ်၌ အသက်ခန္ဓာကုန်သော် ရွာ၏ ဥပစာအတွင်းသို့သွင်း၍ စည်မောင်း ဆိုင်းဝိုင်း စသည်တို့ကို မတီးစေအပ်။ ပွင်း သာမဏေတို့၏ သွားခြင်းအလားကိုလည်း အစုံကိရိယာတို့ကို ပြုချေရာ၏။ မပြုချေသော် မကောင်းရှိတတ်သည်။ ခုံဦးပြည့်လုပ်ဆောင်ရာ၏။ ဆိုင်းဝိုင်းကိုမတီးစေအပ်။ အလောင်းကို ချသောအခါ၌လည်း မတီးမမှုတ်စေအပ်။ အလောင်းကိုချ၍သွားသောအခါ ခရီးအကြား၌ ရှေးကကြို၍သော် လည်းကောင်း တီးအပ်၏။ အလောင်းကိုတင်ရာကသည် တစဉ်တီးမှုတ်၍ တစပြင်သို့ရောက်အောင် မသွားအပ်။ ခရီးကြို၍သာသွားအပ်သည်။ ရဟန်းပွင်းသာမဏေတို့သည်ကား ခုံဦးပြည့်နှင့်သာ သွားရာသတည်း။

အကြင်မဲ့သောသားကို သူကောင်းစိုးမင်းတို့သည် ကြေးကြီး
ငွေကြီးပေး၍ဝယ်ပြီးလျှင် လက်ပြု၍ ဖောသောကျွန်လည်းဖြစ်အံ့။ အရှင်
မသိအောင် တိတ်တိတ်ခိုး၍ ခေါင်းရိတ်ပြီးလျှင် ရဟန်းပြုလေအံ့။
သီတင်းသုံးလေအံ့။ ထိုကျွန်ရှင်တို့သည် သေပျောက်ရာ၏။ မသေကျန်
သော်လည်း တစ်စုံတစ်ယောက်သာ ကြွင်းကျန်ရာ၏။ သည်အပြစ်နှင့်
ကား ကျောင်းနေဆရာနှင့် ကျောင်းဒါယကာမတို့ အမျက်ပဋိဿက်ရှိ
၍ ကျောင်းကို စွန့်ပစ်သွားလေအံ့။ ထိုသွားလေရာ၌ ရရှိသောကျောင်း
သည် အလျင်နေသော ကျောင်းထက်သာသောကျောင်းကို နေရလေ
အံ့။ အလျင်နေသောကျောင်းဒါယကာ ဒါယကာမတို့သည် အသက်
မရှည်ရာ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးရာ၏။ ထိုအပြစ်တို့ကို လွှတ်လိုမှု
ကား၊ မိမိကျောင်း၌ လှူဒါန်းမြဲအတိုင်း အခြားကျောင်း၌ ရွှေ့ပြောင်း
သွားသော ရဟန်းတို့ကိုလိုက်၍ လှူဒါန်းရာ၏။ ငါ့ကျောင်းတွင် မနေဘဲ
ဟူ၍ မလှူဘဲမနေရာ။ နေချေသော် ဤနည်းတူ အပြစ်ရောက်ရာ၏။
တစ်ရွာတစ်ပြည်ရှိသောကျောင်းကို တစ်ရွာတစ်ပြည်သို့ မဆောင်မယူ
ရာ။ ဆောင်ယူချေသော် ဆောင်ယူသောမြို့ရွာသားတို့သည် ကြွေမှု
ပျက်စီးရာ၏။ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပီးလောင်ရာ၏။ မိမိတို့နေသောအိမ်
သော်လည်း သိမ်ဖျင်းရာ၏။

အကြင်သူသည် ကျွဲနွားဝယ်၍ မစေစားပူးသော် ဝယ်ရာသည်
ကား အခြေလေးချောင်းတို့တွင် အမကို အလျင်ဝယ်၍ စေစားရာ၏။
အခြေနှစ်ချောင်းတို့တွင် ယောက်ျားကို အလျင်ဝယ်၍ စေစားရာ၏။
မိန်းမကိုဝယ်၍ မစေစားစေရာ၊ ကျွဲနွားမှာ တုံသော်လည်း အထီးကို
အလျင်ဝယ်၍ မစားစေရာ၊ အကယ်၍ စေစားမိသော် ကျွဲနွားမှာ
မုချ သေပျောက်တတ်၏။ အမြဲတရှည် မဖြစ်တတ်ဟူလို အကြင်သူ
သည် သေ၍ အလောင်းကိုမချမီ လျှင်လှုပ်သည်ရှိသော် ထိုအလောင်း
ကို လျင်မြန်စွာ ချရာ၏။ ပင့်သံဃာတို့မရောက်သေး၍ ဆိုင်းငံ့၍
အကြာမထားအပ်။ သင်္ချိုင်းသို့ ရောက်မှသော်ကား အလောင်းကို

ထင်းပုံထက်သိုတင်၍ ဆိုင်းငံ့အပ်၏။ ဤသို့မပြုမီ တာရှည်ထားသော်
ထိုမြို့ရွာအပြင်ကို ခပ်သိမ်းရောက်ရာ၏။ အနာရောဂါနှိပ်စက်ရာ၏။
အိမ်ရှင် ပျက်စီးရာ၏။

အကြင်အိမ်၌ သားစဉ်မြေးဆက် အတူလက်ဆုံစားသော ကျွန်
သေသည်ရှိသော် လက်သည် ခြေအရင်းအပ၌ အရှေ့သို့ ဦးခေါင်းပြု
ထားရာ၏။ ချသောအခါ၌လည်း ခြေရင်းအလိုက် ပြောက်လှည့်၍
ချရာ၏။ အကူ ခမ်းနားသော်ကား အိမ်တွင် သားမြေးအရင်းကဲ့သို့
အတင့်အတယ်မခံရာ၊ ညီမျှသော်ကား သဂြိုဟ်ရာ၏။ အိမ်ကထုတ်၍
သော်လည်း သဂြိုဟ်ရာ၏။ ဆွမ်းကျွေး၍ ဆွမ်းချည်းသော်ကား ပို့ရာ
၏။ ဆွမ်းစိမ်းသော်လည်း လှူအပ်၏။ ဤကား သားစဉ်မြေးဆက်
အတူ လက်ဆုံစား၍ သေသောအိမ်ကျွန်ကိုသာ ဆိုသတည်း။ တဒင်္ဂ
ကျွန်သေမှုကား အောက်မှ တဲအုံက နွားဆောက်၍ သေစေရာ၏။
အကူခံခြင်းကိုလည်း မပြုအပ်။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကိုရည်၍ သဂြိုဟ်အပ်
၏။ ဆွမ်းမကျွေးအပ်။ ပို့အပ်၏။ ဆွမ်းစိမ်းသော်ကား လှူအပ်၏။
မိမိ အိမ်ကသော်ကား ထုတ်၍ သဂြိုဟ်အပ်၏။ သဂြိုဟ်သောစရိတ်
စကကိုကား အကြွေးမထားစေအပ်။ ခွဲခြမ်း၍သာ ထားစေအပ်သည်။
ပါရှိသမျှကိုလည်း တစ်ချက်တည်း ကုန်အောင် သဂြိုဟ်အပ်၏။
အလောင်းမချမီကား အလှူအတန်းဖို့ဟူ၍ ခွဲခြမ်း၍ ထားရာ၏။ ဤ
ကား တဒင်္ဂကျွန်ကိုသာ ဆိုသတည်း။

တစ်နည်း၊ ရှောင်ကြဉ်ရာများ

အကြင်သူသည် ရွာပြင်ကသေသောသူကို သဂြိုဟ်အပ်သည်
ဟူ၍ ရွာထဲသို့ တစ်ဖန်ယူ၍ မသဂြိုဟ်အပ်။ မချလာချေအပ်။ လာချေ
သွားချေရှိသော် ထိုမြို့ထိုရွာ အနာရောဂါနှိပ်စက်အံ့။ ၎င်းမြို့တို့ကို
ကြိမ်ဖန်များစွာ မီးလောင်ရာ၏။ နိဂဒ္ဒါ အမည်ရှိသောရွာ၌ ကြေးထီး

ပြင်စားပြု၍နေသော သူဌေးသားတစ်ဦးသည် သေလွန်သည်ရှိသော်
ထိုရွာသူရွာသားတို့သည် ထိုသူဌေးအလောင်းကို ရွာတွင်းသို့ယူ၍ ရွာ
အနောက်တစ်ဝပြင်သို့ တစ်ဖန်ပို့၍ သဂြိုဟ်လေကုန်၏။ မကြာမီ ထို
ရွာတွင် နေကုန်သောသူတို့သည် အနာရောဂါ နှိပ်စက်မှု၍ သေလေသည်။
ကြိမ်ဖန်များစွာ မီးလောင်၍ ထိုရွာလည်း ပျက်စီးဖူးလေသည်။ ထို
ကြောင့် မယူမသွင်းအပ်သတည်း။

အကြင်သူတို့၏ ရွာဥပစာမြေ၏အပိုင်းအခြားကို သိလိုမှူကား
သုတ္တန်ပရိတ္တိအားဖြင့် အကြင်ရွာ၌ အဆုံးစွန်သောအိမ်က တစ်စုံတစ်ခု
သောအိုးကို ရေဆေး၍ သွန်အပ်၏။ ထိုအိုးက ရေကျဆုံးသောအရပ်
သည်လျှင် ရွာ၏ ဥပစာမည်။ ဤကား သုတ္တန်ပရိယတ္တိကျမ်း အလို
တည်း။

ဝိနည်း ပရိယတ္တိကျမ်းအလိုကား ထိုအိမ်ရေဆုံးသောအရပ်
ကသည် တံတောင်ဖြင့် ခုနစ်တောင်ထွာသည်လျှင် ထိုရွာ၏ဥပစာမည်။
ဤကား ဝိနည်းပရိယတ္တိအလိုတည်း။

အဘိဓမ္မာ ပရိယတ္တိအလိုကား ထိုတံတောင် ခုနစ်တောင်ထွာ
ရှိသော မြေအရပ်က အင်းလျစ်လျူရှိသော ယောက်ျားသည် တစ်ဟုန်
တည်းဖြင့် အုတ်ခဲကိုကိုင်၍ ပစ်သည်ရှိသော် ထိုအုတ်ခဲကျရာအရပ်
သည် ရွာ၏ ဥပစာမည်၏။ အဘိဓမ္မာ ပရိယတ္တိအလိုတည်း။

ထို့ကြောင့် ရွာ၏ဥပစာပြင်၌ သေသောသူကို ရွာတွင်းတို့သို့
ယူ၍ မသွင်းအပ်သတည်း။

အကြင်ဆရာအားရည်မှတ်၍ ကျောင်းကိုဆောက်၏။ ထိုဆောက်
သောကျောင်းကို သာဓုမခေါ်သေးဟု ထိုဆရာ သေခဲ့သည်ရှိသော်
အရှေ့ကျောင်းဦးကိုဖောက်၍ မချစေအပ်။ တက်လှေကား လက်လှေ
ကားမှ ချစေအပ်၏။ အဘယ်ကြောင့် ကျောင်းဦးကိုဖောက်၍ ချစေ
အပ်သနည်းဟူမှူကား ထိုဆရာအား ရည်မှတ်၍ ကျောင်းဦးကို ဆောက်
ကာမျှနှင့်သာ ကုသိုလ်၏အကျိုးသည် အပြီးသို့ မရောက်သေးသော

ကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထိုဆရာအား ရည်မှတ်၍ လှူဒါနနှင့် ထိုကျောင်းကို ထိုဆရာသည် မပိုင်ချေသေး။ ထိုကျောင်းကို ရေစက်ချ၍ သာဓုအနုမောဒနာ မခေါ်ရသေးဖြစ်၍ ၎င်းဘုန်းကြီးအလောင်းကို ကျောင်းဦးကဖောက်၍ မချကောင်း။ အကယ်၍ ချမိချေသော် နောက်ဆက်၍နေသော တပည့်သားမြေးတို့သည် အသက်မရှည်ရာ၊ ကျောင်းဒါယကာ ကျောင်းဒါယိကာ မတို့သည် စိုးရိမ်ဗျာပါများတတ်၏။ သောကလည်း အထူးဖြစ်၏ဟူပေ။

အကြင်သူသည် အိမ်အောက်၌လည်းကောင်း၊ ကျောင်းအောက်၌လည်းကောင်း လူတို့ကို မသေစေရာ။ သေချေသည်ရှိသော် အိမ်ရှင်၊ ကျောင်းရှင်တို့သည် အသက်မရှည်ရာ၊ ထိုအိမ်ထိုကျောင်းတို့သည်လည်း သိမ်ဖျင်းရာ၏။ ရွာ၏အရှေ့၌နေ၍ သေသည်ရှိသော် ရွာရှေ့ကိုယူ၍ မသွားအပ်။ ထိုသူ၏အနောက်ကို လမ်းရှိသော်လည်းကောင်း၊ အိမ်မြောက်ကို လမ်းရှိသော်လည်းကောင်း ခရီး တိုက်ရိုက်သွားစေအပ်၏။ အဘယ်ကြောင့် ရွာရှေ့သို့မသွားအပ်စေသနည်းဟူမူကား မနုဿမရဏော ဂါမူပစာရတော ဂဟေတွာ န ဂမိဿာမိ သစေပန ဘယာနကာ မဟာရောဂါ နသံဃာယဟူ၍လာသောကြောင့် မသွားအပ်စေသတည်း။

အနက်ကား။ မနုဿမရဏော၊ လူတို့သေသည်ရှိသော်။ ဂါမူပစာရတော၊ ရွာ၏ဥပစာဖြစ်သော အရှေ့အရပ်မှ။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နဂမိဿာမိ၊ မသွားအံ့။ သစေပန၊ အကယ်၍ယူသွားမိမူကား။ ဘယာနကာ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော ဘေးသင့်ရာ၏။ မဟာရောဂါ၊ ကြီးသော အနာရောဂါသည်လည်းရောက်ရာ၏။ နသံသယေ၊ ယုံမှားမရှိ၍ ကျမ်းဂန်၌လာသောကြောင့် ရွာ၏ဥပစာဖြစ်သော အရှေ့အရပ်သို့ယူ၍ မသွားစေအပ်။

သင်္ကြန္တဝဿေ ကမ္မာသကေ အတာ ကမ္မဿ ဓမ္မာနိ မနုဿ မရဏံ ဌပိတကမ္ပံ နကရောန္တယျ။ သစေနဌပိတကမ္ပံ မဟာရောဂါ မဟာတယာ နသံသယဝေ။

အနက်ကား။ သင်္ကြန္တဝသေ၊ သင်္ကြန်ကျသောနေ့၌လည်း
 ကောင်း။ သမ္မာသတေ၊ နှစ်ရက်ကြတ်သောနေ့၌လည်းကောင်း။ အတာ
 ကမ္မဿ၊ အတာတက်သောနေ့၌လည်းကောင်း။ ဓမ္မာနိ၊ လေ့ကျင့်
 လည်းကောင်း။ မနုဿ၊ မရဘဲ။ လူတို့သည် သေသည်ရှိသော်။ ဌဝံ
 တကမ္ပံ၊ ညဉ့်ထားသောအမှုကို။ နကရောန္တယျ၊ မပြုရာ။ သစေနတိ
 ကမ္ပ၊ အကယ်၍ ထားခြင်းကိုပြုချေမှုကား။ မဟာရောဂါကြီးသော
 အနာမူလည်း နှိပ်စက်ရာ၏။ မဟာဘဒယ၊ ကြီးသောဘေးကြီးလည်း
 သင့်ရာ၏။ ဝုဝေ၊ ချွတ်မယွင်းလျှင်။ နသသယေ၊ ယုံမှားမရှိရာ။

ထိုသို့ ကျမ်းဂန်လာသောကြောင့် ထိုနေ့ရက်၌ သေသောသူ
 တို့ကို ညဉ့်မအိပ်စေသတည်း။

အကြင်အိမ်၌ အိမ်ရှင်မကဲ့သို့ တောင်နှင့်မြောက်ကို ခေါင်
 လျောက်ပြ၍ ဆောက်လုပ်သည်ပြုအံ့။ အနောက်ကကြမ်းပြင်ရှိသော်
 လည်းကောင်း။ ထိုအိမ်၌ လူသေဆုံးသည်ရှိသော် ခေါင်လျောက်သည့်
 အတိုင်း အလောင်းကို ထားရာ၏။ သေသည်လည်းသေစေရာ၏။
 ထိုသို့မထားဘဲ ဦးခေါင်းကို ရှေ့သို့ပြု၍ ထားချေသော် လျောက်ပြတ်
 ဟု ဆိုသတည်း။ မကောင်းကျိုးရောက်တတ်၏ဟူပေ။

ဓမ္မင်္ဂလာ

အကြင်သူ၏အိမ်၌ တစ်အိမ်တည်းတွင် နှစ်ယောက် အသည်း
 အံ့သန်နာ တစ်ယောက်သေသည်ရှိသော်ကား အကူးမခံစေအပ်။ ဆွမ်း
 မကျွေးအပ်။ ညဉ့်လည်း မအိပ်စေအပ်။ မီးနှင့်သော်ကား သင်္ဂြိုဟ်စေ
 အပ်၏။

အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်ဘဲ ညဉ့်မသိပ်စေအပ်။ အိမ်ရှေ့ကို
 လည်း ဖောက်၍ မချစေအပ်။ မီးနှင့်လည်း မသင်္ဂြိုဟ်စေအပ်။ မြေ၌
 သာ နံ့စေ၏။ ဤကဲ့သို့မပြုသောသူတို့သည် အပြစ်ခပ်သိမ်းဆိုင်
 ရောက်လာလေသတည်း။

အကြင်သူသည် သေ၍ ညဉ့်လည်းသိပ်ရအံ့။ ထိုသေသောနေ့၌ မြင်းခုံဘောင်တို့ကို မလှုပ်စေအပ်။ လှုပ်မိသော် ထိုနေ့ပင်လျှင် ထင်းကို စုရာ၏။ လှေကားလည်း ထောင်ရာ၏။ ဤကား ဆင်းခဲ့သားတို့ သုံးဆောင်ရိုးအစဉ်တည်း။

ထို သုံးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးကို လုပ်ဆောင်မိသော် သုံးပါးအစုံကို လုပ်ရာ၏။ သုံးပါးအစုံဟူသောကား ခုံမြင်းဘောင် လုပ်ဆောင်ခြင်းတစ်ပါး၊ ထင်းစုခြင်းတစ်ပါး၊ လှေကားထောင်ခြင်းတစ်ပါး ဤသုံးပါးတည်း။ မစုံဘဲတစ်ပါးတည်းသောလုပ်ဆောင်မိသော် အိမ်ရှင်မကောင်း၊ ပျက်စီးတတ်၏။ အကြင်သူသည် သေ၍ ညဉ့်သိပ်ထားရအံ့။ ခေါင်ရင်းအပါး ထရံကဲလားကို မဖွင့်အပ်။ ချသောနေ့မှသာ ဖွင့်အပ်၏။ လက်ထိုးခေါင်းရင်းအိုးကိုလည်း မဖွင့်အပ်။

တစ်နည်းဆိုပေဦးအံ့

အကြင်သူသည် တစ်အိမ်တည်းနေလျက် အိမ်တက်တွင် သားသမီး၊ ချွေးမ၊ တူမ၊ မယားတို့သည် နှုတ်ပိတ် ကိုယ်ဝန်ရှိလျက် သေသော် အကူမခံအပ်။ ညဉ့်လည်းမသိပ်အပ်။ အကူခံချေသော် ညဉ့်သိပ်ချေသော် ထိုအိမ်ရှင်မကောင်းရှိတတ်၏။ အသက်လည်း မရှည်ရာ၊ သေပျောက်တတ်၏။ အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်ဘဲ ညဉ့်ဦးသေသော် ညဉ့်မသိပ်ကောင်း။ သန်းလွဲသေသော် မိုးမသောက်ကောင်း။ အကူလည်းမခံကောင်း။ မီးမသင်္ဂြိုဟ်ကောင်း။ ဘုရားလည်း ထိုသူရှေ့မဆောင်ကောင်း ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။ အကြင်သူ၏အလောင်းကိုချ၍ အလောင်းစင်သို့မရောက်ခင်မှ၍ မိုးကြိုးပစ်သော်လည်းကောင်း၊ ဆောင်သောဘုရားစကားကိုဆိုလင့်သော်လည်းကောင်း၊ သားစဉ်မြေးဆက်ပျက်စီးသိမ်ဖျင်းရာ၏။ အသက်လည်းမရှည်၊ သေပျက်ရာ၏။ ဆောင်သောဘုရားတရားဟောသော်လည်းကောင်း၊ ဆောင်သောဘုရားသွား၍ ကြိုသော်လည်းကောင်း မကောင်း၊ ပျက်စီးရာ၏။ အသက်လည်း မရှည်

ရာ။ ကွေ့ကွင်းရာ၏။

အကြင်သူသေ၍ အလှူအတန်းဝတ်တို့ကို လေပွေခတ်သော် လည်းကောင်း၊ မီးလောင်သော်လည်းကောင်း၊ အလိုအလျောက် ပြိုလဲ ခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးစဉ်ဆက် ပျက်စီးရာ၏။ အသက်မရှည်၊ သေပျောက်ကွေ့ကွင်းရာ၏။ ဆောင်သောဘုရားမျက်ရည်ယိုသော် သားစဉ်မြေးဆက် အသက်မရှည်ရာ။ ထိုမှတစ်ပါး အိမ်တွင်အလောင်း ရှိစဉ် ထမင်းအိုးနှင့် ဟင်းအိုး အလိုလိုကွဲအံ့၊ အိမ်ထွင်းနတ်အိုးလည်း အလိုလိုကွဲအံ့၊ ထိုသူအလောင်းလျှင် ကြောင်းဆောလျှင် မရောက်ခင် ၌ မီးလျှင် အကုန်မလောင်လင့်အံ့၊ အလောင်းစောစွာချ၍လာသော် လည်းကောင်း၊ ယောက်ျားလက်ဝဲ သစ်ပင်လဲသော်လည်းကောင်း၊ မိန်း မလက်ယာ လေမလာဘဲ သစ်ပင်သစ်ကိုင်း အလိုလိုလဲသော်လည်း ကောင်း၊ အလိုလိုကျိုးသော်လည်းကောင်း၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆောင်လေ ရာ၌ လက်ယာလက်ဝဲ နွားနှင့်ကျွဲလည်း မလွှဲအလိုလိုသေလင့်အံ့၊ မကောင်းသေပျောက်ကွေ့ကွင်းရာ၏။ ဤသို့သော ပုပ္ဖနိပိတ်တို့သည် ကား သားစဉ်မြေးဆက်ပျက်စီးသောအမှုတည်း။ ရှေးအခါ သူကြွယ် သူဌေးတို့ ပျက်စီးလျှင် ဤသို့သောအတိတ်နိမိတ်တို့ ထင်ကြကုန် သတည်း။ ဤကား မဖြစ်ဖူးသော အထူးနိမိတ်တို့တည်း။

လူတို့စားအပ် မဝားအပ်

အကြင်သူသည်သေ၍ မသာဆွမ်းကို ကျွေးအံ့၊ ထိုကျွေးသော အရာ၌ မေတ္တာရေကိုခံ၍ စားအပ်၏။ တရားပန်ကြားလိုသော်ကား မထည့်အပ်၊ ထည့်ချေသော် ထိုပန်းညှိုးတိုင်း ထိုအိမ်သခင်တို့လည်း မကောင်းတတ်ကြသည်။ အကြင်သူသည် ထမင်းမစား၍ ဆာလောင် မွတ်သိပ်ချေသော် တစထမင်း ကုတ်ဟီးထမင်းတွင် ကုတ်ဟီးထမင်းကို မစားအပ်၊ တစထမင်းကို စားအပ်၏။ စားမိချေသော် ဘေးကြီးစွာ ရောက်၏။ အကြင်သူသည် မုဆိုးထမင်းနှင့် မိန်းမမြူထမင်းကိုစားလို

သော် မုဆိုးထမင်းကို စားအပ်၏။ မိန်းမမြူထမင်းကို မစားအပ်။ စားမိချေသော် သင်္ကြန်အင်လက္ခဏာနှင့်မပြည့်စုံသည် ဖြစ်ရာ၏။

အကြင်သူသည် ပြည့်တန်ဆာထမင်းနှင့် ခဝါသည်ထမင်းကို စားလိုသော် ပြည့်တန်ဆာထမင်းကို စားရာ၏။ ခုတ္တါသည်ထမင်းကို မစားအပ်။ စားမိချေသော် ဒဏ်ကြီးစွာရောက်ရာ၏။ အကြင်သူသည် နတ်ဝင်ထမင်းနှင့် ကဝေသည် ထမင်းစားလိုသော် နတ်ဝင်ထမင်းကို စားအပ်၏။ ကဝေသည်ထမင်းကို မစားအပ်။ စားမိချေသော် အရှိန် အစော်ညံ့ရာ၏။

အကြင်သူသည် နတ်တင်သောထမင်းနှင့် သင်ပုတ်တင်သော ထမင်းကို စားလိုမှူ နတ်တင်သောထမင်းကို စားအပ်၏။ သင်ပုတ် တင်သောထမင်းကို မစားအပ်။ စားမိချေသော် ရတနာသုံးပါးစိမ်ရေ သင့်ရာ၏။ အကြင်သူသည် ကင်ပွန်းပေးသော ထမင်းကို စားအပ်၏။ ခေါင်းရိတ်မင်္ဂလာပြုသောထမင်းကို မစားအပ်။ စားမိချေသော် အညွန့် အသားမရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။

အကြင်သူသည် ဥသျှောင်ထုံးသောထမင်းနှင့် နားထွင်းသော ထမင်းကိုစားလိုမှူ ဥသျှောင်ထုံးသောထမင်းကို စားအပ်၏။ နားထွင်း သောထမင်းကို မစားအပ်။ စားမိချေသော် မကောင်းသောအပြစ် ၁၇ရာက်ရာ၏။ အကြင်သူသည် အလှူကောင်းမှုပြုသောထမင်းနှင့် အတာ ကျွေးသောထမင်းကိုစားလိုမှူ အလှူကောင်းမှုပြုသောထမင်းကို စား အပ်၏။ အတာကျွေးသောထမင်းကို မစားအပ်။ စားမိချေသော် ဒဏ် သင့်ရာ၏။ အကြင်သူသည် ဂြိုဟ်စာကျွေးသောထမင်းနှင့် စုန်းကျွေး သောထမင်းကို စားလိုမှူ ဂြိုဟ်စာကျွေးသောထမင်းကို စားအပ်၏။ စုန်းကျွေးသောထမင်းကို မစားအပ်။ စားမိချေသော် လူတို့သမုတ်တတ် ၏။ အကြင်သူသည် နတ်ပြုသောထမင်းနှင့် တစ္ဆေဥကပစ်သော ထမင်းကို စားလိုသော် နတ်ပြုသောထမင်းကို စားအပ်၏။ တစ္ဆေ ဥကပစ်သောထမင်းကို မစားအပ်။ စားမိချေသော် အညှိုးသိုတတ်၏။

အကြင်သူသည် မုဆိုးထမင်းနှင့် တံငါထမင်းကို စားလိုမှု မုဆိုးထမင်းကို စားအပ်၏။ တံငါထမင်းကို မစားအပ်၊ စားမိချေသော် ကျက်သရေယုတ်ရာ၏။

အကြင်သူသည် သူစိမ်းထမင်းနှင့် ချည်စာသွင်းသောထမင်းကို စားလိုမှု သူစိမ်းထမင်းကို စားအပ်၏။ ချည်စာသွင်းသောထမင်းကို မစားအပ်၊ စားမိချေသော် ထလွှကြီးစွာရောက်ရာ၏။

အကြင်သူသည် နပုန်းထမင်းနှင့် ပဏ္ဍုတ်ထမင်းကိုစားရမှု နပုန်းထမင်းကို စားအပ်၏။ ပဏ္ဍုတ်ထမင်းကို မစားအပ်၊ စားမိချေသော် ကျက်သရေယုတ်ရာ၏။

အကြင်သူသည် ဝက်သထိုးထမင်းနှင့် တည်သည်ထမင်းကို စားလိုမှု ဝက်သထိုးထမင်းကို စားအပ်၏။ တည်သည်ထမင်းကိုမစားအပ်။ စားမိချေသော် ကြန်အင်လက္ခဏာတန်ရာ၏။

အကြင်သူသည် လင်နေ၍ သားရှိသောမိန်းမ ထမင်းနှင့် သားမရှိသောမိန်းမထမင်းကို စားလိုမှု သားရှိသောမိန်းမထမင်းကို စားအပ်၏။ သားမရှိသောမိန်းမထမင်းကို မစားအပ်၊ စားမိချေသော် အရှိန် အစော် ညံ့ရာ၏။

အကြင်သူသည် မုဆိုးထမင်းနှင့် မုဆိုးမထမင်းကို စားလိုမှု မုဆိုးထမင်းကို စားအပ်၏။ မုဆိုးမထမင်းကို မစားအပ်၊ စားမိချေသော် မကောင်းဟူသ၍ ဘေးရောက်တတ်၏။

အကြင်သူသည် သဒ္ဓါဆွမ်းနှင့် မသာဆွမ်းကို စားလိုသော် သဒ္ဓါဆွမ်းထမင်းကို စားအပ်၏။ မသာဆွမ်းထမင်းကို မစားအပ်။ စားမိချေသော် ထလွှကြီးစွာရောက်ရာ၏။

အကြင်သူသည် နှုတ်ပိုက် ကိုယ်ဝန်ရှိသောသူ ထမင်းနှင့် ဝမ်းဆွဲထမင်းကို စားလိုသော် နှုတ်ပိုက်ကိုယ်ဝန်ရှိသောသူထမင်းကို စားအပ်၏။ ဝမ်းဆွဲထမင်းကို မစားအပ်၊ စားမိချေသော် ဘုန်းတန်ခိုး ညံ့ရာ၏။

အကြင်သူသည် ငှက်ခတ်သမားထမ်းနှင့် အလမ္ဗာယ်ထမ်းကို စားလို့မူ ငှက်ခတ်သမားထမ်းကို စားအပ်၏။ အလမ္ဗာယ် ထမ်းကို မစားအပ်။ စားမိချေသော် အဆိပ်အတောက် ညံ့ရာ၏။

အကြင်သူသည် စာရေးတံချသောဆွမ်းနှင့် ဂြိုဟ်လွှဲဒဏ်လွှဲပြုသောထမ်းကို စားလို့မူ စာရေးတံချသောဆွမ်းကို စားအပ်၏။ ဂြိုဟ်လွှဲဒဏ်လွှဲပြုသောထမ်းကို မစားအပ် စားမိချေသော် ဒဏ်ခပ်သိမ်း ရောက်ရာ၏။

လူတို့ဝတ်အပ် မဝတ်အပ်သောအရာများ၊

အကြင်သူသည် တစထုပ်သောပုဆိုးနှင့် သူကောင်ထုပ်သောပုဆိုးကိုဝတ်လို့မူ တစပုဆိုးကိုဝတ်အပ်၏။ သူကောင်ထုပ်သောပုဆိုးကို မဝတ်အပ် ဝတ်မိချေသော် ထလ္လကြီးစွာ ရောက်ရာ၏။

အကြင်သူသည် ပွဲနီခင်းသောအဝတ်ပုဆိုးနှင့် နုတ်တင်သောပုဆိုးကိုဝတ်လို့မူ ပွဲနီခင်းသောအဝတ်ပုဆိုးကို ဝတ်အပ်၏။ နုတ်တင်သောပုဆိုးကို မဝတ်အပ်၊ ဝတ်မိချေသော် ငြိုငြင်တံတံ၏။

အကြင်သူသည် လင်းလက်ပုဆိုးနှင့် မြှားပုဆိုးတို့ကို ဝတ်လို့မူ လင်းလတ်ပုဆိုးကို ဝတ်အပ်၏။ မြှားပုဆိုးကို မဝတ်အပ်၊ ဝတ်မိချေသော် ဒဏ်သင့်ရာ၏။

အကြင်သူသည် ခဝါပုဆိုးနှင့် ပြည့်တန်ဆာပုဆိုးကို ဝတ်လို့မူ ခဝါသည်ပုဆိုးကို ဝတ်အပ်၏။ ပြည့်တန်ဆာပုဆိုးကို မဝတ်အပ်၊ ဝတ်မိချေသော် ကြန်အင်လက္ခဏာ ယုတ်၏။

လူတို့ပန်အပ် မပန်အပ်ပန်းများ၊

အကြင်သူသည် သင်္ကြန်ကျသောနေ့ ဦးခေါင်းဆေးသောပန်းနှင့် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုလုပ်ရာ၌ ပန်းကိုပန်လိုမူ သင်္ကြန်ကျသောနေ့

ဦးခေါင်းဆေးသောပန်းကို ပန်အပ်၏။ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုသောပန်းကို မပန်အပ်။ ပန်မိချေသော် အဆိပ်အတောက် ညံ့ရာ၏။

အကြင်သူသည် နတ်တင်သောပန်းနှင့် ဘုရားတင်သောပန်းကို ပန်လိုမှ နတ်တင်သောပန်းကို ပန်အပ်၏။ ဘုရားတင်သောပန်းကို မပန်အပ်။ ပန်မိချေသော် ရတနာသုံးပါး စိမ့်ရေသင့်ရာ၏။

ထိုမှတစ်ပါး အကြင်သူသည် မုဆိုးမပန်သောပန်း မိန်းမမြို့ပန်သောပန်း၊ နတ်ဝင်မပန်သောပန်း၊ ကဝေပန်သောပန်း၊ လူသေပန်သောပန်း၊ ပြည့်တန်ဆာမပန်သောပန်း၊ သူကောင်အလောင်းမှာ ထည့်လိုက်သောပန်း၊ ကင်ပွန်းတပ်ရာ၌ ထည့်သောပန်း၊ ကမ္မလွေ၌ ထည့်သောပန်း၊ နပုန်းပဏ္ဍိတ်ပန်သောပန်း ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသောပန်းတို့ကို ခုနစ်ရက်သားသမီး၊ ခုနစ်ရက်သားတို့သည် မပန်ဆင်အပ်။ ထိုမှတစ်ပါး ဘယက် နားဈောင်းတို့ကို မပန်ဆင်အပ်။ ပန်ဆင်မိသော် မကောင်းကျိုးမျက်မှောက် ရောက်စေတတ်၏။

သေသူတို့၏ သင်္ဂြိုဟ်နည်း

အကြင်သူသည် ပကတိ ဖျားနာသဖြင့် မသေမှ၍ သစ်ပင်အကိုင်းဖြင့် ပိ၍သေသော်လည်းကောင်း၊ နွားကျွဲဝှေ့ခတ်၍ သေသော်လည်းကောင်း၊ ဆင်မြင်းတို့သည် နင်းကန်မိ၍ သေသော်လည်းကောင်း၊ မီးမသဂြိုဟ်အပ်၊ မြေ၌သာ နံ့စေအပ်၏။ တောအုပ်၌သေသော်လည်းကောင်း၊ တောအုပ်၌ သဂြိုဟ်အပ်၏။ ခြေမကျိုးလက်မကျိုး မနှောင်ဖွဲ့အပ် ညဉ့်လည်းမအိပ်အပ်၊ အကူလည်းမခံအပ်၊ ဆွမ်းလည်းမကျွေးအပ်၊ တရားလည်းမဟောစေအပ်၊ သရဏဂုံသော်ကား တင်အပ်၏။ ဆွမ်းစိမ်းသော်ကား လှူအပ်၏။ အဘယ်ကြောင့် ယခင်ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း မပြုရာသနည်းဟူမူကား အစိမ်းသေဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ဓူ၊ ဒုံ၊ စူးရဲ၊ ဓား၊ လုံ၊ လေးတို့ဖြင့် ပုတ်ခတ်မိ၍သော်လည်း မီးဖြင့် မသဂြိုဟ်အပ်၊ အကူအခံမပြုအပ်၊ ဆွမ်းမကျွေးအပ်၊

ခြေမကျိုး လက်မကျိုး မနောင်အပ် ညဉ့်မသိပ်အပ် အကယ်၍ ညဉ့် သိပ်ခြင်းပြုသော် အပြစ်ခပ်သိမ်းရောက်ရာ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား အစိမ်းသေဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ အစိမ်းသေဟူသမျှပင် မီးမသဂြိုဟ်အပ်၊ ညဉ့်မသိပ်အပ်၊ အကူမခံအပ်၊ ဆွမ်းမကျွေးအပ်၊ ဘုရားကို ထိုသရွေ့ မဆောင်အပ်၊ ဤကား ဘေးဒဏ်ထိခိုက်၍ တဒဂ်ခဏဖြင့် လက်တလောသေကြသောသူတို့ကို ဆိုသတည်း။ နေ့ ရက်လကြာမှ သေသောသူတို့ကို မဆို ပကတိဖျားနာ၍ သေသောသူ တို့မှာ သွားမြဲတိုင်းပင် သွားအပ်၏ဟု မှတ်ရ၏။

အကြင်သူသည် ဘေးဒဏ်သင့်လေသောကြောင့် သေအံ့။ ထိုသေသူအရပ်၌ သဂြိုဟ်အပ်၏။ ပြောင်း၍မသဂြိုဟ်ရာ ပြောင်း၍ သဂြိုဟ်မူကား သားစဉ်မြေးဆက် ပျက်စီးရာ၏။ အကြင်ရွာ၌ တစ်နေ့ တည်း နှစ်ယောက်သေသည်ဖြစ်အံ့ နောက်မှသေသောသူကို အကူမခံ အပ်၊ သေလျှင် သေသောသူကို အကူမခံအပ်၏။ နောက်သောသူကို အလျင်ချစေရာ၏။ အလျင်သေသောသူကို နောက်မှ ချစေရာ၏။ ဤကား တစ်နေ့တည်းတွင် တစ်အိမ်၌ နှစ်ယောက်သေသောသူကို ဆိုသတည်း။ တစ်လတည်းတွင် တစ်အိမ်တည်း၌ နှစ်ယောက်သေ သော်လည်းကောင်း ရက်လည်မှ သေသော်လည်းကောင်း အကူခံအပ် ၏။ ရက်မလည်မူကား အကူမခံအပ်ချေ။ ထိုနည်းလည်းကောင်း သေ ပျောက်ရာ၏။ ဆွမ်းကိုကား တတ်အားသမျှ ပြုရာ၏။

အကြင်ရွာ၌ လဆန်းတစ်ရက် လူသေသော်လည်းကောင်း၊ လဆုတ်တစ်ရက်နေ့ လူသေသော်လည်းကောင်း၊ ညဉ့်မသိပ်အပ် သိပ် စေသော် အနာရောဂါနှိပ်စက်ရာ၏။ အသေအပျောက်များ၏။ ထိုသေ သောနေ့၌ပင် သဂြိုဟ်ရာ၏။ မသဂြိုဟ်ဘဲ တစ်ရက်ထက်လွန်၍ ထား ချေသော် အပြစ်ခပ်သိမ်းရောက်ရာ၏။ အကြင်သူသည် လကွယ်နေ၌ သေ၍ လဆန်းတစ်ရက်နေ့၌ သဂြိုဟ်သော်လည်းကောင်း၊ လပြည့်နေ့ ၌သေ၍ လဆုတ်တစ်ရက်နေ့ သဂြိုဟ်သော်လည်းကောင်း၊ အပြစ်

၁၉၀

ဆုထူးပန်ဦးကျော်ရေး

ခပ်သိမ်းရောက်ရာ၏။ လဆန်းကပ်ရက်နေ့သေသည်ရှိသော် ထိုသေ
သောနေ့၌ပင် သင်္ဂြိုဟ်ရာ၏။ လဆုတ်တပ်ရက်နေ့သေသော် ထိုသေ
သောနေ့၌ပင် သင်္ဂြိုဟ်ရာ၏။ မသင်္ဂြိုဟ်ဘဲ နှစ်ရက်ဆက်၍မထားရာ။
ထားချေသော် ခပ်သိမ်းရောက်ရာ၏။

(၎င်းကျမ်းထွက်စကားတွင် ဆွမ်းမကျွေးရာဟူသောစကား
ဘုရားမနှစ်သက်သောကြောင့် ပယ်ရာ၏။)

သင်္ဂြိုဟ်မသင်္ဂြိုဟ်ရာသော ထင်းမျှားတား

ဆင်းရဲသားတို့သည် သေ၍ သင်္ဂြိုဟ်ရာသည်ကား အင်သား၊
မန်ကျည်းသား၊ အုဋ်သား၊ လက်ပံသား၊ ထိန်သား၊ ထနောင်းသား၊
သစ်သား၊ ထောက်ကြွသား၊ ရှိရားသား၊ ကုက္ကိုသား၊ ဇီးသား၊ ဒါန်း
သား၊ ပြည့်စင်သား၊ လက်ထုပ်သား ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသော ထင်းတို့နှင့်
သာ ဆင်းရဲသားတို့ သင်္ဂြိုဟ်ရာတည်း။

မသင်္ဂြိုဟ်ရာသည် အသားကား

ရေအုခွံ၊ ကြောင်လျှာ၊ တန့်ကြည်း၊ ပိုးစာ၊ ညောင်၊ သရက်
ရှောက်၊ ခပေါင်၊ ဖျောက်ဆိပ်၊ သမင်စဗို၊ စစ်ကြီး၊ သက်န်း၊ ဤသို့
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအသားတို့သည် မသင်္ဂြိုဟ်အပ်။

မင်းကေရာဇ်တို့ သင်္ဂြိုဟ်ရာသောထင်းကား ခရာ၊ ကျွန်း၊
စန္ဒကူ၊ ထင်းရှု၊ နံ့သာခနစ်ပါး ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောထင်းတို့နှင့်သာ
သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏။ သည်မှတစ်ပါး မြေတွင် နံ့သောသူမှာလည်း လူကြီး
သော သုံးထောင်တစ်မှိတ်တွင်းတူးရာ၏။ လူငယ်သေသော် နှစ်တောင်
တစ်မှိတ်တွင်းကိုတူးရာ၏။ သည်မှတစ်ပါး လူကြီးသေသော်လည်းကောင်း၊
လူငယ်သေသော်လည်းကောင်း မြေတွင်နံ့သည်ရှိသော် အမိအဖ အကူ
ခမ်းနားလာသော သူတို့သည်လည်း သင်္ချိုင်းသို့ လိုက်၍ ပို့အပ်၏။

မီးနှင့် သင်္ဂြိုဟ်သော် လိုက်သောသူတို့သည် အလောင်းချရာ ခရီးစဉ် အတိုင်း ပြန်လာအပ်၏။

နက္ခတ်တို့အကြောင်း သိတောင်းစရာ

လောကီကျမ်း အစောင်စောင်တို့ကို စကြာဝဠာတံတိုင်း၌ ကမ္ဘာတန်ဆာ ဖြစ်ထွန်းမြဲဖြစ်ထွန်းသော အက္ခရာတို့ကို ချာန်တန်ခိုး ဖြင့် သွားရောက်ယူဆောင်ပြီး ဟောကြားတော်မူသော လောကဘိနဇ္ဈ ရှင်ရသေ့မြတ်အား ကျွန်ုပ် ရှိခိုးပါ၏။ ရှိခိုးပြီးပါ၍ ဤမည်သောနက္ခတ် အကြောင်းကို ဆိုပေအံ့။

ကမ္ဘာတည်ဦး နေ၊ လ၊ နက္ခတ် ထွက်ပေါ်လာသည့်ကာလ ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက ကုဋေရှစ်ဆယ်ကြွယ်ဝသော သူဌေးသည် ဥစ္စာ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်၏။ ထိုသူဌေးသားတွင် သားတစ်ယောက်ရှိ၏။ ထိုသားသည် သဘင်ယန္တရားပြသောအခါ ငါ့ကို တန်ဆာကောင်းစွာ ဆင်ပါဟု ဆို၏။ သူဌေးမောင်နှံလည်း ချစ်သား ငါတို့ကား ဥစ္စာ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သောကြောင့် တန်ဆာဆင်စရာမရှိပြီဟု ဆို၏။ သူဌေးသားလည်း မတတ်သာ၍ ဤသို့ဆို၏။ အို . . . မိခင်ဖခင် တို့၊ ငါ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့ သွား၍ ကြွယ်ဝစွာ အတတ်ပညာတို့ကို သင်မည်၊ ဆရာအဖို့ ဥစ္စာတစ်ထောင်ဖြစ်အောင် ကြံဆောင်ပေးပါဟု ဆို၏။ သူဌေးမောင်နှံလည်း အကြွင်းအကျန်တို့ကို ရုံးမှု၌ ငါးရာဖြစ် စေ၏။ ငါးရာကိုလည်း သုံးနှစ်တစ်မိုးပြန်၍ ချေး၏။ တစ်ထောင်ဖြစ် စေ၏။ သူဌေးသားလည်း တစ်ထောင်သောဥစ္စာကိုယူ၍ တက္ကသိုလ် ပြည်သို့ သွား၏။ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့ ရောက်စေပြီးသော် နာနာရုပ်ဖန် ဆင်တတ်သောဆရာအထံ၌ တတ်အောင်သင်လေ၏။ သုံးနှစ်တည်လေ ၏။ ဥစ္စာငါးရာရှင်ကလည်း တစ်ထောင်လို၏ဟု တောင်း၏။ လုလင် လည်း အတတ်ပညာတတ်၍ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

အိမ်သို့ရောက်သော် မိခင်ဖခင်တို့ကို မကြောင့်ကြနင့်ဟု

ဆိုပေ၏။ သူဌေးမောင်နှံလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်၏။ သူဌေးသားလည်း ဆိတ်၊ ကျွဲ၊ နွား စသော အရပ်ကို ဖန်ဆင်း၏။ အဖန်ဖန်များစွာဖြစ်စေ၍ သူဌေးသားတို့ကို ရောင်းစားစေ၏။ ရောင်းဖန်များသော် ကုဋေရှစ်ဆယ်ကြွယ်ဝမြဲ ကြွယ်ဝ၍ နောက်တစ်ကြိမ်သော် စီးမြင်းရုပ်ဖန်ဆင်း၏။ စီးမြင်းရုပ်ဖန်ဆင်း၍ ပြည့်ရှင်မင်းကို ရောင်းစားလေသော် အဖိုးလည်း ရွှေစင်တစ်ထောင်ပြတ်ဟု ဆိုပေ၏။ သူဌေးလည်း သားဆိုတိုင်းပြည့်ရှင်မင်းတွင် ရောင်းစားလေသည်။ အဖိုးလည်း ရွှေစင်တစ်ထောင်ပြတ် ပေး၏။ အမတ်ဗိုလ်ပါ ဆိုကြကုန်၏။

“အရှင်မင်းကြီး . . . ရွှေကတင်သော မြင်းတော်ကို မြင်လျှင် ငါးရာ ပေးတုံ၏။ တစ်ထောင်အဖိုး အဘယ်ကြောင့် ပေးသနည်း” ဟု ဆို၏။

သူဌေးလည်း ငါ့မြင်းအကြောင်းမသိသောကြောင့်ဆိုသည်။ ငါစီးနင်း၍ နင်းအံ့ဟု မြင်းထက်သိုတက်စီး၍နင်းပြီးသော် ‘ဟင်မြင်းနှင့်ကိုငါမင်းတွင် ရောင်းစားအံ့သည်၊ တုပ်၍နေ’ ဟူ၍ ဆိုလျှင် တုပ်၍နေပေ၏။ ‘မြင်းတော်များရှိရာ တင်းကုပ်သို့ဝင်၍ မြက်စား၍နေလေ’ ဆိုလျှင် ဝင်၍ မြက်စားနေလေ၏။ ‘သင်မြင်း ငါသွားခဲ့သည့် တံခါးဝမှာနေ’ ဆိုလျှင် နေနှင့်ပေ၏။ ထိုသို့သောအခြင်းအရာကိုမြင်လျှင် ပြည့်ရှင်မင်းသည် ဥစ္စာရွှေစင်တစ်ထောင် ပေးပေ၏။

တက္ကသိုလ်ပြည့်နှစ်သောဆရာသည် ငါ့တပည့်သည် အဘယ်ကိုလျှင် လုပ်ဆောင်ကြစည်၍စားသည်ဟု ပညာဖြင့် ကြည့်လေ၏။ မြင်းရုပ်ဖန်ဆင်း၍ ရောင်းစားသည်ကို မြင်လေသည်။ သင်ကျောက်ကုန်းထက် စီးကလေလျှင် ငါတို့ပညာခမင်းဟူကလျှင် သင့်ကိုမြင်၍ ပြည်တန်သောပတ္တမြားကို ယူခဲ့၍ ဇော်ဂျီအယောင်ဖန်ဆင်း၍ မင်းကြီးနှင့်အံ့ခပ်လေ၏။ မင်းကြီးရှုံး၍ ပြည်တစ်ဝက်ကို နှင်းလေ၏။ တစ်ဖန်လည်း မိဖုရားကိုနှင်းလေ၏။ တစ်ဖန်လည်း ထီးဖြူကိုနှင်းလေ၏။ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် နှင်းလေ၏။ မင်းကြီး၊ မိဖုရား၊ အမတ်ဗိုလ်ပါ လူ

တကာတို့သည် အလွန်လျှင် ကြောက်ကြကုန်၏။ ထိုသို့ကြောက်ကြသည်ကို သိ၍ မကြောက်ကြကုန်လင့် ငါလိုသောကိစ္စကို ငါ့အားပေးပါဟု ဆို၏။ ငါသင်တို့အား ချမ်းသာပေးပါအံ့ဟု ဆို၏။ အဘယ်ကို အလိုရှိသနည်းဟု မေး၏။ ထိုသည်မြင်းကို ငါ့အားပေးပါလောဟု ဆို၏။ မင်းကြီးလည်း အဖိုးများသောမြင်းကိုလျှင် သိတတ်လေခြင်းဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ မသက်မသာရှိ၏။ ထိုမြင်းထက် လောင်းတင်ညွှတ်သည် များလှသောကြောင့် မြင်းကိုပေးရချေ၏။ ဆရာလည်း မြင်းကိုရလေလျှင် နာနာရုပ်ဖြင့် အဖြစ်မလည်နိုင်သော ပညာနာနပ်မန္တရား အစရှိသော ဂုဏ်ပညာတို့ဖြင့်ပြ၍ စီးသွားလေ၏။ ဤသို့ဆို၏။ နင်ကား ပညာမရှိတကား၊ မကျင့်ရာသောအကျင့်ကို ကျင့်စွာတကားဟု ကြိမ်လုံးနှင့် ဒဏ်ပေး၏။ နေပူတွင် ချည်၍ထား၏။ ထိုအခါ အမတ်ကြီးတို့သည် အတတ်သင်ခဲ့ပါဟူ၍ ဆို၏။ ဆရာလည်း လိုက်လေ၏။ နေမြင့်လတ်သော် တပည့်လည်း မသိသောကြောင့် မြင်းသည် နေပူစွတကားဟု ရေချမ်းပေးရကား ရေမနီးသောကံ၍ နာရပ်မန္တရား ပြေးချေ၏။ ငါးကြီးအယောင်ဖန်ဆင်း၍ လိုက်ပြန်လေ၏။ တပည့်လည်း မင်းကြီးသောက်တော်ရေခပ်လာသော မြူတာတွင် ဖလောင်းအယောင်ဖန်ဆင်း၍ အောင်းလေ၏။ ဆရာလည်း မြစ်တွင်မရှိသောကြောင့် စွန်အယောင်ဆောင်၍ကြည့်လေသော် ရေမြူတာတွင် ဖလောင်းအယောင်ဆောင်၍ နေသည်ကိုမြင်ရကား ဆရာလုလင်အယောင်ဆောင်၍ ‘ဟယ် ငါ့သားတို့ နင်တို့ကား မင်းကြီးသောက်ရေခပ်ကုန်၏။ နင်တို့အိုးတွင်မူကား ဖလောင်းပါလေ’ ဟု ဆို၏။ ရေကိုသွန်၍ကြည့်သည်ရှိသော် ဖလောင်း ငယ်သည် ခိုအယောင်ဆောင်၍ ပြန်ခဲ့၏။ ဆရာလည်း စွန်အယောင်ဆောင်၍ လိုက်လေ၏။ ခိုသည် မင်းကြီးသမီးနေရာ နန်းကြာသို့ဝင်၍ နေ၏။ ညဉ့်သောအခါ၌ကား လုလင်ဖြစ်၍ မင်းကြီးသမီးနှင့် ယဉ်ပါးလေ၏။ ရှည်လျားလတ်သော် မင်းကြီးသမက်ဖြစ်လေ၏။ အသက်အုတ်င်းခန့်၍ သေလတ်သော် ကောင်းကင်၌ အဿဝဏီနက္ခတ်ဟူ၍

ကမ္ဘာတန်ဆာ လူတကာတို့ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနက္ခတ်၌ ဖွားသောသားကား အတတ်ပညာတတ်ကုန်၏။ သူခပ်သိမ်းတို့ သေကြေပျက်စီးအောင်ကြသော်လည်း မြတ်သော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းရရာ၏။ အလျင်အလျား ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံရာ၏။ ထိုနက္ခတ်ကား မြင်းခေါင်းနှင့် တူသူဆိုကုန်၏။ မိန်းမဖွားလည်း ထို့အတူဆိုပေ။ အဿဝဏီနက္ခတ်ဖြစ်ကြောင်းကား ပြီး၏။

ဆရာကား ထိုမှစတင်သော် ဘရဏီမည်သောမိန်းမဖြစ်၍ ထိုပြည်၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်၌ နေလေ၏။ ထိုမိန်းမဖွားဦးကလျှင် ရတနာခုနစ်ပါးတန်ဆာဆင်သကဲ့သို့ ကျော်စောစေ၏။ ထိုမင်း၏ မယားငါးရာတို့သည် သားမဲ့ချည်းဖြစ်၍ ဘရဏီမည်သော သတို့သမီးကို မိဖုရားမြှောက်လေသော် မြှောက်၍ မကြာမြင့်ခင် ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ဟု မင်းကြီးအား လျှောက်ကြားစေသော် မင်းကြီးလည်း မိဖုရားအထံ၌ နေ၍ စောင့်လေ၏။ ခပ်သိမ်းသော မိဖုရားများလည်း မင်း၏ဆရာဖြစ်သော ပုဏ္ဏားများ တံစိုးပေး၏။ ငါတို့သို့ အလိုပါအောင် ဆိုပါတိဟု ဆို၏။ ပရောဟိတ်ပုဏ္ဏားတို့လည်း ပြည့်ရှင်မင်းတို့ဟူသည်ကား ကိုယ်ဝန်ရှိသောသူကို ချစ်ခင်စမြဲဟု မစောင့်ရှောက်အပ်။ မိဖုရားချင်းသာလျှင် စောင့်ရှောက်အပ်သတည်းဟု ဆိုပေ၏။ မင်းကြီးသည် မိဖုရားများကို စောင့်ရှောက်စေ၏။ ဆယ်လမြောက်သော် ရွှေအဆင်းကဲ့သို့သော သားတော်ဖွားလေ၏။ ထိုမိဖုရားငါးရာတို့သည်လည်း ထင်းမီးကို ဖွားသည်ဟု ငိုငိုယိုယို ညီညွတ်စွာ မင်းကြီးအား လျှောက်ကြလေ၏။ ထိုစကား မင်းကြီးအား ကြားတော်မူလေသော် မင်းကြီးလည်း ငါကြမ္မာသာလျှင် ဖြစ်၏ဟု မသက်မသာဖြစ်၏။ မိဖုရားငါးရာတို့သည်လည်း လျှို့ဝှက်သဖြင့် ဖြစ်တွင် ပစ်လေ၏။ ဘရဏီမိဖုရားလည်း အရှေ့မျက်နှာသို့ ထွက်လေ၏။ မုဆိုးမအိမ်၌ နေလေ၏။ ထိုညတွင် တံငါတို့ ပိုက်ချလေသော် ကွမ်းပတက်ကို ရလေ၏။ တံငါတို့လည်း ထိုအထဲ၌ ရွှေငွေရှိလတ္တံ့ဟု ဖွင့်ကြကုန်၏။ နတ်တို့ပိတ်

ထားရကား မဖွင့်နိုင်ကုန်ရာတွင် သူကြီးတို့အား ကြားလေကုန်၏။ သူကြီးတို့လည်း မင်းကြီးအား ကြားလေကုန်၏။ မင်းကြီးလည်း ပုဏ္ဏား အမတ်တို့နှင့် ဖွင့်လေသော် မဖွင့်နိုင်။ ထိုအခါ နတ်သည်လည်း မင်းကြီးအား ဆိုပေ၏။ ဘရဏီဗ္ဗာသောသားသည် ရွှေတုံးနှင့်အဆင်း တူဖြစ်သောကြောင့် ကွမ်းခွက်အုပ်ကို မဖွင့်နိုင်သည်ဟု ဆို၏။ ပွင့် စေလိုမူကား ဘရဏီဗ္ဗီဗ္ဗာသောသားမှ ပွင့်နိုင်အံ့သည်ဟု နတ်တို့က ဆိုပေ၏။ မင်းကြီးသည် ထိုစကားကိုကြားလေသော် 'ဟယ် ... အမတ်တို့ ငါ့ မိဖုရားဘရဏီကို ရှာစေ' ဟု ဆို၏။ အမတ်တို့သည်လည်း ဘရဏီ မိဖုရားကိုမြင်သောသူကို ရွှေစင်တစ်သိန်းပေးမည်ဟု မောင်းကြေးနန်း ခတ်၍ ရှာလေသည်။ ဘရဏီမိဖုရားလည်း မုဆိုးမအိုကို ဆို၏။ အဘွား ဤသို့ဆိုသော ဘရဏီမိဖုရားကို ငါတွေ့အောင်ရှာ၍ပေးအံ့၊ ငါ့အား ရွှေစင်တစ်သိန်းရအောင်ပေးမည်လောဟု ဆိုလောဟုသင်ပေး ၏။ မုဆိုးမအိုလည်း ဆိုတိုင်းပေး၏။ အမတ်တို့လည်း ဝမ်းသာသည် ဖြစ်၍ ရွှေစင်တစ်သိန်းပေးကုန်၏။ မင်းကြီးလည်း နန်းထက်သို့ အလျင် တဆောတင်ခဲ့ကုန်လောဟု ဆိုပေ၏။ အမတ်တို့လည်း မိဖုရားကို တောင်းပန်လေသော် မိဖုရား ဆို၏။ ဤမင်းကြီးကား ပညာမကျယ် မိဖုရားတို့ပျက်စကားကို နာ၏။ ငါ့ကို နှင်ထုတ်လေသည်ဖြစ်သော ကြောင့် ငါမလောပြီဟု ဆို၏။ ထိုစကားကိုကြားလေသော် ပရောဟိတ် ပုဏ္ဏား စသော အမတ်ဗိုလ်ပါအပေါင်းတို့သည် မိဖုရားကို တောင်း ပန်ကုန်၏။ ထိုသို့တောင်းပန်ပြီးသော် ငါ့ကို လာစေမူကား ငါ့အဘွား အိမ်က သည်းနန်းတော်တိုင်အောင် အရာထောင်တန်သောမုဆိုးတို့ကို ခင်းစေ၊ လက်ဝဲလက်ယာ ငှက်ပျောပင်စီ၍စိုက်စေ၊ ငှက်ပျောတစ်ပင် တစ်ပင်၌ ရွှေအသပြာ တစ်သပြာဆွဲစေ၊ ထိုသို့မှ ငါလာအံ့ဟုဆို၏။ မင်းကြီးလည်း မိဖုရားဆိုတိုင်း ပြုစေ၏။ ထိုသို့မှ မိဖုရား နန်းတော် သို့ တက်လေသော် လှေကား၌ရပ်၍ ငှက်ပျောပင်၌ခွဲစေသော ရွှေကို ကား ရတနာသုံးပါးအား ကြည်လင်စွာ မိဋ္ဌာန်ဆောက်တည်၍ ဇရပ်

တန်ဆောင်။ တံတား။ ရေတွင်း။ ရေကန်ပြုစေ၏။ အပေါ်မိုးသော
ပုဆိုးအား မိခင်အား ပေးစေ၏။ အထဲခင်းသောပုဆိုးကိုကား မုဆိုးမ
အားပေးစေ၏။ ထိုသို့ပြီးမှ နန်းတော်သို့ဝင်လေ၏။ မင်းကြီးသည်
မိဖုရားအား ကွမ်းပတတ်ကို ဖွင့်ဘိလောဟု ပေးတော့၏။ ဘရဏီ
မိဖုရားသည် ငါမွေးသည့်သားသည် အကယ်၍ မှားအံ့၊ ငါ့လက်ဝါးတွင်
တင်ကာမျှနှင့်ပင်လျှင် ပွင့်စေသော် အဓိဋ္ဌာန်၏။ ထိုခွက်သည်ကား
မိဖုရားလက်ပေါ်တင်လျှင်ပွင့်လေ၏။ ရွှေဇမ္ဗူ ။ ရာဇအဆင်းနှင့်တူသော
သားကို မြင်လေ၏။ မင်းကြီးလည်း ဤနေ့မှစ၍ ငါ့သားအား ဤ
ရွှေနန်းကို တော်သည်ဟူ၍ ပြည်တွင်းပြည်မအကုန် ငါ့သားနိုင်ငံဖြစ်
စေဟူ၍ မောင်းကြေးနင်းနှင့်လည်စေ၏။ ဘရဏီမိဖုရားသည်လည်း
အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေသော် ကောင်းကင်၌ ဘရဏီမည်သော
နက္ခတ်ဖြစ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနက္ခတ်နှင့်ဖွားသောသားကား ငယ်က
ဖြစ်ရာ၏။ ရန်သူခပ်သိမ်းတို့သည်လည်း သေကြောင်းကြုံ၍ မသေနိုင်
ရာ၊ နတ်တို့ ညီညာမ၊ စသေသည်ဖြစ်လေရာ၏။ မိန်းမဖွားမှုကား
ဖွားစဉ်တွင် ဥပါဒ်များ၏။ သူဖျက်ဆီးနိုင်စက်တတ်သောကြောင့် အရပ်
တစ်ပါးသို့ ရှိလေရာ၏။ တစ်ကြိမ်လည်းကောင်း ရန်သူအပေါင်းတို့ကို
နှိမ်နင်း၍ နိုင်၏။ အလိုခပ်သိမ်းပြည့်စုံရာ၏။ သူရဲတို့ဖြစ်မှုမှာကား
ဆင်စီးသူရဲကောင်းဖြစ်ရာ၏။ ဤကား ဘရဏီမည်သောနက္ခတ်၏
ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ထိုနက္ခတ်ကား စပိန်လောက်ဆိုင်သကဲ့သို့ သုံးလုံး
တည်း။

ဩတ္တိတာနက္ခတ်အကြောင်း

ပြည့်ရှင်မင်းကြီးတစ်ယောက်သည် သမီးတော်ကို ပညာဆရာ
အား ဆောင်နှင်းအပ်ဟု ကြံသတည်း။ ထိုဆရာတွင် တပည့်တစ်ယောက်
သည် အတတ်ပညာအရောင်အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသော လုလင်တစ်ယောက်
သည် ရှိသည်ဖြစ်သတည်း။ ထိုလုလင်သည် မင်းကြီးအကြံကိုသိ၍

မင်းကြီးသမီးကိုရအောင် ဆရာကို သတ်ရအောင်ကြံ၍ ရှုချင်ဖွယ်ဖြစ်
သော အထူးထူးမဖြစ်ဖူးသော အတတ်ပညာတို့ကို မင်းကြီးအား
ပြသလေသော် မင်းကြီး သိသော အမတ်ဗိုလ်ပါတို့သည်လည်း ပျော်
ပါးကုန်၏။ ဆရာသည် ခုနစ်ရက်စေ့သော် ယနေ့သော် ငါ့အလိုပါ
အောင် ကြံ၏။ တပည့်လည်း ဆရာအကြံကို သိလေ၏။ မင်းသမီး
ပန်သောပန်းပွင့်တွင် ငါ ပိတုန်းယောင်ဆောင်၍နားအံ့သည်။ ထိုသို့
နားသည်ကိုမြင်လျှင် ဆရာသည် ပန်းကိုတောင်းလတ္တံ့သည်။ ထိုသို့
တောင်းလေသော် ဆရာလက်တွင်မထည့်ဘဲ ကြမ်းတွင်ပစ်ဘိဟု မင်း
သမီးကို လုလင်သင်ပေး၏။ အယောင်ဆောင်၍ ဆန်ကွဲကို စားအံ့ဟု
ကြံဟန်ပြု၏။ တပည့်လည်း ကြက် ဆရာလည်း မိုးသောက်လေသော်
အထူးထူးသောအတတ်တို့ကို ပြပေး၏။ မင်း စသော အမတ်ဗိုလ်ပါ
တို့သည် ကြည့်ကုန်၏။ မင်းသမီးမူကား မကြည့်ဘဲနေလေ၏။ မင်းကြီး
သမီးတော်ကို ခေါ်စေ၏။ လုလင်သည် ငါမပါဘဲ သွားလေက ဆရာ
မြင်လိမ့်မည်ဟု မင်းသမီးပန်သောပန်းတွင် ပိတုန်းအယောင်ဆောင်
လေ၏။ ဆရာသည် ပိတုန်းမြင်လေသော် မင်းကြီးဆန်းကြယ်စွာသော
အတတ်တို့ကို ပြအံ့သည် သမီးတော်ပန်သောပန်းကို ရစေလေဟု
ဆို၏။ မင်းကြီးက စ၍ အမတ်ဗိုလ်ပါတို့သည် အတတ်ကို မြင်ချင်သော
ကြောင့် ပေးဘိလောဟု ဆို၏။ မင်းသမီးလည်း ဆရာလိုတပြီးကား
ယူလှည့်လောဟု ဆို၏။ ယူအံ့ဟုလှည့်လေသော ဆရာလက်တွင်မထည့်ဘဲ
ကြမ်းတွင် ချဘိ၏။ ပိတုန်းလည်း ဆန်ကွဲအယောင်ဆောင်၏။
ဆရာလည်း ကြက်ကိုနိုင်အောင် သစ်အယောင်ဆောင်၏။ ဆရာလည်း
သစ်ကိုနိုင်အောင် ကျားအယောင်ဆောင်၏။ ပွဲသဘင်အလယ်၌ ဖြစ်
သောကြောင့် ခပ်သိမ်းသောသူတို့လည်း ဟန်ဖိထားကုန်၏။ မနိုင်သော
ကြောင့် အတိုင်းဖြစ်ကြလေ၏။ ရှည်လျားလေသော် တပည့်သည်
မင်းသမီးကို ရလေ၏။ အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေခွဲသော် လုလင်ကား
ကောင်းကင်၌ကြွတ္တိကာ ဖြစ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနက္ခတ်တွင် ဖွား

သောသားကား အရောင်အဆင်းလှရာ၏။ ဆရာကိုပြစ်မှားသည်ဖြစ်
 ရာ၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ ပြောသည်လည်းဖြစ်ရာ၏။ ဖြတ်သောမယားကို
 ရရာ၏။ အင်္ဂါချို့တဲ့ ရာ၏။ ရန်ခပ်သိမ်းတို့သေအောင် ပျက်စီးအောင်
 ကြံသော်လည်း ရာဟုခံတွင်းမှလသည် လွတ်သကဲ့သို့ လွတ်ရာ၏။
 စီးပွားချမ်းသာရှာသော်လည်း နက္ခတ်တို့လိုက်၍ဆိုပေ၊ မိန်းမပွားလည်း
 ဤနည်းအတူ ဆိုပေ၊ နက္ခတ်သဏ္ဌာန်ကား စပါးစုသဏ္ဌာန်လည်းရှိ၏။
 ဆိတ်ချို သဏ္ဌာန်လည်းရှိ၏။ သမီးခုနစ်ယောက်တို့လည်း ရှိ၏။ ဤကား
 ကမ္ဘာ ဦးက ကြတ္တိကာနက္ခတ်၏ ဖြစ်ခြင်းတည်း။

၄။ ရောဟုနီနက္ခတ်၏အကြောင်း

၁။ ရှေ့သရောအခါ ဘီလူးတစ်ယောက်သည် သမီးလေး
 ယောက်ရှိသတည်း။ တစ်ယောက်စီ အရပ်လေးမျက်နှာသို့ အစာရှာ
 သွားသော် မြောက်မျက်နှာသို့ရှာသောဘီးလူးမသည် ယောက်ျားတစ်
 ယောက်ရဲ့သတည်း။ ထိုယောက်ျားကို သတ်၍ စားမည်ကြံသော် သနား
 သောကြောင့် မိမိနေရာ အိမ်ဦး၌ထားသတည်း။ ရှည်လျားလှသော
 သမီးတို့နှင့် အိမ်ရာကျလေ၏။ မိမိနှင့်လည်း စပ်ကြလေကုန်၏။ ထို့
 ကြောင့် ဘီလူးမသည် သေခဲ့သည်ရှိသော် အထက်ကောင်းကင်ပြင်၌
 နက္ခတ်ဖြစ်လေ၏လည်းဟူ၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် မင်းကြီးတစ်ပါးသည်
 အခါတစ်ပါးသောနေ၌ အမျက်စောင်းမာန်ကြီးသည့်အခိုက် တစ်ယောက်
 သောသူ၌ အမျက်ကြီးသောကြောင့် သတ်မည်ပြုဘိရကား။ မိဖုရား
 တည်း ငါမမိထားက အမျက်ရှိတိုင်း သတ်လျှင် သေလိမ့်မည်ဟု
 မင်းကြီး ချစ်လှစွာသောသားကို ရင်ထဲ၌ထားစေ၍ မင်းကြီးသည်
 အမျက်ကြီးလှသောကြောင့် သားမှန်းမသိသည်ဖြစ်၍ ဟယ်သန်လျက်
 သမားတို့ သန်လျက်ပန်းဖြစ်စေလေဟု ဆိုဘိရကား သန်လျက်သမား
 တို့လည်း သူငယ်ကို ကောင်းကင်သို့မြှောက်လိုက်၍ သန်လျက်ဖြင့်ခံ
 လေသော် မြေသို့မကျဘဲ ကောင်းကင်တွင် သားတစ်ဖြစ်လေသည်။

မိဖုရားလည်း ငါ့ရင်သွေးကို အမျက်တော်ပြစ်မိဉ္ဇာ သားတော်ကို မင်းကြီးရင်ခွင်၌ထားပါသည်ကို သန်လျက်သမားတို့အားပေး၍ သန်လျက်ပန်းဖြစ်လေ၏။ မိဖုရားလည်း ရင်ကွဲ၍သေလေပြီဟု နားတော်လျှောက်လေကုန်၏။ မင်းကြီး တိမ်းလည်း မိန်းမောပြီးမှ သန်လျက်သမားတို့ကို သတ်စေဟု စေလိုသော် သန်လျက်သမားတို့လည်း တစ်ထောင်စင်ဖြစ်သောကြောင့် လက်ထူလျင်းလေ၏။ အချင်းချင်းသတ်ဘိရကား တစ်ပြည်လုံး ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၏။ ထိုမင်းကြီးလည်း ကြင်နာစိုးရိမ်ခြင်း လွမ်းဆွတ်သေခဲ့သော် ကောင်းကင်၌ ရောဟနီမည်သောနက္ခတ်ဖြစ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနက္ခတ်ဖွားသောသားကား အမျက်ကြီးသော်လည်း အဆင်အခြင်မရှိရာ၊ ထိုရောဟနီ၏သဏ္ဌာန်ကား ငါးကြွင်းပွက်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ဤကား ကမ္ဘာဦးက ရောဟနီမည်သောနက္ခတ်၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

၅။ မိဝသီနက္ခတ်၏အကြောင်း

အကြင်ပြည့်ရှင်မင်းကြီးတစ်ယောက်သည် လေးအတတ်ကို တတ်သောကြောင့် တောသို့သွား၏။ သားငါးသမင်တို့ကိုသတ်၍စားသတည်း။ အခါတစ်ပါးသောနေ့၌ မင်းကြီးတောသို့ဝင်လေသော် သမင်တစ်ကောင်တွေ့လေ၏။ ပစ်မည်ဟု လေးတင်လေသော် သမင်းလည်း ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေရှိသော်လည်း အပစ်မခံကြောက်လန့်သောကြောင့် ပြေးဝင်၏။ ဝမ်းတွင်းကသားထွက်ကျလေ၏။ 'ဤသမင်မငယ်ကား ငါကြောင့် သားလျောခဲ့ပြီ' ဟု ယူ၏။ အထိန်းအကျောင်းအပ်၍ နန်းတော်ပါး၌ နေစေ၏။ မင်းကြီးလည်း ထိုသမင်ကို အခါရှိမဲ့သွား၍ကြည့်၏။ မိဖုရားလည်း မင်းကြီးသည် ဤသမင်မငယ်သို့သွားများလေသည်ဟု စိတ်မှတ်ရှိနေ၏။ မင်းကြီးသည် အခါတစ်ပါး တောအရပ်များသို့ သွားသည်နောက် သမင်ငယ်ကို သတ်၍ပစ်ဘိ၏။ မင်းကြီးရောက်လေသော် သမင်သေကိုမြင်၍ မည်သူသတ်ဘိသနည်းဟု မေး၏။ မိဖုရား

သတ်သည်ဟုလျှောက်သော် မင်းကြီးသည် ဪ မိုက်စွ မိုက်စွ ငါ
သနား၍ မွေးပါသည်ကို သတ်ပစ်ဘိ၏ဟု မရောင့်မရဲ မအိပ်မနေတတ်
တိတိတွတ်တွတ် လွမ်းဆွတ်၍ သေလေ၏။ ကောင်းကင်ပြင်၌ မိဂသီ
မည်သောနက္ခတ်ဖြစ်လေ၏။ ထိုနက္ခတ်ကား သမင်ဦးခေါင်းနှင့်တူသည်
လည်းဆို၏။ သဘောတကမနှင့်တူ၏လည်းဆို၏။ ကြည်းလိပ်သဏ္ဌာန်
လည်းတူ၏။ လိပ်အသေကို မိချောင်းဟပ်ဟန်လည်း တူ၏။ ထိုနက္ခတ်
၌ဖွားသောသားကား ဝမ်းကျဲနာ နာ၍ သေတတ်၏။ ဤကား မိဂသီ
နက္ခတ်၏ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

၆။ အခြေနက္ခတ်၏ အကြောင်း

အရောင်အဆင်း လှစွာသော မိန်းမကိုယ်ဝန်ဆောင် တစ်
ယောက်သည် လင်နှင့် အမျက်ထွက်သောကြောင့် တောသို့သွားလေ
ရာတွင် သားဖွားလေသည်။ နတ်တို့သနားသဖြင့် သူငယ်ကို ယူ၍
ဇရပ်တစ်ခုတွင် တင်၍ ထားသတည်း။ နတ်တို့ကို အဘမှတ်သတည်း။
ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် ဘယ်အရပ်ကလာခဲ့သနည်းဟူ၍မေးသည်ရှိ
သော် ထိုသူငယ်ဆိုပေသတည်း။ ငါကား နတ်ပြည်ကလာခဲ့သည်ဟုဆို
၏။ ထိုစကားကို ပြည့်ရှင်မင်းအား ကြားပေ၏။ မင်းကြီးလည်း အထူး
အဆန်းဖြစ်ပေသည်ဟု သူငယ်ကို သနားသဖြင့် အစားအသောက်
အလုပ်အကျွေးအပ်၍ မွေးသတည်း။ လေးမျက်နှာမှလာသော ပညာရှိ
တကာတို့သည်သာ လှသော် ကံကျွေးကံနာရတတ်သရွေ့ ဖြည့်တင်း
၏။ သိမ်းမြန်းသောကြောင့် ပညာရှိတကာတို့သည် မိမိတတ်သရွေ့
ပညာတို့ကို သင်ပေကုန်၏။ အတတ်ပညာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသူဟူ၍
တစ်ပြည်လုံး ကျော်စောသတည်း။ မင်းလည်း ကျော်စောသံကို ကြား၍
စူးစမ်းလေသော် အတတ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို သိလေ၏။ စည်းစိမ်
ချမ်းသာများစွာပေး၍ မင်းသုံးမင်းစွဲပြုလေသတည်း။ ထိုသူ အသက်
အတိုင်းနေ၍ သေသည်ရှိသော် အခြေနက္ခတ်ဟူ၍ ဖြစ်လေ၏။ ထို

နက္ခတ်၌ ဖွားသောသားကား နို့ပုန်းစားရ၏။ ငယ်ကတည်းက အမိအဘနှင့် ကင်းကွာရာ၏။ အရပ်တစ်ပါးသို့ ရှိလေရာ၏။ ကြွယ်စချမ်းသာ ဖြစ်လေရာ၏။ အတတ်ပညာတတ်လေရာ၏။ လူချစ်လူခင်လည်း များ၏။ နတ်တို့မ၏။ ကြီးသူသမား အမှီကောင်းရ၏။ ဤနက္ခတ်သဏ္ဌာန်ကား လေ့ပိန်းကောမထက် တံငါသည်လင်မယားစီးဟန်တူ၏။ ချွေးမလက္ခဏာလည်း ရှိရာသတည်း။ ဤကား အခြနက္ခတ်ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

၇။ ပုဏ္ဏပုဿနက္ခတ်အကြောင်းကား အကြင်တပည့်၏ အရှေ့မျက်နှာ၌ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံသော ဘီလူးတစ်ယောက်သည် သူကြွယ်အယောင်ဆောင်၍ နေသတည်း။ လူတို့နှင့်အိမ်ရာထောင်၍ သမီးတစ်ယောက်မြင်မှ သေခဲ့သတည်း။ ထိုဘီလူးအကောင်ကို ဖတ်မည်ဟူ၍ ရထားထက်သို့တင်၍ စီရင်လေသော် ရထားနှင့်ပင် ကောင်းကင်ထက်သို့ ပျံလေ၏။ နတ်တို့သည် ဤကမ္ဘာထက်၌နေသော ခပ်သိမ်းတို့သည် ထင်မြင်ရာဟူ၍ ရထားရုပ်သဏ္ဌာန်နှင့်ပင် နတ်ဖြစ်စေသတည်း။ ထိုနက္ခတ်၌ ဖွားသောသားကား ကုန်သည်ဖြစ်လေရာ၏။ အလွန်ကြွယ်၏။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ မှီရာဖြစ်၏။ မိန်းမဖြစ်မှုကား အလွန်ကြွယ်၏။ ဘီလူးမကဲ့သို့ သူခပ်သိမ်းတို့အား သနားမေတ္တာ မရှိပါသတည်း။ တစ်ယောက်သာဖြစ်ရာ ထိုနက္ခတ်၏ အရုပ်သဏ္ဌာန်ကား သင်္ဘောဟု မှတ်လေကုန်၏။ ဤကား ပုဏ္ဏပုဿနက္ခတ်၏ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

၈။ ပုဿနက္ခတ်၏ အကြောင်းကား။ အကြင်ပြည့်ရှင်မင်းတစ်ယောက်သည် မင်းတကာတို့၏ ကျင့်စရာဖြစ်သော အကျင့်ဝတ်ကို ကျင့်သတည်း။ ထိုသို့ ကောင်းစွာသောအကျင့်ဖြင့် ကျော်စောထင်ရှားစွာဖြစ်၍ လူနတ်တို့သည် ကြိုက်နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ ချစ်ကြကုန်၏။ ထိုမင်းသားသည် စုတေခဲ့သော် ဖုတ်ကြည်း သင်္ဂြိုဟ်ပါအံ့ယူ၍ ထမ်းစင်ထက်သို့တင်၍ သွားကြလေသော် ထမ်းစင်နှင့်ပင် ကောင်းကင်ပြင်သို့ တက်လေ၏။ ထိုမင်း၏သားတော်သည် အဘအရာ

မင်းပြု၏။ ငါလည်းငါဘမင်းကြီးကျင့်တိုင်း မယုတ်မလွန်ကျင့်ရမည်ဟု
ခမည်းတော်ကဲ့သို့ ကျင့်၏။ ငါသေသောအခါ ငါ့ဖေကဲ့သို့ တက်စေသ
တည်းဟု ဆုတောင်းသည်။ ရွှေထမ်းစင်ကို ကြိုးလေးသွယ်ဆိုင်း၍ထား
၏။ အထက်အတိုင်းနေ၍ စုတေခွဲသော် မဖုတ်မကြည်းရဘဲ ကောင်း
ကင်သို့ ပျံတက်လေ၏။ နတ်တို့သည်လည်း ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်
သောအကြောင်းကို ကမ္ဘာသင်္ချေ မရေမတွက်နိုင်အောင် အစဉ် မော်
ကွန်းထိုးပစေဟူ၍ မရင်းတိုင်လေးချောင်းအရပ်သဏ္ဌာန်နှင့် အလယ်
တွင် ပြာပုံဖွေးဖွေး ထင်စေသတည်း။ ထိုနက္ခတ်ကို ဖုသျှနက္ခတ်ဟူ၍
တွင်ပစေ၏။ ထိုနက္ခတ်၌ဖွားသောသားကား အမိအဘတို့နည်းတူ၍
ကျင့်၏။ မိဘတို့အရာကိုလည်း ရရာ၏။ အသွေးအရည် မိုင်းဝါဂွမ်း
ကဲ့သို့ ဖြူစင်ရာ၏။ ထိုနက္ခတ်အဆင်းကား မရင်းတိုင်လေးချောင်း
အဟန်အလယ်တွင် ပြာပုံဖွေးဖွေးအဟန်ရှိ၏။ ဤကားဖုသျှနက္ခတ်၏
ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

ဇ။ အဿလိဿ နက္ခတ်၏ အကြောင်းကား ပြည်ကြီးသနင်း
မင်းဟစ်ယောက်သည် သေခွဲသော် အမတ်ပင်းပြု၏။ မိဖုရားကား
ဘီလူးနှင့်အိမ်ယာထောင်၍ ဘီလူးငယ်တစ်ယောက်မွေးရကား ဘီလူး
ငယ်ကြီးသော် မင်းပြုသောအမတ် ရွှေရာဇဝတ်ဖြစ်ရကား ရန်စစ်မပြုဘဲ
သွားလေ၏။ သူရဲရှစ်ကျိပ်နှင့် ထိုပြည်၏အရှေ့၌ နေလေ၏။ တစ်ပါး
သောမင်းတို့သည် မိဖုရားရှိလျက် အမတ်ပင်းပြုပေသလောဟု စစ်မက်
ပြုလေသော် အမတ်လည်း မိဖုရားကိုသာလျှင် မင်းမြှောက်အံ့သည်။
ညီညာ၍ စစ်ထိုးပါလောဟု အမြဲအမြန်ဆိုကြပြီးသော် စစ်ချီလေသည်။
မိဖုရားသားဖြစ်သော ဘီလူးထွက်လေသော် တံခါးပိတ်၍နေဘိ၏။ သူရဲ
နှင့်တွေ့လေသော် ဘီလူးငယ်ကို သတ်ရလေသည်။ နတ်တို့လည်း
ဘီလူးအငယ်ကောင်ကို ယူထား၍လေသောမြင်ပြီးရကား ရှစ်စိတ်ခွဲ၍
လှမ်းလေသည်။ ထိုသူသည်လျှင် ကမ္ဘာမော်ကွန်းထွန်းအောင် နတ်တို့
ကိုဆောင်၍ ကောင်းကင်ထက်၌အဿလိဿနက္ခတ်ဟူ၍ ဖြစ်စေ၏။

ထိုနက္ခတ်၌ ဖွားသောသားကား စစ်မက်ထိုးရာလိုက်ချေသော်၊ ဓားလုံ
ဘေးသင့်အံ့၊ မကောင်း။ ထိုနက္ခတ်၏ သဏ္ဌာန်ကား ရှစ်စိတ်ခွဲသော
ကြောင့် ရှစ်လုံးရှိ၏။ ထိုနက္ခတ်ကို အောက်မေ့၏။ ယခုလူတို့ဆိုကြ
သည်။ ရဲသော်ကား မသေ၊ သေသော်ကား ငရဲမလား။ နတ်ပြည်သို့
ရောက်ရာသတည်းဟု ဆိုစထိုးရှိ၏။ ဤသည်ကား အဿာလိဿနက္ခတ်
၏ ဖြစ်ကြောင်းအထုပ္ပတ္တိတည်း။

၁၀။ မာယနက္ခတ်၏ ဖြစ်ကြောင်းကား အကြင်ပြည့်ရှင်မင်း
တစ်ယောက်သည် မိဖုရားငါးရာနှင့် ပျော်ပါးလေသော် သားမရှိလေသည်
ဖြစ်၍ မိဖုရားနှင့်တစ်ပါးသောသူနှင့် ပျော်ပါးသော်လည်း သားမရှိဖြစ်
ရကား၊ မိဖုရားငါးရာနှင့်တကွ မြို့မှထွက်သွားလေသော် ရှင်ရသေ့မင်း
ကို မေးကြလေ၏။ ရှင်ရသေ့လည်း မင်းကြီးသားလိုသော် ဤတော
အရပ်တွင် သစ်သီးပန်းမန်ကိုဆွတ်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ဆုတောင်း
ပတ္တနာပြုလေဆိုပေ၏။ မင်းကြီးလည်း မိဖုရားကို ကုသိုလ်ကောင်းမှု
ပြု၍ ဆုတောင်းပတ္တနာပြုကြဟုဆိုသော် မိဖုရားလည်း ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာ သစ်သီးပန်းမန်ဆွတ်၍ ရတနာသုံးပါးအား ပူဇော်၏။ စန္ဒီ
ပူရမိဿ မဟာပိန္နဲ စသောနတ်အားလည်း ပူဇော်၍ သားဆုတောင်း
လေ၏။ ထိုသို့တောင်းလေသော် နောက်မင်းကြီးကိုကျားခုတ်၍စားလေ
၏။ ကောင်းကင်၌ မာယနတ်ဟု ဖြစ်လေ၏။ ထိုနက္ခတ်ကား ထွန်တုံး
ထွန်သွားကဲ့သို့ရှိ၏။ ထိုနက္ခတ်၌ဖွားသောသားကား ထွန်တုံးထွန်သွား
တို့ဖြင့် ထွန်ယက်သော် ကြွယ်ဝစီးပွား များလေရာ၏။ ကျားရဲရာတော
ကို ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။ ဤကား မာယနက္ခတ်၏ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

၁၁။ ပြုပ္ပဘရာဏီနက္ခတ် ဖြစ်ကြောင်းကား ရှေးသရောအခါ
ဟိမဝန္တာတော၌ ရသေ့တစ်ယောက်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းဆောက်တည်
၍ နေသတည်း။ ဘီလူးနေသောအရပ်၌ နေချေသောကြောင့် ဘီလူး
သည် ရှင်ရသေ့၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းသံကို ကြား၍ ကြက်သီးမွေးညင်းလှဘိ
ရကား၊ ဘီလူးသည် ရှင်ရသေ့ကို ရအောင် ချောင်းလေ၏။ ရှည်လျား

မြင့်မြဲသော ရှင်ရသေ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာမေ့လျော့ခဲ့၏။ ဘီလူးသည် ကျားယောင်ဆောင်၍ ရှင်ရသေ့ကို ခုတ်သတည်း။ ရှင်ရသေ့ကလည်း ဟန့်တား၏။ နှစ်ပါးစုံသေကြေလေ၏။ နတ်ကိုလည်း အားရှိသော ဘီလူးလျှင် သီတင်းဝင်သောရှင်ရသေ့ကို မနိုင်ချေတကားဟူ၍ သီတင်း သီလရှိသောသူတို့ကို ရှောင်ကြဉ်အပ်၏။ နှုတ်ပြစ်လက်ပြစ်မမှားရာဟု ခပ်သိမ်းသူတို့ကို သိပါစေသောငှာ ကောင်းကင်ထက်၌ ဗိမာန်နှင့်နတ် သားတို့ထား၏။ ထို့ကြောင့် နက္ခတ်ဖွားသောသားကား ပညာရှိအံ့၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အလိုရှိအံ့၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုရာတွင် အသက် ဆုံးရာသတည်း။ ထိုနက္ခတ်ကား ဆောင်ပန်းခြေနင်းနှင့်တူ၏။ ထို့ ကြောင့် ထိုနက္ခတ်ဖွားသောသားကား မဆင်းရဲရာ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ် လေရာ၏။ ဤကား ပြုပ္ပဘရဂုဏ်နက္ခတ် ဖြစ်ကြောင်းဟည်း။

၁၂။ ဥတ္တရဘာဂုဏ် နက္ခတ်၏ဖြစ်ကြောင်းကား သူဌေးသား တစ်ယောက်သည် ကုန်စလွယ်လွယ်သတည်း။ အခါတစ်ပါးသောနေ့၌ ပင်ပန်းသောကြောင့် ပင်ညောင်အောက်၌ အိပ်လေသတည်း။ ပညောင် စောင့်သောနတ်သမီးသည် မိန်းမလှယောင်ဆောင်၍ လာလတ်သတည်း။ သူဌေးသားလည်း မိန်းမဟူသောအမှတ်ဖြင့် ပေါင်းဖော်လေ၏။ အခါမြင့် မြဲတတ်သော သားတစ်ယောက် ဖွားသတည်း။ ထိုသားကြီးလှသော် မင်း၌ ခစားနေ၏။ ရှည်လျားလှသော် အမတ်ကြီးဖြစ်လေ၏။ အလွန် အဆင်းလှသောကြောင့် မိဖုရားနှင့် ပေါင်းဖော်လေ၏။ အခါမြင့်မြဲလှ သော် မင်းကြီးလည်း မိဖုရားပေါင်းဖော်စဉ်ကိုမိ၍ သတ်လေ၏။ ကမ္ဘာ တန်ဆာစောင့်နတ်တို့သည် ဤအမှုကို နောင်မပြုစေလို၍ ကောင်းကင် ၌ ဗိမာန်အတည်ပြုထား၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနက္ခတ်တွင် ဖွားသောသား ကား အဆင်းလှရာ၏။ မင်း၌ ခစားသော် သူကောင်းဖြစ်ရာ၏။ အသက်မရှည်ရကား ကမာဂုဏ်ကြောင့် သေလေရာ၏။ နက္ခတ်နှစ်ခုကို ပေါင်း၍ ဖတိုင်နှင့်တူသတည်း။ ဤကား ဥတ္တရဘာဂုဏ်နက္ခတ် ဖြစ် ကြောင်းဟည်း။

၁၃။ ဟဿဒနက္ခတ်ဖြစ်ကြောင်းကား ရှေးသရောအခါ ဟိမဝန္တာတော၌ ခြင်္သေ့မငယ်တစ်ခုသည် ရွှေကျောက်ဂူ၌ နေသတည်း။ မြေခွေးတစ်ခုသည်လည်း ထိုရွှေဂူ၏အနီး မဝေးသောအရပ်၌ ဖန်ကျောက်ဂူသည် ရှိသတည်း။ ထိုဖန်ကျောက်ဂူနေသောမြေခွေးသည် မောင်ဖြစ်သောခြင်္သေ့သုံးကောင်း အစာရှာသွားသောနောက် ရွှေကျောက်ဂူသို့သွား၍ အစကိုလည်း အခြေလေးခုရှိ၏။ ငါလည်း အခြေလေးခုရှိ၏။ ငါ့ကို အလုပ်ကျွေးလော့၊ ငါ့လျှင်မွေးရစေသောဟု ဆုပေး၏။ ခြင်္သေ့မလည်း အမျက်ထွက်၍ ကျွန်ခွေးနှုခွေးဝဲမဆိုကောင်းသောစကားကို ဆိုသည်ဟု စကားမဆိုဘဲ နေဘိ၏။ မြေခွေးလည်း မထိုက်တန်ဘဲ ဆို၍ အနုအဝဲဖြစ်၍ ကျက်စားမထွက်ဝံ့။ ဖန်ကျောက်ဂူ၌ အောင်းနေလေ၏။ ခြင်္သေ့မငယ်သည်လည်း မောင်လာလျှင် အကြောင်းကို ပြန်စေ၏။ ထိုစကားကိုကြားသောမောင်နှစ်ယောက်လည်း အမျက်ထွက်၍ ဖန်ကျောက်ဂူသို့သွားလေ၏။ ဖန်ကျောက်ဂူ၌နေသည်ကို ကောင်းကင်၌နေသည်မှတ်၍ ရင်ဘတ်နှင့်တိုက်မိ၍ သေလေ၏။ မောင်အကြီး ဖြစ်သောခြင်္သေ့ကား မြေခွေးဟူသည် ယုတ်စွာ၏။ အတိမှာလျှင် ကောင်းကင်မှာ နေတတ်အံ့နည်း။ ဖန်ကျောက်ဂူ၌နေသည်ဖြစ်ရာ၏။ မြေခွေးခြေရာကိုကြည့်လတ်သော် ထွက်ရာဝင်ရာတံခါးကိုမြင်ရကား တံခါးဝကနေ၍ ဟောက်လေသော် မြေခွေးသည် ခွေလျက်သေလေ၏။ နတ်တို့လည်း ကမ္ဘာဥဒါန်းမော်ကွန်းထိုးစိမ့်သောငှာ ကောင်းကင်ထက်၌ ကွေးကွေးပင် မြေခွေးသေလေသည့် အရပ်သဏ္ဌာန်ပင် ထားလေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနက္ခတ်တွင် ဖွားသောသားကား မိမိထက် ထက်မြက်သောသူကို လှမ်း၏။ အပြီးမတိုင်ရာအသက်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနက္ခတ်တွင်ဖွားသောသားကို ကိုယ်ထက်သာရုံသာ ဆင်ခြင်ရာ၏။ ထိုနက္ခတ်ကား ခွေးအိပ်၍နေဟန်လည်းဆို၏။ လက်ဝါးပြင်နှင့်တူသောကြောင့် ပုဏ္ဏားဖြစ်မှုကား ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ လက္ခဏာကို တတ်သဖြင့် ဟောရ၏။ လက္ခဏာလည်းရှိ၏။ ဘုန်းလည်းရှိ၏။ ဤကား

ဟဿဒနက္ခတ်ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

၁၄။ စိတ္တရနက္ခတ်၏ဖြစ်ကြောင်းကား အကြင်မြည့်ရှင်မင်း တစ်ယောက်တွင် အဆင်လှသော သမီးတစ်ယောက်ရှိသတင်း အကြင် ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်များသည် သမီးတော်ကို မိကျောင်းစားလိမ့်မည်ဆိုပေ၏။ အတိမျှလေရောက်သောအခါ တိုင်အောင်စောင့်စေသော် လွတ်ပါမည် နည်းဟု မေးလေ၏။ အသက် နှစ်ဆယ်စေ့မှ လွတ်အံ့သည်ဟု ဆို၏။ ယင်းသို့ပြီးတကား ရေသို့သွား၏။ မြေသို့မသက်စေနှင့်ဟူ၍ အစောင့် အရှောက်နှင့်ထားလေ၏။ ရှည်လျားလှသော် မင်းကြီးတောကစားသွား သည့်နောက် မိဖုရားကိုတောင်းပန်၍ မိဖုရားလည်း သမီးတော်အလို သို့ လိုက်၍ လေ့ကြီးကိုတင်၍ ရေအခြည့်ထည့်၍ အလုပ်အကျွေးတို့ နှင့် ကစားစေ၏။ ကစားလွန်၍ချမ်းလှသော် လှေနံရံကိုတက်ကာ နေ ရောင်ခံကုန်၏။ ထိုအခါ နဂါးတစ်ကောင်သည် မြေကပေါ်၍ ကြည့် လေသော် မင်းသမီးကို မြင်လေ၏။ မင်းသမီးလည်း နဂါးမျက်စိကို မြင်လေသော် ဆင်ရွေးပတ္တမြားမှတ်၍ ကောက်ချေဟု စေ၏။ နဂါးလည်း မျက်စိကိုမှိတ်၍နေလေ၏။ မင်းသမီးလည်း တစ်ဖန်ကြည့်ပြန်သော် မြင်ပြန်၏။ မင်းသမီး ကောက်အံ့ဟု သက်ပြန်ချေ၏။ ထိုနဂါးသည် မင်းသမီးကို မိကျောင်းယောင်ဆောင်၍ ယူသွားခဲ့၏။ နတ်တို့လည်း သတ္တဝါတို့၏ ကြမ္မာအားဖြင့် မလွတ်နိုင်ရာသောအဖြစ်ကို ကမ္ဘာအဆက် ဆက် ဥဒါန်းမော်ကွန်းဖြစ်အောင် စိတ္တရနက္ခတ်ဟု ကောင်းကင်၌ ဖြစ်စေ၏။ ထိုနက္ခတ်ကား လဝန်းထဲတွင် ယုန်ငယ်သဏ္ဌာန်တည်း။ ထိုနက္ခတ်၌ဖွားသောသားကား အရောင်အဆင်း လှ၏။ ပညာကြီးရာ ၏။ ပညာကြောင့် ကျော်စောသတင်းထင်ရှား၏။ ရေဘေးတွေ၍ သေ လေ၏။ ရေ၌ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။ ဤကား စိတ္တရနက္ခတ်၏ ဖြစ်ခြင်း တည်း။

၁၅။ သွာတိနက္ခတ်ဖြစ်ခြင်းကား။ အကြင်ပြည်ကြီးတစ်ပြည်၌ ယဉ်းအနာရောက်လာသတည်း။ ထိုပြည်တွင် သူတစ်ဦးတစ်ယောက်

တည်းသောသားသာ နိဿတည်း။ ထိုသား၏အမိအဖတို့သည် သေ၏။
 ထိုလုလင်သည် မပျော်၍ တစ်ရွာတစ်ပြည်သွားရှာလေသော် ရဟန်း
 ကျောင်းတွင် တည်နေလေ၏။ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ခွေးထမင်းကျွေး
 သတည်း။ ထိုလုလင်သည် အစာလွန်၍ သေလေ၏။ ခွေးမဝမ်းတွင်း
 ဝင်လေ၏။ ထိုခွေးမငယ်ကို မိန်းမသွားလေရာလိုက်၏။ မိန်းမချင်းတို့
 သည် ဖြစ်တိကုန်ရကား ရှက်စနိုး၍ ခွေးမငယ်ကို လည်၌ အိုးတစ်လုံး
 ချည်ပြီးသော် ရေတွင် ပစ်လေ၏။ နတ်တို့သည်လည်း အယူချွတ်ယွင်း
 ၍သာ ခွေးမငယ်ဖြစ်ပါလေ၏။ သေခြင်းမလှသေရလေသည်တကားဟု
 ခွေးမရုပ်အိုးနှင့်တကွ ဖန်ဆင်း၍ ကောင်းကင်၌ အများမြင်စေဟူ၍
 နက္ခတ် ဖြစ်စေလေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနက္ခတ်တွင် ဖွားသောသားကား
 အငယ်ကပင် မိဘနှစ်ပါး ကွေကွင်းရာ၏။ တစ်ရွာတစ်ပြည်မှာ ရှိလေ
 ရာ၏။ ထိုနက္ခတ်၏သဏ္ဌာန်ကား လှည်းပေါင်းထဲတွင် လှည်းစီးဟန်
 နှင့်တူ၏လည်းဆို၏။ ထိုနက္ခတ်တွင်ဖွားသောသားကား အစားကြီးရာ
 ၏။ အစာတွင် ဝါ၍ သေလေရာ၏။ ရေကိုလည်း ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။
 ဤကား သွာတိနက္ခတ်ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

၁၆။ ဝိသာခါနက္ခတ်၏ဖြစ်ကြောင်းကား ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်
 သည် တပည့်ငါးရာကို အတတ်ပညာသင်ပေးသတည်း။ တပည့်လည်း
 မယားနှင့်မှားလေသတည်း။ ရှည်လျားလှသော် ဆရာသိလေရကား
 တပည့်ကို ဆရာစက်နှင့်ပစ်လေသော် တပည့်သေရလေ၏။ နွားမဝမ်း
 တွင် ဝင်လေ၏။ ပုဏ္ဏားလည်း အဘယ်မှာဖြစ်လေသနည်းဟု သိကြား
 ကို မေးလေသော် ပုဏ္ဏားမွေးသောနွားမတွင် ဝင်လေအံ့ဟုဆို၏။ ပုဏ္ဏား
 လည်း နွားမဝမ်းတွင် နှိုက်ယူလေသော် ခေါက်ခွေကျ၍ သေလေ၏။
 ပုဏ္ဏားသည်လည်း နှင်သို့သောသူကို ဆရာကိုပြစ်မှားသောသူ၊ နှင့်ကို
 ငါးမမြင်လိုလှ၍ ပြေးကွယ်၍နေ၏။ ထိုနွားသည် ဝိသာခါနက္ခတ်ဖြစ်
 လေ၏။ ထိုနက္ခတ်တွင်ဖွားသောသားကား ခင်ပွန်းကိုပြစ်မှားတတ်၏။
 ဆရာကိုလည်း ပြစ်မှားတတ်၏။ သူ၏မယားသား၌ ပြစ်မှားတတ်၏။

ဖြစ်မှား၍ အသက်ဆုံးစေတတ်၏။ ဤကား ဝိသုဒ္ဓိနက္ခတ်၏ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

၁၇။ အနုရာဓနက္ခတ်ဖြစ်ကြောင်းကား လယ်လုပ်သောသူသည် လယ်တွင်းဝင်စေတတ်၍ စောင့်သတည်း။ သားငယ်သည် သစ်ပင်ထက် မှာရှိသော ငှက်တို့ကိုယူအံ့ဟူ၍ ငို၍ တောင့်တသတည်း။ လယ်စောင့် ယောက်ျားလည်း လေးနှင့်ပစ်သော် သစ်ပင်ထက်၌ ကန့်လန့်ရှိ၏။ ထိုငှက်နတ်တို့ယူ၍ ကောင်းကင်မှာထား၏။ အကောင်းကိုလေပုတ်၍ ကျလေသတည်း။ ကောင်းကင်ပြင်ဟူ၍ ဖြစ်လေသတည်း။ ထိုငှက်၏ ဝိညာဉ်ကား အနုရာဓနက္ခတ်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနက္ခတ်တွင်ဖွားသော သားကား ငှက်အနာအဖျား များလေ၏။ ကြီးသောသူတို့နှင့် ခိုက်ရန် လို၏။ ဤကား အနုရာဓနက္ခတ်၏ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

၁၈။ ဇေဋ္ဌနက္ခတ်၏ဖြစ်ကြောင်းကား ရေသံတစ်ယောက်သည် ရွာတွင်းသို့ဝင်၍ ဆွမ်းခံလေသတည်း။ ထိုရေသံကို မုနိတာမည်သော နတ်မင်းသည် ရေသံနောက်သို့လိုက်လေ၏။ ရှင်ရေသံ၏ကျောင်းသစ်မ်း သည် အတိမှာနည်းဟုမေး၏။ ရှင်ရေသံကား ငါနေသည့်အရပ်ကား နန္ဒဝန်မည်သောတော၌နေသည်ဟုဆို၏။ ရှင်ရေသံဝတ်သောသင်္ကန်းသည် အလွန်လှစွာတကား။ အဘယ်အရပ်၌နေသနည်းဟု မေးပြန်၏။ ငါ့သင်္ကန်းကား ကျောင်းပတ်ဝန်းကျင်၌ ဖြစ်သတည်းဟု ဆိုပေ၏။ ငါလိုက်၍ယူသော် ရပါမည်လောဟု မေး၏။ အလိုရှိတိုင်း ရအံ့ဟုဆို ၏။ မုနိတာမည်သောနတ်သမီးလည်း ရေသံနောက်သို့လိုက်၍ သင်္ကန်း ပင်အတီးနည်းဟုမေး၏။ ရှင်ရေသံလည်း ခုနစ်ရက်မှာ တစ်ခါရောက် သည်ဥဦးလောဟုဆို၏။ ငုံ့စများသော် ရှင်ရေသံနှင့် အိမ်ထောင်ဖြစ်ကြ လေ၏။ သားယောက်ျားတစ်ယောက်ဖွားလေ။ ပြည့်ရှင်မင်းသည် သေခွဲ မင်းလျာမရှိ၍ ရှာလေသော် ထိုသတို့သားကိုတွေ့လေ၏။ မင်းမြှောက် လေ၏။ မင်းအဖြစ်မှ စုတေလတ်သော် ဇေဋ္ဌနက္ခတ်ဟူ၍ ဖြစ်လေ၏။ ထိုနက္ခတ်၌ ဖွားသောသားကား အမိမျိုးမြတ်အံ့၊ အဖမျိုးညံ့အံ့၊ မင်း

ဖြစ်ရာသောလက္ခဏာရှိအံ့။ ဤကား ဇဋ္ဌနက္ခတ်ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

၁၉။ မူလာသံနက္ခတ်ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ရွာကြီးတစ်ရွာ၌ အစ်ကိုမူကား မယားမရှိ၊ ညီမူကား မယားရှိ၏။ တစ်နေ့သ၌ ညီလယ်ထွန်သွားသည့်အခိုက် အစ်ကိုနှင့်မှားလေ၏။ ထိုသို့မှားစဉ်တွင် နှစ်ယောက်လုံး မြွေကိုက်၍ သေလေ၏။ ညီလာလေသော် အကောင်နှစ်ခုကို ခွာသည်ရှိသော် မခွာနိုင်ခဲ့ရကား မင်းကြီး ကြည့်လေ၏။ နတ်ပြည်လူပြည် ကျော်စောလေ၏။ နတ်တို့သည်လည်း မဖြစ်ရသည်ကို ဖြစ်ဘိရကားဟူ၍ မကွာနိုင်သောအကြောင်းကို ကမ္ဘာဥဒါန်းဖြစ်စိမ့်သောငှာ ကောင်းကင်၌ထားလေသော် လေပြင်းခတ်၍ကျသော် တစ်ယောက်ကား ပန်းမှောက်ခုံဖြစ်လေ၏။ တစ်ယောက်ကား မူလာသံနက္ခတ်ဖြစ်၏။ ထိုနက္ခတ်၌ ဖွားသောသူကား သူတကာမယားကို ပြစ်မှားတတ်၏။ ဤကား မူလာသံနက္ခတ်အကြောင်းတည်း။

၂၀။ ပြုပ္ပာသန်နက္ခတ်၏ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ရွာတစ်ရွာ၏ အရှေ့၌ သိစ္စနာပင်ရှိ၏။ ထိုသစ်ပင်၌ ငှက်ကြီးတစ်ကောင်သည် ဥသတည်း။ ငှက်ငယ်ပေါက်လာသော် အစာမပြတ် ငှက်မ၊ ခွံသတည်း။ အခါတစ်ပါး ငှက်မသည် ဝက်မကိုချီ၍ အသိုက်တွင်းထားသတည်း။ ဝက်ကိုလည်း နေ့တိုင်း အစာပေးသတည်း။ ဝက်ငယ်ကြီးလာသော် အသိုက်မှထွက် အတူစားသတည်း။ ငှက်မလည်း မိမိသားမှတ်၍ အမွေးအတောင်ကို သုတ်သင်သတည်း။ ဝက်ငယ်လည်း ယားယံသောကြောင့် ငှက်နှုတ်သီးကို ခါလေသော် ဝက်ငယ်သည် သမုဒ္ဒရာအနား၌ကျ၏။ ဝက်ငယ်သေခဲ့သော် ကောင်းကင်၌ ပြုပ္ပာသန်နက္ခတ်ဖြစ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနက္ခတ်တွင်ဖွားသောသားကား ငယ်စဉ်က အနာများရာ၏။ တစ်ပြည်တစ်ရွာသို့ ရောက်လေရာ၏။ တစ်ပြည်တစ်ရွာမှာ ခန္ဓာပျက်လေရာ၏။ ဤကား ပြုပ္ပာသန်နက္ခတ်၏ ဖြစ်ခြင်းတည်း။

၂၁။ ဥတ္တရာသန်နက္ခတ်၏ ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ရသေ့တစ်ယောက်သည် သမီးရှိသတည်း။ ဂဠုန်မင်းသည် ထိုရသေ့သမီးကို လို

ချင်သောကြောင့် လုလင်ယောင်ဆောင်၍ ရသေ့ကို လုပ်ကျွေးလေ၏။ အခါတစ်ပါးသော် မိဖုရားထံသွားအံ့သည်ဟု ဖန်ဆင်းအပ်သော် လူ ဟူသောအမှတ်ဖြင့် သမီးကို ပေးလိုက်၏။ ဂဠုန်မင်းလည်း သနား၍ ပြာသာဒ်နှင့်ထား၏။ ကိုယ်ဝန်ရှိလေသော် ဂဠုန်မင်းလုပ်ကျွေးသော အစာမစားဘဲ၍ သေခဲ့၏။ ဂဠုန်မင်းလည်း ရသေ့သိပါချေက ငါ့ကို အမျက်ထွက်လတ္တံ့ဟု နတ်ပြည်သို့ရောက်အောင် ပြန်လေသော် လေ သင်တုံးနှင့်သေခဲ့ရကား။ ဂဠုန်မင်း၏အကောင်သည် အောက်သို့ကျ၍ ကြက်ဖြစ်လေရကား။ ဝိညာဉ်နက္ခတ်ဖြစ်ရကား သူမြတ်နိုးတနာ မွေး သော သားသမီးကိုကိုရအောင် ကြိုးစားတတ်၏။ ကိုယ်ဝန်ရှိသော အခါ အောက်၌ ပိုးသံထဲ၌သေလတ္တံ့။ ယောက်ျားဖြစ်မှုလည်း မယား ကြောင့် သေရာ၏။ ဤကား ဥတ္တရာသန် နက္ခတ်ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

၂၂။ သရဝံနက္ခတ် ဖြစ်ကြောင်းကား ရှေးသရောအခါ ဥသျှ ပင်အောက်တွင် ထန်းပင်ရှိသတည်း။ ထန်းပင်အောက်တွင် ယုန်ဝပ် ၍နေသတည်း။ ကဆုန်လအခါ ဥသျှစ်သီးကြွေ၍ ထန်းထက်ကျလတ် သော် ယုန်သည် မိုးပြိုသည်ဟူ၍ မူးမူးမော်မော်ပြေးရှာလေ၏။ သတ္တ ဝါများလည်း ယုန်အဘယ်ကြောင့်ပြေးရှာသနည်းဟု မေးမြန်းကြကုန်၏။ ယုန်လည်း မိုးပြိုလေပြီ။ သင်တို့ ယခု သေတော့မည်ဟု ဆိုလျက် ပြေးလေ၏။ သတ္တဝါအမျိုးမျိုးကြောက်၍ ပြေးရှာလေ၏။ သမုဒ္ဒရာ တွင်းချည်းကျ၍ သေခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ရေတွင် ဆယ်ကုဋေများ၍ ဖြစ်လေ၏။ ထိုသတ္တဝါများဖြစ်သည်ကို ခြင်္သေ့မင်းမြင်လေသော် ငါသို့ သော တောသုံးထောင်ကို အစိုးရသော ခြင်္သေ့မင်းရှိလျက် သင်တို့ အဘယ်ကိုကြောက်၍ပြေးသနည်းဟုမေးသော် ယုန်လည်း သင်တို့ငါတို့ မိုးပြို၍ ပိတော့မည် လွတ်ရာပုန်းကုန်ဟူ၍ ပြေးလေသောကြောင့် ယုန်ပြေးလေသော် သင်းဝပ်သောဥသျှစ်ပင်နှင့်ထန်းပင်တို့ လေကြောင့် လှုပ်ရမ်းပြီး၍ ဥသျှစ်သီးသည်ကား ထန်းပင်ပေါ်သို့ ကြွေကျလာရ သောကြောင့် ဥသျှစ်သီးမှည့်ကြွေကျသံတည်း။ ယုန် နင်ဆိုတိုင်း မိုးမ

ပြိုတကာ၊ နင်ကား သတ္တဝါများကို ဖျက်ဆီးပေသည်ဟု ခြင်္သေ့မင်း ဆိုလေသော် ယုန်ငယ်ဆို၏။ အရှင်တောသုံးတောင်ကို အစိုးရသော ခြင်္သေ့မင်း ကျွန်ုပ်အား ဒဏ်မပေးပါနှင့် အရှင်ခြင်္သေ့မင်း ရန်သူကြီး စွာကို မြင်သောကြောင့် ငါပြောပါသည်ကို ငါ့ကို မေးကုန်၏။ ငါမသိ သော် မကောင်းဟူ၍ ပြေးသည်။ သတ္တဝါများ ရေမှာဆင်း၍ သေလေ သည်။ ယုန်ဆို၏။ ထိုယုန်ဆိုသောစကားကိုကြားသော် ခြင်္သေ့မင်းလည်း ကြည့်၍ ငါ့ရန်သူ အဘယ်အရပ်တွင် မြင်သနည်း။ အရှင်ရန်သူ မြောက်အရပ်တွင် အိုင်ကြီးထဲတွင် ရှိအံ့ဟု ဆို၏။ ခြင်္သေ့လည်း တောသုံးတောင်ကိုအစိုးရသည်ကား ဟုတ်၏။ ပညာမရှိ မိုက်လှသည်။ ငါ ဥသျှစ်သီးကြွေရာ လန့်ပြေးစေကာမူ ငါချည်နှောင်ထားသည်ကို ငါ လှည့်စားရစေဟု ကြံ၍ဆိုသော် ခြင်္သေ့လည်း အိုင်ကိုသွား၍ ကြည့် လေသော် ရေတွင် ခြင်္သေ့အရိပ်ကိုမြင်လေ၏။ ယုန်ငယ်မေး၏။ ခြင်္သေ့ လည်း ဆို၏။ သင်ဆိုတိုင်းပင် မှန်ဟုဆိုသော် ခြင်္သေ့မင်း ကျွန်ုပ်ကို အတုပ်အနှောင်ကိုဖြေမှ ခြင်္သေ့မင်းရန်သူကို ညီညာ၍ တိုက်ရမည်။ မဖြေသော် တစ်ဖက်သားရန်သူကို ဖိထားသကဲ့သို့ရှိတော့မည်ဟု အတုပ်အနှောင်ကို ဖြေ၍လွှတ်သည်။ ခြင်္သေ့လည်း ယုန်နှင့်ရေကန်ကို သွားသော် အရိပ်ကိုတွေ့၍ ခြင်္သေ့ရောက်သောအခါ ယုန်ထွက်ပြေးလေ သည်။ ခြင်္သေ့မင်းလည်း အဟောက်လွန်၍ ရင်ကွဲကာသေ၏။ ခြင်္သေ့ မေ့၍ သရဝံနကွတ်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနကွတ်၌ ဖွားသောသား ကား သူလှည့်စားလေရာယုံကြည်၍ အသက်ဆုံးလေ၏။ ဤကား သရဝံနကွတ်ဖြစ်ခြင်းတည်း။

၂၃။ ဓနသိဒ္ဓိနကွတ်ဖြစ်ခြင်းကား၊ သူမိုက်ရှစ်ယောက် ထင်း ခွေသတည်း။ ကျွဲထီးမြင်လေသော် အချင်းတို့ ထင်းခွေသည်ထက် ကျွဲထီးပင်ရသော် ကောင်း၏ဟု ဖမ်းဆီးကြလေသော် ကျွဲထီးခတ် လိုက်လေ၏။ သူမိုက်ရှစ်ယောက်သေလေ၏။ ထိုလူမိုက်တို့အသက်သည် ကောင်းကင်၌ ဓနသိဒ္ဓိနကွတ်ဖြစ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ဓနသိဒ္ဓိနကွတ်

ဦးဖွားသောသားကား တောသွားသော် သားရဲတို့ကိုတွေ့သော် ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။ ဤကား ဓနသိဒ္ဓိနက္ခတ်၏ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

၂၄။ သတ္တဗိသုနက္ခတ်ဖြစ်ကြောင်းကား။ အားရှိသော ဝက်ထီးကဲ့သို့ ကျွဲလေးခုရံခတ်လေသတည်း။ မုဆိုးစောင့်ကြည့်သတည်း။ အတန်ငယ်ခတ်ဘိသောကြောင့် ဝက်ထီးသေလေသတည်း။ ထိုဝက်ထီးအသက်သည် ကောင်းကင်၌ နက္ခတ်ဖြစ်လေသတည်း။ ထို့ကြောင့် ထိုနက္ခတ်တွင်ဖွားသော သားကား ဘေးဥပါဒ်များ၏။ ရန်သူအံ့၍ ညှင်းဆဲရာ၏။ ထို့ကြောင့် ရန်သူဟူသည် နှလုံးဖြင့် ရှောင်ရာ၏။ ဤကား သတ္တဗိသုနက္ခတ်၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

၂၅။ ပြုပြုပုရပိုဒ်နက္ခတ်၏ ဖြစ်ကြောင်းကား။ သူဌေးတစ်ယောက်သည် ပျက်စီးသောပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့၏။ သမီးတစ်ယောက်ကြွင်းသတည်း။ ထိုသမီးကို ကုဋေရှစ်ဆယ်ကြွယ်သောသူဌေးတွင် ထားခဲ့သတည်း။ ထိုသူဌေးလည်း သနားသောကြောင့် အိမ်ဆောက်၍ ကောင်းစွာထား၏။ သူဌေးမသေခဲ့သော် သူဌေးယောက်ျားနှင့် သင့်ကြ၏။ သမီးတစ်ယောက်မွေးလေသော် ထိုမိန်းမသေခဲ့၍ အထက်ကောင်းကင်၌ နက္ခတ်ဖြစ်၏။ ထိုနက္ခတ်၌မွေးသောသားကား အိမ်ထောင်ကျသော် ကြွယ်ဝချမ်းသာဖြစ်၏။ သားတစ်ယောက်ကား မွေးလေရာ၏။ အသက်ရှည်စွာမနေရ သေရ၏။ ဤကား ပြုပြုပုရပိုဒ်နက္ခတ်ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

၂၆။ ဥတ္တရာပုရပိုဒ်နက္ခတ်ဖြစ်ကြောင်းကို မင်းတစ်ယောက်သည် တောသို့သွား၍ သားငါးပစ်ခဲ့သော စိုင်ထီးတစ်ခုကို ပစ်မိချေ၍ စိုင်ထီးခတ်၍ ချုံထဲသို့ဝင်၍ပြေးလေ၏။ ချုံရှုပ်လှသောကြောင့် စိုင်သည် မခတ်မိဘဲ လွတ်လေ၏။ ထိတ်လန့်၍ သေခဲ့လေသော် ကောင်းကင်၌ ဥတ္တရာပုရပိုဒ်ဖြစ်လေ၏။ ထိုနက္ခတ်၌ဖွားသောသားကား အားနှင့်မတန်သောလူအပေါင်းတို့ကို ရှောင်ကြဉ်လေကုန်၏။ ထိပါးထိတ်လန့်၍ သေလေရာ၏။ နက္ခတ်နှစ်ပါးပေါင်း၍ကြည့်သော် ဗိမာန်နှင့်တူ

သတည်း။ ဤကား ဥတ္တရာပုရပိုဒ် နက္ခတ်ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

၂၃။ ရေဝတီနက္ခတ်၏ဖြစ်ကြောင်းကား တံငါတစ်ယောက် သည် သားနှစ်ယောက်မြင်မှ မယားသေခဲ့၏။ နောက်မယားငယ်နေ သတည်း။ မယားငယ်ကို အိမ်တွင်ထား၍ သားကြီးသုံးယောက်နှင့် မြူးထောင်လေသည်။ အခါတစ်ပါး၌ မြူးထဲတွင် ငါးကြီးတစ်ကောင် ဝင်လေ၏။ တံငါသားအဖ သုံးယောက်သည်လည်း သည်းလှေဖိုင်း ကောစီး၍ လာသတည်း။ ထိုမြူးကို ချီလေသော် မချီနိုင်၍ သားကို ငုပ်လောဟုဆို၏။ သားတို့ မငုပ်လို၍ အဖငုပ်ရလေ၏။ ငါးကြီးဆီး၍ မျှီလေ၏။ သားတို့လည်း ငါတို့အဖ မပေါ်လာတကားဟု တစ်ယောက် ငုပ်လေ၏။ ငါးကြီးမျှီပြန်လေ၏။ ဤသို့ချည်း ငုပ်လေသော် ညီအစ် ကိုသုံးယောက်နှင့် အဖလေးယောက်ပင် အစားခံရလေ၏။ ဤသို့လျှင် မစူးစမ်းမဆင်ခြင် မတွေးမတော မထောက်မချင့် မမျှော်မခေါ်ချေ၍ သားအဖလေးယောက်လုံး ဆုံးချေ၏။ နတ်တို့သည် ကမ္ဘာဥဒါန်းမော် ကွန်းပြောစရာ ပြစ်မ့်သောငှာ ကောင်းကင်မြင်၌ မြူးပေါက်လဲသဏ္ဌာန် နှင့်တကွ နက္ခတ်ဖြစ်စေသတည်း။ ထိုနက္ခတ်၌ဖွားသောသားကား ရေ ၌ အဆောတလျှင် ခုံအမင်မပြုရာ ကြီးသော်လည်း ဤသို့ မစူး စမ်း မဆင်မခြင်မပြုရာ၊ ပညာဖြင့် ကြံဆဆင်ခြင်၍ သွားရာ၏။ ဤကား ရေဝတီနက္ခတ်၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ နက္ခတ်တို့အကြောင်း ပြီးပြီ။

တုရားဖြစ်တော်ပေါင်း သက်တော် ရှစ်ဆယ်တိန်းကို
ချသော အင်း

ပ ဝော ဓေ သိ ဝ န မ္မ ဖိ

၆
၆
၆
၆
၆
၆
၆
၆

၁၆	၉	၆	၃
၅	၄	၁၅	၁၀
၁၁	၁၄	၁	၀
၂	၇	၁၂	၁၃

၀
၁
၂
၃
၄
၅
၆
၇

အစကြိုးကြာ ၁၆-ခါနှင့် ဟသာ ၉-ဖြစ်၊ ၆-ဖြစ်ကားခို
ကျေးညို ၃-ခါ၊ သံသာကျူးထိပ်၊ ကရဝိတ် ၅-ခါ၊ ၄-ဖြာကိန္နရီ၊
စာမမိ ၁၅၊ မျောက်ကား ၁၀၊ ဆင်ဝယ် ၁၁၊ နွားဖြစ် ၁၄-ကော
သိန္ဒဝ၊ ကျွဲအဋ္ဌနှင့် သံမြသာညောင်း၊ ဥဒေါင်းနှစ်ခါ၊ သာလိကာသတ္တ၊
ဒွါဒသကြက်၊ ဝက်ကား ၁၃၊ မှတ်ယူသုံးသည်၊ မြတ်ဘုန်းသီဟု ရန်
ကင်းတည်း။ ရထားသွားချပါ။ အာရုံဂါထာကရောကရောတံမမောဟံ။
ပဗောဓေသိနေဗမ္မုဇံ၊ ဓမ္မေတွာ ဓမ္မရံသီဟိ။ ဝရံသောဒေတုမေ ဖလံ။

ဆံပင်နက်ဆေး

ကြက်ဥတစ်လုံး၊ ဘဲဥတစ်လုံး၊ ထောပတ် ၂၅၊ သကြား
၁၀၊ တင်လဲငါးဆယ်၊ ဇာဒိပျိုလ်သီး ၆၊ လေးညှင်းပွင့် ၅ ပွင့်၊ ဆူး
ခေါက်နက် ၅။ ထိုဆေးရှစ်ပါးတွင် နောက်ဆေး ၃ ပါးကို အူညက်

ထောင်းပြီး ပေါင်းစု၍ မတူးမခြစ်ရအောင် ကြံရည်နှင့် ချက် နံနက်
တွင် စားလေ။ ကြက်ဖြူကိုကျွေး ကြက်မည်းဖြစ်လိမ့်မည်။

အာယုဝဗနဆေး

သမ္ဘရာပင် ပွင့်ငါးပါးကိုယူပြီးလျှင် မီးဖုတ်၍ ၎င်းလိပ်ပြာကို
ယူပြီးမှ သံပရာရည်များစွာနှင့် အင်တုံထဲထည့်၍ စရနယ်ပြီးလျှင်
နေပူမှာလှမ်း၍ ၎င်းအရည်ကို ဒယ်အိုးနှင့်ထည့်၍ ဆားချက်။ ၎င်း
ဆားကိုရလျှင် စီရင်နည်းကား သံလုံလုပ်ပြီးလျှင် ဇာဒိပ္ပိလ်သီးတစ်
လုံးကိုသွေး၍သုပ် ၎င်းဆား သကျပ်တန်သည် ၂ ကျပ်တန်သည်
ထည့်ပြီးလျှင် ထိုးရမည်။ ထိုး၍ အရည်ဖြစ်လျှင် ၎င်းဇာဒိပ္ပိလ်သီး
နှစ်လုံးကို ထောင်း၍ထည့်၊ သမလျှင် ခံရည်သို့ ကုန်ရမည်။ ခံရည်
တား၊ ပထမကျွဲနို့ထဲသို့ ၎င်းနည်း၊ တတိယမှာ ဆိတ်နို့ထဲသို့ ၎င်း
နည်းပေါင်း အကြိမ်ခြောက်ဆယ်စေ့လျှင် ဆား၏သဏ္ဌာန်မှာ ကြယ်
ရောင်လရောင်ရှိ၏။ ဤသို့လျှင် အာယုဝဗနအပြီးတည်း။ မယုံလျှင်
ပျားရည်သို့ထည့်၍ စမ်းလေ။ ၎င်းပျားရည်သည် ရေဖြစ်၏။

မြေမျိုး ရှစ်ပါး

- ၁။ ဒူလီမှာ စိမ်းစိမ်းမွဲမွဲ ခဝဲပွင့်သဏ္ဌာန်ရှိသည်။
- ၂။ ဒူလာမှာ စိမ်းပြာပြာအဆင်းရှိသည်။
- ၃။ ကုတ္တရာမှာ အရောင်းအဆင်း ဝင်းဝင်းသဏ္ဌာန်ရှိသည်။
- ၄။ သွာမှာ ကျေးတောင်အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသည်။
- ၅။ ကာလာမှာ အစိမ်းအတွင်း အမည်းအပြောက်ရှိသည်။
- ၆။ စင်သဝဏ်မှာ အဆင်းဝင်းဝင်းထွန်းထွန်းရှိသည်။
- ၇။ ခံမြမှာ ဝင်းဝင်းမှည့်မှည့်ရှိသည်။
- ၈။ ကြတ္တဝက်မှာ အဆင်းမြေပြာအဖတ်ကဲ့သို့ရှိသည်။

မြယိုးယား လေးပါး

- ၁။ စမုန်နာမှာ နွားနို့အဆင်းရှိသည်။
- ၂။ ရတ္တာမှာ နွားနို့သစ်အဆင်းကဲ့သို့ရှိသည်။
- ၃။ ဗာရာမှာ ၎င်းအဆင်းရှိသည်။
- ၄။ ဖအောင်းမြေမှာ ၎င်းအဆင်းရှိသည်။

ကျောက်မျက်ခွဲ လေးပါး

- ၁။ ဇေယျာမှာ အဆင်းအရောင်ရစ်ရစ်အပတ်ပတ်ရှိသည်။
- ၂။ ဥဿဖရာမှာ ထိပ်ဖျား၌ တံခွန်ရှိသည်။
- ၃။ ဇေယျာမှာ အရောင်အဆင်း ရွှေတံခွန်ရှိသည်။
- ၄။ မဟော်ရပ်မှာ အဆင်းအရောင် အဖြူအနီတံခွန်ရှိသည်။

နီလာမျိုး လေးပါး

- ၁။ ပိသျှမှာ ထင်းရှူးကဲ့သို့ သက်တန့်ရောင်တံခွန်ရှိသည်။
 - ၂။ နီလာမှာ ပြာပြာအောက်မဲ ညိုသဏ္ဌာန် တံခွန်ရှိသည်။
 - ၃။ နီလာသာခံမှာ အပြာပြောက်ပြောက်ကျားကျားရှိသည်။
 - ၄။ ဥပနီလာ ကြာညိုအဆင်းကဲ့သို့ သဏ္ဌာန်ရှိသည်။
- ၎င်းနီလာလေးမျိုးတွင် ကြံဆစ်ရောင်ဝင်မှု အကောင်းဆုံး။

ဝရဇိန်မျိုး လေးပါး

- ၁။ ခတ္တိယမှာ အဆင်းဝါဝါ ပြက်ပြက်ရှိသည်။
- ၂။ ဗြဟ္မာမှာ အဆင်းအလှုံ လက်လက်ရှိသည်။
- ၃။ ဂဏှာမှာ အဆင်းမွဲမွဲပြာပြာ ကြည့်တိုင်းထိပ်၌ အရပ်ရှိသည်။
- ၄။ ပြဿနာမှာ အဆင်းရွှေရောင်ရှိသည်။

ပုလဲရှစ်မျိုး

- ၁။ ဂဇမုတ္တာမှာ ရွှေအသားကဲ့သို့ အဆင်းရှိသည်။
- ၂။ သုသရမုတ္တာမှာ ဝက်စွယ်၏အရောင်ကဲ့သို့ အဆင်းရှိသည်။
- ၃။ ဘူဇင်သီသမုတ္တာမှာ အနီအမျိုးမျိုးရှိသည်။
- ၄။ ဝလာဟက မုတ္တာမှာ တိမ်မှဖြစ်သည့် မှောင်မျိုးကို ပျောက်စေတတ်၏။ နတ်သုံးတည်း။
- ၅။ မစ္ဆမုတ္တာမှာ ငါးဖယ်ကျောက်ကဲ့သို့ရှိ၏။ ဆုတ်ဆတ်ခန့်တတ်၏။ အရောင်လျှပ်လျှပ်ရှိ၏။ အလုံးက ကလောသီးခန့်ရှိ၏။
- ၆။ သင်္ခမုတ္တာမှာ ခရသင်းဝမ်းရေကဲ့သို့ လျှပ်လျှပ်ရှိသည်။ အလုံးကား ၎င်းနည်း။
- ၇။ သမ္ပမုတ္တာမှာ အရည်တွေတွေရှိ၏။ ပတ်လယ်၌ ရ၏။
- ၈။ ဝေဠုမုတ္တာ ဝါးမှထွက်သည်။ အဆင်း ကြာဖတ်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။

တစ်နည်း ပုလဲရှစ်မျိုးရှစ်ပါး

- ၁။ ဝိရောဇမုတ္တာ အထွေထွေ အရောင်အဆင်းရှိသည်။
- ၂။ ဂသ်မုတ္တ ကြေး၏အရောင်ကဲ့သို့ရှိသည်။
- ၃။ ပသသမျှမုတ္တာ ပြို၊ပြို၊ပြက်ပြက် တခဲနက်အရောင်ရှိသည်။
- ၄။ ရတမုတ္တာ ငွေ၏အရောင်အဆင်းရှိ၏။
- ၅။ သုဝဏ္ဏမုတ္တာ ရွှေ၏အရောင်အဆင်းရှိသည်။
- ၆။ နီလာမုတ္တာ ညိုသောအရောင်အဆင်းရှိသည်။
- ၇။ ပီတမုတ္တာမှာ ရွှေသောအရောင်အဆင်းရှိသည်။

၈။ ကဏ္ဍာမုတ္တာမှာ မည်းသောအရောင်အဆင်းရှိသည်။

အောင်မျိုးလေးပါး

- ၁။ ဇေယျာမှာ ကြိုးလွယ်တင် အသားဝါသည်။
- ၂။ ဝေယျာမှာ ရွှေကြိုးရွှေကြိုး ရက်တန်းရှိသည်။
- ၃။ ရှိန်ပုတ်မှာ ဝါဝါစိမ်းစိမ်းရွှေရွှေရှိသည်။
- ၄။ ရှိန်တုမှာ ကြိုးစိုက်စိုက်သဏ္ဌာန်ရှိသည်။ ပေါင်းလေးပါး ပတ္တမြားမျိုးတွင် မပါဝင် မပါမရှိဆိုသည်။

ရသီမျိုးလေးပါး

၁။ ပြဒါး	၄။ သွတ်
၂။ ကြေး	၅။ ဂ္ဃတ်
၃။ သံ	

အပြစ်ခြောက်ပါး

၁။ သားညစ်သားပုပ်	၂။ အသားဝင်
၂။ သားဆက်	၅။ လွေတွင်
၃။ သားထပ်	၆။ ဂေါ်ပင်

ပုလဲငါးပါး

၁။ ပုလဲဖြူ	၄။ ပုလဲရှုပ်
၂။ ပုလဲညီ	၅။ ပုလဲဝါ
၃။ ပုလဲ	

စိန်ဌာနရှစ်ပါး

၁။ အင်္ဂလိပ်	၅။ နာရကတ္တိ
၂။ ဘနာရပ်	၆။ မိုးနဲစိန်
၃။ ဘတ္တဝီ	၇။ ဘန်စိန်
၄။ ယိုးဒယား	၈။ မှန်စိန်

စိန်မျိုးအသားအဓန ရှစ်ပါး

၁။ အသားချော	၄။ စိန်ပြာ
၂။ စိန်ဖြူ	၅။ စိန်စိမ်း
၃။ စိန်နီ	၆။ စိန်နက်
၄။ ကြက်ဆီ	၇။ ရိုးမှာ

သုံးဆယ့်ခြောက်ပါး အတွတ်ဓန

၁။ စွန်ရိုး	၁၉။ မှည့်မည်း
၂။ အုန်းခရိုင်	၂၀။ အလျား
၃။ လေးဘက်ခရိုင်	၂၁။ အဝန်း
၄။ တာပသာ	၂၂။ အစောင်း
၅။ ယာပုံ	၂၃။ တစ်ဖက်နိဗ္ဗိ
၆။ ခရာသီ	၂၄။ ကုတ်တို
၇။ ရင်ကျ	၂၅။ ကုတ်ကြ
၈။ ကျဘန်း	၂၆။ ကြောင်မွေး
၉။ မြို့မို့	၂၇။ အမြှုပ်များ
၁၀။ ကြက်လျှာပြန်	၂၈။ အနားစီ
၁၁။ အုပ်ဆောင်း	၂၉။ အနားပြတ်
၁၂။ နာရကတ္တိဆင်	၃၀။ မှတ်ကျန်

၁၃။ ကော်ဝယော်	၃၁။ မှတ်ရွဲ့
၁၄။ ၎င်းနာရီသီ	၃၂။ ထောင်ပဲ့
၁၅။ ကော်စွန်ပြတ်	၃၃။ ထောင့်ယွန်း
၁၆။ စိန်စမျို	၃၄။ အသားဖုံး
၁၇။ အောက်ကြီး	၃၅။ အသားပွ
၁၈။ အောက်နည်း	၃၆။ အသားပြတ်

စိန်မျိုးအပြစ်ခြောက်ပါး

၁။ လေးထောင့်မျှ	၄။ ညောင်ရွက်
၂။ ဝန်းလျားညီ	၅။ အစောင်း
၃။ ဝမ်းဘဲဥ	၆။ အနိမ့်

ငွေမျိုး နှစ်ဆယ့်နှစ်ပါး

၁။ ရုပ်စ	၁၂။ ဖွယ်
၂။ ရတသ	၁၃။ တင်ထွာ
၃။ သဇ္ဈ	၁၄။ ငွေစိန်း
၄။ သဇ္ဇ	၁၅။ စည်မည်း
၅။ ရုပ်စ	၁၆။ နာယူဟူ
၆။ မြင်းက	၁၇။ ကုံခေါ်
၇။ မိုင်းယော်	၁၈။ သာခွာ
၈။ ထောင်ကဲ	၁၉။ ကျူ
၉။ ကျိုင်းတောင်	၂၀။ ချော်ပင်ပေါက်
၁၀။ ထိပ်ကူ	၂၁။ ရွှေတောင်လယ်ယာ
၁၁။ တာမုံ	၂၂။ ဇေယျာကျော်

ပတ္တမြားမျိုးခြောက်ပါး

- ၁။ ဖိဝတ္တရာမှာ ချင်းချင်းနီ အဆင်းအတွင်း ကြာခံသည်။
- ၂။ ငါမူလာမှာ ပန်းခယားပွင့်အဆင်းအတွင်းကား ကြာခံသည်။
- ၃။ ကွန်ပြင်ရည်မှာ ရောင်ခြည်လင်းသည်။ အတွင်းကား ၎င်းနည်းရှိသည်။
- ၄။ မုည့်စန္ဒမှာ ဟင်းမျိုးသစ်ကဲ့သို့ရှိ၏။ အတွင်းကား ၎င်းနည်းရှိသည်။
- ၅။ ရော်လီမှာ ပဏိစပ်မွဲမွဲရှိ၏။ အတွင်းကား ၎င်းနည်းရှိ၏။
- ၆။ သီဟိုဠ်ရည်မှာ အရောင်အဆင်း အထက်နည်းရှိ၏။

ပတ္တမြားနှစ်ဆယ့်နှစ်ပါး

၁။ ကျောက်ရိပ်	၁၂။ အသားကျိတ်
၂။ ကျောက်ပြိုင်	၁၃။ ဂေါ်ကွန်ချာ
၃။ ကျောက်သား	၁၄။ နီမာ
၄။ ကျောက်တိန်	၁၅။ အမာဖြူ
၅။ ပန်းရည်	၁၆။ ဆီးဖြူကုန်း
၆။ ပန်းရင်း	၁၇။ ဘိုဦးကျောက်
၇။ ကျောက်ပွင့်	၁၈။ စုစိ
၈။ ကျောက်ဆွဲ	၁၉။ ဂုဏ်ကျောက်
၉။ ကျောက်ဝင်	၂၀။ ခပ်ကျောက်
၁၀။ ပတဲ	၂၁။ ဝန်းရက်ကျောက်
၁၁။ ရတဲ	၂၂။ ပတ္တမြားကျောက်

ရွှေမျိုး ဆယ်နှစ်ပါး

၁။ နီဖလံ	၇။ အဇာတဝန်နီ
၂။ နရဏီ	၈။ ဇာတရှူပ
၃။ နာရဓဝါ	၉။ ဥရဏီ
၄။ နာရကာ	၁၀။ ဂိဝါ
၅။ နာဠိမုတ်	၁၁။ သိင်္ဂနိက်
၆။ အဉ္ဇနီ	၁၂။ ဇမ္ဗူရာဇ်

ရွှေမျိုးတိုးပါး ၎င်းကျမ်းတွင်

၁။ သာဝကဗ္ဗ	၆။ မာရိတ
၂။ နိတုံ	၇။ ဒသဝိဒ္ဓ
၃။ ဇမ္ဗူရာဇ်	၈။ ယုတ္တယ
၄။ ကာလီ	၉။ အောတ္တဝိပဇ္ဇော
၅။ မဂ္ဂဋံ	

ရွှေမျိုး ပရိယာယ် ဆယ်ငါးပါး

၁။ ဟေမံ	၉။ သုဝဏ္ဏ
၂။ ဟိရည	၁၀။ သိင်္ဂီ
၃။ ဇမ္ဗူရာဇ်	၁၁။ စာရ
၄။ သိင်္ဂါ	၁၂။ ဇမ္ဗူ
၅။ စာမိကရ	၁၃။ ကတ္တုဝဇ္ဇော
၆။ ဇာတရှူပ	၁၄။ သောဏ္ဍိ
၇။ ဇမ္ဗူနဒ	၁၅။ ဟာဆကံ
၈။ တပနီယ	

ကမ္ဘာ၊ စိတ္တ၊ ဥတု၊ အာဟာရအကြောင်းတရားလေးပါး
သည် မူလ၊ ဥပစာမဟုတ် စင်စစ်ဖြစ်၍ ကမ္ဘာပထဝီ၊ စိတ္တပထဝီ၊

ဥတုဇေယျဝံ၊ အာဟာရဇေယျဝံ၊ ကမ္မဇေယျဝံ၊ စိတ္တဇေယျဝံ၊ ဥတု
ဇေယျဝံ၊ အာဟာရဇေယျဝံ၊ ကမ္မဇေယျဝံ၊ ကမ္မအာကာသ
တည်းဟူသော အကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည် တစ်ပါးလျှင် လေးပါးစီ
ဖြစ်ကြောင်းကို ဟောတော်မူသည့်တရားတော်ကိုထောက်သဖြင့် မူလ
သမူလီ သရရှိကြောင်း သိ၏။

အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ပရမတ္ထအဘိဓမ္မာတွင် ကော မဟာ
ဘူတာတယောပဋိညုဇ္ဇတိတယောမဟာဘူတာ၊ ကောပဋိညုဇ္ဇတိ ဟု
ဟောတော်မူသည်နှင့်အညီ ဥကောပထဝီဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော
မဟာဘုတ်သည်တယော အာပေါတေဇောဝါယောဟု ဆိုအပ်သော
သုံးပါးသောမဟာဘုတ်ကို ပဋိစ္စစွဲ၍ ဥပ္ပုဇ္ဇတိ ဖြစ်၏။ ဤနည်းတူ
အနက်ထင်၍ မူလီမူလဖြစ်ကြောင်းကို သိရာ၏။ ကံကိုအကြောင်းပြု၍
ဝေဒနာရောက်လျှင် ကမ္မဇ ပထဝီဆောင်၍ ကမ္မဇေယျပျက်သည်။
ကမ္မဇ သည်းခြေမှာခိုက်သည်။ ကမ္မအာကာသပုပ်သည်။ ကမ္မဇ
သည်းခြေမှာခိုက်သည်။ စိတ္တအာကာသပုပ်သည်။ ဥတုကိုအကြောင်း
ပြု၍ ဝေဒနာရောက်လျှင် ဥတုဇေယျဆောင်သည်။ ဥတုဇေယျ
ပျက်သည်။ ဥတုသည်းခြေမှာခိုက်သည်။ ဥတုအာကာသပုပ်သည်။
အာဟာရကို အကြောင်းပြုဝေဒနာရောက်လျှင် အာဟာရဇေယျဆောင်
သည်။ အာဟာရဇေယျပျက်သည်။ အာဟာရသည်းခြေမှာခိုက်သည်။
အာဟာရအာကာသမှ ပုပ်သည်ဟူ၍ ဘုရားဟောတော်မူသောကြောင့်
ကမ္မဇအကြောင်းပြု၍ရောက်သောဝေဒနာကို ဥပပိဋ္ဌိကုက္ခေသဝေဒနာ
တို့ကို ဧစ္ဆန္ဒသစ္စေယျာပိပါက အယုသင်္ခါတာကုန္ဒောမေဝနသက္ကတိဟု
နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဋ္ဌိလာသောကြောင့် ကပိဋ္ဌိနိဗ္ဗိတိတတ်သောကံ၊ ကပိ
၍ဖြတ်တတ်သောကံ၊ ထိုကံကို လွှတ်စေခြင်းငှာ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ
ကုသိုလ်ဆယ်ပါးဖြင့် ပြုစေဦး၍ ဆေးအာဟာရထောက်ပံ့သော် နှစ်၏
အဖို့ လ၏အဖို့ဖြင့် လွှတ်၏။ အသက်ကိုစီရင်တတ်သောကံကိုကား
နတ်တို့ကို အစိုးရသောသိကြားမင်းသော်လည်း မတတ်နိုင်ရာ၊ စိတ္တဇ

ကို အကြောင်းပြု၍ ဝေဒနာရောက်သော်ကား ဆေး အာဟာရထောက်ပံ့သော်လည်း မလွတ်နိုင်ရာ၊ စိတ္တ ဟေတု ရောဂါအတ္တိသေနာဟတော ကုဏ္ဍာပုစ္ဆိ မနောရမ္မာ ဒေယျ တမတာ ခပ္ပံ ပပုန္တိဟု နာမရူပ၊ ပဉ္စမ ပရိစ္ဆေဒ၌ လာသောကြောင့်၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောဝေဒနာကို ဆွေညာတကာတို့၏အလယ်၌ထားပြီးမှ ချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူကို အလိုလို မေးစေ၍ အလိုရှိရာကိုမေးစေပြီးမှ ဆေးအာဟာရ ပေးကမ်းထောက်ပံ့သော် လွတ်ရာ၏။ ဥတုဇကိုအကြောင်းပြု၍ ရောက်ခဲ့သော် ဝေဒနာကို သစ်သီးသစ်ရွက်၊ သစ်ဥ၊ သစ်ခေါက်၊ သစ်မြစ်တို့ဖြင့် အာဟာရသက်သက်၊ ဆေးသက်သက် ပေးကမ်းထောက်မသော်လည်း မလွတ်နိုင်ရာ၊ သဥတုရောဂါအတ္တိကုဏ္ဍိဋ္ဌာနေ၊ ဌတောသညာဒိကာ သမာနေန တတောခိပ္ပံ သုခါလဗ္ဗန္တိဟု နာမရူပဆဋ္ဌမပရိစ္ဆေဒ၌ လာသောကြောင့် ဥတုကိုအကြောင်းပြု၍ ရောက်သောဝေဒနာကို အပူချမ်းမြေရာအရပ်သို့ ပြုပြင်ပြီးလျှင် မိမိနှင့် ချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူတို့ကို နေစေ၍၊ သမ္ဘာရ အဆောက်အဦဖြစ်မျှ ဆေးအာဟာရပေးကမ်းထောက်မသော် လွတ်၏။ အာဟာရကို အကြောင်းပြု၍ ရောက်သောဝေဒနာကို သစ်သီးသစ်ရွက် သစ်ဥ၊ သစ်ခေါက်၊ သစ်မြစ်၊ အာဟာရသက်သက်၊ ဆေးသက်သက်တို့ဖြင့် ပေးကမ်းထောက်မသော်လည်း မလွတ်နိုင်ရာ။ အာဟာရဟေတု ရောဂါအတ္တိ ကုဏ္ဍိတောပုစ္ဆိတော သညာဒိကာ သန္တာဒ ဒေယျကတောတုခါသန္တိဟု နာမရူပပဉ္စ ပရိစ္ဆေဒ၌ လာသောကြောင့် အာဟာရကိုအကြောင်းပြု၍ ရောက်သောဝေဒနာဖြစ်သောကြောင့် မိမိ၌ ချစ်ခြင်းဖြစ်သော အစာသုံးဆောင်စေပြီးမှ သင့်တင့်သော ဆေးအာဟာရတို့ကို ပေးကမ်းထောက်မသော် လွတ်ရာ၏။ ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားပါဠိတော်အား လျောက်ပတ်စွာ မဆန့်ကျင်သဖြင့် ကမ္မဇာပထဝီဆောင်၍ ကမ္မဇတေဇာ ပျက်သည်။ ကမ္မဇသည်းခြေမှာ ခိုက်သည်။ ကမ္မဇအာကာသဌပ်သည်။ ဤကဲ့သို့ ကမ္မဇသမုဋ္ဌာန်ကိုမြင်လျှင် ကမ္မဇအနာကို ဥတုဇပထဝီဆောင်သည်။ ဥတုဇတေဇာပျက်သည်။

ဥတုဇေယျသီးခြေမှာ ခိုက်သည်။ ဥတုအာကာသဇပ်သည်။ ထိုဥတုဇေယျသီးခြေမှာ ခိုက်သည်။ ဥတုဇေယျသီးခြေမှာ ခိုက်သည်။ ဥတုဇေယျသီးခြေမှာ ခိုက်သည်။ မှတ်ရသည်ဖြစ်၍ သူနာအလိုရှိရာ မေးမြန်းပြီးမှ ဤသမုဋ္ဌာန်အတိုင်း ဆေးအာဟာရပြုပြင်ထောက်ပံ့ရမည်ဆိုသည်။ ဥတုကို အကြောင်းပြု၍ ရောက်သောဝေဒနာဖြစ်သောကြောင့် ဒါန သီလ စသော ကမ္မဇောကို ပြုပြင်ရာ၏။ စိတ်ကိုအကြောင်းပြု၍ရောက်သော ဝေဒနာက စိတ္တဇေယျသီးခြေမှာ ခိုက်သည်။ သမုဋ္ဌာန်အနာကိုဥဟုအားလျော်စွာ ပျူစေပြီးမှ ဆေးအာဟာရပေးကမ်းထောက်ပံ့ရာ၏။ အာဟာရဇေယျသီးခြေမှာ ခိုက်သည်။ အာဟာရဇေယျသီးခြေမှာ ခိုက်သည်။ အာဟာရဇေယျသီးခြေမှာ ခိုက်သည်။ မှတ်ရမည်။ ထိုအာဟာရဇေယျသီးခြေမှာ ခိုက်သည်။ မိမိ၌ ချစ်ခြင်းရှိရာ ပေးကမ်းပြီးမှ ဆေးအာဟာရထောက်ပံ့ရာ၏။ ရတနာပုံ နေပြည်တော် မလွန်ချေးနေရာ ဆရာကြီးညီပုံက အမျိုးလေးပါးတို့အား မှတ်သားစေခြင်းငှာ ရတနာသုံးပါးတို့အား ရှိခိုးလျက် သတ္တဝါတို့ ဝေဒနာရောက်ရာဌာနပြုဆိုပြီးမှ ထိုဝေဒနာ၏ လွတ်ရာသောအကြောင်း ဆိုစေအံ့။

အာဟာရကိုသည်းခြေဆောင်သည်။ သည်းခြေကို အာဟာရ ဆောင်သည် မှတ်ရမည်။ အာဟာရကို သည်းခြေဆောင်လျှင် အနာ မရောက်။ မဆောင်နိုင်လျှင် အနာရောက်၏။ သည်းခြေကို အာဟာရ ဆောင်လျှင် အနာပျောက်၏။ မဆောင်လျှင် မပျောက်ဟု...

ဆိုသောကြောင့် အဋ္ဌကထာဋီကာများနှင့် ထောက်ထားပြန် လျှင် ဒုမောဝိတ္တေယျဟူ၍လည်းကောင်း၊ သမောအဋ္ဌကထာ၌ ဒလ္လ ဝတ္တဟူ၍လည်းကောင်း လာသည်နှင့်အညီ အနီးပျံ့နှံ့ကြောင်းကို ဒုဒ္ဒ ကာယဆိုသည်။ သုဒ္ဒကာယဖြစ်လျှင် အနာမရှိရာ၊ ထို့ကြောင့် ဆေး ဆရာတို့သည် အနာဝင်သည်။ အနာဝင်သည်။ သရုပ်သာဓကပြသဆုံး မသည်လည်း တစ်ချက်၊ အနာအိမ်၊ အနာကွက်၊ ဓာတ်အိမ်၊ ဓာတ် ကွက်၊ ဓာတ်သက်နှစ်ပါးကိုထောက်ထား၍ မမေ့မလျော့ စေ့စေ့စပ်စပ်

မှတ်မှတ်ရရ ကြည့်ကြည့်ရှုရှု အနုအကြမ်း စုံစမ်းဆင်ခြင်၍ မြော်မြင် သိနိုင်စေရမည်။

ပထဝီဆောင်လျှင် တေဇောပျက်သည်။ သည်းခြေခိုက်သည်။ အာကာသဝပ်သည်။ ဤသို့သော သာမညမဆိုမှ၍ အတတ်အကြက် ပရမတ်သဘာဝအတိုင်း ကမ္မဇပထဝီဆောင်၍ ကမ္မဇတေဇောပျက်သည်။ ကမ္မဇသည်းခြေမှာ ခိုက်သည်။ ကမ္မဇအာကာသမှာ ဝပ်သည်ဟူ၍ တပ်အပ်သေချာစွာဆိုခြင်းသည် ပညာအမြော်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ယောက်ျားကောင်းဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့ သေချာစွာ ပညာအမြော်အမြင် နှင့်ပြည့်စုံ၍ နှိုင်းချိန်ရှုစွမ်းနိုင်အောင် အကွာရာအဓိပ္ပာယ်သွားကို လုံး လုံးစေ့စေ့ မမေ့မလျော့ နှုတ်ကျက်အာရုံရှိစေရမည်။ အလွန်သိနိုင်ခဲ ပေစွ၊ သိအောင်လည်း ပြသပြောဆိုမည်သူ ခဲလေစွ၊ သို့ဖြစ်၍ မိမိ ကိုယ်ကို နှိမ်နင်းပြီး ရရမိမိ ဝီရိယထုတ်စေချင်သည်။

ဓာတ်အိမ်ဓာတ်တွက်များကို ပြခြင်း

ခန္ဓာငါးပါးကို ဓာတ်လေးပါးစောင့်သည်။ ဓာတ်လေးပါးကို ကလပ်နှင့်စည်းသည်။ ဤသို့ မှတ်ခြင်းအကြောင်းသည် အလွန်ပင် အကျိုးကြီးပေစွ၊ တရားတော်၌ ခန္ဓာဒိနယမာရဗ္ဗက လာပဝသေနသန္တိ ပိတွာဟု နာမရူပ၌လာသောကြောင့် စောင့်စည်းအပ်သောတရားကို အာရုံပြုခြင်းငှာ ပြတ်ပေစွ၊ ခန္ဓာငါးပါး၌ အစောင့်အရှောက်ဖြင့် အကျိုး ထူးသို့ပြပေအံ့။ သီတုဏှောတုဝိရောဓိပစ္စယေရပ္ပတိ၊ တိရူပံဟု လာ သောကြောင့် သီတဉ္စတုဉ္စတုဟုဆိုအပ်သော တေဇောဓာတ်သည် ဝိရောဓိပစ္စည်းဖြစ်၍ ကာလရုပ်ကို ဆက်ဆံသဖြင့် မပုပ်မဆွေးနိုင် အောင် စောင့်သည်ကိုယူ။ ထို့ကြောင့် ရုပ်တေဇောဓာတ်စောင့်သည်။ ရုပ်၏ရုပ်အားလုံးကို ဝါယောဓာတ်ဆောင်သည်။ ဤသို့လျှင် ရုပ်အစဉ် တို့ကို ပဋ္ဌာန်းတရားတော်၌ ကုသလာ ကုသလ ကမ္မသင်္ခါတ် အဇ္ဈတ္တိ ကသန္တာနေခနေ ကမ္မသမုဋ္ဌာနရူပပဋိသန္တိမုဒါယခနေသမုဋ္ဌောပေတိဟု

လာသောကြောင့် သတ္တဝါတို့အား ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့သည် အလွန်ပြုပြင်အပ်သည်ဖြစ်၍ အတွင်းသဏ္ဌာန်၌ ကံကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်တို့သည် ပဋိသန္ဓေ၏ ပထမဥပါဒ်ကိုစွဲ၍ တရွေ့ရွေ့ကောင်းစွာဖြစ်ပေ၏။ သီတုဏှောတု သမညတာ တေဇောဓာတု ဌိတိပတ္တာဝ ဥတု သမုဋ္ဌာနရူပံ အဇ္ဈတ္တဉ္စပဟိဒ္ဓါစယထာရဟံသမုဋ္ဌာမေတိဟု လာသောကြောင့် သီတဥတုဥဏှဥတုဟုဆိုအပ်သော တေဇောဓာတ်သည် ဌိသိုရောက်သဖြင့် ဥတုကြောင့်ဖြစ်သောရုပ်တို့သည် အတွင်းသဏ္ဌာန်၌ လည်းကောင်း၊ အပသဏ္ဌာန်၌လည်းကောင်း ဖြစ်ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ ကောင်းစွာဖြစ်ပေ၏။

ဩဇာသင်္ခါတောအဟာရေသမုဋ္ဌာနရူပံ အဇ္ဈောဟရဏ ကာလေဋ္ဌာနပတ္တောသမုဋ္ဌာမေတိဟု လာသောကြောင့် ဩဇာဟုဆိုအပ်သော အဟာရ အဟာရကြောင့်ဖြစ်သောရုပ်ကို မျှသောကာလဌိသိုရောက်သဖြင့် အတွဲရေကြောင့်ဖြစ်သောရုပ်တို့သည် တရွေ့ရွေ့ ကောင်းစွာ ကြီးရင့်စေ၏။ စိတ္တ သမုဋ္ဌာနရူပံပထမ ဘဝင်္ဂမုပါဒါယဇယန္တမေဝ သမုဋ္ဌာမေတိဟုလာသောကြောင့် စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောရုပ်တို့သည် ပဋိန္ဒေပထမသဘုဝင်၏။ ဥပါဒ်ကိုစွဲ တရွေ့ရွေ့ဖြစ်စေ၏။

ထို့ကြောင့် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည် သတ္တဝါတို့အား ပြုပြင်ရာပြုပြင်ကြောင်း ဖြစ်၍ ကမ္မဇ တဝီ၊ ကမ္မဇတေဇော ကမ္မဇသည်းခြေ ကမ္မဇအာကာသ ဤနည်းတူ စိတ္တဇပထဝီ၊ ဥတုဇပထဝီ၊ အဟာရဇပထဝီဟူ၍လည်း အကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည် ကိုယ်စီ ကူးသန်းရှက်တင်ခြင်းသည် ဖြစ်နိုင်ခဲလေစွ။ မိမိသမုဋ္ဌာန်သာ ပထဝီဆောင်၍ တေဇောပျက်သည် သည်းခြေခိုက်သည်။ အာကာသဝပ်သည်။ ယေဘုယျအားဖြင့်ရှိသည်ကို ထောက်၍ ယေဘုယျကိုဆိုသဖြင့် အပ္ပကာလည်း ရှိသင့်ပေသည်။ ကမ္မဇပထဝီဆောင်၍ စိတ္တဇတေဇောပျက်သည်။ ဥတုဇသည်းခြေမှာ ခိုက်သည်။ အဟာရဇအာကာသဝပ်သည်။ ဤသည်လည်း သမုဋ္ဌာန်ကူး

သန်းရှက်တင်၍ အဆောင်ပျက် အခိုက်အငုပ်ရှိသည်မှာ အလွန်ခက်ခဲသိမ်မွေ့နူးညံ့လှပါသည်။ ငါတို့ပုထုဇဉ်အရာမဟုတ်ချေ။ ဘုရားရဟန္တာကိုယ်တော်မြတ်တို့၏အရာသာဖြစ်ကြောင်းကို သိရာ၏။

ထို့ကြောင့် ကမ္မဇယမုဋ္ဌာန်၌ ကမ္မဇေတုသာဆောင်ပျက်ခိုက်ငုပ်ရှိရမည်။ ဤနည်းတူ စိတ္တဇယမုဋ္ဌာန်၌လည်း ဥတုကိုယ်စီ အညီပညဆောင်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း၊ ခိုက်ခြင်း၊ ငုပ်ခြင်းကို သိရာ၏။ ရှေး၌ ဖြစ်သော ကျမ်းပေါင်းစုံ ဓာတုဒီပနီမှာ တေဇောဓာတု သမိတ္တာ၊ ဝါယောဓာတု သဥတုရာ၊ အာပေါဓာတု သအဟာရာ၊ ပထဝီဓာတု ဖဿော၊ အာကာသဓာတု ရသတဏှာ၊ ပဝတ္ထကလျာဟုဆိုအပ်သောကြောင့်၊ တေဝဇာတုသည် စိတ်နှင့်ရှည်ကြောင်း၊ ဝါယောဓာတ်သည် ဥတုနှင့်ရှည်ကြောင်း၊ အာပေါဓာတ်သည် အာဟာရနှင့်ရှည်ကြောင်း၊ ပထဝီဓာတ်သည် ဖဿနှင့်ရှည်ကြောင်း၊ အာကာသဓာတ်သည် ရသာရံ၌တပ်အပ်သောတဏှာနှင့်ရှည်ကြောင်း ကြံရာ၏။

ထိုဓာတုဒီပနီကို ထောက်လျက် စိတ်ဥတုအာဟာရတို့ကို သမုဋ္ဌာန်၌ အဆောင်၊ အပျက်၊ အခိုက်၊ အငုပ် တိုက်ရိုက်ပါသည်။ အဆောင်တို့ပြလျှင် ပျက်သည်။ ငုပ်သည်ကို သိသင့်ပြီကြံရာ၏။ ပထဝီနှင့် အာကာသမှာ သမုဋ္ဌာန်မပါမရှိ မဝင်ချေသောကြောင့် ကမ္မဇယမုဋ္ဌာန် သွတ်သွင်း၍ ယူသင့်သည်မှတ်ရမည်။ ထိုဓာတုဒီပနီအရ တေဇောဓာတု အဘိဟာပတဏှာ၊ ဝါယောဓာတု ကုဏ္ဍနိန္ဒြာ သုပိဏောလာကလျာ အာပေါဓာတုဗန္ဓရဘာ၊ ပထဝီဓာတု မန္တာဇမာဟာ အာကာသဓာတု ပေသနီသေဒေပါတိ၊ အာစရိယော ပမုစ္စတိဟု ဆိုသောကြောင့် သူနာတို့လက္ခဏာကို ထောက်သော်...

တေဇောဓာတ်သည် အလွန်မွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းရှိ၏။ ဝါယောဓာတ်သည် အလိုကြီးခြင်း၊ အိပ်မက်ချောက်ခြားခြင်းရှိ၏။ အာပေါဓာတ်သည် ရုပ်ရည်နီမြန်းဖျော့တော့ဖတ်ရွက်လျော်အဆင်းရှိ၏။ ပထဝီဓာတ်သည် မိန်းမောတွေဝေပင်ပန်းခြင်းရှိ၏။ အာကာသဓာတ်

သည် ချွေးစီးထွက်ခြင်းကို ဆရာတို့ ဆိုကုန်၏။

အမျိုးသားတို့ မှတ်သားစေခြင်းငှာ ဝေဒနာဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်း ထိုဝေဒနာ၏ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်းကို ဆိုပေအံ့။ သတ္တဝါတို့အား ပဋိသန္ဓေတည်နေသောအူစကို ထိုပဋိသန္ဓေ၏ ဆုံးရာ ဘဝင်စုတိတို့ သည် သံသရာမှ တပြောင်းပြန်ပြန် ကျင်လည်ရကြောင်းကို ပဋိသန္ဓာ ဒယောယထက္ကမိဝပရိဝဟန္တာ ပရိဝတ္တန္တိဟု လာသောကြောင့် သတ္တဝါ တို့၏ ဖြစ်စဉ်သံသရာတို့နှင့်အတူ ဝေဒနာရောက်ရာဘုံသည်ကား စုတိ ပဋိသန္ဓေနှင့်တူ၏။ ထို့ကြောင့် ကာယဘာဝ ဝတ္ထုဒသကာနိ တိဏိသခါ နိပါတုဘဝန္တိဟုလာသောကြောင့် ကမ္မဇရုပ် ၃၀-ပြည့်စုံမှ ပဋိသန္ဓေ ပါရှိသော အဋ္ဌကလပ်ရုပ်၊ ၈-ခု၊ ကာယာသာဒ ကာယာဝိညာဉ်ထည့်၍ ၁၁-ဘာဝဒသကဉ် အဋ္ဌကလပ်ရုပ် ၈-ခု၊ ဣတ္ထိတောပုဗ္ဗောကိုထည့်၍ ၁၁-ဝတ္ထု၊ ဒသကလပ်၌ အဋ္ဌကလပ် ၈၊ ဟဒယဝတ္ထု၊ ဇီဝတကို ထည့်၍ ၁၀၊ ထို ၃၀တို့သည် သတ္တဝါတို့အား ပဋိသန္ဓေအခါ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ကာယဒသကကလပ်၌ နိယာမသဘောဖြစ်၍ ဓာတ်ဆောင်တာဝဒသကလပ်၌ မမြဲဖောက်ပြန်တတ်သောကြောင့် ဓာတ်ပျက် ဝတ္ထုဒသကကလပ်၌ကား၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာဟူသောသဒ္ဓါကျမ်း၌ အရှင်မဟာကစ္ဆည်းမထေရ်မြတ်သည် ဟောတော်မူသောကြောင့် ဟဒယရုပ်နှင့် ကျေပွာဒတက္ကဖြစ်သော မနောဝိညာဉ်ဟုဆိုအပ်သော နာမက္ခန္ဓာတရား ၃ ပါးတို့တွင် သောမနဿ ဒေါမနဿတရား ၂ ပါးတို့သည် ထိပါကြသဖြင့် ဝတ္ထုဒသကဥပါသေ အဋ္ဌကလပ်ရုပ် ၈-ခုသည် ဓာတ်ခိုက်ခံရယူကား တံခွန်ရွက်ကဲ့သို့ အောက်ထက်လူးလာဖြစ်၍ ဝေဒနာရောက်ရာသော ဌာနမှတ်ရမည်။

ထို့ကြောင့် သောမနဿ ဒေါမနဿတရား ၂ပါးကို သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိတော်၌ အခုဆံ အခုဆန္တာ၊ ပွတ်ကြိုးဆွဲသကဲ့သို့၏။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မပဒပါဠိတော်၌ အနုပဗ္ဗေဓမ္မဓာရိထောက် ထောက် ခပနခနေ ကမ္မယောရဇတဿေဝိ နိဒ္ဒဓမ္မသဒ္ဓနော ဟူ၍ လာသော

ကြောင့် အဆောတလျှင်မပြုရာ ဖြည်းဖြည်းသောသာစွာ ဝေဒနာ လွတ်
 အောင် ကြံဆောင်ခြင်းမှ ပညာရှိသူတော်ကောင်းအရာ ရောက်ပေမည်။
 ထို့ကြောင့် ရှေးဆရာတို့အဆိုမှာ မှတ်မိသရွေ့ တစ်နည်းမတွေ့ မစေ
 မစပ် မလျှပ်ပေါ်သာ ဟူ၍ စပ်ဆိုလေသည်။ သဘာသုတ်ပါဠိတော်၏
 အကြောင်းအရင်းအကြောင်းဖျား အနားရောက်လျှင် အကျိုးရင်းအကျိုး
 ဖျား မှတ်ရ၏။ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်၌ ဝေဒနာသည်လည်း
 ခြေကိုဆွဲ၍ သွေးသက်ရှစ်ပါး၊ သွေးသက်ရှစ်ပါးရောက်ရာတွင် စိတ်
 ကြောင့်ဖြစ်သောဝေဒနာသည် ရှစ်ပါးဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။ တကသုတ်
 ပါဠိတော်တွင် ဒေါမနဿတရားသည် နိဗ္ဗာန်မှာ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍
 ဝေဒနာဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။ မိလိန္ဒပဉ္စ၊ ကံသက်သက်ဝေဒနာရောက်
 ကြောင်းကို မိလိန္ဒမင်းအား ရှင်နာဂသိန် ပြန်ကြားလေသည်။

ဤနှင့် အဘိဓမ္မာယမိုက်သဘောကို ညှိနှိုင်းသော် ကံ
 ကုန်၍သေခြင်း၊ သက်တမ်းကုန်၍သေခြင်း၊ ကံအသက်နှစ်ပါးကုန်၍
 သေခြင်း၊ ထိုကံအသက်နှစ်ပါးမကုန်ရှိလျက် ကပ်လျက်သော ဥပစ္ဆေဒက
 သတ်၍ သေခြင်း၊ စိတ်ကြောင့်သေခြင်း၊ ဥတုအာဟာရကြောင့် သေ
 ခြင်းအားဖြင့် အဖြစ်များစွာရှိကြောင်းကို ဟောသော်မူ၏။ ထို့ကြောင့်
 အနာရောက်လျှင် ဆေးရှိရမည်။ အဘယ့်ကြောင့် ဇနကအရာကို
 ဘုရားသဗ္ဗညုတ ကိုယ်တော်မြတ်အရသာဖြစ်၏။

ဤကား မန္တလေးရတနာပုံနေပြည်တော်၌ ပထမနန်းတည်
 မင်းတရားကြီးရွှေလက်ထက်တော်၌ သမားတော်ကြီး ဓာတ်ဆရာဦးမို
 သည် စီရင်ရေးသားအပ်သောဓာတ်ကျမ်းတွင် တွေ့သမျှ နိဗ္ဗာန်ကို
 တစ်စွန်းတစ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ပဟူသုတဖြစ်ကြစေရန် ရည်သန်
 သောဆန္ဒဖြင့် ရေးသားပြဆိုလိုက်သောအခန်းကား ပြီး၏။

